

14.5.23

*Presented by the Secretary of
State in Council of India
to the Indian Institute
Oxford
India Office
London*

JANAM SÁKHI

OR

THE BIOGRAPHY

OF

GURU NÁNAK,

FOUNDER OF THE SIKH RELIGION.

Dehra Dun:

COPIED FROM THE ORIGINAL BY PHOTOZINCOGRAPHY AND

PRINTED AT THE OFFICE OF THE TRIGONOMETRICAL BRANCH, SURVEY OF INDIA.

1885.

NOTE.

The Janam Sákhi book of the Sikhs is a brief biographical memoir of Guru Nának, the founder of the Sikh religion.

Several Janam Sákhis are current among the professors of the Sikh religion, and as would be expected these differ one from another in various respects. The Sikh community of Amritsar therefore requested the Lieut.-Governor early in 1883 to procure for their perusal a Janam Sákhi in the Library of the India Office, which was presented by Mr. H. T. Colcbrooke to the East India Company; and by the courtesy of the Librarian, Dr. Rost, the volume was forwarded to this country in the autumn of that year, and was made available for examination at Lahore and Amritsar.

A wish was subsequently expressed that *fac similes* of the volume should be reproduced by photography; and at the request of the Lieut.-Governor and by permission of the Surveyor General of India, the reproduction by photozincography was undertaken in the Office of the Survey of India at Dehra Dún under the supervision of Mr. J. B. N. Hennessey, M.A., F.R.S., Deputy Surveyor General.

As soon as the MS. was received at Dehra a careful examination of it was made. It then appeared that there should be 240 leaves, numbered only on the right-hand pages, but that Nos. 2, 3, 4, 5, 6, 18 and 19 were missing, as also two of the three leaves 12, 13 and 14; that some of the numbers of the leaves had been partially cut off in binding, and that some of the pages were defective, portions having been torn away and whitish paper pasted on as a protection to what remained. In other instances the text had evidently been restored as appeared from the difference in writing. Each page of the original was found to be edged by a border of double lines in red; and where a portion of a page had disappeared part of this border had necessarily gone also. This will explain certain breaks in the border in the photozincographed copies.

Endeavours have been made to reproduce the original as exactly as possible save in the following respects. The red border has necessarily been printed black: obvious blots and dirty marks have been omitted: and errors made by the writer which he obliterated with some kind of yellow pigment do not appear. Otherwise, the copies are as true *fac similes* as it has been possible to make them, save that the pages have been numbered 1, 2, 3, &c. to facilitate the binding and ensure correctness of arrangement.

The undertaking proved a very difficult one owing to the fact that the paper, which was originally light brown in colour, has become several shades darker from age, and very dirty from usage, and the time occupied in reproduction has in consequence been more than treble what would have been required had the paper been white.

NOTE.

The Janam Sákhi book of the Sikhs is a brief biographical memoir of Guru Nának, the founder of the Sikh religion.

Several Janam Sákhis are current among the professors of the Sikh religion, and as would be expected these differ one from another in various respects. The Sikh community of Amritsar therefore requested the Lieut.-Governor early in 1883 to procure for their perusal a Janam Sákhi in the Library of the India Office, which was presented by Mr. H. T. Colebrooke to the East India Company; and by the courtesy of the Librarian, Dr. Rost, the volume was forwarded to this country in the autumn of that year, and was made available for examination at Lahore and Amritsar.

A wish was subsequently expressed that *fac similes* of the volume should be reproduced by photography; and at the request of the Lieut.-Governor and by permission of the Surveyor General of India, the reproduction by photozincography was undertaken in the Office of the Survey of India at Dehra Dún under the supervision of Mr. J. B. N. Hennessey, M.A., F.R.S., Deputy Surveyor General.

As soon as the MS. was received at Dehra a careful examination of it was made. It then appeared that there should be 240 leaves, numbered only on the right-hand pages, but that Nos. 2, 3, 4, 5, 6, 18 and 19 were missing, as also two of the three leaves 12, 13 and 14; that some of the numbers of the leaves had been partially cut off in binding, and that some of the pages were defective, portions having been torn away and whitish paper pasted on as a protection to what remained. In other instances the text had evidently been restored as appeared from the difference in writing. Each page of the original was found to be edged by a border of double lines in red; and where a portion of a page had disappeared part of this border had necessarily gone also. This will explain certain breaks in the border in the photozincographed copies.

Endeavours have been made to reproduce the original as exactly as possible save in the following respects. The red border has necessarily been printed black: obvious blots and dirty marks have been omitted: and errors made by the writer which he obliterated with some kind of yellow pigment do not appear. Otherwise, the copies are as true *fac similes* as it has been possible to make them, save that the pages have been numbered 1, 2, 3, &c. to facilitate the binding and ensure correctness of arrangement.

The undertaking proved a very difficult one owing to the fact that the paper, which was originally light brown in colour, has become several shades darker from age, and very dirty from usage, and the time occupied in reproduction has in consequence been more than treble what would have been required had the paper been white.

(iv)

The obligations of Sir Charles Aitchison to the Surveyor General and to Mr. Hennessey who have enabled him to place a *fac simile* copy of the volume in the hands of the leading members of the Sikh community are very great, and His Honor desires to take this opportunity of acknowledging them.

A lithographed copy of the book is about to be published separately by private enterprise.

CIVIL SECRETARIAT, PUNJAB GOVT., }

March 15th, 1885. }

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ॥

੧੪

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਦਿ॥ ਸਾਖੀ ਸੀਬੋ ਬੇਨਾਨਾ
ਜੀਵੀ॥ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰਨੁ
ਆਇਆ ਕਹਿ ਜਗਵਿਓ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਤੇਇ ਜਾਨਿ
ਆਪਾ ਭਯੋ ਮਰਾ ਨਿਜ ਭਗਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸ
ਦਿਸੈ ਮਤੁ॥ ੧੫੨੬॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜਾਨਿ ਆਪਾ
ਵੈਸਾਖ ਮਾਹਿ॥ ਫਿਰੀ ਆਨਾ ਨੀ ਗਤਿ ਮੇਰੇ ਤੇ
ਲਾਪਤੁ ਗਤਿ ਹੋਈ ਕੁ ਜਾਨਿ ਆਪਾ ਅਨਹਦ
ਸਭ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਰ ਕੇਰੁ ਬਹਿ ਦੋ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰ
ਹੋਈ ਰੋਵਤਿ ਆਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕੀ ਆਨ ਚਉ ਸਹਿ ਜੋ
ਣੀ॥ ਬਾਵੈ ਜਹ ਬੀ ਗਛਿ ਆਜਤੀ ਆ ਚੋਗ ਸੀਆ ਸਿਧਾ

ਨਵਨਾ ਬਾਨਸਮਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜੋਵਤਾ ਰਗਤੁ ਜਗਤੁ
 ਸਤਗੁਰੁ ਕਉ ਆਇਆ ਇਸ ਕਉ ਨਿਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੀਐ
 ਜੀ॥ ਤਖਾਨਾ ਖਰੀਜਾਇ ਵੇਦੀ ਤਾਲਵੰਗੁ ਇਕੋ
 ਰਈ ਕੀ ਵਸਦੀ ਵਿਉ ਵਸਦਾ ਆਗਾਊ ਬੈਜਨ ਮੁਖਾਇ
 ਆਗਾ ਵਡੇ ਆਤਮਾ ਗਾਥੀ ਭਵਾਨਾ ਲਿਖੇ ਰਣਪੰਥੁ
 ਬਾਭ ਕਾਤੇ ਇਸ ਕੀ ਦਿਸਦਿ ਮੁਖੁ ਆਇਆ ਤਮੇ
 ਅਭਿਮੁਖ ਮੇਸਰ ਕਾਰੋਗਾ ਸਬ ਬਾਬ ਕਰਮਾ ਪ
 ਜਾਕਾ ਓਆ ਤਾਲਗਾ ਬਤਾਅਗ ਮਨਿ ਗਮ ਕੀਆ ਕਰਦਿ
 ਜੋਕਿ ਦੁਖ ਤਕੇ ਸੇਸ ਮਾਇ ਕੇ ਗਾਇਸਤ ਸਭ ਸੇਵੇ ਕੀ
 ਸਿਮਾਉਇ ਆਇ ਓਨੁ ਕਹੀ ਜੋ ਕੋ ਏਕੇ ਦੁਖ ਸੁਰੁ
 ਯੈ ਦਾਉਇ ਆਇ ਆਤਮ ਸਾਲਾਨਾ ਕਹੀ

ਜੋ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਬ ਬਾ
 ਬਾ ਬਗਸਾਂ ਸਤਾ ਕੋ ਭਯਾ। ਤਬਿ ਕਾਲੁ ਕਟਿ ਆਨਾ ਨ ਕਰੁ ਪੁ
 ਤੁ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਾਧੇ ਪਾਧਿ ਲੈ ਗਇਆ। ਕਾ
 ਭੁਕਟਿ ਆਪਾ ਪਾਇ ਸੁਨੁ ਪੜਾਇ। ਤਬਿ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ
 ਲਿਖਿ ਦਿਤੀ। ਅਖਰ ਪੈ ਤੀਸਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਈ। ਗੁਰੂ ਆਸਾ
 ਵਿਚਿ ਪਈ। ਮਃ ੧॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੜਾਇ। ਆ
 ਦਿ ਬਾਬੇ ਹੋਈ। ਸੀਸ ਉਗ੍ਰ ਮਹਿ। ਸਮੇ ਸੇ ਸੇ ਦਿਸਿ
 ਸਦਿ ਸਿਨਿ ਸਾਜੀ। ਸਤ ਨਾਮਾ ਭਿਖੋ। ਏਕੁ ਭਇਆ। ਸੇ
 ਏਕੁ ਹੋਇ। ਏਤੁ ਸਿਨਾ ਕਾਲਾ। ਗਾਏ। ਆਤਮਾ ਕਾ ਸਾਧ
 ਏਕੁ ਭਇਆ। ਮਨ ਕੋ ਭੁਭੁਕਿ। ਪੁਤ੍ਰ ਮਨਾ। ਜਬ
 ਲਿਖਾ ਦੇਵਿ। ਭੀਤ ਭੁਪ ਸਿਨਾ॥ ੧॥ ॥ ਗੁਰੂ ॥

ਏਓੜੀਆਇਮੁਹਖੁਏਰਤਾਯਾਪੇਸਾਮਾਮੇਈ
 ਏਨਾਯਸਾਮਾਓਜੋਗੁਮੁਖਿਬੁਏਓਮੁਖਿਗਿਲੇ
 ਖੁਨੋਓਈ॥ਕਾਓਜੋਓਪਮਾਤਾਕੀਕੀਜੇਜਾਕਾਮੁਤੁ
 ਨਪਾਇਆਮੇਵਾਕਰਓਮੇਈ ਘਾਓਪਾਏਓ
 ਨਿਓਕਮਾਨਸੁਖਵਸਾਇਆ॥੩॥ਫੁਫੁਓਇਆਨੁ
 ਬੁਏਜੇਵੇਈਪਸਿਆਪਓਤੁਮੇਈ॥ਸਗਬਜੀਆ
 ਮਾਓਏਵੇਜਾਏਤਾਓਓਮੈਕਓਓਓਵੇਈ॥ਯਾਕਵੇ
 ਕੇਸਾਪੰਤਗਜਬੁਓਏਓਤੁਸਾਬੁਏਓਜਾਇਆ॥
 ਜਾਖਗੇਜੇਵੇਓਰੁਆਏਮਾਇਆਕੇਸੰਗਾਓਬਾਧਿ
 ਨੀਆ॥੪॥ਯਯੇਯੇਰਕਾਓਸਾਮਾਮਾਮੁਕਰਿ

ਖਰੀਦ ਸਿਨਿ ਖਰਚੁ ਦੀਆ ਥਾਓ ਪਾਤਿ ਜਾ ਵੈ ਸਤੁ ਜਨੁ
 ਬੋਧਿਆ ਆਵਗਾਨਾ ਹੀ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਆਗੈ
 ਗਇ ਗਇ ਸਿਨਿ ਫਿਰੀ ਗਈ ਗਇ ਦੁਗਰ ਬਭਇਆ
 ਪਸਿ ਭਾਉ ਸਿਨਿ ਆਈ ਸਾਜੀ ਨ ਜਾਇ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ॥
 ॥ ਆਪਯੋ ਪਾਯੋ ਮੇਵੁ ਜੇ ਪਾਯੋ ਸਭ ਦਿਗੁਰੁ ਵੈ ॥
 ਰਿਹੈ ਭਾਵੁ ਗਭਾਯੋ ਜੇ ਸਮਝਿ ਜਾਇ ਏਏ ਏਏ ਏਏ
 ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ
 ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ
 ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ
 ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ

ਰਗਮਭਾਗਿ ਉਪਾਈਯਨੁਆਪੇਤਰਾਕਰਮੁਓ
 ਆਤਿਨਾਗੁਰਮਿਲਿਯਾਗਾਗਾਜਜੈਦਾਨੁਮੰਗਤੁਜਾਨੁ
 ਜਾਚੈਯਖਚਉਰਮੀਓਰੀਖਰਹਿਯਾਗੇਏਕੋਯੇ
 ਏਏਕੋਦੈਦਮਦੁਰਨੁਜਾਮੈਸੁਇਯਾਗਾਗਾਗੁ
 ਏਏਏਮਗੁਰਿਯਾਗਾਈਜੈਵਿਫੁਰੇਦਾਸੇਦੇ
 ਓਯਾਗੇਦੇਦੇਏਏਉਕਮੁਗਾਗੇਏਸਿਉਜੀਆ
 ਕਾਗਿਜਰੁਪਏਯਾਗਾਗਾਗੁਏਏਨਦਰਿਕੇਗਾ
 ਦਿਖਾਨੁਜਾਕੋਈਨਾਹੀਏਕੋਗਵਿਗਤਿਯਾਮਤ
 ਯਾਈਏਕੁਏਸਿਯਾਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ਟਟਟਟਟੁ

ਭਕਤੁ ਰਿਯਾ ਪ੍ਰਾਣੀਅਤੀਰਿਮੁਓਤ

ਹਿੰਗਲਾਜਾ ਜੁਐ ਜਾਨੁ ਨ ਭੀ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ
 ਜੁਤੁ ਮਹਿ ਸਹਾ ॥ ੧੫ ॥ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ
 ਅੰਤਰਿ ਹਿੰਗਲਾਜਾ ਜੁਐ ਜਾਨੁ ਨ ਭੀ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ
 ਗਾਏ ਜਾਨੁ ਨ ਭੀ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ੧੫ ॥
 ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ
 ਮੇਸੁ ਚਲਾਇ ॥ ਭਿਸਕਿ ਸੋਹਣੁ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ
 ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ॥ ੧੬ ॥
 ਭਿਸਕਿ ਸੋਹਣੁ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ
 ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ
 ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ
 ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ

ਤਹਿਗੁਣਗੈਵੈਸੇਈ॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਯੋਏਕਰਤਾ॥
 ਨਗਪਿਜਨਮੁਨਾਹੋਈ॥੧੨॥ਤਤੈਤਾਕੁਭਵਜਾਤੁ॥
 ਤਿਆਤਾਕਾਮੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਤਰਨਤੁਲਤਾ॥
 ਹਮਬੁਤਸਿਤਾਹਿਲੈਤਾਹਣਗਇਆ॥੧੨॥ਬਥੇ
 ਸਾਨਬਨਤਹਿਸੇਏਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥
 ਬਿਆਤਰਮੁਰਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜਤਿਸੁਭਵੈ
 ਸੇਈਭਾਗਾ॥੨॥ਦਰੈਦੇਸੁਨਦੇਓਕਿਸੈਦੇਸੁ
 ਕਰੰਮਾਆਪੁਇਆਜੇਸੈਕੀਆਸੇਸੈਪਾਇਆਦੇ
 ਸੁਨਦੀਜੈਅਫ਼ਜ਼ਜਨਾ॥੨॥ਧਧੈਧੁਰਿਕਾਗਾ
 ਦਿਨਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿੰਗੁਕੀਆ॥ਤਿਸਕਾ

ਦੀਆ ਸਤਨੀ ਲੀਆਕਰਮੀ ਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪ

ਇਯਾਕਸ਼ਕਾ ਨਾਨਾ ਤਰੇ ਗਾਨਿ ਤਰੇ ਗੈ ਨਾਤੀ ਚਾ ਨਾ
 ਸਮਲਿਯਾਗਲੀ ਠਉ ਮੁਹਗ ਦਿਭੈ ਟਕਤਰਕ
 ਬਹੁ ਮੈਮਿਲਿਯਾਗਲੀ ਪਪੈ ਪਾਓ ਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸ
 ਰੇ ਵਖ ਟਕਉ ਪਰ ਪੰਚਕੀ ਯਾਗੇ ਬੈਬੁਏ ਸਾ
 ਭਰਿ ਦੁਜਾ ਟੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗਵਿਰ ਹਿਯਾਗਲੀ
 ਟੈ ਟੈ ਟੈ ਹੀ ਸੁਭਜਗ ਟਾ ਬਾਜ ਮਕੈ ਸੰਕੀ
 ਬੀਪਿਲੀ ਯਾਗੁ ਪਰਮਾ ਦੀਸੇ ਨਹ ਉਥੇ ਰੇ
 ਹਰਿ ਸਰਣ ਗਤਿ ਭਰਿ ਪਾਇ ਯਾਗ ਕਪਾ ਬੈਬੁਏ
 ਜੀ ਬੋਹਿਲਾ ਗਾਚਉ ਪਰਿਕੀਤੀ ਭਰਿ ਜਗਾਸੀ
 ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਗੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਟਾਹਿ ਯਾਗਿ ਪਿ
 ਯਾਗ ਕਥਾ ਭਰੈ ਤਾਹੁ ਹਿਸੇ ਟਾਹੁ ਪਾਦਰਿ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਿਨਿਭੁਭੁਪਇਯਾਮਨਮੁਖਿਯਿ
 ਗਹਿਨਚੇਤਤਿਮੁਜੇਲਖਚਓਗਸੀਹਯੇਰੁ
 ਪਇਯਾਕਾਂਗਾਮਮੈਮੋਹਮਰਦੁਮਪੁਸੁਦ
 ਨਮਰਦੁਭਇਯਾ ਤਵਚੇਤਇਯਾਕਾਇ
 ਯਾਭੀਤਹਿਤੋਪਇਯਾ ਸਮਾਯਖਰੁਧੀ
 ਸਹਿਯਾਕਾ॥੨॥ ਯਯੈਜਨਮੁਨਹਿਯੈਕਰ
 ਹੀਜੇਕਰਿਸਚਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਯਾਥੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭੁਗੁਰਮੁਖਿਏਕਜਾਣੈ॥੨੨੨
 ਗੈਰਗਹਿਗਹਿਯਾਮਨ ਅੰਤਹਿਜੇਤਕੀਏ
 ਜੰਤਾ॥ ਜੰਤੁਭੁਭੁਪਇਯੈ ਸਭਿਯਾਏਕਰ

ਮੁੰ ਤਿਆਤਿ ਨਾਨਾ ਉਤਿ ਆਸ਼ਾ ਗਲੇ ਗਇ ਧੰ
 ਧੈ ਸਿਨਿ ਫਿਰੀ ਮੀ ਭਾਇਆ ਮੇਰੀ ਆਪਾ ਪਾਣ
 ਪੀਣਾ ਸਮਕਰਿ ਸਦਣੁ ਰਹੈ ਤਾਕੈ ਤੁਕ ਮੁਖ
 ਆਸ਼ਾ ਏਏ ਏਸੇ ਰੁਪਰੇ ਮੇਰੇ ਏਏ
 ਏਕ ਉਸਿਨਿ ਏਸੇ ਰੁਪਰੇ ਮੇਰੇ ਏਏ
 ਏਕ ਉਸਿਨਿ ਏਸੇ ਰੁਪਰੇ ਮੇਰੇ ਏਏ
 ਏਕ ਉਸਿਨਿ ਏਸੇ ਰੁਪਰੇ ਮੇਰੇ ਏਏ
 ਏਕ ਉਸਿਨਿ ਏਸੇ ਰੁਪਰੇ ਮੇਰੇ ਏਏ
 ਏਕ ਉਸਿਨਿ ਏਸੇ ਰੁਪਰੇ ਮੇਰੇ ਏਏ
 ਏਕ ਉਸਿਨਿ ਏਸੇ ਰੁਪਰੇ ਮੇਰੇ ਏਏ
 ਏਕ ਉਸਿਨਿ ਏਸੇ ਰੁਪਰੇ ਮੇਰੇ ਏਏ

ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਲਿਖੀਯੋਸਾਮਾਨੁਲਿ
 ਯੀਯੋਸਿਤੁਲਿਯੇਸਕੋਵਿਕਾਰਮਿਦਿਜਾ
 ਹਿਯੋਕੇਮੰਤੁਸੇਭਾਲਿਯੇਸਿਤੁਲਿਯੇਤਨੁ
 ਸੁਖੀਤੋਇਤਿਸਕਾਮੰਤੁਪਗਾਵਹੁਕਿ
 ਫੁਪਾਇਯਾਨਾਹੀਜਾਤਾਨੋਪਭਿਤਾਜੇ
 ਏਹੁਲੈਯਾਪਸਿਯਾਨੋਤਾਪਕੁਸ਼ਾਮੁਰੁ
 ਮੁਣਕੁਭੀਪਕਾਇਨਾਹੀਤਾਨਾਪ
 ਕਾਇਨਾਮੁਦਿਤੋਪਭਿਤਾਜਾਏਹੁਤੇਗਜੀ
 ਓਜਾਵੇਗਾਤਾਤੇਹੋਪਿਏਹੁਪਕਾ
 ਨੀਸਾਤੁਏਵੇਗਾਤੇਹੋਨਜੀਕਿਰਮ

ਕਾਹੁ ਨ ਆਇਗਾ ਤਬਿ ਭੁਨਿ ਪੰਡਿ ਭਿਵ ਭਿਯਾਨ
 ਏਨਾ ਨ ਕੋਟਿ ਭਯਾਨ ਤੈਸੇ ਸਤੈ ਪਾਈਆ
 ਭਯਾਨ ਪੁਰੁ ਸੁਦਿ ਏਨਾ ਨ ਕੋਟਿ ਭਯਾਨ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਕਾ ਮੁਏ ਤੇ ਏ ਭਿਨ ਕਉ ਵਧ
 ਨੁ ਭਯਾਨ ਗਤੇ ਏਨਾ ਤਬਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖ
 ਪਛੁਤੀ ਕਹੀਐ ਮੇਸਰਿ ਭਿਵ ਭਿਯਾਨ
 ਆਸਰਾ ਪੁਸੀਐ ਸਰਾ ਰਾਉ ਭਿਨਾ ਮੁ
 ਪਿਰਿ ਕਉ ਜਲੇ ਸਿਨਿ ਮੁਖਿ ਸਰਾ ਰਾਉ
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗਾਏ
 ਏਉਰੁ ਆਉਐ ਤਬਿ ਗੁਰੁ ਬਾਝੇ ਨਾ

ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਤੇ ਪੰਡਿਤਾ ਜਾਣੈ ਤੇ ਹੋਰੀ

ਓ ਜਾਇ ਗਾਤ ਤੇ ਇਸੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿਖ

ਰਣ ਕਾ ਏਹੁ ਪੁੰਨੁ ਤੇ ਏ ਗਾ ਜੋ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਖੁਸੀ ਆਨਿਤ ਨਿਤ ਅਨੰਦ

ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਨਿਧਾਨ ਪਗ ਪਛਿ ਤੇ ਏ

ਗਾ ਪੁਰਜਿ ਨਾਮ ਨਿਬੰਧ ਰਕਸਿ ਕਰਿ ਕੈਸੇ

ਮਹਿ ਆਹੈ ਆਰੁ ਏ ਪਾਇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਾ

ਪਰਮੇਸਰੁ ਲੀਆ ਨਾ ਤੇ ਜਾਤਾ ਤਖਿਲ

ਉਪਡਿਤੁ ਤੇ ਹੋਰੁ ਤੇ ਇਹਿ ਆਇਓ ਏ

ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਆ ਏ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਜੇ ਪਰ

ਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਲੇਤੇ ਹੈਤਿਨਕਰੁਤਾਕੈਪਾਨੀ
 ਜਾਨਤਾਨਾਉਨਕਉਤਾਕੈਪਾਨੀਨਾਨੀ
 ਜੁਲਿਆਵਤੀਆਮਾਮੁਲਿਖਿਜੋਪਾਤਸ
 ਹੀਕਰਕੈਤੈਨਿਸੇਬੁਰਿਆਈਆਤੀਕਰ
 ਕੈਤੈਨਿਸੇਪਾਤਸਮੇਸਰੁਤੀਨਾਨੀਸਿਮ
 ਰਤੋਕਾਕਉਰੁਖਾਓਕਿਕਵਨਪਾਪਕੀਤੇ
 ਤੈਨਿਸੇਪਾਤਸਮਾਨੀਕੀਕਰਗਿਆਮੁਪਕ
 ਮੇਸਰੁਤੇਕੀਨਾਨੁਗਿਆਤਖਿਯਿਹਿਗੁਰੁ
 ਨਕਤੀਜੀਪਉਕੀਕੀਨੀਇਖਿਆਵੈਇ
 ਰਿਜਾਤਿਉਖਿਯਿਕਨਾਨਾਖੀਆਤਿਨਾਉਸ

ਲਾਗਾਇਉਭਯਾਦ੍ਰਮੰਗਤੇਇਕਨਾਟੇਰੁਰਕਾ॥
 ਅਗੈਗਇਆਸੇਜਾਣੀਅਨਿਦਿਤੁਨੈਦੇਵਕਾਗਾ॥
 ਤਵਿਗੁਰੁਬਾਥੇਨਾਨਕਕਹਿਆਮੁਦਿਤੁਪਰਿਤ
 ਇਕਅਣਤੈ॥ ਇਕਜਤੈ॥ ਇਕਸੁਰਤੈ॥ ਇ
 ਕਪਾਤਸਾਹਤੈ॥ ਇਕਭੁਨਕੈਆਗੈਭਿਖਿਆ
 ਆਗਿਮੰਗਿਖਤੈ॥ ਧਰੁਮੁਦਿਤੁਪਰਿਤਜਉ॥
 ਅਗੈਜਾਣਹਿਗਾਅਰੁਜੈਈਹਾਮੁਖਕਰਤੈ॥
 ਭੁਨਕਭੁਐਸੀਸਜਾਇਮਿਲਗੀਜੈਸੀਕ
 ਪੜਕਭੁਐਬੀਦੇਤਾ॥ ਅਰੁਤਿਯਕਭੁਤਾਯੈ
 ਦੇਤਾ॥ ਅਰੁਚਕੀਦਇਆਕਭੁਦੇਤੀ॥ ਅ
 ਸੀਸਜਾਇਪਾਣਹਿਗਾਅਰੁਨਕਕਉਤੇ॥

ਲਹਿਗੋਆਯੋਜੋਪਰਮੇਸਰਕਉਸਿਮਰੇਤੈਭਾਅਕੁਭਿ
 ਖਿਆਮੀਮੀਮੀਖੀਯੋਤੈਭਾਓਨਕਉਦਗਠਵਭਿ
 ਯਈਅਪਿਲਹਿਗੀਆਤਖਿਪੰਭਿਤੁਭੈਗਨੁਤੈਭਿ
 ਇਅਗਕਉਭਿਸੁਏਭੈਏਈਵਡਾਤਗਤੁਭੈਤਖਿਭਿ
 ਰਿਪਭਿਤਕਉਭਿਅਨਾਨਕਤੁਜੈਯੈਸੀਬਤਾਕਰਦ
 ਭੈਸੇ - ਭਿਉਕਰਦਾਭੈਭਾਅਜੇਤਾਬਾਲਕੁਭੈ

ਫੁਮਾਤਾਪਤਾਇਸਤੀਕੁਟੰਥਕਸੁਖੁਦੇਖੁ॥

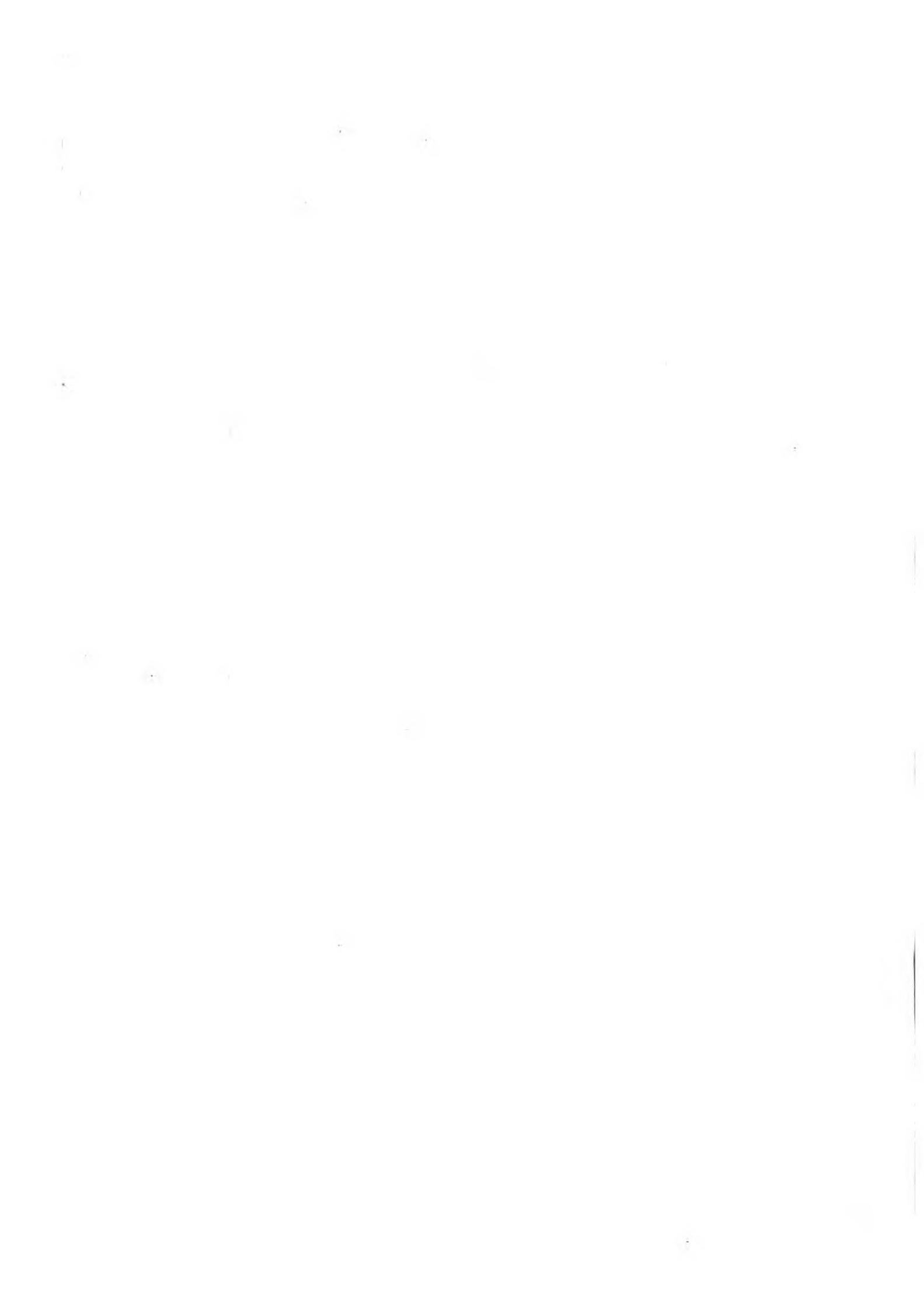
ਜੇਤਗਰਿਥੈਭਉਕੁਭੈਭੈਭਿਗੁਨਾਨਕਰਭਿ
 ਭੀਯਉਕੀਕਹੀਭੈਭਿਸਦੇਤੁਭਾਅਗਾਪਪਿਯ
 ਪਿਛੀਜੈਦੇਭਾਨਾਉਸਿਨਾਸੁਭਤਾਨਖਾਨਭੈ
 ਦੋਇਸਨਿਖੇਨਾਨਾਨਕਭੈਭੈਭਿਭਾਸਭਿ

ਕੁੜਾ ਨੇ ਤੁਸਿ ਆਕ ਗਠਾ ਤਖਿ ਪਤਿ ਤੁਠੈ ਗਾਨੇ ਤੇ
 ਗਇਆ ਨਾਮ ਸਕਾਰੀ ਤੇ ਸੁ ਜਾ ਕੇ ਈ ਪੁਰੈ
 ਜੇ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਆਉਂਦੀ ਤੇ ਸੇਵਗਿ ਤਖਿ ਗੁਰੂ ਬਖ
 ਜੀ ਪਤਿ ਆਇ ਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਬੋਲੁ ਏਹੁ ਗੁਰੂ
 ਆਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਹੋਈ ਜੇ ਸਿਰਿ ਕੁੰਦੁ
 ਰਹੈ ਜੇ ਬੈਠੈ ਤਾ ਬੈਠਾ ਹੀ ਰਹੈ ॥ ਜਾ ਸੇਵਿ ਤਾ ਸੇ
 ਆਹੀ ਰਹੈ ॥ ਧਰੀ ਗੁਰੂ ਨਿਮਜਾਨ ਸਕਰੈ ॥
 ਬਾਬਾ ਕਾ ਤੁਠੈ ਗਾਨੇ ਤੇ ਗਇਆ ਕਹਿ ਸੁਨਾ
 ਏਹੁ ਹੋਤਾ ਸਿਉਂ ਏਹਾ ਜਾ ਬਿਗੁਰੂ
 ਏਕਾ ਤੇ ਆਤਮਿ ਇਹਿ ਰਿਤੇ

ਦਿ ਵਾਗੈ ਜੀਇਸਦਾ ਕੁਛ ਨ ਹੀ ਭੁੱਜਾ ਸਿ
 ਆਗਤ ਬਿਤ ਦੀ ਕਹਿ ਆਸੀ ਮੇਗ ਬੇਤੁ ਭੁੱਜਾ ਸਿ
 ਆਹੈ ਮੈ ਮੁਠਾ ਹਮੇਗਤ ਭੁੱ ਬੇਤੁ ਭੁੱਜਾ ਸਿ ਆ
 ਹੈ ਮੇਗਤ ਪਾਵੁ ਮੁਕ ਗਿਆ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਮੈ ਤੁਰਕ
 ਪਸਿ ਵੈਦਾ ਹਮਾਤ ਬਿਗੁਨਾ ਨਾ ਕਾ ਆਖਿ ਆ
 ਦੀ ਵਾਗ ਸਲਾਮਤਿ ਜੇਤਿ ਪਠਾਵੁ ਸਿ ਕਾ
 ਤੁਰਿ ਆਹੈ ਤੇਤਾ ਜਬਾ ਕੁਰਾਣਾ ਪੁਰਤੁ ਮੀ
 ਆਪਣਾ ਆਰਮੀ ਬੇਸਿ ਕਹਿ ਰੇਖੁ ਤਾਪ
 ਤਬਿ ਗਹਿ ਬੁਲਾਹ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜੇ
 ਜੇਠੁ ਹਮਾ ਰਮੀ ਜਾਵਨਿ ਤਾਏ

— ਸਾਹਿਬ ਪਾਠ ਖੇਤੀਰਾ ਉਜੜਿਆ

ਨਾਹੀ॥ ਤਵਿ ਬੋਝੇ ਸਭੁ ਤੀਤਾ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਖਿ
 ਮ॥ ੧॥ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਮੈ॥ ਭਗੀ ਹੋਵੈ ਭਾਇ॥
 ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੈ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਿਲਿ
 ਨਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਗ ਸਰਸਾ ਮੁਖੈ ਸੈਵਾਗੀ ਜੋ
 ਕੈ ਬੋਝੈ ਆਲਾਇ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਭੀ ਜੋ ਮੈ
 ਹੋਵੈ ਜੋ ਖੋਟੈ ਮੈ ਭਾਇ॥ ਅਗੈ ਪੁਰਿ ਨਾ ਹੋ
 ਵੀ ਸਭੁ ਨੀਸਾਣਾ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਜੋ ਮੈ ਤੇਸਾ
 ਕਾ ਚੋਖੈ ਸੈ ਸੀ ਕਾ ਕਰਮਾਇ॥ ਜੋ ਰਮੁ ਲਿ
 ਤਿ ਨਾ ਆਵੈ ਈਸੈ ਰਮੁ ਭਿਗਥਾ ਜਾਇ॥ ੩॥
 ਹੁ ਤਨੋ ਵੇਖੀ ਬੈਰਗੀ ਜੋ ਕੇਲੈ ਦਿਖਾਇ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਕੰਮਿ ਨਾ ਆਵੈ ਈਸੈ ਤਤਿ ਨਾਹੀ ਤਹਿ ਕਾ ਭੁਯਾ

ਜਬਿਕਾਇਬੁਯਾਗੁਰੁਮਤਟੀਕਉਤੁਰਾਕੀਤਯੁਗੁਗਾ
 ਨਕੁਮਤੈਕਾਨੁਰੈਵੈਪਾਗਿਯਾਏਅਥਿਯਾਥਿਯਾਥ
 ਰਮੇਸਰਕੀਤਯਾਜੇਗੁਗਾਨਕਰੇਪਾਗਿਤਇ
 ਬੋਟੇਤਏਯਾਥਮੀਦਮੁਤੈਮਿਗੀਚੰਦਾਪਰੁ
 ਬੋਬੋਟੀਓਰਾਸੀਮਿਟੈਨਾਹੀਯੁਗੁਗਾਨਕੁਰੁਥਾ
 ਬਿਗਥੀਜਾਇਓਰਾਮੁਗੈਯਾਤਬਿਏਕਦਿਨਿਗੁਰੁਬਬ
 ਨਾਨਕੀਜਾਇਕਰਿਬਾਗਦਿਰਿਸੁਤਾਯਿਗਿਰਿਗੁਗਾ
 ਥਾਓਯੈਨਾਹੀਯਾਤਬਿਗਦਿਬੁਯਾਗੁਰੇਦਤਟੀਇਮਿਸ
 ਰਿਗਦਿਯਾਥਾਯਾਓਰਾਯਾਓਰਾਯਾਥਾਗਦਿਰਿਯਾ
 ਏਤਾਥੈਥੈਰਗਥਤੋਯਿਸੁਤਾਧਇਯਾਯੈਯਾਪੁਰੁਜਾ
 ਏਥੈਤਾਯੈਗਾਨਕਰਥਤਾਨੀਫੁਇਯਾਯਹਿਗਈ
 ਯੈਯਾਯੁਗਦਿਸੁਰਗਥਤਾਧਫੁਟਾਥਾਨੁ

ਕੀ ਸਾਹਿਬ ਜਲ ਮਿਕ ਗੋ ਭੰਗੁ ਸੇ ਨਾਹਿ ਗਲ ਕ
 ਹੇ ਨਾਹੀ ਤਵਿ ਸਤੁ ਪਰ ਦੁਗਾ ਦੁਖਿ ਆਯਾ ਖਲਿਜ
 ਏ ਭੁਕ ਮਲਾ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਨਾਨਕੀ ਕੀ ਮਤ
 ਆਈ ਭੁਮਿ ਆਖਿ ਆਯੋ ਬਣਤੁ ਧੁ ਧਰੀ ਨਾਹਿ
 ਬੈਠਿ ਆਸਰੀ ਨਾਹੀ ਭੰਗੁ ਪਰ ਬਾਹੁ ਭੰਗੁ
 ਪੀ ਆਪੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਗੁਰੀ ਕਹੀ ਨਿਤ ਨਿਤ
 ਲੇ ਗੀ ਆਗਾ ਭੰਗੁ ਆਸਾ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ
 ਜੁਗਾ ਭੰਗੁ ਪੁਤੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ
 ਮਾਤਾ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਪਰ ਭੰਗੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਰਿਕਾਈ
 ਨਾਹੀ ਆਗਾ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ
 ਸਿਧੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ
 ਮਹਿ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ

ਈ॥ ਓਨਿਆਖਿਆਸਮੁਤ੍ਰਿਸਿਯਾਥੈਠੈ॥ ਸਿਸ੍ਰਪ
 ਤਪਹਿਆਠੈ॥ ਚਓਥਾਇਓਤਾਠੈ॥ ਧਾਰਾ
 ਦਰਿਛੁਨਾਠੀ॥ ਤਖਿਸਾਤਾਯਾਈਓਨਿਆਖਿਆ
 ਬਿਟਾਤੁਖਿਯਾਇਯਾਥੈਰੀਨਾਠੀ॥ ਕੁਛੁਖਾਠਿਪ
 ਓਖੇਤੀਪਤੀਰੀਖਬਰਿਸਾਹਿਲਾਤਾ॥ ਸਿਛੁਤਾ
 ਗਧਰੀਖਬਰਿਲਾਤਾ॥ ਤੇਰਾਸੁਭਕਟੰਥਰਾਗੀਤ
 ਹੈ॥ ਅਤੈਥੈਰੇਤੁਧੁਨਾਠੀਭਵਰਾਸੁਨਾਕਥਿ
 ਅਸੀਤੈਰਿਛੁਨਾਠੀਯਾਖੈਰਾ॥ ਤੁਧਿਕਰਵਾਨ
 ਬਿਓਠੈ॥ ਤਖਿਕਾਯੁਧੁਖਬਰਿਓਈ॥ ਤਾਕਾਯੁਯਾ
 ਇਯਾਯਾਖਿਆਥੈਰਾਅਸੀਤੈਰੁਸਿਯਾਖੈਰੇ
 ਤਾ॥ ਧਰੁਧੁਤਗੁਰੀਤਾਭਲਾਠੈ॥ ਸੇਖਰੀਯਾ
 ਦਿਆਧੁਤਾਪਾਸਿਪਤੀਠੈਰੇ॥ ਤਾਨਾਤਾਕਾ

ਆਤੇ ਨੇਵਕਾਨੀ ਖੇਤੀ ਕਰਿ ਵਹੀ ਹੈ ਭਾਗਮਾਨੀ ਭਾ
 ਗਾਨਾ ਵਹਿ ਅਗੈ ਅਗੈ ਪੁਰੇ ਤੁ ਪੁਰਾ ਵਸੀ
 ਤਾਨ ਗਾਨੀ ਯਮਾਨੀ ਤੇ ਨੁ ਨੇਵਕਾਨੀ ਖੇਤੀ ਵ
 ਹਿ ਦੇਸਾਠੇ ॥ ਦਿਖਾਤੁ ਸਿਓ ਕਰਿ ਪਕਟਿ ਖਵਿ ਸੀ ॥ ਤ
 ਥਿਯੁ ਨੁ ਨ ਕਾਧਿ ਆਪਿ ਤਾਜੀ ॥ ਸਾਖਿ ਯੁਇ
 ਵਹੀ ਹੈ ॥ ਅਤੈ ਭਾਨੀ ਜੰਮੀ ਹੈ ॥ ਦਿਸਵਿ ਪਾਸ
 ਦਿਭਾਨੀ ਹੈ ॥ ਤਥਿ ਕਾਨੁ ਆਪਿ ਆਪਿ ਚਾਨੁ ਸਾ
 ਤੇਗੇ ਖੇਤੀ ਤਿਠੀ ਚਾਨੀ ॥ ਤੁਰਿਆ ਆਖ ਦਾ
 ਹੈ ॥ ਤਥਿ ਯੁਨੁ ਨੁ ਨ ਕਾਧਿ ਆਪਿ ਤਾਜੀ ॥ ਅਸਾਏ
 ਖੇਤੀ ਵਹੀ ਹੈ ॥ ਤਿਤੁੰ ਸੁਣੇ ਗਾ ॥ ਤਥਿ ਬੈਥੈ ਨੁ ਨ ਕ
 ਟਿਰੁ ਸਬਦੁ ਓਹ ਚਾਨੀ ॥ ਗੁਰੇ ਸੋਹਿ ਵਿਓ ॥ ਮ
 ਸਬਦੁ ॥ ਮਨੁ ਭਾਨੀ ਕਰਣੀ ਸਿਰਸਾ ਟੀਸਰ

ਮੁਖਾਣੀ ਤਨ ਖੇਤਾ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋ ਖੁਸੁ ਹਾਗਾ
 ਖੁਗਰੀ ਬੀ ਵੇਸੁ ॥ ਭਾਉ ਕਰਮੁ ਕਰਿ ਜੰਮ ਸੀ ਮੈ ਘਰੁ
 ਗਠੇ ਵੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਭੀਗਿਆ ਮਾਇਆ ਮੈ ਖਿਨ ਤੋਇ ॥ ਏ
 ਨਿਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੈ ਓਯਾ ਥਿਗਾ ਬੁਝੈ ਵੈ ਏ ॥ ਗਠਾ ॥
 ਤਖਿਲਿ ਗਵਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ॥ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮਾ
 ਠੀ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀ ਮੁਟੀ ਆਜੀ ॥ ਪਿਤਾ ਜੀ ॥ ਮਾਤੀ
 ਖੇਤੀ ਬੀਜੀ ਖਗੀ ਜੰਮੀ ॥ ਓਯਾ ਮਾਇਆ ਮੈ ਖੇਤੀ ਵੇ
 ਤਨ ਆਸ ਗਏ ॥ ਜੇ ਓਸੁ ਪੁਰੀ ਵਾਨ ਕਾਸ ਭੁਭੁਤ
 ਗਗਾ ਤਲ ਬਰੇ ਏਨਾ ਕੇ ਗਾ ਪੁਰ ਪੀਯਾ ਮੁਖਾਏ
 ਤੇ ਵਲਿ ਗਾ ਮੁਤੈ ਟਕੀ ਗਭਿ ਗੁਭਾ ਏ ਸਭ ਕੇ ਏ
 ਵਰਸੈ ਵੇ ਗਾ ਸਿਸੁ ਮਾਇਆ ਦੀ ਮੈ ਸਿਰਮਾਣੀ ਵਾਨੀ
 ਓਸੈ ਮੈ ਗਏ ॥ ਤੁਖ ਸਮਾਨ ਕਰ ਦੈ ॥ ਓਸਿ ਮੁ

ਦਿਨਾਦੀਉਸਦੇ ਨਾਹਿ ਬੁਝਿ ਆਈ ਹੈ ॥ ਤਿਸਦੇ
 ਨਾਦ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਗਠਾ ਹਾਜੀ ਬਿਛਰੇ ਮੰਗ ਦਾ ॥
 ਸੇਰੇ ਦਾ ਹੈ ॥ ਪਿਤਾ ਜੀ ॥ ਸਾਏ ਦੁਰਸਾ ॥ ਭਿਓਂ ਭਿਓਂ
 ॥ ਧਾਏ ॥ ਸਭ ਦਾ ਗੰਗਾ ਕੀ ਹਟ ਪਟ ॥ ਮਤ
 ਮਭਿਓਂ ਭਿਓਂ ॥ ਆਏ ॥ ਤਬਿ ਕਾਹੁ ॥ ਤੇਗ ॥ ਤੇਗਿ ॥
 ਆਯਾ ॥ ਆਖਿਓਂ ॥ ਬੇਟਾ ॥ ਤੇਗ ॥ ਸਭਿਓਂ ॥ ਮਾਭਿ ॥ ਚਮੁ
 ਦਿਯਾ ॥ ਸਿਧੁ ॥ ਨਾ ॥ ਤਬਿ ਕੁਝ ਬੋਝੇ ॥ ਨਾ ॥ ਕਾਭਿ
 ਆਯਾ ॥ ਪਿਤਾ ਜੀ ॥ ਸਿਨਾ ॥ ਮੇਗ ॥ ਸਭਿਓਂ ॥ ਚਾਏ ॥ ਤਿਨਾ ॥ ਸਾਧ
 ਤਿਯਾ ॥ ਚਾਏ ॥ ਤਬਿ ਕੁਝ ॥ ਨਾ ॥ ਕਾਭਿ ॥ ਕੁਸ ॥ ਬਦ ॥ ਚਾਏ ॥
 ਗੁਯਾ ॥ ਮਾਭਿਓਂ ॥ ਮ: १ ॥ ਸੁਦਿ ॥ ਵਾਤਾ ॥ ਆਖਿ ॥ ਮਤੁ ॥ ਕੇਏ
 ਕੇ ॥ ਵਤੁ ॥ ਵਤਾ ॥ ਤੀ ॥ ਚਾਏ ॥ ਚਾਏ ॥ ਕੀ ॥ ਮਤਿ ॥ ਪਾਏ ॥ ਨਾ ॥ ਕ
 ਤਿਯਾ ॥ ਜਾਏ ॥ ਕਾਭਿ ॥ ਵਾਏ ॥ ਤੇਗ ॥ ਸਮਾਏ ॥ ॥

ਕਾਏ॥ ਤਵਿਕਿਬਾਨਾਨੁਕੁਪਕਰਿਗਏ॥
 ਕਾਏ॥ ਉਕਿਗਏ॥ ਜਾਇਕਿਗਏ॥ ਆਖਿ
 ਉਮੇ॥ ਉਮਾਤੇਵੰਮੁ॥ ਜਾਇਕਿਗਏ॥ ਪੁਰਬ
 ਉਮੇ॥ ਉਮਾਤੇਵੰਮੁ॥ ਤਵਿਮਾਤਾ॥ ਆਖਿ
 ਕਰਿਲਗੀ॥ ਉਪਦੇਸਾਨਿ॥ ਆਖਿ॥ ਉਮੇ॥ ਰਾਤੁ॥
 ਰਿਦਿਨਿ॥ ਮੁਹਿਸਾਗਿਦੇ॥ ਉਮੇ॥ ਉਕਿ॥ ਪੁਰਬ
 ਕਪੜੇ॥ ਲਾਇਗਾ॥ ਆਖਿ॥ ਉਮੇ॥ ਜਾਇਕਿਗਏ॥
 ਉਮੇ॥ ਸਭਕੇ॥ ਆਖਿ॥ ਉਮੇ॥ ਪੁਰਬ
 ਉਮੇ॥ ਤਵਿਕਿਬਾਨਾਨੁਕੁਪਕਰਿਗਏ॥
 ਉਮੇ॥ ਮਹਿਜਾ॥ ਉਮੇ॥ ਉਮੇ॥ ਪੁਰਬ
 ਉਮੇ॥ ਮਹਿਜਾ॥ ਉਮੇ॥ ਉਮੇ॥ ਪੁਰਬ
 ਉਮੇ॥ ਮਹਿਜਾ॥ ਉਮੇ॥ ਉਮੇ॥ ਪੁਰਬ

माचामडिबुसानेनष्टिगुठामनेनभवीतिउ
 दृष्टिमाष्टिगामधिषवेवीमडिठडीपाटीसेम
 छिभिनिवैमाभसिपाष्टिदंडनउदैपाष्टि
 नसाष्टि॥वाठउमगेनउदैमेगादेराग
 उठयुवैनेगागुडेटेउठगाडीवेष्टिपा
 वंउमाठवैठिष्टि॥वासेदुमापतेदुते
 गीरउठासिठिठिठवविवैवीउगठिपाथम
 अदिमागडिउवमसाठि॥गठवठदैव
 दुमठि॥गाउविमाउठिठिगटी॥साष्टि
 वगिनीती॥पगदगष्टि॥उविमागपाद
 उमउवउंघुदरीमावालागाडुगष्टि

ਆਖਦਾ ਹੋ ਜੋ ਵਰਗੈ ਭਉ ਤੇ ਆਗੈ ਜੋ ਕਾਲੂ ਚ
 ਪੁਤ੍ਰ ਦਿਖਾਨਾ ਤੇ ਆਗੈ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੀ ਨੇ
 ਭਿਨਤਾਈ ਖਾਏ ਪੀਏ ਸਿਫੁ ਨਾਹੀ॥ ਸਾਗਧ
 ਮਦਾਹੁ ਦੇਵੀ ਆਕਾਓ ਏਰਿ ਆਗੈ ਸਭਾਹੁ ਗੋਲ
 ਖਿਦਿਕਾਲੂ ਤੂ ਸਿਆਵੈ ਭਾਏ॥ ਸਿਮਰਾ ਪੁਤ੍ਰਾ
 ਪਇਆਏ॥ ਤੂ ਕੀਏ ਦੁਸਰਿ ਲੈ ਸਿਫੁ ਦੁਖ
 ਗਿ॥ ਸਿਆਜਾ ਪੇਕ ਬੇਦੇ ਭੋਲਾ ਖੁਏ॥ ਤੇ ਗਧ
 ਤੁਰੰ ਗਾਏ ਵੈ ਗਾ॥ ਤਾ ਪੰਜੀਠ ਸਿਤੋ ਨਹੀਂ ਤੇ ਬਾ
 ਗਾ॥ ਤਬਿ ਕਾਲੂ ਓਠਿ ਬੜਾ ਤੇ ਆਗੈ ਜਾਇ ਕਹਿੰਦੇ
 ਦੁਸਰਿ ਪਾਇਆਇਆ॥ ਤਬਿ ਵੈਦੁ ਆਇ ਖ
 ਰਾ ਤੇਇਆ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਹੁ ਪਕ

ਸਿਲਗਾਨਦ ਕਾਦੇਖਦਿ ਤਬਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧ
 ਖਿਲਾਪਿ ਧੀਆਪਗਛਿਰਿ ਕਹਿ ਓਹਿ ਬੈਠਾ ਆਖਦੁ
 ਨਗੇਰੇ ਵੇਰੁ ਤੁੰਰਿ ਆਕਸਰੁ ਹੋ। ਤਬਿ ਵੇਰੁ ਕਹਿ
 ਆਜੇ ਰਿਦੁ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਓਹਿ ਵੇਸੇ ਪਦੁ ਤਾਂ
 ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਮਿਥਾ ਸਾਧਿ ਕਹਿ ਤੇ ਸੁਾ ਵੇਰੁ ਕਹਿ
 ਵੇਰੁ ਗੀ ਪਕੜਿ ਦੇਵੇ ਲੇਖਾ। ਭੀ ਗੇਵੇਰੁ ਨਾ
 ਦੁਹੀ ਕਰਕ ਕਹੇ ਜੇ ਮਾਠਿ। ਜਹਿ ਵੇਰਾ ਪਰਿ ਆ
 ਪਦੇ ਮੇਰੀ ਆਠਿ ਨਾ ਲੇਖਿ। ਹਮਿ ਹੋਤੇ ਸਹਿ ਆਪਦੇ
 ਤੁਰਿ ਸਦਾ ਰੁਨੇ ਹੀ। ਵੇਰੁ ਸੇਵੇ ਵੇਰੁ ਤੁੰ ਪਹਿ ਆ
 ਗੇ ਪਛਾਤਾ। ਮੇਰਾ ਰੁਨੇ ਲੇਖਿ। ਹਮਿ ਤੁੰ ਵੇਰੁ
 ਆਇ। ਤੁਧਾ ਗੇਰੁ ਪਦੇ ਵੇਰੁ ਕਹਿ

ਤੇ ਤੇ ਤਨਿ ਉਚਿ ਮੇਰੇ ਏਗੀ ਮਨ ਮੰ ਯੇਕ ਉਮੈ
 ਸਜਾਇ। ਬੈਰਾਨੁ ਭੁਗਾਨੁ ਭੁਗਾਇ। ਕਾਚੰਦਰਾ
 ਕਾਚੰਦਰਾ ਫੁਲਾ ਮਾਨਸ ਕਾ ਘਰੁ ਪਇ ਮ
 ਠਿਸਾ ਮਾਮਾ ਸਮਗੇ ਏਕੰ ਏ ਮਾਨੁ ਪਾਇ। ਤੇ
 ਪਾਏ ਕੇ ਏਨਾ ਪਾਇ। ਸ਼ਾਕੰਦਰਾ ਕਾ ਏ ਮਾਨੁ
 ਏਨਾ ਮਾਮਾ ਠਿਸਾ ਮਾਨੁ ਏਨਾ ਮਾਮਾ ਮਾਨੁ
 ਖੇਰਿ ਗਸਥਿ ਗਏ ਗਏ ਏਨਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ
 ਸਾਨੇ ਕਾ ਏਨਾ ੪॥ ੧॥ ਤਵੈ ਏਨੁ ਤਨਿ ਏਨਾ ਏ
 ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਮਾਮਾ ਏਨਾ
 ਗੇ ਏਨਾ ਪਾਇ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ
 ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ
 ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ

ਸਿਮਾਏਆਮਗਨਿਬਿਬਸਾਨਤੀਤਹਿਨਿਪਜੇਕ
 ਹੁਓਧਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਹਿਬਾਕਵਣਸਦੇਗੁਣ
 ਤੇਗਾਕਹੈਨਜਾਈਅਫਗੁਣਮੇਗਾਗਠਾਉਕੇ
 ਤੇਗੁਖਬਿਗਖਹਮਿਧੀਨੇਕੇਤਪਸੁਓਧਾਏਕੇ
 ਤੇਨਾਗੁਰਾਧੀਮਹਿਯਾਏਕੇਤਪਖਓਗੇਏਕੇ
 ਹਟਪਟਵਕਿਸਮੰਦਗੁੰਗਾਕਹਿਓਗੀਪਕਿਸ
 ਏਆਮਗੁਰੇਖੈਧਿਫੁਹੁਦੇਖੈਭੁਭੁਤੇਕਹਦੁ
 ਪਾਏ॥੩॥ਤਟਤੀਰਬਹਮਿਨਵਖੰਡੇਖੇਹਟ
 ਪਟਵਕਜਾਗਾਏਤਕਸੀਤੀਏਜਵਾਨ
 ਅਏਧੀਮਹਿਫਟਸਾਗਾਨਾਜੇਤਾਸਮੰਦਸਾਗ
 ਰਨਾਗੁਰਿਯਾਤੇਤੇਅਫਗੁਣਹਮਾਗਾਦਇ
 ਯਾਕਹੁਕਿਫੁਮਿਹੁਓਧਾਏਹੁਭੁਕੇਪਖ

ਰਤੋਗੇ॥ ਪਾਤੀਆਂ ਜੇਕਰ ਮਨਿ ਸਭ ਵੇਰ ਬਹੁ ਪੁਤੀ
 ਤਰਿ ਵੇਰਾ ਤੀ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਨਾਨਕ ਪੁਕ ਮੁਖ ਫੁਟੁ
 ਸੁਖ ਤੈ ਦੇਹੁ ਨਾਤੀ॥ ਕਾ ਤਖਿਯਾ ਭਿਯਾ ਪਰ ਮੇਸਰ
 ਕੀ ਤੈ ਜੇਕਰ ਨਾਨਕ ਵੇਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਵੇਰੇ
 ਨਾਨਕ ਵੇਰੇ ਜਾਨੈ ਗੁਰੂ ਬਾਸੇ ਨਾਨਕ ਵੇਰੇ
 ਲਤ ਪਾਤੀ ਸਦੀ ਸਾਜੈ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਆਜੈ ਨਾਨਕ
 ਕੁਠੈ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਕ ਮੁਖ ਫੁਟੁ ਨੀਕ ਮਦ
 ਤਖਿਯਾ ਨਿਰਿਤਾ ਬਤਾਇ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਸਾ
 ਜੇਕਰ ਮਿਯਾ ਤਖਿਯਾ ਨਿਰਿਤਾ ਬਤਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਤੀ
 ਤਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਤੈ ਗੁਰੂ ਜੇਕਰ ਮਿਯਾ ਤਾ
 ਤਖਿਯਾ ਨਿਰਿਤਾ ਬਤਾਇ ਸੀ ਆਖਿ ਆਖਿ ਜੇਕਰ

ਉਤਾਇਤਾ ਭਾਗਾ ਭੈਣਾ ਮਤੁ ਇਸਦਾ ਮਨੁ ਭੁਭੁਕਿ
 ਭਵਿਗੁ ਨਾਨਕ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਖ ਭੁਭੁਕਾ ਪੁਰ
 ਚਇ। ਤਥਿ ਵੇਖੀ ਭੁਭੁਕਿ ਨਿਯਾਗਾ ਤਥਿ ਵੇਖੀ
 ਇਸਤੀਲੀ ਗੀਬੇ ਗੁਰੂ ਕੈ ਭੈਣਾ ਆਖਿ ਭੁਭੁਕੀ ਤੁਝ
 ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਨਕੀ ਤੁਝਿ ਨਿਯਾਗਾ ਪੁਰਖ
 ਗਾਇਆ ਸਿਭ ਕਰਿਆ ਫੁਟਿ ਗਾਗਾ ਤਥਿ ਵੇਖੀ ਆਖਿ
 ਆਭੇ ਲਾਇਆ ਸੀਇ ਭੈਣੀ ਆਕਰੇ ਆਹੀ। ਆਹੁ
 ਭੈਣੀ ਆਕਰੇ ਗਾਗਾ ਸੀਤੁ ਮੇਰੇ ਸਿਤੈ ਕੰਧਿ
 ਨਾਹੀ। ਤਥਿ ਭੁਭੁਕਿ ਆਖਿ ਨੀਤੀ ਕੀਤੀ ਆਸਾ ਕੀ
 ਜੀਤੁ ਸੀ ਪਾਇਓ ਭੈਣੀ ਆਹੀ। ਤਾ ਮੇਰੇ ਭਾਣੇ
 ਸਾਹੇ ਜਾਨਾ ਨਦੀ ਪਤਸਾ ਭੈਣੀ ਆਹੀ।

ਜੀਹੁ ਮੈਸਰੁ ਮੇਰੇ ਵਿਤੇ ਕੀ ਮਿਠਾਹੀ ॥ ਤਖਿਗੁਰੁ
 ਮਿਹਰਾਹੁ ਭਯਾਨਾ ॥ ਆਖਿਓ ਸੁਤੁ ਚਿਤਾ ਵਿਛਾਰੁ
 ਕਹੀ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਤੇਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ਭੈਏਗੀ ॥
 ਤਖਿਓ ਨਿਕਹਿ ਆਜੀ ਮੈ ਪਿਛੈ ਹਰੀ ਨਾਹੀ ॥
 ਮੇਰੁ ਨਾ ਲੋਚ ਲਾ ॥ ਤਖਿਓ ਬੇਘਾਪਿ ਆਪ
 ਹਮੇਸਰਾ ਕੀ ਮੈ ਜਾਦਾ ਹਾਸੇ ਮੇਰੁ ਜਗਾਹ ਦੇ
 ਕਾਈ ਬਟਸੀ ਤਾ ਮੈਸਰਾਇ ਲੈਸਾ ॥ ਤੁਝਾ
 ਗਿਆ ਮੰਨਿ ਲੈ ॥ ਤਖਿਓ ਭੁਭੁ ਪਕਰਿ ਗਈ ॥ ਤ
 ਥਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਭਾਈ ਆਵੈ ਧਾਧਾ ਸੁਖਿ ਦਾਰੀ
 ਤਾ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕਉ ਚਹਿਆ ॥ ਥਿਯੁ
 ਦੁਹੁ ਗੁਰਾ ਜਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕਉ ਗਇ

ਆਤਮਿ ਜੋਗ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਗ ਮੁਖੁ ਤੁਖੁ ਮੁਖੀ
 ਤਿਆਗਾ ਅਖਿ ਓਤੁ ਭਾਈ ਵੇਨਾ ਨ ਕਰੰ ਗਤ ਲਾ
 ਭੀ ਤਵਿ ਜੋਗ ਮੁਖੁ ਰਖਹਿ ਗਇਆ ਸਾਇਕ ਵਿਦ
 ਓਲਤ ਖਾਨੋ ਜੋਗ ਮੁਖੁ ਕੀਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਿ
 ਤਨ ਬਬੁ ਸਾਧਮ ਭਿਮ ਗਇਕੁ ਸਾਧਾ ਅਖਿ ਵੇ
 ਆਇਆ ਭੀ ਨ ਕਰੇ ਜੋਗ ਮਿਲਿਆ ਚਾਹੁੰਦੈ
 ਤਵਿ ਰਓਲਤ ਖਾਨ ਕਹਿ ਆਸਾਇ ਪਿਓ ਨਿਯ
 ਭੀ ਤਵਿ ਜੋਗ ਮੁਖੁ ਅਖਿ ਰਹਿ ਗੁਨਾ ਨ ਕਰੇ ਕੁਝ
 ਨਿਯੋਗ ਗਇਆ ਹਿਊ ਪੇਸਕ ਸੀ ਆਗੈ ਅਖਿ ਕਹਿ
 ਮਿਲਿਆ ਖਾਨੁ ਬੁਧੁ ਤੁਖੁ ਮੁਖੀ ਤਇਆ ਖਾਨ
 ਕਹਿ ਆਇ ਸਕਾਨ ਓਰਿ ਆਇ ਤਵਿ ਜੋਗ ਮੁਖੁ

ਅਗਲੀ ਤੀਜੀ ਸਿਮਰਾ ਨਾਉ ਨਾਉ ਤਵਿਖੀ
 ਸਤਿਗੁਰਾਇ ਉਤਾਰਾ ਦਿਆ ਨਤ ਦੁਰ ਨਰਿਗਾ
 ਦੁਰਾਉ ਮੇਰੇ ਮੁਹਿ ਸਵੈ ਹੋਵੇ ਕਰੁ ਤਾ ਤਵਿਖੀ
 ਦੁਰਾ ਨਵ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰਿ ਮੁਸਕਾਇਆ ਖਾਨ
 ਸਿਰ ਪਾਉ ਦਿਤਾ ਤਵਿਖੀ ਨਾਉ ਤੈ ਸੇ ਗੁਪਤ
 ਰਿਖਾਇ ਲਗੇ ਕਰੁ ਮੁਕਰਿ ਮੇਸਾ ਕੇ ਮੁਕਰਿ
 ਜੇ ਮੁਕਰੇ ਏ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਸਭਾ ਨਿਕਾ ਖਾਨ
 ਜੇ ਦਾਉ ਦਾਉ ਕੇ ਏ ਭਾਗੈ ਸਭਾ ਕੇ ਖਾਨ
 ਮੇਸਾ ਮੁਪਾਸ ਸਕੇ ਗਾਥਾ ਕੁਝ ਖੁਸੀ ਹੋ
 ਗਾਥਾ ਮੁਸੇ ਰਿਖਾਇ ਦੁਰਾ ਨਾਉ ਕੇ ਕੀ
 ਗਾਥਾ ਮੁਸੇ ਖਾਇ ਹੋ ਪਰ ਮੇਸਾ ਕੇ ਮੁਸੇ

ਥਿਰੈ ਫਾਗ ਤੈ ਨਿਤਾ ਪਉਗਤਿ ਕਉ ਵੀਰਤ ਨੂਹੰ
 ਫਾਗਿ ਫਿਰਮਾਨਾ ਤੂ ਮੁਆਇਆ ਤਾਹੁ ਦੇਹੀਉ
 ਮਾਇ ਬੇਬਾਨਾਹਿ ਦਿਸਿਆ ਮਾਹੁ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪਿਛੇ
 ਮਾਹੁ ਨਿਤਿ ਨਾ ਜਗੁ ਬਾਨਤਾ ਈਸਾਹਿ ਕਹਿ
 ਮਾਹੁ ਟੁਕਾਰ ਗਇਰੈ ਫਾਗਿ ਮਭਿਹੋ ਟੀਆ ਪਾਵ
 ਨਿਹਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕੈ ਪਸਦਾ ਮਭਿਖੁ ਸੀਉ ਏ
 ਮਾਹੁ ਜਾਂ ਬੈਬਾਨਾਹਿ ਮਭਿਹੋ ਟੀਉ ਫਾਗਿ ਮਭਿਖੁ
 ਨਿਹਾਨੁ ਤੈ ਗਤਿ ਨੂਹੰ ਨਿਤਾ ਪਉਗਤਿ ਕਉ ਵੀਰਤ ਨੂਹੰ
 ਫਾਗਿ ਰੁਸਿ ਬੈਬਾਨਾਹਿ ਮਭਿਹੋ ਟੀਉ ਫਾਗਿ ਮਭਿਖੁ
 ਮਾਹੁ ਨਿਤਾ ਬੈਬਾਨਾਹਿ ਮਭਿਹੋ ਟੀਉ ਫਾਗਿ ਮਭਿਖੁ
 ਤੈ ਟੀਉ ਫਾਗਿ ਮਭਿਖੁ ਮਾਹੁ ਨਿਤਾ ਬੈਬਾਨਾਹਿ ਮਭਿਖੁ

ਗਿਰਗਵਾਮਿਦਯਤਰਮਨਾਪਿਨਿਨਿਖਣਕੈ
 ਏਸਿਦਿਨਿਅਗਿਆਪਰਮੇਸਰਕੀਓਈ॥ਜੋਨਿਤਾ
 ਪਤਿਦਗੀਆਉਦਿਦਾਯਾਯਾ॥ਸੁਇਸਿਦਿਨਿਦਿ
 ਕੁਖਿਜਮਤਿਦਗੀਕਰਿਗਇਆਕਪੜੇ
 ਲਾਤਿਖਿਜਮਤਿਦਗੇਓਈਕੀਤੈ॥ਅ
 ਪਿਨਾਏਪਇਆ॥ਸਿਉਪਇਆ॥ਤਿਉ
 ਆਗਿਆਪਰਮੇਸਰਕੀ॥ਨਿਮੇਦਕਲੈ
 ਗੋਏ॥ਦਗਾਓਪਰਮੇਸਰਕੀ॥ਮੇਦਕਾ
 ਜਾਇਆਰਜਕੀਤੀਜੀ॥ਨਾਨਕੁਓਜਾਹੁਓ
 ਤਖਿਸਰੀਦਗਾਓਦਰਮਨੁਓਯਾਮਾਮਤਿ
 ਕੁਖਿਓਰਦਾਨੁਓਯਾਤਖਿਉਤਖਿਜਮਤ

ਦੁਰੁਪਹਿਅ ਉਤੇ ਪੜਾਅ ਆਸੇ ਖੜਾ
 ਖੜਾ ਉਦਿਗਿਅ ਭੁਨਿਅ ਖਿਅ ਜੇ ਨਾ
 ਕੁਰਗੀ ਆਇਦਿਓ ਪਇਅ ਆਸੇ ਨਿਕ
 ਲਿਓ ਨਾ ਭੀ ॥ ਓਸਿਅ ਇਥਾਨ ਪਾਸਿਅ ਮੁ
 ਨੀ ਤੇਸਾ ਖਾਨ ਸਾਗ ਮਭਿ ਨਾਨ ਕੁਰਗੀ
 ਉਦਿਓ ਪਇਅ ਆਸੇ ਨਿਕੁ ਲਿਓ ਨਾ ਭੀ
 ਤਵਿ ਖਾਨ ਮੁਖਾ ਕੁਤੇ ਉਦਿਅ ਆਸੇ ਨਿਕ
 ਇਅ ਰਗੀ ਉਓ ਪਇਅ ਇਅ ਮਾਲ
 ਓ ਕੁਲਾ ਓ ਆਸੇ ਕੁਲਾ ਕੁਲਾ ਕੁਲਾ
 ਤਵਿ ਮਾਲ ਓਸੇ ਪਿਥੇ ਕੋਧਾ ਪਗੁਲੇ ਸੇ
 ਭੀ ॥ ਤਵਿ ਖਾਨ ਕੁਲਾ ਕੁਲਾ ਕੁਲਾ

ਚਿਹਿਮਸ ਵਰੁ ਤੇ ਆਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਨਾਨਕੁ
 ਲਾਇ ਸੀਹੁ ਆਖੁ ਧਰਿ ਆਇ ਆਗਾ ਆਖੀ
 ਆਪਰ ਸੇ ਸਰਬੀ ਤੇ ਈਸੇ ਨਾਨਕੁ ਗਤੁ ਤੁ
 ਜਾਹੁ ਤੇ ਆਗਾ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਤ ਦਵ ਦੇ ਗਭਰਿ ਕਰਿ ਆਗਿ ਆ
 ਗਿ ਸਿਖਿ ਆਗਾ ਤੁਕੁ ਮੁ ਤੇ ਆਗਾ ਨਾਨਕੁ ਵਿਹੁ ਅੰਸੁ
 ਤੁ — ॥ — ਮੇਰਾ ਮੁਕਾਇ ਆਗਾ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀ
 ਭਾਤਿ ਸਿਹੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਗੀ ਮੁਕੀ ਤੀਖਿ ਆਗਾ ਪ੍ਰੀ
 ਭਾਸਾ ਭਿਖਿ ਹਰੁ ਦੁਹੁ ਤੇ ਆਗਾ ਨਾਨਕੁ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾ
 ਨਿਹਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਤਾ ਈਨਿ ਹੁਲਕੀ ਆਗੈ ਆਗੁ ਜੇ ਤੇਰੇ
 ਨਾ ਭੁਭਿ ਵੇਗਾ ਸੇ ਸਰ ਮੈ ਨਿਹਾ ਲੁਕੀ ਤੇਰੇ ਨਿਹਾ
 ਜਾਇ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾ ਮੁਜ ਪਿਛੁ ਭਾਉ ਕਾ ਬੀਰੀ ਜਾਪ
 ਸਿ ਆਗੁ ਸੇ ਸਰ ਬੀਰਿ ਹੋ ਪੁਰੁ ਤਾ ਨਾ ਮੁਦੁ

ਇਸ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਦਿਲ ਹਰਾ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਭਾਖਾ ਪਾ
 ਦਾ ਨਾਮੁ ਦੀਆਂ ਭਾਉ ਭਾਉ ਪਿਰ ਗਤਿ ਕਰਿ ਗਤਿ ਕਰਿ
 ਨਾਨਕ ਸਾਧਮ ਕੀਤਾ ਖੜੋ ਭਾਖਾ ਤਖਿਤੁ ਕਮਲ
 ਇਸ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨ ਦਿਲ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਦੀ ਦਰਿ
 ਆਈ ਕੈਸੀ ਭਾਉ ਭਾਉ ਤਖਿਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਾਖਾ ਪਾ
 ਨਾਨਕ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਮਃ ॥ ਸਕਤੁ ਕੈ
 ਕੈਸੀ ਮੇਰੀ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ
 ਦੁਸੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਦਿਗੁ ਦੇਹ ਦੇਸੁ ਮਾਮੁ ਪਾਏ ਸਭ ਦਿ
 ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ
 ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ
 ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ
 ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ

ਦਿਪੀਸਾਧਾਇਆਗੀਸੇਤੀਜਾਹਿਯਾਗਾਭਸਮਸੇਤੀ
 ਗਹਿਜਾਭਾਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਾਪੈਦੁਭਵੇਦੁ
 ਆਖਾਤੇਗਾਭਾ॥੨॥ਪੰਥੀਭੇਦਿਵੈਜੇਭਵੈਸੈਅ
 ਸਮਾਨੀਜਾਭਾਨਰਗੀਕਿਸੈਨਾਭਾਦੁਭਾਨਾਕਿ
 ਦੁਪੀਆਨਾਖਾਭਾਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਾਪੈਦੁ
 ਭਵੇਦੁਆਖਾਤੇਗਾਭਾ॥੩॥ਨਾਨਕਗੰਗਾਭਾਕ
 ਮਣਾਪਸਿਪਸਿਕੀਚੈਭਾਭੀਮੁਸੁਤੇਦਿਨਾਭਾ
 ਦਈਏਖਦਿਪੁਭੁਗਾਭਾਭੀਤੇਗੀਕੀਪ
 ਤਿਨਾਪੈਦੁਭਵੇਦੁਆਖਾਤੇਗਾਭਾ॥੪॥੧॥
 ਭਵਿਯਗਿਆਵਜੁਤੇਯਾਨਾਨਕਮੇਗਾਭੁਕਮੁਤੇ
 ਗੀਨਰਗੀਆਇਆਭੈਭਾਭੁਮੇਗਾਭੁਕਮਕੀਸਿਯਭਿ
 ਕਹੁਜੇਸਿਸੀਕਿਆਕਿਆਭੈਭਾਭੈਭਾਭੈਮੇਗੇਰ

ਹਿਵਿਹਿਸਿਆਰਿਆਸੁਇਆਭਜੀਤਗਣਨ ਠੋਗ
 ਤਵਿਥਾਥਵੇਹਿਆਧਨਿਓਗ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾਜਪੁਆਸਾ ॥
 ਸਹਿਰੁ ॥ ਆਇਸੁਰੁਗੁਰੁਸੁਰੁ ॥ ਠੋਭੀਸੁਰੁਨਾਨਕ
 ਤਸੀਭੀਸੁਰੁ ॥ ॥ ਜਪੁਸੰਪੂਰਨੁਕੀਤਾਤਵਿਓਹਿ
 ਆਗਿਆਭਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁਤੋਆਨਾਨਕਸਿਮੁਓਪਹਿ
 ਤੇਗੀਨਰਹੀ ॥ ਤਿਸੁਓਪਹਿਮੇਗੀਨਰਹੀ ॥ ਸਿਮੁਓਪ
 ਹਿਤੇਗਕਰਮੁ ॥ ਤਿਸੁਓਪਹਿਮੇਗਕਰਮੁ ॥ ਮੇਗਨਾਉ
 ਪਾਗਬੁਧਪਰਮੇਸਗਾਅਗੁਰੁਨਾਉਗੁਰੁਪਰਮੇ
 ਸਗਾਤਬੁਧਨਾਨਕਪੈਗੀਪਇਆਸਿਰਪਾਉਪਿ
 ਆਆਸਬੁਧੁਓਹਿਓਗ ॥ ਗੁਰੁਪਨਾਸਗੀ ॥ ਤੇਆ
 ਆਰਤੀ ॥ ਗਗਨਮੈਬਾਹਰਦੁਲੈਰਦੀਪਕਥੈ
 ਤਾਰਿਕਾਮੰਤਰਾਜਨਕਮੇਤੀ ॥ ਧੁਪਮਹਾ

ਨਾਨਕ ਪਦੁਤੁ ਚਉਰੈ ਕੈ ਸਗਾਭਾ ਨਾਇ ਯੁਧੰਤ ਜੋ
 ॥ ਵੈਸੀ ਆਤੀ ਤੇਇ ॥ ਭਵਖੰਡ ਟੋਰੇ ਗੀਆ ਰੀਤੋਇ
 ਆਨਾਤਾ ਸਬਦੁ ਦਾਜ ਤੇਰੇ ਗੀ ॥ ਗੁਣ ਭਾਸਿ ਮਰਦੁ ॥
 ਨਾਨਕੋ ਨਾਨਕਿ ਤੇਤਿ ਕਉ ਸਮਝੂ ਤਨਾਨਾ ਟੂਟੇ ॥
 ਸਮਝ ਪਰਖਿ ਮਾਨਾ ਨਾਨਕ ਪਰਗੀ ਦਫਿਰੁ ਸਮਝ
 ਭਵੀਯੋਇ ਦੁਹਾਤੁ ਮੇਰੀ ॥ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ
 ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੈ ਰੰਗਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰੰਗਾ ਨਾਨਕੁ ਤੇਇ ॥
 ਹਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਗਰੁ ਤੇਇ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਇ ਸੁਆਰਤੁ
 ਤੇਇ ॥ ॥ ਭਗਿਨੀ ਨਾਨਕ ਮਾਭ ਮਕਰਨੁ ਭੁਤ ਮੇਰੇ
 ਆਨਾਨਕੁ ਮੇਰੇ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਵਿਗਾਧਾਨੁ ਦੇਹਾ
 ਨਕ ਸਾਭਿਗ ਕਉ ਤੇਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਦੁਸਾ ॥ ॥ ॥
 ਭਵਿਅਗੀ ਆਉ ਨਾਮੇ ਦੁਕਾਨੇ ਤੇਇ ॥ ਜੋ ਨਾਨਕ ਕਉ

ਓਸੀ ਘਾਇ ਪੁਰਾਇਆ ਵਹਾਤ ਭਿਗੁ ਨਾਨਕ ਕੇ
 ਈਤੀ ਸੋਗੇਦੀ ਓਸੀ ਘਾਇਆ ਵਿਨਿਕਾਇਆ
 ਹੀਆ ਓਇਉ ਨੀਕੀਆ ਤਥਿ ਹੋ ਕਛਿ ਚਾਹੈ ਕਾ
 ਓਆ ਯੋਗੇਇਉਤਾਰੀ ਘਾਇਇਉ ਪਾਇਆ
 ਹਾਇਉਰਿ ਬੁਧੈ ਦਾਤਿਆ ਤਥਿ ਗੁਨਾਨਕ ਤੇ
 ਘਾਇਕੀ ਵਲੀਆ ਤੇ ਸਭਾਉ ਘਾਇਉਰਿ ਕੀਤਾ
 ਓਕੁ ਬਹੁਤ ਜੁਗਿ ਗਏ। ਘਾਭੀ ਘਾਇਗਾਇਆ
 ਘਾਭਿਉ ਨਾਨਕ ਤੇਗਤਾ ਈਕਿਆ ਤੇ ਘਾਏ। ਤਥਿ
 ਓਕਾ ਕਹਿਆ ਜੀਉਤਾਰੀ ਘਾਭਿਉ ਪਾਇਆ
 ਰੀ ਘਾਭਿਉ ਚੋਰੇ ਬਧੀ। ਤਥਿ ਘਾਨ ਕਹਿਆ
 ਯੋਗੇ ਵਡਾ ਤੇ ਦੁਤਿਆ ਘਾਨੁ ਰਾਗੁ ਓਇਕੀਉ
 ਓਗਾਇਆ ਤਥਿ ਗੁਨਾਨਕ ਕੇ ਤੇਰਿ ਇਕਾਨਿ ਗੇ

ਤਖਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿਯਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਖਾਨਦਾਨੀ ਬਿਆਪਰ
 ਦਾਤਿ ਪਤੀ ਹੈ। ਤਖਿਲੋਕ ਕਹਿਯਾ ਦਿਯੁ ਮ ਲਾਇ
 ਵਨਾਤਿਆ ਹੈ। ਤਖਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿਯਾ ਮੁਹਰਨਿਆ
 ਗਬੁ ਦਸਾਇ। ਤਾ ਮੁਹਰੇ ਨੇਰ ਬੇਬੁ ਦਸਾਇ ਯਾ ਮੁਹਰ
 ਮਾਹੁ ਕੀਤਾ। ਬੈਬੇ ਸਬੁ ਦੁਖੁ ਕਹਿਯਾ ਮ:॥ ਕੋਈ ਯਾ
 ਖਬੁ ਤਨਾ ਕੋਈ ਕੋਈ ਤੈਥੈ ਤਾਨਾ ਕੋਈ ਯਾ ਖੋਲ੍ਹੇ
 ਮੀ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਗਾ॥ ਬਾਬਾ ਕਹਿਯਾ ਦਿਵਨਾ ਮ
 ਹਕਾਨਾਨਕ ਬੰਗਾ॥ ਹਰਿਬਿਨਾਮੁ ਦੁਹਾ ਜਾਨ
 ਹੁਭੁ॥ ਤਉ ਦਿਵਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕੇ ਦਿਵਨਾ ਤਉ
 ਏ॥ ਏਕ ਸਤਿਬਾਹੁ ਹੀ ਤੁਜੀਯਾ ਦੁਹਾ ਜਾਣੀਐ
 ਏ॥ ੨॥ ਤਉ ਦਿਵਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਏਕ ਕਾਹਿਕ ਮਾ
 ਏ॥ ਏਕੀ ਸਤਿਬਾਹੁ ਹੀ ਤੁਜੀਯਾ ਹੀ ਜਾਇ॥

ਤਉਦਿਨ ਨਜਦੀ ਐਸੇ ਸਾਹਿਬ ਸੇ ਪਿਆਰਾ ਮੰਦਰਾਸੈ
 ਆਪਿ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਦੁਤ ਲਾਸੰ ਸੁਗਾਯਾ ਤਬਿ ਧਿਰਿ ਬਥਾ
 ਚੁਪਕਿ ਗਏ ਆਸਾ ਕੁਝ ਬੋਲੈ ਤਾਏ ਹੀ ਵਚੁ ਨ ਕਹੈ ਆਸੇ ਨਾ ਕੋ
 ਤਿਉ ਭਾਗੈ ਕੇ ਸੁਸਲ ਮਾਨੁ ਹੈ ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਕਹਿ ਆ॥
 ਖਾਨਜੀ ਇਉ ਭਾਲਾ ਭੈ ਜੋ ਕਹਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕੋ ਤਿਉ ਭੈ
 ਨਾ ਕੇ ਸੁਸਲ ਮਾਨੁ ਹੈ ਤਬਿ ਖਾਨੀ ਕਹਿ ਆ ਜਾਇ ਕਰਿ
 ਲੇ ਆਵੁ ਤਾਪਿ ਅਰੇ ਗਏ ਆਉ ਨਿਕਹਿ ਆ ਜੀ ਖਾਨੁ
 ਬੁਲਾਇ ਦਾਏ ਖਾਨ ਕਹਦਾ ਹੈ ਅਜ ਬਗਾ ਖਦ ਇਕੇ
 ਤਾਂ ਈ ਨਦੀ ਦੁਰੇ ਹੀ ਮੈ ਤੇ ਮੇਰੀ ਦਰੁ ਨੁਹਾਇ ਦਾ
 ਤਬਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਉਚਿਕੀ ਆ ਆਪਿ ਉਚੁ ਆ ਆਖਿ
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੁਦਾ ਆਇ ਆ ਹੈ ਮੈ ਸਾਵਾ ਗਾਤ
 ਬਿਮੁਤ ਕਾ ਗਹਿਰਿ ਪਾਇ ਗਇ ਆ ਆਇ ਕਾਹਿ

ਘਾਨੇਸੁ ਗੁਮਿਲਿ ਆਗਾ ਤਖਿ ਧਾਨਿ ਕਹਿ ਆਗਾ ਨ ਕਰੇ ਸ
 ਤੀ ਬੁਢਾਇ ਕੀ ॥ ਗਲੇ ਮੁਤ ਕਾ ਲਾਹਿ ॥ ਕਮਰ ਬੰਧੁ ਧਾਤੁ ਤੁ
 ਲਾ ਘਰੀ ਹੁੰ ॥ ਤਖਿ ਬੁਧੁ ਨਾਨਕ ਗਲੇ ਮੁਤ ਕਾ ਲਾਹਿ
 ਆਗਾ ਕਮਰ ਬੰਧੁ ਧਾਤੁ ਤਖਿ ਧਾਨਿ ਕਹਿ ਆਗਾ ਨ ਕਰੇ
 ਗੀ ਕੰਮ ਖਤੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਤੁਹਿ ਜੇ ਹੁੰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਘਰੀ
 ਹੁੰਦੀ ਤਖਿ ਧਾਨਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਪਣੇ ਪਸਿ
 ਕੇ ਹਾਇ ਆਗਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮੁਹੇ ਕੀ ਕੀ ਟੀ ਬਤ ਪੁ
 ਵਤਾ ਹੁੰਦਾ ਪੁਛਾ ॥ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੁਖ
 ਕੇ ਰੇ ਗਾਨਾ ॥ ਤਖਿ ਕੀ ਕੀ ਦਾ ਗਾਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ
 ਸਿ ਆਗਾ ਤਖਿ ਕੀ ਕੀ ਕਹਿ ਆਗਾ ਨ ਕਰੇ ਜੇ ਕਹਿ
 ਦਾ ਹੈ ॥ ਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥ ਨਾ ਕੇ ਮੁਸਾ ਮਾਨਾ ਹੈ
 ਸੇ ਤੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਖਿ ਕੀ ਕੀ ਗਾਨਾ

ਕਤਿ ਆਸਾ ਸਾਧਿਕਾ ਗੁਰਮਾਤ੍ਰਾ ਦਿਖਾ ਮੁਸਾਧਮਾ ਨੁਕਤਾ
 ਤੁਮੁ ਸਕਾਤੁ ਜਾਤਿ ਤਾ ਮੁਸਾਧਮਾ ਨੁਕਤਾ ਏਕਾ ਅਥਿ
 ਅਥਿ ਚੁਕਾ ਗਿਰਿ ਮਿਠਾ ਮੁਸਾਧਮਾ ਨਾਮਾ ਮੁਸਾ
 ਏਕਾ ਤਿ ਮੁਸਾਧਮੁ ਰੀ ਨੁਕਤਾ ਏਕਾ ਮਗਟਿ ਕੀਵ
 ਸੁਕਾਤੁ ਮੁਚੁਕਾ ਏਕਾ ਗਥਕੀ ਗਜਾਇ ਮਾਏ ਸਿਰੁ ਭੁਪ
 ਗਿਰਾਤਾ ਮਾਏ ਆਪੁ ਗਏ ਏਕਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰ
 ਬੀਆ ਮਾਏ ਮਾਏ ਤਿ ਤਾ ਮੁਸਾਧਮਾ ਤੁਕ
 ਏਕਾ ॥ ਮਿਤੁ ਗਮਾ ਸੀਤ ਸਿਰੁ ਮੁਸਾਧਮਾ ਤੁਕ
 ਤਾਨਾ ਮੁਕੁ ਗੁਣਾ ਮਗੁ ਮੁਸਾਧਮਾ ਤਿ ਸੀਐ ਗਜਾਤਿ ਤੁਮੁ
 ਮਾਧਮਾ ਤੁਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਸੁਚੁ ਪੀਤੁ ਕਾ ਮਾ
 ਕਾ ਮਾਨਿ ਏਕਾ ਤਸ ਥੀ ਮਾਤਿ ਸੁਤਾ ਏਕਾ ਨਾਨਕ
 ਗਥੈ ਲਾਜਾ ॥ १॥ ਤਉ ਪਗਏ ਆਨਾ ਕਾ ਏਕਾ ਮੁਸਾਧਮਾ

ਹੁੰਦਾ ਸਗੋਂ ਇਹ ਗੁਰੂ ਪੀਰੁ ਤਮਾਤਾ ਭਰੇ ਸਾਮੁਰ ਦੁਰੁ
 ਖਾਇ। ਗਲੀ ਭਿੰਨ ਸਤਿ ਨਾਮਾਈ ਮੈਂ ਆਖੁਈ ਮੈਂ ਸਚ
 ਕਮਾਇ। ਮਾਗੁਇ ਪਾਇ ਤਮਾਤਾ ਮਾਤਿ ਤਿਉ ਤਲ
 ਲੁਕਾ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੁੜੀ ਏਕੁ ਕੁੜੀ -
 ਪਾਇ ਪਾਇ। ਸਾਪਸਿ ਨਿਵਸਾਇ ਪਸਿ ਪਸਿ
 ਪਸਿ ਨਾਭੀ ਪਾਇ ਲਾਸੁ ਤੁਹਾ ਲਾਹੁ ਦੁਇ। ਤੀਜੀ
 ਖੈਰੁ ਖਰਾਇ। ਸੁਖੁ ਬੀਗਾ ਅਭਿਗਨਿ ਕਰਿ ਮਨੁ
 ਪੰਜਵੀਂ ਸਿਧੁ ਤਿਸ ਨਾਇ। ਕਰਣੀ ਕਲ ਮਾਯਾ
 ਕੈ ਤਵਿ ਮੁਸਾਨ ਮਾਨੁ ਸਦਾਇ। ਨਾਨਕ ਕੈ ਤੇ ਕੁਰਿ
 ਮਾਗੁ ਕੈ ਕੁੜੀ ਪਾਇ। ਸਾਖਿ ਤਿਉ ਸੇਧੁ ਕੁਰੁ
 ਕੇਇ ਤਾ ਤਵਿ ਕਸੀ ਤੇ ਗਨੁ ਤਿਉ ਗਨੁ ਮਾਤੁ
 ਖਾਨਿ ਕਾਇਆ ਕਾਸੀ ਇਸ ਕਰੁ ਪੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ

ਸਾਹੀ ਨਾਹੀ ਤਬਿਏ ਸੀ ਕੀ ਨਿਮਜਾਕ
 ਵਖਤੁ ਤੇ ਆਸ ਤੁਓਂ ਵਿਗਿਨਿਦਾਜ
 ਗੁਜਾਹੁ ਗੇਏ ਆਸੁ ਵਾਥਾ ਭੀ ਨਾ
 ਭਿਗਇ ਆਸ ਤਬਿਕਾ ਜੀ ਸਭ ਨਾਤੇ
 ਗੈਥ ਤੇ ਆਸ ਨਿਦਾਜ ਗਾਕਾ ਦੇ
 ਤਬਿਕਾ ਵਾਜੀ ਕੀ ਤੁਹ ਘਰੇ ਖਿਕ
 ਤਸਿ ਆਸ ਤਬਿਕਾ ਜੀ ਭਿਗਾ ਜੇ ਨਾ ਨਕੁ
 ਤਸਦਾ ਹੈ ਤਬਿਨਿਮਜਾਕ ਆਸੁ
 ਤਬਕਾ ਜੀ ਕਹਿ ਆਖਾਨ ਜੀ ਸਲਾਮੁ
 ਤਿਭਿ ਚੇਨਿ ਉਜੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਕੀ ਤ
 ਰੁਘ ਪਿਭਿ ਚਿਰੇ ਦੇ ਖਿਰੇ ਖਿਰੇ

ਦਾਹਾ ਤੁਜੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਨਾ ਨਕੁ ਤੁਧ
 ਹੋ ਤਉ ਬਿਖਾਨਿ ਕਹਿ ਆ ਨਾ ਨਕੁ ਕਾਜੀ ਸਿ
 ਆ ਕਹਦਾ ਹੈ ਤਉ ਬਿਬਾ ਬੈ ਕਹਿ ਆਖਾ
 ਜੀ ਮੈ ਕਾਜੀ ਕੀ ਬਿ ਆਖ ਰਹਾ ਤੁਧ
 ਹੋ ਪੁਕਾਰੀ ਕੀ ਨਿਦਾਜ ਕੁ ਭੁਭੁ ਨ
 ਹੀ ਪਈ ਮੈ ਇਉਂ ਦਸ ਤੇ ਤਉ ਸਿ ਆਖ
 ਤਉ ਕਾਜੀ ਕਹਿ ਆਖਾ ਨਜੀ ਇਨਿ ਕਾਈ
 ਪਾਈ ਹੈ ਤਾ ਮੇਰੀ ਤਕਸੀ ਰਹਾ ਤੁਕ
 ਰਹਾ ਤਉ ਬਿਬਾ ਬੈ ਕਹਿ ਆਖਾ ਕਾਜੀ
 ਰਬੇ ਏਤ ਨਿਦਾਜ ਏ ਪਹਿ ਪੜਾ ਬਾ
 ਤਉ ਇਨ ਕਾਮ ਨ ਚਉਤੁ ਰਾ ਬਾ

ਇਹ ਵੀ ਪਿਤਾ ਮੁਖੀ ਥੀ ॥ ਵੇਦੇਗੀ ਕਾ ਮੀ
 ਥੀ ॥ ਮੁਹ ਵੇਦੇਗੀ ਵਰਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ
 ਥੀ ॥ ਮੁਹ ਵੇਦੇਗੀ ਪੁਤੀ ਥੀ ॥ ਮੁਹ
 ਨਿਕਟਿ ਮਾਮੁਤ ਵੇਦੇਗੀ ਪੁਤੀ ਇਹਿ ਪ
 ਉਦੀ ਹੋਵੈ ॥ ਇਹਿ ਕਾ ਮੁਹੁ ਉਤਰਿ
 ਮਾਮੁਤਾ ਤਵਿ ਕਾ ਜੀ ਮਾਇ ਪੈਰੀ ਪ
 ਇਹਿ ਮਾਮੁਤ ਪਿਓ ਮੁਹੁ ਉਤਰਿ ਮਿਸਰ
 ਉਪੁਦਾਇ ਕੀ ਨਿਵਸ ਮੋਹੀ ਹੋ ॥ ਤ
 ਵਿਕਾ ਜੀ ਪਤੀ ਫਾਤ ਵਿਬਾਥੈ ਸਾਧਿ
 ਨਿਤਾ ਮੁਸਾਯ ਮਾਨੁ ਮੁਸਾਯ ਮੁਸਾਯ

ਸਿਰੁ ਮੁਖੁ ਗੀਵਾ ਲਾਪਾ ਕਾ ਖੜੀ ਨ ਦੇ
 ਤੈ ਪੜੀ ਨ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਸਾਭੁ
 ਨੁਭਿ ਸਤੁ ਕੁਝ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੇ ਏਹੁ ਸੁ
 ਲੇਖੁ ਬੇਇਆ ਤਾ ਸਹੀ ਅਰ ਸੇ ਖਾ
 ਜਾਨੇ ਕਾਸੀ ਮੁਠਤੀ ॥ ਖਾਨ ਖਾਨੀ
 ਨ ਮਹਾ ਮੁਕਰ ਮਹੈ ਗਨ ਤੇਇਹੁ ਹੈ
 ਖਾਨੇ ਬੇਇਆ ਕਾਸੀ ਨਾਨਕੁ ਹਰ ਨੁਪ
 ਹੁਤਾ ਹੈ ॥ ਅਏਹੁ ਪੁਛੁ ਵੀ ਤਕ ਸਾਹਿ
 ਰ ਹੀ ॥ ਫਿਤੁ ਬੇਇ ਕਾ ਕਾਨ ਰਿਵ ਗੋਇਤੁ
 ਇਹਿ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸਾਭੁ ਮੁਕੇਗਾ ਤਖੈ

ਕੁਥਕੋਭਿਅਸਬਦੁ॥ ਗੁਰਮੀਗਗਦਿਲਿਅ॥
 ਅਮਾਉਕਹਿਪਰਤੀਬੀਜੁ ਸਬਦੋਕਹਿ
 ਸਰਬੀਆਥਿਨਿਤੁਦੋਇਪਾਣੀ॥ ਤੇਇਸਿਹਿ
 ਸਤੁਇਮਾਨੁਜਮਾਇਐ॥ ਭਿਸਤੁਦੋਜਕੁ
 ਤਇਇਵੈਜਾਣੀ॥ ੧॥ ਮਤੁਜਾਣਸੀਗਲ
 ਪਾਇਆਈ॥ ਮਾਯਵੈਮਾਣੁਪੁਕੀਸੇ
 ਭਾਇਤੁਬਿਲਿਜਨਮੁਗਏਆਈ॥ ਗੁਰੁ
 ਏਬਤੁਨਹਿਕੁਜੁਯਾਮਨੁਮੀਕੁਕੁਕਣਾ
 ਕੀਸਾਗਤਮਨਹਿਪਾਈ॥ ਭਵੁਏਸਤੁ
 ਨਿਤਿਭਾਖਿਆਵੈਐਸੇਬੁ ਸੇਸੇਬੁ
 ਝਾਈ॥ ਸਾਕੁਤਣਾਸੁਨਨਾਪਏਤੁਥਿਲੀ

सभोगभोगेनाकवीमरुकी॥ ३॥ आपेस
 सेआपेगैआपेनरविकगै॥ नाकवकभ
 द्वैतैगैआपेगीगै॥ ४॥ ॥ तकि यवीग
 आदिपैमदुमैरसउयंसागीआगबोबे
 दीपुसीउटी॥ यवीगठपगिबडुती
 गदुतीदिआगपागुकीआदिगदिआग
 गिबडिदुममुगमागजुवेटीमासउम
 गमवरिपडाउआगतकिगुगुपासेदिद
 उटी॥ पागुपगिआदिआगआदिकरिरेवे
 तावेठडीआगपसागैवीआडगीआप
 टीआउति॥ तकिबोबेदीपुसीउटी॥ म
 रगेनागोगेवरिगदिदगदिआग॥

ਤਖਿਤਿ ਤੇ ਦਸ ਰੀਝੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਿ ਤੇਰੀ ਗਾਇਕਿ ਤੇ
 ਰਗੀਆਇਕਿ ਥੀਈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਰੇ ਦੇਸ ਮਹਰਾ
 ਨੈ ਨੂਕੁ ਖਾਯ ਗੋ॥ ਤਾਥਾ ਥਾਥਾ ਥੈ ਮਹਰਾਨਿ
 ਥਾ ਭੁਖਿਯਾ ਗੀ॥ ਤਾ ਮਹਰਾਨਾ ਥੈ ਜੀ
 ਤੁਸ ਭਰਿ ਦੁਜਾ ਦਰਾਏ॥ ਤਖਿ ਥਾਥੇ ਥਾਥਿ
 ਥਾ ਮਹਰਾਨਿ ਥਾ ਸਿਧੇ ਜੀ ਦਸ ਰੀਝਾਇ
 ਥਾਥੇ ਥਾਥਾਥੇ ਥਾ ਪਾਥ ਥਾਥੀ ਥਾਥੀ॥ ਥਿ ਮਨੇ
 ਰਿ ਜਾਇ ਥਾਥੇ ਥਾਥੇ ਪਤਾ॥ ਥਾਥੇ ਥਾਥੇ ਥਾਥੇ
 ਰੈ ਥਾਥੀ ਗੋ॥ ਮਹਰਾਨਾ ਥਾਥੇ ਨੂਕਾ ਰੈ ਥਾਥੀ
 ਨਾਥੇ ਰੈ ਥਾਥੀ ਰੈ ਥਾਥੀ ਮੁਸਲ ਮਨਾਥੇ
 ਰੈ ਥਾਥੀ ਥਾਥੀ ਥਾਥੀ ਗੋ ਗਾਥੇ ਥਾਥੀ ਥਾਥੀ
 ਪੈਥੇ ਗਾਥਾਥੀ ਥਾਥੀ ਮੁਥਾਥੀ ਥਾਥੀ ਗੋ

ਪਾਨਿਗੋਵਿਈਭਪਭੇ ਪਭੀਏਆਇਭਪਭੀਏ
 ਵੇਈਆਇਪਰਕਾਲੇਰਪਾਨਿਗੋਵਿਈਪੁਫਸੀ
 ਆਭੀਨਾਭੀਜੇਤੁਰਿਬੇਆਇਆਭੀਭੀਮਰ
 ਆਰਮੀਭੀਜੇਵੇਈਆਇਮੁਭੀਭੀਭੀ
 ਸੇਈਆਭੀਗਾਜਿਸੇਆਪਣਾਸਰਦ
 ਸੁਆਇਭੀਭੀਭੀਆਭੀਭੀਭੀਭੀ
 ਨਿਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ
 ਆਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ
 ਨਿਸਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ
 ਪੁਜਾਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ
 ਸਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ
 ਪਜੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ

ਬਾਹਮ ਰਹਮ ਰਾਹਿਓ ਟੁਹਿਆ ਕੇ
 ਪਾਸਿ ਮਗਰਾ ਕਪੜੇ ਪੁਰੀ ਭੁਭੈ ਆਇਆ
 ਬਾਕੇ ਦੇਖੈ ਤਾ ਕੀ ਪੰਡਿਤ ਦੀਆ ਦਰ ਭਾਉ
 ਬਿਬੈ ਬਿਅਖਿਆ ਮਗਰਾ ਨਿਅਕਿ ਆਖਾ
 ਦਹੀ ਤਕਿ ਮਗਰਾ ਨਿਅਖਿਆ ਸੀ ਸਰੇ ਪ
 ਤਿਸ ਭਤੇ ਗਏ ਦਸ ਕ ਸਾਗ ਸਤੁ
 ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਠ ਪੜਾ ਭਿਆਨੀ ਉਪਾਤਿ ਸਾਭ
 ਮੈ ਆਖਿਆ ਸਹਿ ਭਵਤੁ ਕਪੜੇ ਬਾਕੇ
 ਸਿਧੈ ਜਾਇ ਤਿਥਿ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ ਮਗਰਾ ਨਿ
 ਆਆ ਮਾਓ ਰਾਗਾ ਕੀ ਤੋ ਪਹੁੰਚੇ ਭਾ
 ਸਾਭੇ ਵਿਤੇ ਵੰਮਿ ਨਾ ਹੀ ਤਕਿ ਮਗਰਾ
 ਆਖਿਆ ਸੀ ਉਪਾਤਿ ਸਾਭੇ ਕੀ ਗੀਤ

ਬੋਥੇਆਖਿਆਸੁਦਿਖਤਾਤਮਗਦੇਸਭਿਵ
 ਸਤੁਸਦਿਖਤੀਆਪੈਤਿਸਾਗੀਓਥਹੁਰੇ
 ਰੇਹੋਤਾਤਥਿਮਗਦੇਆਖਿਆਮਗਜੀਤੀ
 ਆਖਿਉਸੁਰੀਉਪਾਤਿਸਾਹਿਉਕੋਵੇਈਤੇ
 ਗੇਨਾਉਦਸਰਕਾਮੰਨਚਾਹੈਅਤੈਸਿਖ
 ਰੇਮੁਤਿਪਾਵਦਾਹੈਇਫੁਤੇਨੁਗੀਪਹੁਚਦ
 ਤੈਓਸਦਾਗਓਅਤੇਮੇਰੇਦੇਹਿਫਿਰਦ
 ਤਾਫਿਕਰੈਹੈਜੇਤੁਰਿਫੁਫੁਤਦਾਨਾਹੀਅ
 ਤੇਮੁਤਿਪਾਵਦਾਨਾਹੀਤੁਰਿਸੇਨਾਗੇਤਿਪ
 ਤਦਾਹੈਤਥਿਗੁਰੁਬੋਥੇਆਖਿਆਮਗਦ
 ਨਿਆਗਬਾਬੁਦਸਾਇਤਾਮਗਦੇਰੇਬ
 ਬੁਦਸਾਇਆਗਗੁਰੂਜੀਵੀਤੀਦੀਪਕੀ
 ਮਤਾਗਾ॥

ਵਾਧੇ ਸਭ ਕੁਝ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਮਾਤਰਿ ਪਤਿ ਜਾ ਸੁਤ
 ਵਡੁ ਪਾਇ ਬਹੁ ਹੀ ਪਤਿ ਜਾ ਗੁਰੁ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਤਿ ਜਾ ਸਿਖੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਐਸੇ
 ਜਾਨਿ ਮਿਲਿ ਭੁਖਿ ਆਗੇ ਸਿਰਿ ਮਿਲਿ ਆਗੇ
 ਭਿਠ ਮਾਗੇ ਭੁਖਿ ਵੀ ਮਾਨਿ ਪਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਪਰਿ
 ਆਇਆ ਮੀਨਾ ਪਤਿ ਜਾ ਜਾਨਿ ਸਮਝਾਇ
 ਰਿਜਾਨੁ ਪਤਿ ਜਾ ਭੁਗਿ ਨ ਗਏ ਵਾਜਾਇ
 ਪਤਿ ਜਾ ਵਸੈ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਗਾਇ ਪਤਿ ਜਾ
 ਆਇ ਪਿਥ ਸਾਗਾ ਸਾਧੁ ਪਤਿ ਜਾ ਪਿਥਿ
 ਵਾਗਾ ॥ ਸਾਗਰਿ ਪਤਿ ਜਾ ਪਰੁ ਮਧੁ
 ਖਾਣਾ ਸਿਖਿ ਪਤਿ ਜਾ ਗਾਗੁ ਗੋਗੁ
 ਟਾਸਾ ਜਾਨੁ ਨੁਕੁ ਪਤਿ ਜਾ ਸੰਤਨੁ ਪਗਰ

੨॥੧॥੧॥ ਤਖਿ ਯਹਿ ਮਹਾ ਨੇਤਮਾਨੀ ਮਕੀਤੀ
 ਉਬਹੁ ਲੋਗਾ ਜਾਨੇ ਜਾਨੇ ਸੇਖ ਸਜਣ ਕੈ ਘ
 ਹਿ ਜਾਇ ਨਿਕਾਇ। ਉਸਕਾ ਘਰੁ ਪੈਰੇ ਵਿਉ ਬਾ
 ਅਤੇ ਠਕੁਰ ਦੁਆਗ ਤੈਖ ਸੀ ਤਵਹਿ ਦੁਖੀ। ਕੇਕ
 ਟੀਹਿ ਦੁਆਇਤਾ ਠਉ ਮੇਰੇ ਦੁਆ ਅਤੇ ਸੇਖੀ ਮਾ
 ਜਾਇਤਾ ਤ ਦੁਆ ਠਕੁਰ ਗਾਮੁ ਜਾਗਤਿ ਪੈਰੇ ਦੁਆ ਬੈ
 ਰਾਹੁ ਜੀ ਸੇ ਦੁਆ ਅਚਰਿ ਜਾਇ ਪੈਰੇ ਵਿਉ ਬਾ
 ਹਿ ਕਹਿ ਮੋਗਾ ਅਤੁ ਜਾ ਸਬਾਹੁ ਠਉ ਦੁਆ ਅਸਾ ਤਸਕ
 ਠਉ ਲੋ ਮੁਖਾਨਾ ਪਾਇ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ਬਾ ਬਾਤੇ
 ਮਹਾਨਾ ਗਏ। ਤਾਖਿ ਜਮਤਿ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ
 ਉਸਾ ਅਤੈਆ ਪਇਆ ਲੋਕਾਤਾਈ ਆਖਿ
 ਉਠੁ ਜੀ ਸੇ ਪਾਇ ਬਹੁਤ ਤੁਹੀ ਆਏ

ਪੁਰੁਗੁਜਰੁਠੈ॥ ਸਿਮਟੇ ਮੁਖਿ ਦਿਲਿ ਮੈ ਸੀਭਰੁ ਕਰੈ
 ਸੇਖਾਈ ਨਾਹੀ॥ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕੇ ਟਕਰੁ ਭੋਇਆ
 ਠੈ॥ ਜਕਿ ਗਭਿ ਪਈ॥ ਤਵਿ ਆਖਿ ਓਸੁ ਭੁਭੁਤੀ
 ਸੇ ਦੁਹਾ॥ ਤਵਿ ਕੋਥੇ ਆਖਿ ਆਗਾ ਸਜਣੇ ਦਿਉ ਸ
 ਕੁਤੁ ਪੁਰੁ ਦਿਨੀ ਵੀਰੁ ਗੀਰਾ ਆਖਿ ਕਹਿ ਸੇ ਦੁ
 ਠੈ॥ ਤਵਿ ਸੇਖ ਸਜਣ ਨਿ ਆਖਿ ਆਗਾ ਭਾਯ
 ਠੈ ਦੋਸੀ॥ ਆਖੁ ਹੁਜੀ ਗਭਿ ਕੁਤੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਜਾਦੀ ਠੈ॥ ਤਉ ਕੋਥੇ ਆਖਿ ਮੁਰੁ ਦਾਨਿ ਆਗ
 ਕੋ ਕੁਟ ਜਾਇ॥ ਤਾਮਰੁ ਯੋਗੁ ਕੋ ਕੁਟ ਜਾਇ॥
 ਗੁਰੁ ਸੁਭੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਕੁ ਕੁਟੁ ਠਾਇਆ
 ਮਾ॥ ਓਕੈ ਹੁਇ ਆਖੁ ਦਾਧੇ ਟਮ੍ਹਰਾ ਧੀ ਮੁਖੀ ਧੀ
 ਓ ਆਗੁ ^{ਸੁਖੀ} ਠੈ॥ ਓਤੈ ਰੇ ਸਭੁ ਧੀ ਬਠਿ ਮੁਖੀ ਸ

ਜਦ ਸੇਈ ਨਾਨਿ ਮੋਚਾਇਹਿ ਨਾਨਿ ਚਾਉ
 ਨਿਸਿ ਬੈਠੇ ਪਾਪੰਗੀਐ ਭਜਨੁ ਖੜੇਇ
 ਸਨਿ ਗਠੰਭਾ ਵਿਚੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤ੍ਰੀਆ ਪਾਸ
 ਉਤਿਤੀਆ ਭਾਇ ਚੀਆ ਵੈਸਿ ਨਾਨਾ
 ਨੀਇਹੁ ਸੁਖ ਪਤੀਆ ਭਾਵਾ ਬਗਾ ਬੋਗ
 ਪੜੇਤੀ ਗਥ ਮੰਦਿਰ ਸੰਨਿਆ ਪੁਟਿਯੁ
 ਦਿਜੀਆ ਪਾਟੈ ਦੋਗੇ ਨਾਕੀਆ ਨਿ
 ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਰੁਖੁ ਸੀਗਾ ਮੈ ਮਜਰੇ ਬੈ
 ਭੁਲ ਨਿਭਾਤੇ ਭਲ ਵੈਸਿ ਨਾਨਾ ਦਰੀ
 ਮੇਗੁ ਰੁਮੈਤ ਨਿ ਭਨਿ ॥ ਗਾਮੀ ਪੁਲੇ ਗੁਰੂ
 ਭੁਭਾਇਆ ਗੁਰ ਗੁਰ ਦੁਰੀ ਬਹੁ ਤਾਯ

ਜੁਗੀਤੀਆਖਿਓਸੁਰੀਓਹੀਗਾਗਕੁਸੀਨੀਗ
 ਾਹੀ ਗੁਗਾਹਫ ਰਾਉਤਨਿ॥ਤਖਿਉਕੁਰ
 ਨਕੁਮਿਰਹਫਰਾਉਤਨਿ॥ਤਖਿਉਕੁਰ
 ਕਹੁਜੈਤੈਪੁਨਕੀਤੈਨਿ॥ਤਖਿਉਕੁਰ
 ਜਨਾਨਾਗਾਮਨੇਸੁਰੀਓਹੀਗਾਗਕੁਸੀਨੀਗ
 ਓਸੁਰੀਕਹੁਤਪਾਪੁਕੀਤੈਨਿ॥ਤਖਿਉ
 ਕੁਰਾਨਕਜੈਕੁਰਉਨਕੀਤੈਨਿ॥ਤਖਿਉ
 ਤੈਸੇਖਿਉਨਿਯਾਉ॥ਤਖਿਉਕੁਰ
 ਕਮੁਮੰਨਿਯਾਕੁਰਉਨਕੀਤੈਨਿ॥ਤਖਿਉ
 ਪੁਰਖਿਕੇਨਾਹਿਉਤੈਨਿ॥ਗੁਰਗੁਰ

ਲਾਗਾ ਰਪਦ ਨਾਉ ਪਰੀ ਕੋਤਾ ਨਾ ਦਿਲੁ
 ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਤਖਿਉ ਬਹੁ ਗੈਏ ਪੈਰੇ ਪੈਰੇ ਦਿਲੁ
 ਪਾਣੀ ਪਸਿ ਨਾਇ ਨਿਕਲੈ ॥ ਤਖਿ ਪਾਣੀ
 ਪਸਿ ਕਾ ਪੀਰੁ ਸੇਖੁ ਸਰ ਤੁਥਾ ਤਿਸ
 ਕਾ ਮੁਗੀਤੁ ਸੇਖੁ ਹਰੀ ਤੁਥਾ ਕੁਤੁ ਪੀਰੁ
 ਕੇਤਾ ਈਸਾ ਸਤਾਵਾ ਪਾਣੀ ਕਾ ਰੁਗੁਲੁ
 ਦਿਲਾਸਾ ਨਾਗੈ ਕਾ ਕਾਤੇ ਮਰ ਰਾਗੈ
 ਕੈਠੇ ਕਾਇਨਾ ਦਿਲਾਸਾ ਮੁਖਾ ਦਿਲਾਸਾ
 ਨਾਖਿਉ ਸੁਸਾਗਾ ਮਾਯੇ ਕਰ ਗੈ ਸਾਤ
 ਦਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਕੈਲਾਸਾ ਨਾਖਿਉ ਸੁਸਾ

ਓ ਖਕੁੰਸਾਭਾ ਮੁ॥ ਤੇ ਪੀਰ ਕੇ ਦਸਤ ਪੇਸਾ
 ਤਬਿ ਸੇਖ ਟਟੁ ਹੁੰਦੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗਿਯਾ॥
 ਖਿਓ ਮੁਖ ਜੁ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ਮੁਖਿ ਸੇ ਨਾ ਹੀ ਚਰਿਅਾ॥
 ਪੁਰੁ ਤੈਵਤਾ ਸੈਆ ਪਦੈ ਪੀਰ ਗੁਰੂ ਖਕੁੰਕ ਗੀ
 ਤਬਿ ਆਇ ਅਗੁਜ ਕੀ ਤੇ ਸੁਆ ਆਖਿ ਓ ਮੁਖੀ
 ਹਸਾਭਾ ਮਓ ਏ ਕਰ ਗੇਵ ਸਕਾ ਅਵਾਜੁ ਸੁ
 ਦਿਕਰਿ ਤੇ ਗੁਰੂ ਬੀਆਹਾਂ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿ ਆਕ
 ਹਰੇ ਖ ਕੈ ਸਾਹੈ॥ ਤਬਿ ਸੇਖ ਟਟੀ ਹਰ ਆਖਿ
 ਆਜੀਵੈ ਪੀਰ ਸਾਭਾ ਮਤਿ॥ ਸੈਆ ਸਤਾ ਵਰੁ
 ਗੁਰੂ ਗਿਯਾ ਆਹਾ॥ ਓਤੁ ਬੈਠ ਆਹੈ ਆਗੈ ਸੈ
 ਜਾਇ ਸਾਭਾ ਮੁਖਾਇ ਆਹਾ ਆਖਿ ਆਸਾਭਾ
 ਮਾਯੋ ਕ ਤੇਰੇ ਗੇਵ ਸਾ॥ ਤਬਿ ਓਤੁ ਬੈਠਿ ਆ

ਆਖਿਓਸੁ ਆਯੋ ਖਰਓਸਾਯਾ ਮੁਹਿ ਪੀਰ ਕੇਰ
 ਸਤਯੇਸਾ ਤਖਿ ਪੀਰ ਕਹਿ ਆਬ ਰਾਜਿ ਸੁਯ
 ਆਖਿਓਸੁ ਆਯੋ ਮੁਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾਦੀ ਦ
 ਫਰੇਖਾ ਹੈ॥ ਰੇਖਾ ਬਿਥੈ ਓਸੁ ਆਯੋ ਖੁ
 ਪੁਰਖਾ॥ ਤਖਿ ਸੇਖ ਸਰਗੁ ਟਟੀ ਹਰ ਮੁਹੀ
 ਦਰਓ ਨਾਯੋ ਯੋਗਿ ਆਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ॥ ਆਵਾਜੁ ਕੋਇ ਆਇਆ॥
 ਆਖਿਓਸੁ ਰੁਜਾ ਆਮਰਾ॥ ਤਖਿ ਬਾਬਾ ਕੋਇ ਆ
 ਗੇਸਰ ਸੇਖ ਸਰਗੁ ਕੈ ਪਰ ਥਾਇ॥ ਮः॥ ਸੇ
 ਖਿ ਬਾਬੇ ਨੂਪੁਰਿ ਆਰੁਜਾ ਆਮਰਾ॥ ਤਖਿ ਬਾ
 ਬਾ ਕੋਇ ਤਾ ਆਮਰਾ॥ ਤਖਿ ਯੋਗਿ ਸੇਖ ਪੁਰਿ
 ਆਮਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਹੀ॥ ਤਖਿ ਬਾਬੇ ਰਬ ਰਬ ਰਿਤ

ਸੁਮਨਸੁਮਾਨਾਤਾਤਾਤੁਕੁਬੇਨੁਸੇਖਬ
 ਇਨੀਪੁਰਸੀਸਪੁਦਿਆਨਾਗਰਤੁਗਸੁ
 ਆਯਮੇਪੁਰਸੀਸਾਅਤਿਅਸਕਾਕੁਬੁਗੇ
 ਦਰੇਵੇਸੀਕਾਤਾਹਸੁਮਾਇਜੇਥਾਸਾਤਥਿ
 ਬੋਥੇਨਾਥਾਕੁਦਿਤਾਮਨੁਆਮੁਤੈਤਥਿ
 ਏਤੁਮੁਗਾਏਕਿਨੁਮਨਮਾਨੇਜੁਗਤਿਨਪਾ
 ਏਮੁੰਤੁਕਦਿਗੁਰੁਆਗੇਧੇਗਾਮਨਮੇ
 ਤੇਆਗੀਗੁਰਕੀਮਤਿਤੇਗਾਮੁੰਤੁਮੁੰਡਾਇਤੋਰਿ
 ਸਭਰੈਨਾਸੈਥੈਗਗੀਪਰਥੈਗੁਰਕੇਥੈਨਾ
 ਮੁਤਮਤਾਏਕੀਇਹਗੋਤੈਭਾਈਕਿਥਿਗਾ
 ਗਰਮਤਿਮੁੰਤੁਮੁੰਡਾਈਸੁਆਦਸਨੇਹ

ਮਮਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਗਈਆਂ ਤੁਛ ਨਾ ਕਹਿਣ
 ਵਿਧਿ ਕੁਲ ਪਾਤਿਸੀਆਂ॥ ਤਵਿਯਿ ਰਿਸੇਖ
 ਪੁਛਿਆ ਅਗਰ ਤੁਹਾ ਸੁਆਲ ਮੇ ਪੁਰਸੀਮਾ॥
 ਅਠਿਯਾ ਸਭਾ ਬੁਝੇ ਗੇਰੇ ਹੋਈਆਂ ਖਯਾਨੀਯ
 ਗਵਿਸੁ ਮਾਏ ਸੇਵਾ ਸਿ॥ ਤਵਿਯੇ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ
 ਦਿਤਾ ਪੀਰ ਮਭਿ ਮੁਗੀ ਦੇ ਤੇਰੇ ਹੋਈਆਂ ਖ
 ਯਾਨੀ ਪੀਰ ਮਭਿ ਸਭ ਤੁਹਾ ਹੋਈਆਂ ਖਯਾਨ
 ਦਰੀਆਂ ਭੁਕਾਰਿ ਹੋਏ ਬੋਹੀਆਂ ਸਹਾਇ ਸਿਤ
 ਤੁਹਾ ਖਮਾਨੀਆਂ ਤੁਹਾ ਖਮੇ ਗਵੀ ਨਾ ਆਹ
 ਗੀ ਪਾਤਿਸੀ ਖਯਾਨੀ ਸਭਿ ਦੁਸਟ ਬਿਤ
 ਗੀ ਸੁਨਾ ਗਾਏ ਬਸਤੀ ਹੋਈਆਂ ਤੁਛ

ਵਯਾਨੀਕੀਜੁਗਤਿਪਾਈ॥ਵਟੁਥੁਢੇਰਿਤੁਆ
 ਏਕੇਲਾ॥ਨਾਨਕਪਹਿਰਿਕਯਾਨੀਭਇਆਸੁ
 ਤੇਲਾ॥ਤਵਿਧਿਰਿਸਿਖਸਰਯਪੁਛਿਆ॥
 ਅਗਰਜੁਗਸੁਆਲਮੈਪੁਰਸੀ॥ਅਹਿਲਾਜਾ
 ਵਾਥੁਥੁਢੇਰੇਦੇਸੀ॥ਬੁਧੀਨਸੁਮਾਇਜੇਥਾ
 ਸਿ॥ਤਵਿਥਾਥੈਜਾਥਾਥੁਦਿਤਾ॥ਗੁਰੁਸਥਤੁ
 ਟੀਖਿਆਮਹਿਸਹਸਿਗਤਨਾ॥ਪਰਹਿਥੈ
 ਚਿਅਟਾਹਤਨਾ॥ਦਿਸਦਿਵੈਧਿਰਗਮਤਾ
 ਹੀਜੀ॥ਰਸਹੀਤੁਆਗੇਭਾਏਚੜੀਯਾ
 ਅਠਸਹਿਤਾਟਗੜਕਰਨਾ॥ਲਹਿਲੰਗੇਟੀ
 ਜਗਾਮਰਨਾ॥ਪਰਹਿਲੰਗੇਟੀਗੈਏਕੇਲਾ॥

ਉਲਹਿਲੈਬਿਕਾਪਾਏਉਹਜਾਹਗਾਬਿਲੰਚ
 ਮਤਿਗੁਗਹਿਗੋਵੇਟੀ॥ਇਉਰੁਗਤਿਨਾਨਕ
 ਪਤਿਰਿਬੈਲੰਗੋਟੀ॥੩॥ਤਖਿਇਰਿਸੇਖਸਰ
 ਯਪੁਦਿਆਗਾਅਗਰਤੁਗਸੁਆਯਮੈਪੁਰ
 ਸੀ॥ਅਤਿਯਾਜਥਾਥੁਥੀਰਹੇਦਸੀ॥ਪਾਥੁ
 ਧਿਮਤਿਆਹਿਲਿਰੇਥਾਸਿ॥ਤਖਿਗੁਗੁਨ
 ਨਕਸਾਥਾਥੁਦਿਤਾ॥ਸਰਥਾਥਿਆਨਾ
 ਤਿਨਿਸਿਰੀਤੀ॥ਪਾਥੁਪਾਨਾਤਿਮਨਿਕ
 ਤੀ॥ਧਰਨਿਤਰਥਾਥੀਰਹਤਰਹਤੀ॥ਕਦ
 ਨੁਬੇਦਨੁਮਨਮਤਿਸਹਤੀ॥ਰਗੀਆਥੁ
 ਮੈਲੇਗੀਤਿਥਾਥੀਕਾਥਿਤਾਥਿਥੁਥੁਕੇ

ॐ ह्रीं ऐं उं मं वं नमः शिवाय ॐ ह्रीं पां गं मं
 उं मं उं सिं पां ह्रीं यं मं उं रिं वं उं मं ॥ विं
 इं उं मं यं नं पां ह्रीं यं मं उं रिं मं गं वा ॐ
 नं वं ह्रीं उं रिं सिं नं गं गै ॥ नं उं विं विं
 रिं मे वं मं गं यं पुं विं मं गीं मं गं वं नुं गं मं
 मं गं मं पुं गं मं गं विं मं गं वं वं वं वं वं
 मं गं मं गं विं मं गं वं मं गं मं गं मं गं
 गं गं गं उं विं वं वं नं वं वं वं उं गं मं विं
 उं मं गं मं गं मं गं वं वं वं वं वं नं गं
 उं मं गं मं गं गं गं वं वं वं वं वं गं गं
 रं वं गं वं गं मं गं गं गं गं गं गं गं

ਤਕੁਮਿਸੈਏਸਾਨਤਮਪੁਮੁਸਾਏਸਾਮਧ
 ਨਸਠਾਹੈਮਿਲੈਘਾਨਕੁਕਉਤਉਰਿ
 ਗੇਏਸੁਕਭਾਏ॥੧॥ਤੇਗਜਨੁਹੈਕਐਸਾ
 ਦਿਲਿਰਗੇਕੁਸਾਮਦੀਗਮੀਤਮਕਨ
 ਹੀਗੁਸਾਖੁਦੀਹਿਰਸਨਹੀਹਿਤੁਗੁਰੁ॥
 ਕੰਗਨੁਖਾਰੁਬਗਬਰਿਦੇਖੈਤੁਕਭਾਨੁ
 ਪਛਾਣੈ॥ਆਈਤਾਭਬਸਤਿਬਕੀਮਾਰੈ
 ਅਏਗਤਾਭਬਨਹੀਜਾਨੈ॥ਸਾਗਗਨਮੰ
 ਗੁਮਤਿਮਾਮਦਿਖੈਭਾਨੁਤੁਕਭਾ
 ਦੁਦਜਾਏ॥ਕਉਨਾਨਕਸਾਧੁਕੀ
 ਮਤਮਾਥੇਦੁਗਨਾਪਾਏ॥੩॥ਤ

ਵਿਸੇਖਸਗਠਆਖਿਆਟੁਹੁਟੁਪੁਰਖਿ
 ਇਆਸਹੀਕਰਿਣੀਭਿਆਰਿਆਸਹੀ
 ਕੀਐ॥ਉਨਕਾਰੀਦੁਹੀਕਹੁਤੁਹੀ॥ਤ
 ਫਿਆਇਰਸਤਪਸੀਕੀਤੀਓਸੁਆਧੈਰ
 ਯੁਧਓਸੁਆਭੈਰਕਉਤੋਆਗਾਥਾਥਾਤੇਮਰ
 ਨਾਨਾਗਫੇਰਹੈ॥ਆਇਰਿਯੀਨਿਕਯੋ॥
 ਤਖਿਰਿਯੀਕਾਪਭਿਸਹੁਸੁਯਤਾਨੁਕੁਹਮੁਕੇ
 ਹੁਥਾ॥ਉਹਤਾਇਗਭਿਰਹੈ॥ਪਯਦਤੀਫਿ
 ਉਨਿਖਿਜਮਤਿਕਹੁਤੁਕੀਤੀ॥ਤਖਿਰਿਕੁਠਾ
 ਪਸਿਮੁਆਪਏਆਥਾ॥ਯੋਕਪਿਟਰੇਰ
 ਰੇਆਹੈ॥ਤਖਿਥੋਕੁਧੁਫਿਯਾਤੁਮੀਰਿ

ਉਹਿ ਦੇਹਾ ਤਾ ਉਨਾ ਮਾਗੁ ਜੀਤਾ ਜੀ ਮੀਤਾ
 ਥੀ ਦੇ ਪਿਛੈ ਹੋ ਦੇਹਾ ਤ ਬਿਬਾ ਬੇਆ ਪਿਆਤਾ
 ਥੀ ਸਿਮਰਾ ਬਾਗ ਤ ਬਿਮਰਾ ਬਿਰਾਜਾ ਥੀ
 ਪਾਤਿ ਸਰਾ ਬਾਗ ਵਿਖੇ ਖੁਦਾ ਦਿਲਾ ਬਾਗ
 ਤ ਬਿਬਾ ਬੇ ਕਹਿ ਮਾਤੁ ਸੀ ਕਿਉ ਹੋ ਦੇਹਾ ਤ
 ਉਨਾ ਮਾਗਿ ਜੀਤਾ ਮਾਤਾ ਗੁਰੁ ਬਾਗ
 ਬਾਬੇ ਮਾਗਿ ਮਾਤਾ ਗੁਰੁ ਕਹਿ ਮਾਤਾ ਤ ਬਿਉ
 ਨਾ ਕਹਿ ਮਾਤਾ ਜੀ ਬਣੀ ਥੀ ਟਬਰੁ ਮੁਖਾਲੇ
 ਪਥੈ ਬਾਨੇ ਸੇ ਮਾਤ ਬਿਬਾ ਬੇ ਮਰਾ ਕੀਤੀ ਮਾ
 ਪਿਠ ਮੁਰੇ ਹੋਹਾ ਥੀ ਜੀ ਦੇ ਤਾ ਹੋ ਦੇ
 ਹਨਾ ਹੀ ਤ ਬਿਉ ਨਾ ਮਾਗਿ ਮਾਗਿ ਜੀ

ਮੁਏ ਵਿਥੁ ਜੀ ਦੋਹੀ॥ ਤਵਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿ ਆਜ
 ਏਕਿ ਇਸੇ ਮੁਹੁ ਪਰਿ ਠਥੁ ਫੇਰੁ ਹਾ॥ ਏ
 ਹੁ ਹੁ ਆਖੁ ਹਾ॥ ਤਵਿ ਓ ਆਗਿ ਆ ਮਾਗੀ ਜਾ
 ਠਿਠ ਥੇ ਫੇਰਿ ਆ॥ ਤਾ ਠ ਥੀ ਓ ਠਿ ਥ ਫੇਰੁ
 ਠ ਆਗਾ ਤਵਿ ਆ ਰਾ ਪਠਿ ਸਾ ਠ ਫੇਰੁ ਧੁ ਠ
 ਥੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ॥ ਤਵਿ ਸੁਣੁ ਤਾ ਠ ਫੇਰੁ ਮ
 ਥੇ ਹੁ ਠ ਥੀ ਮੇ ਗਾਇ ਆ॥ ਰਸਿ ਕਰਿ ਦੀ ਦਾ ਰ
 ਠ ਆਗਿ ਆਗਾ ਆਇ ਬੈਠਾ ਆਖਿ ਓ ਮੁਏ
 ਰੇ ਰੇ ਮੁਏ ਠ ਠ ਥੀ ਤੁ ਸਾ ਜੀ ਏਇ ਆ॥
 ਤਵਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿ ਆ ਮਾਗਿ ਜੀ ਏ॥ ਰੇ ਰੇ
 ਆ ਧੁ ਰਾਇ॥ ਅਤੇ ਤੁ ਆਇ ਫੇਰੀ ਸ

ਹਮੁਆਯਾਹੈਤਾਤਉਫਿਰਿਪਤਿਸਾਹਆਖਿ
 ਆਮਾਮਾਇਦਿਖਾਲਾਤਾਬਾਬੋਬੋਲਿਆਮਾ
 ਸਲੋਕੁਆਮਾਹੈਜੀਵਾਏਸੇਈਆਨਾਨਕਏ
 ਕਮੁਬਿਨੁਅਦੁਰਨਾਕੋਈ॥੧॥ਤਬਿਹਾਬੀਮ
 ਹਿਮਇਆਬਹੁਰਿਪਤਿਸਾਹਿਆਖਿਆਮਾ
 ਜੀਵਾਯਾਤਬਿਬੋਬੋਕਹਿਨਾਹਜਗਤਿਏਹਾਮੁ
 ਗਿਵਿੰਦਪਿਯਾਲੁਏਹੈਹੈਪਰੁਓਹੁਰਤੀ
 ਹਥਉਪਗਿਦਿਕੈਨਾਹੀਅਤੇਅੰਗਿਆ
 ਕੁਕੇਈਗਤੀਗੈਹਾਤਿਉਪੁਦਾਇਦੇਇਹਯ
 ਕੀਗਾਯਾਏਹੈਹੈਨਿਆਅਤੇਪੁਦਾਇਕੀਮੁ
 ਟੀਉਤਉਚਾਇਲੇਇਨਿਆਪਰੁਓਨਕੀਸਏ
 ਉਹੁਦੁਰਹੀਤਬਿਪਤਿਸਾਹੁਸਸਤਿਕਰਿ

ਕਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਠਿਯਾ ਤਵਿਯਾ ਖਿਓ ਮੁਜੀ ਕੁਛੁ ਕ
 ਭੁਭੁਕ ਗਾਤ ਵਿਵਾਥਾ ਬੋਧਿਯਾ ਸਾਧਿਯਾ ਨਾਨਾ
 ਕਭੁਕ ਖੁਸੀ ਠਿਵਿਯਾ ਥੇ ਪਰ ਟੁਟੀਆ ਮ
 ਸਾਂਤਾ ਥੁਕੀ ਰਾਗੀ ਵਿਯਾ ਤਾ ਥੁਕੀ ਰਾਗੀ
 ਤਵਿਯਾ ਠਿ ਸਾਹੁ ਸਮਝਿ ਕਹਿਓ ਠਿ ਗਾਇਆ ॥
 ਥਾਥਾ ਗਏ ਗਠਿਯਾ ਸੀ ਸਭਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਦਿ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਮੈਓ ਰਾਮੀ ਕੀ ਤੀ ਧੁਰ ਥੁਕੀ ॥
 ਤਿਤੁਓ ਰਾਮੀ ਨਾਇ ਮਗ ਰਾਗੀ ਥੁਕੀ ਥੁਕੀ ॥
 ਤਰੁ ਪਥੁਓ ਤਰੁ ਤਰੁ ਕੀ ਯਾ ਪਾਠਿ ਗਏ ਥੁਕੀ
 ਥੇਰਾ ਏਕੁ ਥੁਕੀ ਸਤੁ ਗੁਰੁ ਥੇਰਾ ਥੁਕੀ ਸਤੁ
 ਗੁਰੁ ਥੇਰਾ ਥੁਕੀ ਪੈਰਿ ਜੁਤੀ ਥੇਰਾ ਪੈਰਿ ਥੁਕੀ

ਸਾਗਿ ਖਯਨੀ ਸਿਰਿ ਏ ਪੀਕਲੀ ਨਗੀ ॥
 ਮਾਯਾ ਠਡਕੀ ॥ ਮਥੈ ਤਿਯੁ ਕੁਕੇ ਸਰਕਾ ॥ ਤ
 ਦੁਹੁ ਗਹਿਲੇ ਸੇਖੁ ਬਜੀ ਦੁਸਟੀ ਯਦੁ
 ਮਿਥਿ ਮਾਮੁ ॥ ਸੁਖ ਪਾਯੁ ਦਿਲਿ ਨਹਿ ਮਾਜਾ
 ਦਾ ਮਾਠਾ ॥ ਤਿਸੇ ਕੋਯੁ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਦਿ
 ਮਾਕਠਾ ਹੋਯਾ ॥ ਤਬਿ ਭੁਭੁਜਾਇ ਭੁਭੁਤਿ ਮਾਮੁ ॥
 ਏਕਦਰੁ ਖਤਤੈ ਗਾਤਾ ॥ ਭੁਭੁਯਾਹੇ ਲਿਕ
 ਦਿਮਾ ॥ ਤੈਥੁ ਯਹਿ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ॥
 ਪਿਆਰੀ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਤੈਥਿ ਭਾਤ ॥ ਤਬਿ ਬੋਧ
 ਮਾਖਿਆ ॥ ਤਿਸੇ ਮਰਦਾਨਾ ਖੁਦਾ ਏਏ
 ਕੁਠੈ ॥ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦੁ ਕੀਤਾ ॥ ਮਾ

ਖਿਸੁ ਜੀ ਪਤ ਸਹੁ ਉਹਿ ਸ ਕੀ ਪੈ ਦਹਿ
 ਸਿਹੈ॥ ਅਤੇ ਉਹਿ ਕਿਸ ਕੀ ਪੈ ਦਹਿ ਸਿਹੈ॥
 ਜੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਇਹੁ ਰਹਿ ਆਆ ਇਹੈ॥
 ਅਤੇ ਉਹਿ ਪੈ ਗਤੇ ਉਹਿ ਪੈ ਹਟੇ ਗੀ ਹਟੀ॥
 ਅਤੇ ਪੈ ਤੇ ਨਾਗੇ ਕਾ ਪੈ ਘੋਰੇ ਤੇ ਲੇਈਆ
 ਇਹੈ ਗੈ॥ ਅਤੇ ਉਹਿ ਪੈ ਚੋਰੇ ਚੋਰੇ ਦਹਿ
 ਨਿ॥ ਤਥਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿ ਆ॥ ਸਲੋਕਾ ਪੁ
 ਗਬ ਜਾਨ ਮੇਰੇ ਤਪਾਏ ਪਾਲੇ ਸਹਿ ਆ
 ਰੰਗਾ॥ ਤਥਿ ਕੇ ਖੇਰੇ ਨਾ ਨ ਕਾ॥ ਬਿਸੰ
 ਡਾ ਬਿਨਿ ਅੰਗੁ॥ ਤਥਿ ਬਾਬਾ ਪਿਆ
 ਮਰਦ ਨਿਯਾਤ ਪਤੰਗ ਰੁਹੈ॥ ਕਜ

ਤੇ ਨਗੁਰੈ ਭਾਮ ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਆਇਆ ਭੈਮ
 ਤਾਰੇ ਪੇਟੇ ਤੇ ਨਾਗਾ ਆਇਆ ਹੈ ਭਾਮ
 ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਿਛਲਾ ਲੇਖੁ ਰਹਿ ਆ
 ਜਾਇ ॥ ਤਵਿ ਮਰਦਾਨਾ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ॥ ਓ
 ਥੁਰਾ ਲੇਖੁ ਨਾਗ ਸਿਆਈ ॥ ਤਵਿ ਆਇ
 ਰਾਉ ਕੇ ਦਿਲਿ ਬੈਠਾ ॥ ਤਵਿ ਬਨਸਰਾ ਪੀਰੀ
 ਤੁਰਤੁਰਾਸੁ ਥਾਸੇ ਇਸ ਨਾਗ ਕਉ ਆਇ
 ਆ ਥਾਸਾ ਆਇ ॥ ਰਾਸੁ ਕੀ ਤੀਓ ਸੁਰੇ ਕੁਰੇ
 ਖਿਕੈ ਕੋਠਿ ਗਇਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਏਕੁ ਗਤ
 ਤੇਰੇ ਸਾਧਨਿ ਮਨਾ ਹੀ ॥ ਤੁਲ ਸੀਕੀ ਮਾਨ
 ਨਾ ਹੀ ॥ ਸਾਲਹੀ ਰਾਸੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਸਿਮਰ

ਏਨਾ ਹੀ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਨ ਕਾਇਕਾ ਨਾ
 ਹੀ॥ ਅਤੈ ਤੁਭਗ ਤੁਕ ਹਾਵ ਦਾ ਹੈ॥ ਸੇਤੁ
 ਮਥਿ ਆਭਗ ਤੇ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਤਥਿ ਬੇਬੇ
 ਪਿਆਮਰਦਾਨਿ ਆਰਥਾ ਕੁ ਦੁਜਾਇ॥ ਤਾਮਰ
 ਦਾਨੇਰ ਬਾਕੁ ਦੁਜਾਇ॥ ਆਗਾਗੁ ਬਸੰਤ ਕੀ
 ਤਾ॥ ਬੇਬੇ ਸਬਦੁ ਭੁਗਾਇ॥ ਮਾਮ॥ ਸਾਧੁ
 ਮਥਿ ਪਿਪੁਰਾ ਮਨਾਵੁ॥ ਸੁਰਿ ਗੁਤੁ ਤੁਲਸੀ
 ਮਾਯਾ॥ ਗਾਮਨਾ ਮੁਰਾਪਿ ਬੇਰਾ ਬਾਧੁ ਤੁਰ
 ਏ॥ ਆਕਰਹੁ ਦੁਇ ਆਲਾਪਾ॥ ਕਾਨੋਕ ਲਾਗ
 ਸੇਰਹੁ ਜਨ ਮੁਗਧਾਵੁ॥ ਭਾਕੀ ਨੀਚੈ ਦਿ
 ਵਾਲਾ ਕਾਹੈ॥ ਗੁਰੁ ਲਾਵੁ॥ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਤਥਿ
 ਇਹ ਪੰਥਿ ਤਕੁ ਏ॥ ਆਗਾ ਤੇ ਭਗਤ ਏ॥

ਬਸਤਤਾ ਕਾਲੁ ਕੇ ਸੰਚਣ ਤੇ ਇਆਪ
 ਹੁੰਦੁ ਬਸਤੁ ਕਉਣੁ ਹੈ। ਸਿਸਾਨਿ
 ਪਰਤੀ ਸੰਚੀਐ ਆ ਤੇ ਪਰਸੇ ਸੁਕੀ
 ਯੋ। ਤਬਿ ਬੋਧੇ ਤੁਜੀ ਪਓੜੀ ਆਖੀ। ਕਾਮੁ
 ਕੰਧੁ ਤੁਹਿ ਕਹੁ ਕੋਸੇ। ਗੋਰੁ ਪਰਤੀਤ
 ਈ॥ ਸਿਓਲਿਓ ਗੋਰੁ ਤੈਵੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੁ।
 ਰਤੁ ਨ ਮੇਰਿ ਆਜਾਈ॥ ੧॥ ਤਬਿ ਯੋਗਿ ਪ੍ਰਭ
 ਤਿ ਪੁਛਿਯਾ। ਏਕੁ ਗਤੁ ਪਰਤੀਤ। ਧਿਰੀ
 ਪਰਮਿ ਚੋਬਿ। ਬਿਓ ਕਹਿਹੀ ਤੈਵੇ। ਆ
 ਤੇ ਮਾਲੀ ਬਿਤਿ ਬਿਧਿ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਜਾਵੇ।
 ਤਬਿ ਬੋਧੇ ਪਓੜੀ ਤੀਜੀ ਆਖੀ। ਕਹਿਹੀ
 ਹੁੰਦੁ ਮਾਯਾ ਤਿਓ ਪਰਵਾਹ। ਤਿਸਤੀ

ਤਰਿ ਮਾਨੁ ਜੇ ਦੁਹਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੁ ਭਰਹੁ
 ਵਿਆਹੁ ਤਉ ਮਾਯੀ ਕੋ ਹੋਵੁ ॥ ੩ ॥ ਤਕਿ ਰਤ
 ਹਰਾਸ ਪੰਡਤ ਕਹਿ ਆਜੀਤੁ ਮਪਰਸੇਸ
 ਹ ਕੇ ਪਰਸੁ ਤੰਸੁ ਹੀਆ ਤੇਜੀਅ ਸਾਰੇ
 ਮਤਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਆਕੀ ਸਿਤੀ ਹੋਈ ਮਾਯੀ ਤੁ
 ਹੋ ॥ ਬਹੁ ਯੋ ਕੀਨਿਆਈ ॥ ਤਬਿ ਕੁਝ
 ਪਓ ਜੀਹ ਓਥੀਆ ਕੀ ॥ ਬਹੁ ਯੋ ਤੇ
 ਭਨਿ ਤੰਸੁ ਯਾਹੋ ਦੋਜੇ ਤੁਕਹਿ ਠਿਰਹਿ
 ਆਯਾ ਪ੍ਰਵ੍ਰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸ ਨ
 ਰਾਸਾ ਅੰਤਿ ਤੁਹੀ ਰਖਦਾ ਯਾਯਾ ॥ ਤੁ
 ਥਿਯਹਿ ਪੰਤੁ ਤਬੋਹਿ ਆਯਾ ਆਖਿ ਓ

ਸੁਜੀਤੁ ਮਪਰਥੇ ਸਰਕੇ ਕੁਗਤੁ ਤੇ ਪਕੁਜੀ
 ਇਸੁ ਨਗਰੀ ਕਉਤੀ ਪਵਿਤੁ ਕੁਗਾ ਕੁਝੁ ਇ
 ਸ ਕਾਭੀ ਗੁਨਾਏ ਦੁਹਾ ਤਵਿਗੁਨਾ ਨਾਨਕ
 ਪੁਛਿਯਾ ਇਸ ਕਾਗੁਨੁ ਕੈ ਸਾਹੇ ਤਵਿਪਤਿ
 ਤਕਠਿਯਾ ਸੀ ਇਸ ਕਾਗੁਨੁ ਦਿਓ ਯਾਹੈ
 ਸਿਸੁ ਪੜੇ ਤੇਰਿ ਧਿਆਇ ਰਹੈ ਯਾਹੁ ਤੇਜ
 ਹਾਥੈ ਚਹੁਤ ਹਾਸੰ ਸਾਹੁ ਮਾਯਾ ਯਾਹੁ ਤੇਰਿ
 ਸਮੁਤਾਯਾ ਏਤੈ ਮਹੰਤ ਤੇਰੇ ਦੁਹਾ ਤ
 ਵਿਖਾਖਾਥੇ ਯਾਹਾ ਸਬਦੁ ਯਾਹੁ ਬਸੁਤ
 ਦਿਓ ਮਃ ॥ ਗੁਜਾ ਬਾਯੋ ਕੁਨਾਗੀ ਕਾਭੀ
 ਰਸਟਾ ਨਾਇ ਪਯਾਗੁ ਰੁਇ ਮਃ

ਦੁਖ ਪ ਕਹੀ ਅਭਿ ਪੈਰਿ ਤ ਕਹੁ ਭੀ ਭੀ ॥
 ਸੁਆਮੀ ਪੈਰਿ ਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤਾ ॥ ਰਿਨ
 ਬਿਖਿ ਪਾ ਦੁਖ ਪਾ ਨ ਪਤੀ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਭੀ ਤਰਿ
 ਅਗਿਨਿ ਬਨਾ ਸਪਤਿ ਮਊਲੀ ਸਾਗੁ ਪੀ
 ਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਪਟੀ ਕੀ
 ਤਰਿ ਲੇ ਸਾਗਿ ਆਨੁ ਅਭਿ ॥ ਸਾਗੁ
 ਗਵੰਤਾ ਜਾਣੀ ਲੇਵਿ ਮਾਈ ਭ੍ਰਿਗੁ ਕਰੇ
 ਟਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਟ ਸਾਧਿ ਮਾਧੀ ਗਜਾ
 ਸਿਉ ਟਿ ॥ ਸਾਕਠਿ ਆਸੁ ਟਿਨ ਪਾਇ
 ਮਾਨੋ ਭਿਨ ਭੀ ਸੇਤੀ ਦਸਾ ਪਟ ਬਤਿ
 ਨਾਨਕ ਦਸ ਨਦਾ ਸਾਖਿ ਨੁ ਤਾਯਾ

ਨੁਮਾਸਾਗਾ॥ ੨॥ ਤਵਿਟਿਰਿਤਤਰਦਾਸਪਤ
 ਤਵੇਨਤੀਕੀਤੀ॥ ਅਧਿਭਿਸੁਜੀਏਏਜੇਅ
 ਸੀਸੀਸਾਗਵੇਤਾਈਪੜਾਵੇਤੈ॥ ਅਭੁਮ
 ਸੀਪੜਤੇਹੈ॥ ਰੁਫੁਪਾਪਭਿਓਵੈਗਾ॥
 ਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਉ॥ ਤਵਿਗੁਰੁਨਾਨਕਪੁ
 ਫਿਰਾਏਸੁਆਮੀਤੁਮਰਿਆਪੜਤੇਉ
 ਅਭੁਕਵਾਨੁਦਸਤੁਸੰਸਾਰਜੇਗੁਪੜਾਇੰ
 ਏਚਾਟਹਿਆਜੇਗਾ॥ ਤਵਿਪੰਡਿਤਕਹਿ
 ਆਸੀਦਰਨਪਾਗਥੁਮਕੇਸਿਓਪਤਾਈਪ
 ਟੀਪੜਾਵੇਉਸੰਸਾਰਜੇਗਾ॥ ਤਵਿਕਾਕਾ
 ਫੇਰਿਆਆਗਾਗੁਰਮਕਲੀ॥ ਓਮਕਾਰੁਮ॥ ੧॥

ਓਲੰਕਰੁ ਕੁਝ ਮਾਉਤ ਪਤਿ ਓਲੰਕਰੁ ਕੀ ਆਸੀ ਨਿਥਿ
 ਤਿਓ ਓਲੰਕਰੁ ਸੈਯੁ ਜੁਗਤੁ ਏਯੋ ਓਲੰਕਾਰੁ ਕੁਝ
 ਨਿਰਮਾਏ ਓਲੰਕਾਰੁ ਸੁਖਿ ਉਪਗੋ ਓਲੰਕਾਰੁ
 ਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤੇਗਾਉ ਨਮਾ ਅਪਰਸੁਟ
 ਉਕੰਠਾ ਗਿਓ ਨਮਾ ਅਪਰਿਭਟੁਟੁ ਸਾ
 ਗਾਗਾ ਸੁਖਿ ਪਾਏ ਕਿਆਇ ਖਤੁ ਜੀ ਜਾ
 ਯਾਗਾਇ ਖੁਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗੋਪਾ
 ਯਾਗਾ ਰਹਿਓ ਤਵਿ ਪਉੜੀ ਨੂੰ ਓਰੁ ਜਾਤੁ ਪਾ
 ਓਲੰਕਾਰੁ ਤੇਇਆ ਤਵਿ ਪਉੜੀ ਆਇ ਪੈ
 ਗੀ ਪਇਆ ਨਾਉ ਪਗੀ ਕੋਤੁ ਆਗਾ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਗਾਨੁ ਪਇਓ ਤਵਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਪਰੁ

ਹਫ਼ਤੇ ਹੋਣਾ ਨਾਨਕ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਇਨਿਕ ਲੇ।
 ਉਹ ਕੁਰਸੂਰਾ ਪੜ੍ਹ ਧਾਗਾ ਵਧੀਕ ਸਾਕਾ। ਉ
 ਥੈ ਧੁੰਦੀ ਪਾਈ ॥ ਤਕਿ ਉਹ ਉਹਿ ਆਉਂਦਾ ॥
 ਸਿਧਾਤਿ ਚਾਨਾਇ ਬੈਠਾ ਤਕਿ ਸਿਧਾਪੁ ਹਿੰਦਾ
 ਏਕਾਗ੍ਰ ਕੇਤੂ ਸਿਮੇਕਾ ਸਿਖੁ ਹੋਇ ਆਖਿ ॥
 ਤੈ ਸਿਮੇਤਾ ਏਹੀ ਹੋਇ ਅਥਿਕੁ ਕੁਛੋ ਬਸ ਕੁਛ
 ਉਹ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਏਹੀ ਦਿਲੀ ॥ ਮਃ ॥ ਕ ਵ
 ਤਾ ਜੁ ਕ ਵ ਹੁ ਤੇ ਹਾ ਤੇ ਕ ਵ ਹੁ ਮ ਗ ਧ
 ਕੁਆ ਹਾ ਕ ਵ ਹੁ ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਪਾਤਿ ਦਿ
 ਨਾਮਾ ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਪਾਤਿ ਮੁਕੁ ਕ ਵ ਹਾ ॥ १ ॥
 ਮੇਰੇ ਗਾਏ ਸੀ ਤੇ ਗਾਨੀ ਤੁ ਨਾ ਜਾਣਾ ॥

ਤੁਜਹਿ ਬਲਮ ਕੀਆਹਿ ਰਹਿ ਪੁਰਿ ਲੀਕ
 ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਣਾਗੁ ਭਾਮਨੁ ਤਗ
 ਲੁਭਿ ਤੁਹਾ ਤੇਗੀ ਸੇਵ ਸਗਾ ਲੁਕ ਪਾਏ
 ਅਟਹੀ ਭੀ ਤਹਿ ਸੇ ਸੁਤੇ ਲੀ ਇਨ ਬਿ
 ਸਿਭਿ ਤੁਹਾ ਏ॥ ਕਾ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੇ ਲੁਤਗ
 ਲੁਆਪੇ ਤੇ ਲੁਟੁਗਾ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਏਆ
 ਪੇਵੈ ਏਆਪੇ ਸਾਹੁ ਦੁਟਸਾਗਾ॥ ੩॥ ਅੰਧ
 ਲਾਗੀ ਚੁਜਾ ਭਿਪਰ ਰੇ ਸੀ ਪਿਨਾਅ
 ਵੈਭਿ ਲੁਜਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨ
 ਕੁਹਾ ਰਾਖਿ ਨਿਬਿਧਿ ਮੁੜਾ ਪਾਵੈ॥ ੧॥
 ਤਖਿਸਿ ਪਾਅ ਆਪਿ ਆਗਾ ਬਾਲ ਕੇ ਤੁਹਿ

ਗੀਤਿ ਰਹਸਾ ਨ ਭੇਖ ਲੇ ਓਤ ਥਿ ਕ
 ਬੇਸ ਬੰਦੁ ਓਹਿ ਆਗਾ ਗੁਮੁ ਭੀ ਲਾ
 ਲਤਾਇ ਲਾਮ: ਗਾਜੇ ਗੁਨ ਥਿ ਬਾਜੇ
 ਗੁਨ ਤੇ ਜੇ ਗੁਨਾਰੁ ਸਮਰ ਜੀਐ॥
 ਜੇ ਗੁਨ ਮੁੰਦ੍ਰੁ ਮੁਤੁ ਮੁਤਾਇ ਐ ਗੁਨ
 ਸਿਧੀ ਦਈ ਐ ਮਾਂ ਜਾਨ ਮਤਿ ਨਿਰੰਜਨ
 ਗੁਨੀਐ ਜੇ ਗੁਨ ਗਤਿ ਦਿਖਾਈ ਐ॥
 ਬੇਬੁਧਾ ਗਾਗਾ ਜੇ ਗੁਨ ਓਈ ਏ ਕ
 ਮਹਿ ਕਹਿ ਸਮ ਸਮਿ ਦੇ ਬੈ ਜੀ ਕਹੀ ਐ ਸੇ
 ਗੁਨ ਓ ਜੇ ਗੁਨ ਬਹਿ ਮਜੀ ਮਸਾ ਬਾਜੇ ਗੁਨ
 ਤਾ ਜੀਐ ਐ ਗੁਨ ਦੇ ਸਿਦਿ ਮੰਤ੍ਰੀ

ਭਵਿਐ ਜਗਤੀ ਗਥਿ ਨਾਈ ਮੋਆ ਅੰਜਨਾ
 ਭਿੰਨਿੰ ਜਾਗੀ ਮੈ ਜੋਗੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਈ ਮੋਆ ॥੩॥
 ਮਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾਮਰੀ ਸਾਚੁ ਕੇ ਪਾਵਤੁ
 ਦੁ ਗੁਰਿ ਹੋਈ ਮੋਆ ॥ ਨਿਰੁਤੁਰੈ ਸਾਧੀ
 ਪੁਨਿ ਉਪਜੇ ਪਾਗਿ ਹੀ ਪਰ ਜਾਪਾਈ ਮੋਆ
 ਅੰਜਨਾ ਭਿੰਨਿੰ ਜਾਗੀ ਮੈ ਜੋਗੁ ਜਗਤਿ
 ਦਿਖਾਈ ਮੋਆ ॥ ਸਾਨਾ ਨ ਕਰੀ ਦਫਿ ਮਾ
 ਮਰਿ ਹੀ ਮੈ ਮੈ ਸਾ ਜੋਗੁ ਮਾਈ ਮੋਆ ॥ ਦੋ
 ਵਾਹੁ ਮਿਥੀ ਦੋ ਤਉ ਨਿਰੁ ਉਪਦੁਪਾ
 ਈ ਮੋਆ ॥ ਅੰਜਨਾ ਭਿੰਨਿੰ ਜਾਗੀ ਮੈ
 ਜੋਗੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਈ ਮੋਆ ॥ ਸਾਤ ਬਿੰਦੁ

ਧਾਅਾਦੁਸੁਆਦੇਸੁਕੀਤਾਜਿਉਕੋਈਸ
 ਤਾਪੁਗੁਪੁਤਾਸਿਸਕੇਬੈਰੇਸਾਥਿਥਜੁ
 ਤਹਿਆਤੁਆਰੰਗਾਗੇਵਾ॥ਤਥਿਗੁਰੂਥਥ
 ਉਥਤੁਗਦਿਦਗਹਿਆ॥ਇਕਤੁਣੀਤੁਆ
 ਇਨਿਕਾਏਵਟਜਾਹਿਆਕੈ॥ਤਥਿਨਾਇਕ
 ਕੇਕਾਹਿਆਇਥੈਥੈ॥ਉਸਦੇਪਾਹਿਪੁਤੁਤੁਆ
 ਬਾਅਤੈਐਕਬਹੁਤੁਮੁਕਾਹਖੀਦੇਇ
 ਆਇਨਿ॥ਕੇਈਆਇਆਤਾਪਾਇਕੇਈ
 ਯਥਾਸੀਸਾਦੇਵੈ॥ਤਥਿਮਹਾਨਾਥੈ
 ਚਤੁਰਾਸਾਦੇਥੈ॥ਜਾਨਤੁਜਾਦਿਨੁਤੁਇ
 ਆਤਾਉਤੁਉਹਿਗਇਆਪਾਹਿਥਥਥ

ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਤਵਿ ਮਹਾਨ ਨੂਰੁ ਪਾਲ ਗੀ
 ਖਰੀ ਬਹੁਤਾ ਅਖਿਓ ਸੁਜੀ ਵੈ ਪਤ ਸਾਹਾਇ
 ਸਤਾਨ ਸਾਂਤੀ ਸਬਰਿ ਰਿਦ੍ਹ ਨਾਲ ਈਸਰੇ
 ਪਰਿਅਰੁਪੁਤੁ ਤੇ ਆਹੈ ਆਪਸੈ ਹੁਇ ਹਵਾਇ
 ਨਹਿ ਉਠਿ ਗਇ ਆਪਹੁ ਜਾਨੈ ਮੈਨੁ ਹੁਕਮੁ ਤੇ ਵੈ
 ਤਾਇ ਸਰੇ ਪਰਿਅਰੁਪੁਤੁ ਤੇ ਵੈ ਪਤ ਸਾਹਾਇ
 ਮੈਗਤਿ ਆਲੋਕਾਨੁ ਦੇਦੈ ਹੋਵੈ ਕੁਛੁ ਮੈਥੀਐ ਆਵਾਇ
 ਤਵਿ ਬਾਬਾ ਸਿਅਾ ਅਖਿਓ ਸੁਮਹਾਨਿ ਆਇ ਸ
 ਦੇ ਪਰਿਪੁਤੁ ਨਹੀਂ ਤੇ ਆਹੈ ਸਰੇ ਪਰਿਏਕੁ
 ਕਰ ਜਾਈ ਆਇ ਆਹੈ ਚੁਪਾਤਾ ਹੁਗਤਿ ਹੋਗਾ
 ਰਾਗੁ ਕੇ ਉਠਿ ਜਾਵੈ ਗਾਪਹੁ ਤੇ ਹੋ ਸਨਿ ਆਈ ਹੋ
 ਤਾਜਾ ਹੋ ਪਹੁ ਅਸੀ ਸਰੇ ਈਨਹੀਂ ਚੁਪਾਤਾ

ਰੁਪਾਸਿ ਆਵ ਤੁਨਾ ਨ ਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਠਿ ਲੇਖ ਠਹਿ ਠਕਤੁ
 ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਬਖਸਿ ॥ ੧ ॥ ਦੁਜੈ ਪਾਤਸ਼ਾਹੈ ਸਿਵੈ ਵਣਜਾਰਿ
 ਆਖਿ ਰਾਇ ਸਹਿਗਾਇਆ ਪਿਆਰਾ ॥ ਠਬੈ ਠਬੈ
 ਚਾਇਐ ਵਣਜਾਰਿ ਆਖਿ ਰਾਇ ਚਿਉ ਜਿਸੈ ਪਾਪ ਭਿਰਾ ॥
 ਠਬੈ ਠਬੈ ਚਾਇਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕੈ ਸੁਤ ਮੇ
 ਗਾਚੇ ਤਿਐ ਚੇਤਿ ਮੂਰਖ ਮਾਨ ਮੇਰੇ ਅਭਿਨਵੀ ਕੁਦੁ
 ਤੇਗਾ ਸਿਨਿ ਗਹਿ ਗਲਿ ਆਤਿ ਸਠਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਨਿ ਭੀ
 ਰਿਧਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਤਨਾ ਨ ਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਜੈ ਪਾਤਸ਼ਾਹੈ
 ਸਿਵੈ ਸਹਿਗਾਇਆ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੈ ਪਾਤਸ਼ਾਹੈ
 ਸਿਵੈ ਵਣਜਾਰਿ ਆਖਿ ਰਾਇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੈ ਠਮਿ ਭਉ
 ਭਰਿ ਕਾਨਾ ਮੂਨਾ ਚੇਤੈ ਵਣਜਾਰਿ ਆਖਿ ਰਾਇ ਕਾ
 ਫੁਟਿ ਸਿਤਾ ॥ ਭਰਿ ਕਾਨਾ ਮੂਨਾ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ

ਬਿਵਾਹੁਤੁ ਇਆ ਸੰਗਿ ਮਇਆ ਪ ਨ ਮਿਉਗਤਾ
 ਜੋ ਬਿਮਤਾ ਅਭਿਲਾਸ ਨ ਮੁਗਾਵਾਇਆ ਪ
 ਰਮ ਸੇਤੀ ਏ ਪਾਹੁ ਨਾਰੀ ਤੋਕੁ ਮੁ ਨਾਰੀ ਤੋ
 ਮਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਰੀ ਜੋ ਪਹਿ ਪ੍ਰਵੀਯ ਨ ਜੋ
 ਬਾ ਮਿਉ ਬਿਤੁ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥੈ ਪੈਰੈ ਦਿਵੈ ਦੁਲਹ
 ਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਗਾਢੀਆਇਆ ਖੇਤੁ ॥ ਜਾਜ ਮਿਪ
 ਕਹਿ ਰਾਗਾ ਇਆ ਦੁਲਹ ਰਾਇਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੈਨਾ
 ਮਿਲਿਆ ਤੇਤੁ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਤੁ ਹਿਰਿ ਸੈਨਾ ਮਿਲਿ
 ਆ ਜਾਸ ਮਧੁਰਿ ਪਕਰਿ ਰਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ਚਉਥੈ
 ਹੋਤੁ ਆਨੁ ਆਗੈ ਬਿਨ ਮਾਭਿਤੁ ਇਆ ਪ
 ਗਇਆ ਸਾਈ ਦਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਠੀਲਿ ਸੇ
 ਮਿਉ ਲਾਇਆ ਤੇਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਰੀ ਪਾਣੀ ਚਰ

ਥੇ ਪ੍ਰਭਾਗੀ ਬੀਲੁ ਲਿਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥੧॥ ਜ ਬਿਭਾਗੁ ਕੁ
 ਤੇ ਮਾਤਾ ਉਤ੍ਰਾ ਸਿਕਾ ਚਲਿਆ ॥ ਤਰ੍ਹੇ ਦਿਪਿ
 ਦਿਵੇ ਨਿਕਲੇ ॥ ਤਾ ਮਰਦੇ ॥ ਮਰ ਜ ਵੀਤੀ ॥ ਅ
 ਖਿਓ ਮੁਜੀ ਇਸ ਦੇ ਬਾ ਬਿਕਿਆ ਵਰਤੀ ॥ ਕਲਿ
 ਮਾਲੁ ਤਾਪੁ ਚੁਦੇ ॥ ਮਾਨੁ ਮਨ ਦੇ ਬੇ ॥ ਖੇਡ ਦੇ
 ਬੇ ॥ ਤਬਿ ਬੇ ਬੇ ਮਲੁ ਕੁਦਿ ਤਾ ॥ ਸਿਤੁ ਮੁਹਿ ਪਿ
 ਲਾਨਿ ਮੁਬਾਰਖੀ ॥ ਪਮਿਲੈ ॥ ਮਾਸੀ ਸਾ ॥ ਤੇ
 ਮੁਹਿ ਗਿਪਟ ਹੀ ॥ ਨਿਮਨੁ ਤ ਨੁ ਮਨ
 ਕ ਸੀ ਸਾ ॥ ਇਕ ਮੁਹਿ ਇਕ ਕੁ ਬਿਆ ਇਕ
 ਦਿਤੇ ॥ ਨਦੀ ਵਹਾਇ ॥ ਗਇਆ ਮੁਬਾਰਖੀ
 ਨਾ ਨ ਕਾਤੀ ਸਚੇ ॥ ਨੁ ਮਲਾ ਡਿ ॥੧॥ ਤ ਬਿ

ਬਾਬਾ ਤੇ ਮਸਤਾਨਾ ਓਥੇ ਹੁਚਲਾ ਤਬਿਗਤ (ਇਹ)
 ਇਕੁ ਚੰਦਿਆ ਚੀ ਵਲੀਆ ਈ ਓਸੁ ਤਬਿਪਾਲੀ
 ਕਾਲਗਾ ਤਾਗਾ ਕਹਿ। ਤਬਿ ਮਸਤਾਨੇ ਕੇ ਜੀ
 ਮਾਮਾ ਈ ਜੋ ਬਾਬਾ ਚ ਲੈ ਤਾਨੁ ਇਕ ਕੁਏ
 ਲੈ ਠੀ। ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਮੁਸਕਾਇਆ। ਜਾਇ ਬੇ
 ਠੀ। ਤਬਿ ਓਸ ਪਾਲੀ ਤੋ ਲੇ ਅਗੇ ਮਾਇ ਰ ਬੈ।
 ਤਬ ਬਾਬੇ ਮਸਤਾਨੇ ਨੂਰੇ ਤੋ। ਤਾ ਓਸਾ ਕਰੇ
 ਦੇ ਜੀ ਮਾਮਾ ਈ। ਜੁਥਿ ਫੁਪਾਇ ਤੇ ਲੈ ਮਾਈ
 ਇਕਾ ਗੇਰੇ ਮੁਠਿ ਪਛਰ ਤੇ ਈ। ਤਬਿ ਓਹੁ
 ਠਿਚਲਿ ਮਾਮਾ ਤਾ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿ ਮਾਮਾ ਤਾ ਮਾਇ
 ਓਸੁ ਜੀ ਕੁਛੁ ਪੁਛੇ ਮਾਈ ਤੇ ਮੁਹ ਪਾਏ
 ਨ ਤਾ ਈ। ਤਾਗੁ ਨਾ ਕ ਸੋਭਿਕ ਦਿਤਾ।

[illegible]

ਕਦੇ ਨੇ ਮੁਕੀ ਤੇ ਸੁਜੇ ਰਹ ਸਨ ਬਿਨਾ ਲੇਨਾ
 ਬਿਨਾ ਹੀ ਜ ਲੁ ਪਾ ਨਾ ਤ ਬਿਨੇ ਕੀ ਪਾ ਸ
 ਲੇ ਠਟ ਟਟੀ ਏ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਤਾ ਈ ਜੀ ਤੁੰ
 ਨਿਤਾ ਪੁਰਿ ਉਜਾਦਾ ਹਾ ਗਾਓ ਆ ਗੈ ਬਿਤੇ
 ਸੰਜੋਗ ਪਾਇ ਜਾਦਾ ਤਾ ਉਨਿ ਸਿਖ ਆਖਿ
 ਆਗਾ ਈ ਜੀ ਇਕੁ ਸਾਧੁ ਆਇ ਗਏ ਆਏ
 ਉਸ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਜਾਦਾ ਹਾ ਤ ਬਿਉ ਸਕਹਿ
 ਆਜੀ ਉਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਮੈ ਨੁਭੀ ਕਗਇ
 ਤ ਬਿਉ ਕਦਿ ਨਿਉ ਭਰੀ ਨਹਿ ਆਇ ਆਗਾ
 ਵਰਿ ਆ ਆਇਰਿ ਆਇ ਕਾਏ ਉਭੀ ਸਾਖਿ
 ਆ ਟ ਬਿ ਆਗਾ ਤ ਬਿਨਿਤਾ ਪੁਰਿ ਪੁਰਿ ਤੇ ਇਕੇ
 ਆਇ ਨਿਤਾ ਉਤਾ ਵੇਲੇ ਲੀ ਧਾ ਨਾ ਆ

ਤੇਓਤੋਸਾਗੈਆਦਰਾਆਹਸੇਆਇਗੁਪ
 ਹਮੇਸਹਕੀਸੇਦਾਕਹਇ॥ਤਖਿਵਿਕਦਿਉਉਸਰ
 ਓਆਗਾਈਜੀਜ਼ਾਦਭੀਏਕਹਮਕਹਇ॥ਅਤੇ
 ਤੁਸਾਦਾਹੋਸਾਖੁਕੀਸੇਦਾਕਹਨਿ॥ਅਜਤੇਗਾ
 ਤੇਮੇਗਕਹੁਭੀਜੇਦੇਖਾਤੇਨਰਿਆਪੁਕ
 ਪਤਿਉਏਆਅਤੇਮੇਨਰਿਆਮਿਯੋਗਾਜੇਤੁੰ
 ਆਗੇਆਬਠਿਤਾਂਈਹਾਅਇਥੈਠਟਾਅ
 ਤੇਸੇਮੈਆਦਾਤਾਅਇਥੈਠਟਾਅਜ
 ਏਕਠੇਤੋਇਕਠਿਚਲਾਟਾ॥ਤਖਿਉਤਜਾ
 ਏਤਾਲੇਉਡੀਭੇਗਾਹੀ॥ਤਖਿਉਤਜਾ
 ਗੀਤਤੋਇਕਠਿਉਠਿਆਇਆਆਇ
 ਕਹਿਕਿਕਾਟੇਓਪਹਿਥੈਠਾ॥ਤਿਕਰ

ਅਖਿਉਤ

ਨਾਨਿਨਾਨਾ ਪਰਤੀ ਖੇਰ ਦਿਸੇ ਨੇ ਖੇਤਾਇ ਕੁਮ
 ਹਰ ਠਾਤ ਖੁਫ਼ੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਿਯਾ ਖੇਰ ਨਿਜੇ
 ਰੇ ਖੇਤਾ ਕੇਲੇ ਠਾਤ ਮਟਰਿ ਮਾਠੇ ਮਾਠੇ
 ਥਿਓ ਠਗੁ ਪਾਸੇ ਪੈਸੇ ਪੈਸੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਿਯਾ
 ਤਾਰ ਠਿਓ ਬਾਰਿ ਕੇ ਰੁਠਿਓ ਮਾਠੇ ਕਾਕਪ
 ਕੇਸਾ ਥਿਓ ਪੈਸੇ ਕੇ ਰਿਓ ਮਾਠੇ ਮਾਠੇ ਇਕ
 ਜੁਤੀ ਚੜੀ ਇਕ ਜੁਤੀ ਰੰਗੀ ਤਥਿਓ ਸਪੁਰਿ
 ਮਾਠਾਈ ਜੀ ਜੁਤੀ ਚੜੀ ਇਓ ਠਾਤ ਥਿਓ ਸ
 ਕਰਿ ਮਾਠਾਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰਿ ਕੇ ਰੁਠਿਓ ਮਾਠੇ
 ਠਾਤ ਥਿਓ ਸ ਕਰਿ ਮਾਠਾਈ ਜੀ ਮਾਠੇ ਜੁਮੈ
 ਪਾਈ ਮਾਠਾ ਮਾਠੇ ਤੇ ਰੁਠਿਓ ਮਾਠੇ
 ਗਾਏ ਤ ਬਾਤ ਪੁਛੀ ਚਾਏ ਜੇ ਤੁਜਾਏ

ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੇਧ ਕਰਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਪਾਪ
 ਕਮਾਵ ਨਿ॥ ਤਬਿ ਦੋਵੈ ਆਇ ਆਇ ਕਰਿ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕੀਤੀ॥ ਤਬੀ ਕਠਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ॥
 ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿ ਆਗਾਯੁ ਪਕਰਿ ਹਰੁ॥ ਤਾਭੁ
 ਨਿ ਆਖਿ ਆਗਾਜੀ ਬਹ ਗੀ ਕੀਚੈ॥ ਤਬਿ ਬਾ
 ਬਾ ਬੋਲਿ ਆਗਾ ਆਖਿ ਓ ਸੁਭ ਹੁਜੈ ਮਤੁ ਕੇ
 ਲਿ ਆਗਾ ਬਾਸੈ ਸਰ ਮੁਹ ਗਾਥੀ ਆਗਾਖਿ
 ਫਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਬੀਜ ਆਇ॥ ਫਿਰ ਮੁਹ
 ਸਾਧੁ ਕੇ ਹਿਰਿ ਤੀਥੀ॥ ਓ ਸਰਾਸ
 ਰ ਕਾ ਮੁਹ ਗਾਏ ਈ ਆਗਾ ਬੀ ਆਗਾ ਪ
 ਰੁਸਿ ਓਰਿ ਓਰਿ ਓਰਿ ਕਹ ਮਾਨੁ ਰੁਓ ਰਿਅ॥

ਤੇ ਉਤਿ ਉਮ ਤਗਾਰੇ ਕੇ ਹਿਲੇ ਤੇ ਹਿਲੇ ॥
 ਅ ਤੇ ਤੇ ਹੇ ਲੇਖਿ ਸੁਲੀ ਬੀ ॥ ਸਿ ਉਸ
 ਉ ਸੇ ਦਾ ਨੁਆ ਹਿ ਆ ਤੇ ਉਤਿ ਉਮੁਲੀ
 ਪਟਿ ਗਈ ॥ ਸੁਲੀ ਦਾ ਕੇ ਕਾ ਤੇ ਹਿ ਆ ॥
 ਸੇ ਦਾ ਕਾ ਮਕਰ ਕਾ ॥ ਤਵਿ ਉ ਉ ਉ ਪੇ ਗ
 ਪਏ ॥ ਨਾ ਉ ਪਗੀ ਕ ਤੇ ਹੇ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗੇ ਰਪ ਲਿ ॥ ਤਵਿ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਮ ਕੁ
 ਗੁ ਗੁ ਮਾ ਰੁ ਹਿ ਲਿ ॥ ਮ ॥ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕੁ
 ਨੁ ਮ ਸ ਦਾ ਕੀ ॥ ਬੁ ਗੁ ਰਾ ਲਾ ਰੁ ਹਿ
 ਲੇ ਕੁ ਪਏ ॥ ਸਿ ਉ ਸਿ ਉ ਸਿ ਗੁ ਰੁ
 ਲਾ ਉ ਤਿ ਵੀ ਹ ਲੀ ਮੇ ਤ ਉ

ਫਨਹੀ ਅੰਤਰਗੰਗਾ ਲਿਖਿ ਚੋਭਿ ਸਖੀ ਨਹੀ
 ਬਾਦਹਿ ਆਗਾ ਹਰਿਬਿਸਰਤ ਤੇ ਰੇਗੁ ਰੁਗਲਿ ਆਗਾ
 ਹਰੁ ਭਾਜਾ ਲੀ ਰੇਦਿ ਸਾਹਦਿ ਨੁਹੁ ਆਗਾ ਜੇਤੀ
 ਅਤੀ ਉਠੀ ਤੇਤੀ ਗਸਿਰਸਿ ਚਗੁ ਗਹਿਨਿ
 ਤਯਾਸ ਹਿਛੁਟਿ ਮਿਧੂ ਜੈਰ ਵਟੁ ਗੁਣੀ
 ਕਾਕਾ ਆਗਾ ਹਰਿ ਮਨੁ ਦਿਲਿ ਲਿਖਾ ਪੰਚ
 ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਕੇਵਲਿ ਆਪ
 ਪੜੇਤਿ ਮੁਖੁ ਪਰਿ ਮਨੁ ਜਾਇ ਆਸੰਗੀ
 ਚਿਤੁ ਰਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਆਗਾ ਨੁਹੰ ਚਗੁ
 ਇਹਿ ਤੈਵੈ ਜਗੁ ਗੁਮਿ ਲੈਤਿ ਨਹਾ
 ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਪ੍ਰਿਤੁ ਰੇਦਨਾ

ਵਤਿਸਟਸਿਨੇਠਾ॥ ਅਤਵਿਓਬਹੁਚਯੋ॥ ਪੈ
 ਤੇਵਿਓਛਗਾ॥ ਮਿਲਿਗਏ॥ ਨੇਪਿਕਾਗੇ॥
 ਪਿਓਠਾ॥ ਸਿਸਰੇਮੁਹਿਵਿਓਐ॥ ਸੀਰੋਓ
 ਸੰਖਾਯੀਨਾਠੀ॥ ਇਸਰੇਪਲੇਥ
 ਤਤੁਰੁਗੀਅਠਾ॥ ਪਹੁਗੁਈਠਾ॥
 ਤਵਿਥਾਥੇਰੇਰੁਓਏਗੇ॥ ਅਇਥ
 ਤੇਓਏ॥ ਤਵਿਰਗਮੁਰੇਖਏਕਾ
 ਲਿਸਭਅਇ॥ ਅਰਗੁਠਿ
 ਬਾਯੁਓ॥ ਤਵਿਗੁਰੁਪੁਛਿਅਤੁ
 ਸੀਵਏਨਅਸਹਾ॥ ਤਵਿਓਇਕ
 ਠਿਠਿਅਸੀਛਗਾ॥ ਤੇਰੇਮੁਰੁ

ਕਰੁ ਆਇਓਗਾ ਤਬਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿਆ ਤੁ
 ਲਾਉਣੈ॥ ਇਕੁ ਕੰਤੁ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਹੁ॥ ਓਤ
 ਜੋ ਧੁਆਨੁ ਰਹਿਆ ਵਰਾਏ॥ ਤਹ ਤੇ ਅ
 ਗਿਆ ਆਇਓ॥ ਮਾਰਿ ਦਾਗੁ ਦੇਹੁ॥ ਤਬਿ ਚਗਾ
 ਆਖਿਆ ਕਹਾ ਆਗਿ ਕਹਾ ਹਮਿ ਮਸੀ ਦੁਰਿ
 ਹੁ॥ ਤਬਿ ਇਕੁ ਨਾ ਆਖਿਆ ਅਸਾ ਬਹੁਤੁ
 ਜੀ ਅਮਰੇ ਹੈ ਨਿਪਤੁ ਹਮਿ ਕਰਿ ਸਿਮੇ ਨਹੀ
 ਕਹਿ ਆਜੇ ਮਾਗਾ ਅਸਾ ਤੇ ਕਹਾ ਜਾਦਾ ਹੈ॥ ਤੁ
 ਬਿਦੁ ਇ ਚਗੁ ਦਭੁ ਤੇ ਆਗਿ ਨਾ ਜਾ ਬਜਾ
 ਵ ਨਿਤਾ ਮਗੈ ਬਾਪੁ ਈ ਜਾਨ
 ਦੀ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਹਮਗੁ ਦੇ ਤੇ ਜਮ

ਵਤਿਸਟਸਿਨੇਠਾ॥ ਅਤਵਿਓਬਹੁਚਯੋ॥ ਪੈ
 ਤੇਵਿਓਛਗਾ॥ ਮਿਲਿਗਏ॥ ਨੇਖਿਕੋਗਿਓ
 ਪਿਓਯੋ॥ ਸਿਸਨੇਮੁਹਿਵਿਓਯੋ॥ ਸੀਰੋਓ
 ਸੋਖਾਯੀਨਾਭੀ॥ ਇਸਨੇਪਲੋਏ
 ਉਤਰੁਗੀਯਾਭੀ॥ ਪਹੁਗੁਏਭੀ॥
 ਤਵਿਓਬੋਰੇਰੁਓਯੋਗਿਯਾਭੀ॥
 ਤੇਓਯੋ॥ ਤਵਿਰਗਸੁਨੁਰੇਖੇਰਾ
 ਲਿਸਤਯਾਭੀ॥ ਯਰਗੁਭੀ
 ਬਾਭੁਯੋ॥ ਤਵਿਗੁਰੁਪੁਢਿਯਾਤੁ
 ਸੀਵਦਨਾਮਸੁਯਾ॥ ਤਵਿਓਇਕ
 ਭੀਯਾਸੀਛਗਾ॥ ਤੇਰੇਰੇਮੁਏ

ਕਰੁ ਆਇਓਗਾ ਤਥਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿਆ ਤੁ
 ਲਾਉਣੈ ॥ ਇਕੁ ਕੰਤੁ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਹੁ ॥ ਓਤ
 ਜੋ ਧੁਆਨੁ ਰਹਿਆ ਵਰਾਏ ॥ ਤਹ ਤੇ ਅ
 ਗਿਆ ਵਹੁ ॥ ਮਾਹਿ ਦਾ ਗੁਰੇ ਹੁ ॥ ਤਥਿ ਚਗਾ
 ਆਖਿਆ ਕਹਾ ਆਗਿ ਕਹਾ ਹਮਿ ਮਸਿ ਦੁਰਿ
 ਹੁ ॥ ਤਥਿ ਇਕੁ ਨਾ ਆਖਿਆ ਅਸਾ ਬਹੁਤੁ
 ਜੀ ਅਮਾਹੈ ਨਿਪਾਹੁ ਹਮਿ ਕਰਿ ਸਿਮੈ ਨਹੀ
 ਕਹਿ ਆਜੇ ਮਾਗਾ ਅਸਾ ਤੇ ਕਹਾ ਜਾਦਾ ਹੈ ॥ ਤੁ
 ਥਿ ਦੁਇ ਚਗੁ ਰਉੜੇ ਆਗਿ ਨਾ ਜਾ ਬਜਾ
 ਵ ਨਿਤਾ ਅਗੈ ਥਾਪੁ ਈ ਜਾਨ
 ਦੀ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਗਮੁ ਗੁਣੇ ਜਸੁ

ਕਤਿ ਸਟਸਿਨੇ ਠਾਗਾ ਤਖਿਉ ਬਹੁ ਰਯੋ ਆਪੈ
 ਤੇਵਲ ਚਗ ਮਿਲਿਗ ਏਨੇ ਪਿਕਾਰੇ ਮੁ
 ਖਿਉ ਠਾਗਿ ਸਿਮਰੇ ਮੁਹਿ ਵਲਿ ਐ ਸੀਰੋ ਚਉ
 ਸੰ ਖਾਯੀ ਨਾਹੀ ਇਸਰੇ ਪ ਲੇ ਥੁ
 ਤਤੁਰੁ ਨੀ ਆਹੈ ਆਪ ਹੁਗੁ ਵੀ ਠੈ
 ਤਖਿ ਬਾਬੇਰੇ ਚ ਉਠੇਗੇ ਆਇ ਪ
 ਤੇਰੇ ਏਨੇ ਤਖਿ ਰਹਿ ਸੁ ਨੁਰੇ ਪਦੇ ਨਾ
 ਲਿ ਸਤੁ ਆਇ — ਅਰਹੁ ਤਨਿ
 ਬਲੁ ਚ ਏਨੇ ਤਖਿ ਗੁਰੁ ਪੁਇ ਆਤੁ
 ਸੀ ਕਦਨ ਅਸੁ ਹਾਤਖਿਉ ਇਕ
 ਤਨਿ ਅਸੀ ਚਗ ਤੰਤੋ ਰੇ ਮਨੁ

ਕਉ ਆਇਓਗਾ ਤਥਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿਆ ਤ
 ਯਾਤੈ ॥ ਇਕ ਕੰਧੁ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਹੁ ॥ ਓਹ
 ਜੇ ਧੁਆਨੁ ਰਹਿਆ ਵਧਾਓ ॥ ਤਹ ਤੇ ਆ
 ਗਿਐ ਆਇਓ ॥ ਮਾਰਿ ਦਾਗੁ ਦੇਹੁ ॥ ਤਥਿ ਠਗਾ
 ਆਖਿਆ ਕਹਾ ਆਗਿ ਕਹਾ ਹਮਿ ਮਸੀ ਦੁਕਿ
 ਹੁ ॥ ਤਥਿ ਇਕ ਨਾ ਆਖਿਆ ਅਸਾ ਬਹੁਤੁ
 ਜੀਅ ਮਾਹੈ ॥ ਨਿਪਟੁ ਹਮਿ ਕਰਿ ਸਿਮੇਨੁ ॥
 ਕਹਿ ਆਜੇ ਮਾਗਾ ਅਸਾ ਤੇ ਕਹਾ ਜਾਦਾ ॥ ਤ
 ਥਿ ਦੁਇ ਠਗੁ ਰਉੜੇ ਆਗਿ ਨਾ ॥ ਜਬ ਜਾ
 ਵ ਨਿਤਾ ਮਗੈ ॥ ਥਾਪ ਧੀ ਜਾ
 ਦੀ ॥ ਅਤੇ ਮਗੁ ਦੇਸੁ

ਗੁਣ ਪਦੇ ਪੁਗੁਣੇ ਹੈ। ਤਬ ਚ ਗਾਪੁ
ਵਿਆ। ਤੁਸੀ ਕਣ ਨ ਉਥਿ ਉ ਪੁਗੁਣੇ
ਉ ਭੀ। ਤਬਿ ਉ ਨਾ ਕਹਿ ਆਮ ਸੀ ਕਮਗ
ਦੁਹਾ। ਆਗਿ ਆਪਾਇ ਪਰਮੇ ਸਰੂਪ ਨਾਇ
ਇਸੀ ਆ ਕਉ ਕੁੰਭੀ ਨ ਰਹਿਐ ਚਾਲੇ ਹੈ।
ਆ ਤੇਏ ਉਪਿ ਦੁਹਾ ਮਗ ਕਣ ਆਏ ਉਠੀ।
ਸਤੈ ਬੇਸ ਲੇ ਚਾਲੇ ਹੈ। ਤੁਮ ਪੁਛੋ ਜੇ
ਓਏ ਸਾਢੇ ਚਾਲੇ ਹੈ। ਤਬਿ ਚਗਾਪੁ ਵਿਆ
ਤੁਸੀ ਬਿਉ ਪਸਿ ਲੇ ਚਾਲੇ ਉਠੀ। ਇਨਾ ਪਸ
ਹਾ। ਤਬਿ ਮਗ ਕਣ ਆਪਿ ਆ। ਸਿਮਰ
ਗੁਪਰਮੇ ਸਰ ਕਉ ਤੁਮ ਮਾਗ ਕਣ ਆਏ

ਤੋ॥ ਤਿਸਕੀਰਿ ਸਇਓ ਸਕੀਚਿ ਧਾਕਾ ਧੁੰਆ
 ਪਇਆ ਹੈ॥ ਤਿਸਕਾ ਸਰਕਾ ਬੈਕੁੰ ਚਕੁੰ ਪੁਗ
 ਪਤਿਭਇਯੋ॥ ਤਥਿ ਚਗੁ ਸੁਣਤੇ ਹੀਰਭਕੇ
 ਆਏ॥ ਆਖਿਓ॥ ਸਿਸਕੀਰਿ ਸਇਧੁੰਆ
 ਪਵਤੇ ਸਗੁਕਤਿ ਪਗਧ ਭਿਭਇਯੋ॥ ਤਿ
 ਸਕੇ ਮਾਹੁ ਕੁਭੁਕਾ ਸੀ ਆਏ॥ ਤਥਿ
 ਭਿਭੁਆਇ ਪੈਗੀ ਪਏ॥ ਮਾ ਗਾਇਆ ਪੁਥਿ
 ਆਖਿ ਸੁਣੀ॥ ਤਥਿ ਭਿਭੁਕੀ ਆਇ ਪੈ
 ਗੀ ਪਏ॥ ਤਥੇ ਜੋ ਸਿਖ ਕੇ ਤੇਏ॥ ਲਗੈ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰਹਿਆ ਆਖਿਓ॥ ਸੀ ਮਾ ਸਾਕ
 ਭਨਾਓ ਧਰੀ ਕ ਵਹੁ॥ ਮਾ ਸਾਕੇ
 ਪਾਪ ਬਿਨਾ ਸੁਕਹਿ॥ ਮਾ ਸਾਮਨ

ॐ

ਘੋਰੁ ਪਾਪ ਕ ਮਾਏ ਭੈ ਤ ਬਿਗੁ ਨਾਨ
ਕ ਮਿਤਰ ਫਾਨੁ ਤੇ ਆਮਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਤੁਸ
ਭੇ ਪਾਪ ਤ ਬਹੀ ਬਿਨਸੁ ਤੇ ਵਰਿ ਜਾਇ
ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਵੇਰੁ ਹੁਆ ਅਤੇ ਕਿਰਮਾਣੀ
ਕਹੁ ਹੁਆ ਤੈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ ਹਰਦੀ ਭੈ
ਸੋ ਪਰਮੁ ਰਕੇ ਨਾਇ ਦੇ ਹੁਆ ਅਤੀ ਤਾ
ਕਹਤਾ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵੁ ਹੁਆ ਤ ਬਿਓਨਾ
ਆਗਿ ਆਮ ਨਿਯ ਈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ
ਸੀ ਸੋ ਆਇ ਆਗੈ ਗਈ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਗੈ ਰਪਇਾ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਿ ਆਮਾ ਤ ਬਿ
ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ਆਮਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੀ ਗੁਰੁ

ਮਃ॥ ੧॥ ਭੁਕਤਾ ਰੁਕੁਰੁ ਹਰਾਠ ਗਿਖਧਾ
 ਮੁਹਰਾਗਾ ਪਗਲਿ ਪੁਰਮਾਨੁ ਮੁਖਸੁ ਧੀਮ
 ਗਲਿ ਕੇਹਧ ਚੰਡਾਗਾ ਹਸਕਸ ਆਪਸ
 ਯਹ ਟਾਏ ਪੁਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਗਾ ॥ ੧॥ ਬ
 ਥਾਥੇ ਯੀਐ ਪਤਿ ਤੇਇਆ ਉਤਮ ਸੇਵਕਿ
 ਉਤਮ ਕਹੀ ਯਾਹਿ ਨਿਰਕਰਮ ਬਡਿਕੇ
 ਟਿਗਾ ਹਰਾਗਾ ਹਸੁ ਸੁਇਨਾ ਹਸੁ ਰੁਪਾਕਾਮ
 ਇਹ ਸੁਪਰਮਾਨ ਕੀ ਵਾਸ਼ਾ ਹਸੁ ਪੈਰੇ
 ਸੁਮੇਰੇ ਮੀਰਾ ਹਸੁ ਮੀਰਾ ਹਸੁ ਮਾਸੁ
 ਏਤੇ ਹਸਸੀ ਗਵੇ ਕੈ ਪਰਿਨਾਮੁ ਨਿਬ
 ਸਾ ॥ ੨॥ ਸਿਤ ਬੇਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ

ਸੇ ਬੋਲਿਆ ਪਰ ਦੁਖ ਭਰਿਆ ਬੋਲਿ ਦਿਹੁ
 ਚਰਮੁ ਸਿੰਧੁ ਰਖਮ ਨਾਨਕ ਜਾਣਾ ਜੇ ਤਿਸੁ
 ਭਾਇ ਸੇਭਾਗਾ ਅਦੁਰਿ ਕਰਤੁ ਦੁਖਿ ਆਵਾ
 ਭਾਤਿ ਨਾਮ ਭਿਤਿ ਨਾਪ ਭਿਤਿ ਨਾਪ ਨੁਪਾਏ
 ਸਿਨਾਠਿ ਰੋਗੁ ਭਿਅਮ ਮਾਇਆ ਭਿਨਕਾਇ
 ਆਸਾਗਾ ਹੁਣਾ ਅਦੁਰੁ ਸੁਆਰਿਓ ਕਾਇ
 ਨਾਨਕ ਨਰਗੀ ਬਾਹੁ ਰੋਗਾ ਚਉਦਾਠਿ
 ਨਾਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਭੇ ਕਾ ਬਲ ਰਮ
 ਸਾਇ ਕਹਾਣੀ ਸੇਖਿਆ ਪਰਤ ਕਤੇ ਕਠਿ
 ਜੀ ਲੇਖਾ ਚੋਟੀ ਕਾ ਪਰ ਸੇਓ ਅਗੀਜ
 ਈ ॥ ਤਾਰਾਖਇ ਆਸੁ ਭੁਕੇ ਪਾਇਆ

ਨਿਖਰਿਓ ਭਯੋ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ ਨ ਮੋਇ ॥
 ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਦੀਖੁ ਸੀਤਿ ॥ ਓਥੁ ਹੁਕਮੁ ਦੇਹੁ ॥
 ਬੋਲੁ ਹੁਕਮੁ ॥ ਤਬਿ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਆਇ
 ਨਿਕਲੇ ਤਬਿ ਏਕਦਿ ਨ ਮਗਦਾਨੁ ॥ ਤੁਧੁ ਪ
 ਯਗੀਤਾ ਓਠਿ ਗਇਆ ॥ ਜਾਇ ਕਰਿ ਏਕ ਤੈ
 ਮਤ ਦੇਹੁ ਰਿਖੜਾ ਤਿਆ ॥ ਓਸ ਬਾਹੁਇ ਲੈ
 ਆਪਾ ਪੁਛਿ ਓਸੁ ਪਦੇ ਕਉ ਲੈ ਗਾਇ ॥ ਤਬਿ
 ਯਾਗ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਮੇਦਾ ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ॥
 ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਪਾਣੀ ਨੁਗੁ ਏ ॥ ਤਬਿ ਬਾਕਸ
 ਏਆ ॥ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਗਾਗਾ ਮੈ ਆ ਕਇ ॥
 ਤਬਿ ਓਹੁ ਪੜਾਏ ਕਰਿ ਆ ਏ ॥ ਤਾਗੁ

ਨਾਨਕ ਉਤਪਦੀਆਖਿਆ ਅਸਤਾਮਾਦੁਮੀ
 ਇਥੈ ਆਇਆ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਉਸਿ ਕਹਿਓ॥ ਇਥੈ ਕੇ
 ਈ ਨਾ ਤੀਉਨਾ ਦੇਖਿਓ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋ
 ਲਿਆ॥ ਸਾਧੇ ਕਾ ਕਾਹਰੀ ਆਵਣ ਜਾਗੇ
 ਆ॥ ਤੂੰ ਗੈ ਮੁਸਕੁ ਮੰਗੇ ਨਾ॥ ਅਮਾਨਾ ਕ
 ਰੁ ਨਾਨਕਾ ਰਿਉ ਕਰਿਖ ਸਮਿ ਮਾਏ ਨਾ॥
 ॥ ਤਬਿ ਉਸ ਕੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਘੜਾ ਗਹਿ
 ਆ॥ ਉਤਰੈ ਨਾਤੀ ਕੁੜਕਾਸ ਦ ਕਾ
 ਲਈ ਫਿਰੇ॥ ਤਬਿ ਨੂਹ ਸਾਠਿ ਨੂਪ ਬਰਿ
 ਤ ਈਰੇ॥ ਏਕੁ ਮੈ ਸਾਮੈ ੩੬ ਨ ਆਇਆ ਹੈ
 ਜਿਸਿ ਹੁਣੇ ਘੜਾ ਨਾਤੀ ਉਤਰਦਾ॥ ਤਬਿ

ਨੂਰਸਾਹਿਬ ਮੁਕੀਤਾ ਜੋ ਵੇਈ ਸਹਿਇ
 ਮੰਤਰ ਨਹੈ ਸੋਹਣ ਟਾ ਨਾਹੀ॥ ਤਬਿ ਜਾ
 ਕਤਾਈ ਵੇਈ ਮੰਤਰ ਨਾਹੀ ਸੋ ਮਰਾ
 ਪਿਆਪਣੀ ਦਿਸਿਆ ਲੇਆਈ ਆਗਾ
 ਈਰਗ ਪਤ ਉਪਰਿ ਚੜ੍ਹਿਆਈ॥ ਕਾਈ
 ਮਿਸਰ ਫਲਾਉ ਪਰਿ ਚੜ੍ਹਿਆਈ॥ ਵੇਈ
 ਚੰਦ ਉਪਰਿ ਚੜ੍ਹਿਆਈ॥ ਕਾਈ ਵੇਈ
 ਚਿਨ੍ਹਿਆਈ॥ ਕਾਈ ਬਾਹੁ ਮਾਧਿ ਲੇ
 ਆਈ॥ ਕਾਈ ਚੋਲ ਲੇ ਦੁਜਾਦ ਦੀ
 ਆਈ॥ ਤਬਿ ਆਇ ਕਰਿ ਗੀ ਆ ਕੰਮ
 ਰਖਾਇ ਨਿ ਪਾਗੇ ਬੈਠਿ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਗਿਤ

ਬਿਬਾਥੇ ਮਹਰਾਨੇ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿਆ ਤਮ
 ਹਰਾਨਾ ਲਾਗਾ ਮੇਯਾ ਕਇ। ਤਬਿ ਗੁਰੂ
 ਬਾਤ ਸਿਆਯਾ ਆਖਿਓ ਸੁ ਮਹਰਾਨਿਆ ਦਾ
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿ ਮਥਾਟੇ ਕੁ ਹਥਾ ਬੁਲੇ ਕਹਿਆ
 ਉ। ਤਮ ਮਹਰਾਨੇ ਮਥਾਟੇ ਕੇ ਯਾਗਾਓ ਪਾ
 ਗਾ ਤੁਹਿ ਪਇਆ ਗਥਾ ਬੁਲੇ ਕਹਿਆ ਏ
 ਯਾ। ਤਬਿ ਬਾਥੇ ਆਖਿਆ ਮਹਰਾਨਿਆ
 ਗਥਾ ਬੁਲੇ ਜਾਇ। ਤਬਿ ਮਹਰਾਨੇ ਹਥ ਬੁ
 ਲੇ ਜਾਇਆ। ਗੁਰੂ ਦਰੁ ਤੰ ਸੁ। ਮਥਾ। ਮਥੁ
 ਕੀ ਤਾਗੁ ਰੁਣੀ ਮਹਰਾਨਿਆ ਨਿ
 ਗੁਰੂ ਕੁ ਕੇ ਕਾਹਿ। ਰੇ ਗੁਰੂ ਰੁਣੀ ਧੀ

ਹੋਤਾਭੀਸਹੁਗਏਜਿਓ॥੧॥ਮੇਗਵੰਤੁਗੀ
 ਸਾਹੁਕੀਪਨਅਏਗਾਏਜਿਓ॥ਗਠਾਓ॥
 ਕਰਣੀਕਾਮਦਸੇਥੀਏਸੈਮਨੁਪਾਗਾ
 ਤੇਇ॥ਮਾਦਕੁਮੁਲਿਨਪਾਈਐਸੇਲ
 ਚੈਓਤੇਪਰੇਇ॥ਸਾਗੁਰਸਾਈਨਾਜੁਯਾ
 ਆਖਾਮਮਸੁਜੀਆਸੁ॥ਤੈਸਹਨਾਇ
 ਅਰੁਦਸੀਕਿਉਥੀਏਪਰਿਦਾਸੁ॥੩॥
 ਨਕਏਕੀਬਾਹੁਗੁਜਾਨਾਯੀਕੋਇ॥
 ਤੈਸਹਨਾਯੀਕੋਗਏਕੀਸਹੁਗਏ
 ਸੋਇ॥੪॥ਤਾਜਬਾਬੁਕੁਏਤੈਨਾਯੀ॥
 ਤਬਿਨੁਸਹਸਾਹੁਕਉਖਬਰਿਹੋਈ॥ਜੇ

ॐ

ਘੋਰੁ ਪਾਪਕ ਮਾਏ ਭੋ। ਤਬਿ ਗੁਨਾਨ
ਕਮਿ ਭਗਵਾਨ ਭੋ। ਆਮਾ ਆਪਿ ਭਸਤੁ
ਭੋ ਪਾਪ ਤਬੀ ਬਿਨਸੁ ਭੋ। ਦਰਿ ਜਾਇ
ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਭੋ। ਭਗਵਾਨ ਭੋ। ਤਬਿ ਰਸਾਣੀ
ਕਰੁ ਭਾ। ਤੈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਭਸਤੁ ਹਰੁ ਭੋ।
ਸੋ ਪਰਮੁ ਰਕੇ ਨਾਇ ਭੋ। ਭਗਵਾਨ ਭੋ।
ਭਗਵਾਨ ਭੋ। ਪਾਵੁ ਭਾ। ਤਬਿ ਭਗ
ਆਗਿ ਆਮਾਨਿ। ਭੀ। ਜੋ ਕੁਛੁ ਭਸਤੁ
ਸੀ ਸੋ ਆਇ ਆਗੈ। ਭੀ। ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਗੈ। ਰਪਾਇ। ਜਨਮੁ ਸਦਾ। ਰਿ ਆਮਾ। ਤਬਿ
ਭਾਭਾਭੇ। ਆਮਾ। ਸਬਦੁ। ਗੁਰੁ ਸੀ। ਗੁਰੁ।

ਮਃ॥ ੭॥ ਬੁਕਤਾ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਕਾਠ ਗਿਖਧਾ
 ਮੁਹਰਾਗਾ ਪਗਲਿ ਪੁਰਮਾ ਮੁਖ ਮੁਖੀ ਮੁਖੀ
 ਗਲਿ ਕੇਹ ਪਚੰਡੇ ਗਾਗਰ ਸਕਸਾ ਪੁਸ਼
 ਯਤ ਟਾਏ ਪੁਕਰ ਮਮੇ ਕੇਹਤਾ ਗਾਗਰ
 ਬਾਬੇ ਲੀਐ ਪਤਿ ਤੇਇਆ ਉਤਮ ਸੇਚਰਿ
 ਉਤਮ ਕਹੀ ਯਾਨਿ ਨਾਚਕਰ ਮਬਡਿਰੇ
 ਟਿਗਰ ਤਉਗਰ ਸੁਸੰਦਿਗਰ ਸੁਰੁ ਪਾਰਮ
 ਇਸੁ ਪਗਮਾਨ ਕੀ ਬੁਧਾਗਰ ਸੁਪੇਰੇ
 ਸੁਸੇਰੇ ਮੰਦਾਗਰ ਸੁਮੀਠਾਗਰ ਸੁਮਾਸੁ
 ਏਤੇ ਸਮਸੀ ਗਵੇ ਕੈ ਪਦਿਨਾ ਮੁਨਿ ਦ
 ਸੁ॥ ੨॥ ਸਿਤ ਕੇਹਿ ਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ

ਸੇ

ਘੋਰੁ ਪਾਪਕ ਮਾਏ ਭੈ ਤਬਿਗੁ ਨਾਨ
ਕਮਿਤਰ ਵਾਨ ਭੈ ਆਗਾ ਆਪਿ ਭੈ ਸੁਤੁ ਸੁ
ਭੈ ਪਾਪ ਤਬਹੀ ਬਿਨਾ ਸੁਭੈ ਵਲਿਜਾਇ
ਪੁਰਿ ਹਭਿ ਵੇਰੁ ਹੁਆ ਅਤੇ ਕਿਹ ਸਾਣੀ
ਕਹੁ ਹੁਆ ਤੈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ ਹਰਦੀ ਭੈ
ਸੋ ਪਰਮੁ ਰਕੇ ਨਾਇਕੇ ਹੁਆ ਅਤੀ ਤਾ
ਕਹੁ ਤਾਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵੁ ਹੁਆ ਤਬਿ ਭੈ ਨਾ
ਆਗਿ ਆਮਨਿ ਨ ਈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ
ਸੀ ਸੋ ਆਇ ਆਗੈ ਗਈ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਗੈ ਰਪਇ। ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਆਗਾ ਤਬਿ
ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ਆਗਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੀ ਗੁਰੁ

ਮਃ॥ ਗੁਰੂ ਤਾਤੁ ਤੁਰੁ ਤੁਰੁ ਤੁਰੁ ਗਿਖਧਾ
 ਮੁਹਰਾਗਾ ਪਗਠਿ ਪੁਰਮਾਤੁ ਮੁਖਸੁ ਧੀਮ
 ਗਠਿ ਕੇਹਧ ਚੰਡੀ ਗਾਹ ਸਕਸਾ ਪੁਸ
 ਯਹ ਟਾਏ ਪੁਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾ ਗਾ॥ ਥਾ
 ਥਾ ਥਾ ਥਾ ਥਾ ਪਤਿ ਤੇਇਆ ਉਤਮ ਸੇਵਕਿ
 ਉਤਮ ਕਰੀ ਅਠਿ ਨਿਰਕਰਮ ਬਠਿ
 ਇਹ ਭਾਉ ਗੁਰੁ ਮੇਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਰਾਤਨ
 ਇਹ ਪੁਰਮਾਤਾ ਕੀ ਥਾਉ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੇਮ
 ਸੁਮੇਰੇ ਸੇਰੇ ਰਾਗੁ ਸੁਮੀਰਾ ਗੁਰੁ ਮਾਤੁ
 ਏਤਹ ਸਸੀ ਗਵੇਰੈ ਪੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧ
 ਸੁ॥ ੨॥ ਸਿਤ ਬੋਲਿ ਐ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ

ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰ ਦੁਖ ਫਿਰ ਕੀ ਬੋਲਿ ਦਿਹੁ
 ਚਰਣ ਸੁਇ ਮੁਹ ਬਸਨਾਨ ਜਾਣਾ ਜੋ ਤਿਸੁ
 ਭਾਇ ਸੋ ਭਾਗਾਨਾ ਦੁਖਿ ਕਰਤੁ ਦੁਖਿ ਆਣਾ
 ਭਾਤਿ ਨਾਮ ਭਿਤਿ ਨਾਪ ਭਿਤਿ ਨਾਪ ਨੁਪਾਯੈ
 ਸਿਨਾ ਭਿਰੈ ਗਏ ਆਸ ਮਾਇਆ ਭਿਨ ਕਾਇ
 ਆਸਾਗਾ ਹੁਣਾਨਾ ਦੁਖੁ ਸੁਆਰਿਓ ਕਾਇ
 ਨਾਨਕ ਨਰਗੀ ਬਾਹੁ ਰੇਗਾ ਚਰਿਦਾਨਿ
 ਨਾਨਾਇ॥੧॥ ਸੋਲੈ ਕਾ ਬਲ ਰਮ
 ਸਾਇ ਕਰਤਾਲੀ ਸੋਖਿਆ ਪਰਤ ਕਤੇ ਬਾਓ
 ਜੀ ਲੇਖਾ ਚੋਟੀ ਕਾ ਪਰ ਸੋਓ ਅਗੀਜ
 ਏ॥ ਤਾ ਕਾ ਪਇਆ ਸੁਭੇ ਕੇ ਪਾਇਆ

ਨਿਖਰਿ ਫੁਲ ਭਰੇ ਇਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ॥
 ॥ ਤਾਗੁਰ ਦੀ ਖੁਸੀ ਭਈ ॥ ਓਥੇ ਹਰ ਦਰੇ ਹਰੇ
 ਬੋਲੁ ਭਈ ॥ ਤਬਿ ਕਉ ਹੁਰੇ ਸਿਆਇ
 ਨਿਕਲੇ ਤਬਿ ਏਕਦਿ ਨਾਮ ਗਾਨੇ ਨੂਰੁ ਪ
 ਾਗੀ ਤਾ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਜਾਇ ਕਰਿ ਏਕ ਤੇ
 ਮਤਰੇ ਦਰਿ ਪੜਾਓ ਆਗਾਉ ਸਬਾਇ ਯੈ
 ਆਗਾ ਪੁਛਿ ਓਸੁ ਪਦੇ ਕਉ ਲਿੰਗਾਨਿ ॥ ਤਬਿ
 ਪਾਗ ਬੀਨਿ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ॥
 ਬੀਨਿ ਕਰਿ ਪਾਸੀ ਨੂਰੁ ਈ ॥ ਤਬਿ ਬਾਕਸ
 ਈ ਆਗਾ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਗਾਗਾ ਮੈ ਆ ਕਇ ॥
 ਤਬਿ ਓਹੁ ਪੜਾਏ ਕਰਿ ਆਈ ॥ ਤਾਗੁਰ

ਨਾਨਕ ਉਤਪਦੀਆਖਿਆ ਅਸਤਾਮਾਦੁਮੀ
 ਇਥੈਆਇਆਹੈ॥ ਤਬਿਉਸਿਕਹਿਯਾ॥ ਇਥੈ
 ਈਨਾਤੀਉਕਾ ਦੇਖਿਯੋ॥ ਤਬਿਬਾਬਾਬੇ
 ਯੋਆ॥ ਸਯੋਕਾ॥ ਕਾਹਰੀਆ॥ ਦੁਜਾਗੇ
 ਆ॥ ਭੁੰਗੈਮੁਸਕੁਮੰਗੇਨਾ॥ ਅਮਾਯਾਕ
 ਭੁਨਾਨਕਾ॥ ਰਿਉਕਰਿਖਸਮਿਮਾਯੋਨਾ॥
 ॥ ਤਬਿਉਸਕੇਸਿਰਭਪਰਿਘੜਾਗਹਿ
 ਆ॥ ਉਤਰੈਨਾਤੀ॥ ਕੁੜਕਾਸਦਕਾ
 ਯੋਇਕਿਯੋ॥ ਤਬਿਨੂਹਸਾਠਿਨੂਪਬਰਿ
 ਤਈਰੋਏਕੁਮੈਸਾਮੈ੩੬ਨਾ॥ ਆਇਆਉ
 ਰਿਸਿਰਤੇਘੜਾਨਾਤੀਉਤਰਦਾ॥ ਤਬਿ

ਨੂਰਮਾਤੁਕੁ ਮੁਕੀਤਾ ਜੋ ਕੇਈ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਮੰਤਰਨੈ ਸੋਹਣੇ ਨਾਨੀ॥ ਤਬਿ ਜਾ
 ਕਤਾਈ ਕੇਈ ਮੰਤਰਨਾਈ ਸੋ ਮਰਭਾ
 ਪਿਆਪਣੀ ਦਿਖਾਏ ਆਈ ਆਕਾ
 ਈ ਨਰਪਤ ਉਪਰਿ ਚੜ੍ਹਿਆਈ॥ ਕਾਈ
 ਮਿਸਰਭਾਉ ਪਰਿ ਚੜ੍ਹਿਆਈ॥ ਕੇਈ
 ਚੰਦਰ ਉਪਰਿ ਚੜ੍ਹਿਆਈ॥ ਕਾਈ ਕੇ ਧਰੁ
 ਰਿਚੜ੍ਹਿਆਈ॥ ਕਾਈ ਬਾਹੁ ਮਾਧਿਐ
 ਆਈ॥ ਕਾਈ ਚੁਲ੍ਹਾਐ ਦੁਜਾਦ ਦੀ
 ਆਈ॥ ਤਬਿ ਆਇ ਕਰਿ ਗੀ ਆ ਕੰਮ
 ਰੁਪਾਇਨਿ ਯੋਗ ਬੰਨਿ ਬੰਨਿ ਕਰਿ ਗਿਤ

ਬਿਬਾਥੇ ਮਹਰਾਨੇ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿਆ ਤਮ
 ਰਾਨਾ ਨਾਗਾ ਮੇਲਾ ਕਰਿ। ਤਬਿ ਗੁਰੂ
 ਬਾਤ ਸਿਆਮਾ ਆਖਿਓ ਸੁ ਮਹਰਾਨਿਆ
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਿ ਮਥਾ ਟੇਕੁ ਹਥਾ ਬੁਲੇ ਕਰਿਆ
 ਉਤਾ ਮਹਰਾਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕੇ ਆਗਾਓ ਪਾ
 ਗਾ ਤੁਹਿ ਪਇਆ ਹਥਾ ਬੁਲੇ ਕਰਿਆ ਟਿ
 ਆਗਾ ਤਬਿ ਬਾਥੇ ਆਖਿਆ ਮਹਰਾਨਿਆ
 ਗਥਾ ਬੁਝ ਜਾਇ। ਤਬਿ ਮਹਰਾਨੇ ਹਥ
 ਟੇਕਾਇਆ। ਗੁਰੂ ਟੁਕੁੰ ਸੁ। ਮਥਾ ਮਥੁ
 ਕੀ ਤਾਗੁ ਟੁਟੀ ਮਹਰਾਨਿਆ ਨਿ
 ਗੁਰੂ ਟੁਕੁ ਕੇ ਕਾਹਿ। ਜੇ ਗੁਰੂ ਟੁਟੀ ਧੀਰ

ਹੁਤਾਭੀ ਸੁਹਾਏ ਦਿਸਾਇੰ॥੧॥ ਮੇਗ ਕੰਤੁਰੀ
 ਸਾਹੁ ਕੀ ਪਨ ਅਫਗਾਨੈ ਦਿਸਾਇੰ॥ ਗਠਾਉ॥
 ਕਰਣੀ ਕਾਮ ਦਰੇ ਥੀਏ ਜੈ ਮਨੁ ਪਾਗਾ
 ਤਇ॥ ਮਾਣੁ ਮੁਹਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੈ
 ਚੈਓ ਤੇ ਪਰੇਇ॥ ਸਾਗੁ ਦਰਸਾਈ ਨਾ ਜਾਯਾ
 ਆਖਾਮ ਮਜ਼ੀ ਆਸਾ॥ ਤੈ ਸਹਨਾਇ
 ਅਕੁ ਦਰੀ ਕਉ ਥੀਏ ਪਾਇਦਾਸਾ॥ ਸਾਨਾ
 ਨ ਕਏ ਕੀ ਬਾਹੁ ਗੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ॥
 ਤੈ ਸਹਾਯੀ ਜੈ ਗਏ ਕੀ ਸੁਹਾਏ
 ਸੋਇ॥ ਤਜ ਬਾਬੁਰੁ ਫੌਦੈ ਨਾਹੀ॥
 ਤਖਿਨੁ ਸਹਾਯ ਕਉ ਪਾਇਓ ਏ॥ ਜੈ

4

ਤੇ ਸੁਪੇਰੇ ਉਸ ਜੀ ਉਂ। ਬਿਆਹੁਣ ਤੇ ਹੋਇ ਬਾ
 ਬਿਆ ਬਿਆ ਪਿ ਨਾ ਤੇ ਹਾ ਨਾ ਉਂ ਜੀ ਉਂ। ਇਕਤੁ
 ਤੇ ਹਿ ਨ ਅੰ ਬੜਾ ਸਰਕੁਰ ਬਾਣੇ ਤੇ ਹੋ ਜਾਉ
 ਜੀ ਉਂ। ਸੈ ਨਾਹੁ ਪਾਹੁ ਹਾਹਾ ਮੇਰੀ ਤੇ ਮਾਏ
 ਕ ਜੀ ਉਂ। ਸੇ ਵਸਤੁ ਸੁ ਦਿਤੀਆ ਮੈਡਾ
 ਓਨ ਸਿਉਲਾਹਾ ਓਤੁ ਜੀ ਉਂ। ਮੰਦ
 ਗਮਿਟੀ ਸੰਦੜੈ ਪਥਰ ਕੀ ਤੇ ਗਮਿਟੀ
 ਉਂ। ਤਉ ਇਤੁ ਤੁਲਾਏ ਕੁਲੀਆਤਿ
 ਸੁਰੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀ ਉਂ। ਅੰਬ
 ਓਤੁ ਜਾ ਕੁਹਾਨੀਆ ਬਗ ਬਠਿ ਚੇਲਾ
 ਇ ਜੀ ਉਂ। ਸਾਧ ਨ ਹਾਲੀ ਸਾਹੇ

੨

ਸਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਆਗੈਜਾਇਜੀਓ॥ ਸੁਤੀ
 ਸੁਤੀ ਭਾਯੁਖੀਆ ਭਾਯੀ ਦੁਟਸ਼ੀਆ
 ਸੁਜੀਓ॥ ਤਉਸਤੁ ਨਾਨੁ ਸੁਤੀਆ
 ਤਿਨਾਰੁ ਖਾਕਉ ਪਗੀਆ ਸੁਜੀਓ॥ ਤੁਧੁ
 ਗੁਣਾਮੈ ਸਭਾ ਦੁਗੁਣਾ ਦਿਨਾਰੁ ਕਰ
 ਆਹ ਦਾਸਿ ਜੀਓ॥ ਸਭਿ ਗੰਭੀਰੇ ਹਰ
 ਈ ਮੈਰੁ ਹਰਿ ਗਇ ਗਇ ਜੀਓ॥ ੧॥
 ਤਖਿਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਿਅ
 ਤਖਿਗੁਰੁ ਸਤਗੁਰੀ ਮੰਤਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਕੀਸਿ ਦੁਹੈ ਦਾਹੀ॥ ਤਾਹੁ ਮੁਕਤਿ ਮੁ
 ਜੋਗ ਨਾਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਤ ਤਲੈ ਕਹਿੰਗੀ॥

ਛੋਲੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਤੇ ਟੀਆਂ ਗੀਆਂ
 ਨਚਦਿਗਾ ਵਹਿ। ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਗਰ
 ਨਿਯਾਗ ਬਾਬੁ ਵਹਿ। ਤਾਮਗਰਾ ਨੇਗ ਬਾਬੁ
 ਵਹਿ। ਗਗੁਸੀ ਗਗੁਕੀ ਤਾਮ: ੧॥ ਬਾਬੇ
 ਸਬਤੁ ਓਹ ਟੀਆ ਤਾਨਾ ਮਦੀ ਰੇ ਪਾਵੇ
 ਪਾਟਾ ਦੋਲ ਪੁਤੁ ਗੀਆ ਵਜੈ ਵਹਾ। ਗਗੁ
 ਨਚੈ ਕਾਨ ਕੈ ਭਾਇ। ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਹਾ ਸਾਖੈ
 ਪਾਓ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਏਹੁ ਤੁਰ ਬੰਦੁ
 ਮੈ ਧੀਤੁ ਗੀਆ ਮੇਗ ਸਹਿ ਬੁਝਾ ਤਾ ਗੁਏ॥
 ਰਗ ਸਨੁ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਆਨ ਤੇਇ।
 ਟਿਟਿ ਤੇ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਕੋਇ। ਗਗਨ ਨਿਯਾਗ
 ਕਹੈ ਤਬਿ ਤੇਇ। ਕਹਿ ਬੁਝਾਇ ਨਾਮ

ਮਨੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰੀਆ ਧਾਰਿ ਚਿਤ੍ਰੀ ਸਾਹਿ

ਨੈਕੋਇ॥੨॥ ਜੋਗੁ ਪਾਸੁ ਤੁਰਾਯਾ ਖਾਇ॥ ਤਾਮੁ
 ਤੁਧੀ ਓਇ ਸੇ ਮਾਨਿ ਆਇ॥ ਜੇ ਸਭ ਕਰਮਾ
 ਪੈ ਨ ਟੁਖਾ ਟੁਖਾ ਪਸਮੁ ਪਛੈ ਟੋਗ ਸੇ
 ਰੁਪਾ ਹਵਾ ਟੁ॥੩॥ ਮਾਦਸ ਮੂਰਤ ਨਾ ਨਕ
 ਨਾ ਓਰੀ ਗਈ ਕੁਰੁਰ ਰਿਪਾ ਹਵਾ ਟੁ॥ ਗੁ
 ਰਪੁ ਸਾਇ ਗੈ ਮਿਹ ਮਾ ਟੁ॥ ਤਾ ਕੁ ਫੁਰ
 ਰਗੁ ਤਪਾਇ ਮਾ ਟੁ॥੪॥ ਤਖਿਗੁਰੁ ਕਬੇ
 ਸਾਏ ਕੁਦਿਤਾ॥ ਗਾਗੀ ਨਾ ਸੀ ਚੰਗੀਆ
 ਨਾ ਚਾਗੀ ਬੁਗੀਆਂ ਗੀ ਸਾ ਕਰ ਨਿਤਿ ਨਾਦੀ
 ਆ ਸੇਵ ਨਿਰਹਿ ਬੜੀਆਂ ਭੈਰੋ ਤਾ
 ਨਿਨਿ ਤਾਈ ਆਰ ਨਿਨਿ ਨਿਮਾੜੀਆ॥
 ਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸਕਰਾਥਾ ਜੇ ਭਿਨ ਕੇ ਸੇਗਿ

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
 ਗੁਰਮਤਿ

ਸਿ ਦਤੁ ॥ ੧ ॥ ਸਥਿਗੁਰੂ ਦੇਹੁ ਸਾਧੁ ਬੁਝਿ
 ਆਗੁ ਤਖਿਨੁ ਰਸਾਤਲਿ ਆਸਿ ਮਾਇਆ ਨਿਰਮਲੁ
 ਹਥਿ ਭਾਇਓ ਕਪੜਾ ਕਰੀ ਮਾਇਆ ਯੋਧੁ
 ਈਆ ਮੇਤੀ ਹੀ ਰੋਜ ਦਾਹੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਹੁ
 ਯੀ ਕਪੜਾ ਪੜੈ ਨਿਰੁਫੁਤ ਲੀਏ ਸਤੁ ਸੀਸੇ
 ਆਇਆ ਗੋਗਾਖੀ ਤਖਿਨੁ ਤੀਯਗੀ ਆਕਰ
 ਦਿ। ਜੀ ਕੁਛੁਤ ਮਾਏ ਦਹੁ। ਤਖਿਨੁ ਬਾਥੇ ਆਇ
 ਆਮ ਮਰਾਨਿ ਆਕ ਬਾਥੁ ਦ ਜਾਇ। ਤਾਮਰ
 ਨੇਰ ਬਾਥੁ ਦ ਜਾਇ ਆਗੁ ਤੀਯਗੁਰੂ ਤੀਯਗੁਰੂ ਤੀਯਗੁਰੂ
 ਦੁਮ: ॥ ੧ ॥ ਇਆ ਨਜੀ ਮਾਨੁ ਜਾਇ ਕਰੇ ਹਿ।
 ਆਪ ਨੜੈ ਪਰਿ ਤੀਯਗੁਰੂ ਤੀਯਗੁਰੂ ਤੀਯਗੁਰੂ
 ਸਤੁ ਨੜੈ ਪਾਨ ਕੰ ਮਾਯੀ ਏਕੁ ਤੀਯਗੁਰੂ ਤੀਯਗੁਰੂ
 ਤੀਯਗੁਰੂ ਤੀਯਗੁਰੂ ਤੀਯਗੁਰੂ ਤੀਯਗੁਰੂ

ਕਾਕ ਹਿਸੀ ਗਾਹੁ ॥ ਤਸੇ ਭਗਵਿਜਾਣੀ ਅਨਿਯ
 ਗੀਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਹੁ ॥ ॥ ਇਆ ਨਦੀ ਬਾਹੀ
 ਵਿਆ ਕੇ ਜਾਪ ਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਰਨ ਪਾਹੁ
 ਹਰੈ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਹੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਗਹਾਓ
 ਦਿਤੁ ਕਰਮਾ ਸਿੰਧੁ ਪਾਇਐ ਨਹੀ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇ ਗਧ
 ਏ ॥ ਯਥਾ ਬਹੁ ਭਾਵੈ ਕਰਮਾ ਮਾਤੀ ॥ ਮਾਇਆ
 ਮਾਇਸ ਮਾਣੀ ॥ ਇਹੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਇਐ ਨਹੀ
 ਭਟੀ ਕਾ ਮਇਏ ਆਣੀ ॥ २ ॥ ਜਾਇ ਪੁਰੁ ਤੇ ਸੇਹ
 ਏ ਏਹੈ ਨਹੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਇਐ ॥ ਜੇ ਕੁਝ ਕੇ
 ਸੇਭ ਲਾਗਿ ਮਾਨੀਐ ॥ ਭਿਕ ਮਭਿਹੁ ਕਮੁ ਕੁਕ
 ਈਐ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ ਗਥ ਪਾਈਐ ਤਾ ਸੁ
 ਚਰਣੀ ਹਿਤਾ ਗਈਐ ॥ ਸਹੁ ਕਮੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਮਾਨ
 ਦੀ ਜੈ ਇਥੇ ਮਾਯਾ ਦਾਗਈਐ ॥ ਇਉਂ ਕਹਿ ਭ

ਤਗਈਥੈ ਕੇਹਿ ਨੀਬਾਤੀ ਸੁਪਾਈਐ॥੩॥
 ਪੁਗਈਐ ਤਾਸੁਪਾਈਐ॥ ਅਵੁਕੈ ਸੀਚ
 ਤੁਗਈ॥ ਸੁਨਰਗਿਕਰਿ ਕੈ ਸੇਇ ਨੁਭੈ
 ਕਾਮਇਨ ਦਰਿਪਾਈ॥ ਆਪਣੈ ਕੰਤ ਪਿਛ
 ਗੀਸਾਸੇ ਤਾਗਇਨਾਨਕ ਸਾਸੁਤੁਗਈ॥ ਐ
 ਸੈਗੀਗਤੀ ਸੁਨਰਗੀ ਮਾਤੀ॥ ਨਿਮਿਭਾਇ
 ਸਮਾਣੀ॥ ਸੁਨਰਗਾਸੁਪਾਈਐ ਕਰੀਐ
 ਸਾਮਿਆਣੀ॥ ਗਾਤਭਿਗੁਰੂ ਕੀ ਪੈਗੀਆਇ ਪਈ
 ਆ॥ ਗਾਇਇ ਪਲਾਪਾਇਕਰਿ ਖੜੀਐ ਤੇ
 ਆ॥ ਆਪਣਿਗੀਆ॥ ਅਸਾਡੀ ਗਤਿ ਕਿਓਕ
 ਰਿਉਏ॥ ਅਤੇਇਸਕਿ ਅਹੁਸਿਹੁ ਤਪੜਾਕਿਓ
 ਕਰਿਓਤਗਾਤਭਿਗੁਰੂ ਕੇਖੇਆਖਿਆ॥ ਏਤੁਗੁਰੂ
 ਕਰਿਕੈਇਸਦਿਆਹੁਸਿਹੁ ਤਪੜਾਉਤਾਹੁ॥

ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੀ ਕੀ ਗੱਤੋ ਤੋਂ ਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਪੁਰਾਤਨ ਵਿਚੋਂ ਤੁਸਾਡੀ ਪੈਰੀ ਪਈਆਂ। ਨਾਉਂ ਪਰ
 ਕੋਈ ਈਆਂ ਬੋਲਾ ਹੁਣ ਤੁਰੂ। ਤਵਿ ਕਵਾਉ ਬਹੁ
 ਹਵਰਾ ਗਤਿਆਂ ਜਾਨਾ ਜਾਨਾ ਉਦਿਆਂ ਨਿਰਿ
 ਇਆਂ ਜਾਇ ਬੋਲਾ। ਤਵਿ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੀਆਂ ਨਿ
 ਨਾਉਂ ਕਲਾਜੁ ਭੁਭਾਉ ਵਿਚੋਂ ਆਇਆਂ।
 ਇਹੁ ਪੁਰਾਤਨ ਸੁਆਮੀ ਸੀਤੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਤਾਓ ਗੇਉ
 ਤੁਸੀਂ ਤਵਿ ਮਗਰਾਨਾ ਬਹੁਤ ਕੈਸਾ ਹੋ ਤੁਸੀਂ।
 ਖਿਉ ਸੁਰੀ ਉਪਾਤ ਸਾਹੁ ਆਇਉ ਜਾ ਬਿਧਿ
 ਰਿਪਾਇ ਮਾਗਿਓ ਗੋਰਾ ਧਰੁ ਹਰੀ ਗੇਏ। ਤਵਿ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਕਵਿਤਿਆਂ ਮਗਰਾਨਿ ਆ ਕਹਾਓ ਹੋ
 ਨਾਹੀ। ਤਵਿ ਮਗਰਾਨਿ ਆਖਿਆਂ ਅਜੁ ਤੇ
 ਇਤੋ ਤੁਸਾਡਾ। ਇਹੁ ਬੋਲਾਇਤਾ ਨਾਹੀ ਤਿਉ

ਨੁਹਿਉਕਿਅਇਆਭੈਆਸਾਭੇਨੀਅਭੇਨਤਾਈ
 ਅਭਿਅਗਨਿਕਾਰੂਪੁਰਿਅਭਿਅਨਿਬੰਧੁਆਰਭੁਭ
 ਸਿਭੇਤਉਭਿਅਨਾਚੇਕੁਤਾਅਗਨਿਭੇਈ॥ਤਥਿਅ
 ਮਰਾਨਮੁਤੁਨੁਕਿਕੈਪੈਗਭਿਅਨਾਅਧਿਭੇਸੁਰੀ
 ਵਰਾਗਭਿਅਨਾਤਥਿਪਾਣੀਕਾਰੂਪੁਰਿਅਨਾਧ
 ਏਵੈਨਿਅਇਆਲਗਾਕਸ ਸਿਪਾਣੀਪੁਰ
 ਬੋਥੇਤਨੁਰਿਪੈਏ॥ਤਥਿਯੁਕੁਕਭਿਅਮਰ
 ਨਿਅਨਾਮੁਤੁਭੁਪੁਰੁਭਿਥੇਭਾਗਬਕੁਦਾ
 ਏ॥ਤਥਿਮਰਾਨਾਭਿਥੇਭਾਗਬਕੁਦਾਏਭ
 ਸੁਆਗੁਮਾਰੂਕੀਤਾਬੋਥੇਸਬਤੁਭੁਭਿਅਨਾ॥੧॥
 ਤਰਪੈਧਰੀਅਕਾਸੁਨਿਫੁਰਸਿਭਿਭੁਪੁਰਿਅ
 ਮਹਕਰਗਾਤਰਪੈਪਭੁਰਪਾਣੀਬੋਥੇਤਗਾਤ
 ਰਪੈਏਤੁਦਿਰਾਗਾ॥ਮੇਰੇਮਨਹਿਕਨਿਹੁ

ਉਬਾਤੁਸੁਈਸਿਈਸੁਖੀਆਸਿਸਦਾਸੁਭਾਜੇ
 ਗੁਰਮਿਲਗਇਗੁਈਗੁਭਾਉਰੇਤਪਾਗੀਦੇਵਪੁ
 ਤਿਤਰਪੈਸਿਪਸਪਿਕਤਰਿਮੁਭਾਉਪਰਭੁਰ
 ਸੀਹਤਰਿਤਰਿਵਿਯਾਪੀਇਰਿਇਰਿਜੇਗੁਜ
 ਏ॥ਕਾਗਜਸਤਾਮਸਸਾਤਰੁਤਰੁਪੈਰੇਤੇਤੁ
 ਪਭੁਪਾਇਯੁਭਾਭਪੁਗੀਕਭੁਲਾਪਤਿਤਰੁ
 ਪੈਅਤਿਤਰੁਪੈਪਰਮਗਇਆ॥ਕਾਸਗਲਸ
 ਮਗੀਤਰਿਤਰਿਵਿਯਾਪੀ॥ਥਿਤੁਤਰੁਕਰਦੈ
 ਤਗਾਕੁਤੁਨਾਨਕਰਗਤਾਕਾਮੀਗੀਤੇਰੇਤੁ
 ਗਤਸੇਤਨਿਰੁਭਾਗਾ॥ਤਥਿਰੇਤਕਾਕੁਪੁ
 ਧਰਿਯਾਇਆਤੇਈਆਸਮਾਨਾਨਾਨਿ
 ਕੀਤੀਆਮਾ॥ਸਿਭਿਭਿਭਿਭੈਕੈਆਏਤਿਭੁਭਿ
 ਭਿਯਦਾਦਾਜਾਏ॥ਤਥਿਤਥਿਤੈਕਿਕਹਿ

ਮਤਾਉਆ॥ ਅਖਿਓਤੁ ਸੀਓ ਮੈ ਤੈਓ ਹੁਮੇ
 ਰੈ ਵਰਨਿ ਘਟਾ॥ ਤਖਿਗੁਰੂ ਬੈਥੈ ਪੁਕਿਯਾ ਤੈ ਪਾ
 ਸਿਯਾਯੈ॥ ਤਾ ਕਾ ਯੁਗਿਯਾ ਅਖਿਆ ਮੈ ਰੈ ਪਾਸਿ
 ਸਭੁ ਸਿਧੁ ਹੈ॥ ਜੇ ਆਖੁ ਤੁਮ ਸਤੀਯਾ ਦੇ ਮੰਦਰ
 ਉਸਾਰਹਾ॥ ਅਤੈ ਹੋਤਾ ਕਾ ਕਾ ਲਾਂਦਾ ਜਗੁ
 ਕਾਗਾ॥ ਅਗਰ ਚੰਦ ਨਾ ਕਾ ਲਿਖੁ ਦੇਵਾ॥ ਤਖਿਗੁਰੂ
 ਬੋਲਿਆ॥ ਸਬਦਾ॥ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਿਲੀ॥ ਮ॥ ੧॥ ਮੈ
 ਤੀਤ ਮੰਦਰੁ ਉਸਾਰਿਹਤਾ॥ ਤੈਓ ਦਿਸਾਯਾ॥
 ਰਸਤੁ ਗੀ ਕੁੰਘੁ॥ ਅਗਰ ਚੰਦ ਨਾ ਕੀ ਪਿਆ ਦੇਵ
 ਓ॥ ਮਤ ਦੇਖਿ ਕੁਯਾ ਦੇਸ ਰੇਤੇ ਗਾਥਿ ਤੈ ਨਾ
 ਦੇ ਨਾ ਓ॥ ੧॥ ਤਖਿਗੁਰੂ ਸੀਓ ਜਲਿ ਬੋਲਿ ਜਾਓ॥
 ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਪੁਕਿਯੈ॥ ਸਿਆ ਆਪਣਾ ਹੀ ਸ
 ਓ॥ ਰਹਾਓ॥ ਤਖਿਯਿਹਿ ਕਾ ਯੁਗਿਯਾ ਅਖਿਆ॥

ਜੇਜਾਨਦੇਹਗਦੀਧੇਗਤੀਕਗਾਮਗੁਲਾਗਾਰ
 ਜਾਨੁਕਿਗਤਾਇੰਦਗਦੀਆਮੇਤਈਆਏਮੁ
 ਫਾਤਬਿਗੁਪਭੁਜੀਤੁਜੀਆਖੀ।ਭੀਗੇਤਾਧ
 ਹਤੀਗਾਲਜਾਨਤੀਪਲਧਾਗਾਲਜਾਨਤੀ।
 ਮੇਤਈਆਖਿਮਦੀਮੇਤੈਕਗੇਗਪਸਾਭਾਮ
 ਤੇਦੇਖਗੁਲਾਦੀਮੇਗੇਤਗਲਿਤਿਨਾਮੈਦੇਨਾਭੀ॥
 ਤਖਿਕਲਜਗਿਕਭਿਯਾਜੇਜੀਦੇਹਗੁਨਾਭੀਏ
 ਜਾਤਮਿਧਿਲੈਜੇਗਿਧਿਆਏਆਮੈਤਗੁਪਤਪ
 ਹਤੀਦਿਲਿਗਾਗਾਮਗੁਤਜਾਗੇਭੇਤਗਲਿਪ੍ਰਗ
 ਦਿਤੀਭੀਤਬਿਗੁਪਭੁਜੀਤੀਜੀਆਖੀ।ਸਿ
 ਧਿਤੈਦਮਿਧਿਲਾਈਗਿਧਿਆਖਾਯਾਭੀਗੁਪਤ
 ਪਗਗਦੇਭੀਥੈਭਾਏਕੁਗਾਥੈਭਾਭੀਮਤਦਿਖ
 ਕੁਲਾਦੀਸਗੇਤਗਲਿਤਿਨਾਮੈਦੇਨਾਭੀ॥ਜਾਤਖਿਕ

ਲਗੁਨੀਆਖਿਆ॥ ਕੁਛੁਲੇ ਵਹੁ ਸੁਲਤਾਨੋਂ ਵਹੁ
 ਗੁਰੁਗੁਰਾਤ ਬਿਗੁਰੁ ਭੁਭੁਖੀ ਪਛੁੜੀ ਕਹੀ॥ ਸੁ
 ਲਤਾਨੋਂ ਏਵਾ ਮੋਲਾਲ ਸਕਰਤ ਖਤਿਗ ਪਛੁਪਾਓ॥
 ਹੁਕਮੁ ਹਮਲੁਕ ਗੀਥੈ ਚਾਨਾ ਨਾਮ ਸੁਭਾਓ
 ਮਤਦੇਖਿ ਭੁਲਾਈ ਸੇਹੇ ਤੇ ਗਹਿਤਿ ਨਾਮਾ ਏਨਾ
 ਮਤ ਬਿਕਲ ਜੁਗਿ ਪਰ ਪਛਾਕੀ ਤੀ॥ ਆਇਓ
 ਗੀ ਪਇਆ॥ ਅਖਿਉ ਸੁਜੀ ਮੇਰੀ ਗਹਿਤਿ ਉ
 ਕਹਿੰਦੈ॥ ਤਬਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ॥ ਮੇਰਾ
 ਸਿਖੁ ਕੰਟ ਮਧੈ ਕਈ ਏਵਾ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰ ਕਾ
 ਤੇਰੀ ਗਿਤਿ ਏਵਾ॥ ਤਬ ਕਲ ਜੁਗੁ ਪੈਰੀ ਪਇ
 ਆ॥ ਥਾਥੈ ਵਿਚਾਰੀ ਤਾ ਬਿਯੁਤੁ ਦਾ ਤੁਹਾ॥
 ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਮਹਾਨਾ ਗਾਇ ਗਏ॥ ਆਇਕੀ
 ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਗਟਾ॥ ਜਾਇ ਪੈਤਾ ਤੁਥਿ

ਏਸਭੁਸਿਆਹੁਨਰਹਿਐਯਾਧਰਤੀਸਾਗੀ
 ਤਖਿਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤਭੈਮਾਨੁਤੋਯਾਦਿਖਿਕ
 ਗਿਆਧਿਓਸੁਜੀਇਥੇਜਾਗੀਏਏਤਕਾਯਾ
 ਅਸਾਂਕਦੇਨਾਹੀਭਿਯਾਇਸੁਕਾਏਤਕਾਯਾ॥
 ਤਖਿਗੁਰੂਬੋਥਾਧਿਆਮਰਦਾਨਿਆਇਨ
 ਰੀਪਭਿਸਤੀਹੈ॥ਭਾਵੈਈਸਭੁਜੀਗਾਇਦਿ
 ਜਾਓ॥ਜੇਕੋਈਜਾਨਾਵਰਦਾਨਾਪੈਰਾਉਵੈ
 ਤਾਖਾਇਜਾਵਨਿਆਯਤੈਜੇਸਿਸੇਸਪਦਾਅ
 ਰਾਪੈਰਾਉਵੈਤਾਖਾਇਜਾਵਨਿਆਪਰਤੋਗੇਜੇ
 ਕੋਈਨਾਹੀਆਵਰਦਾਨਾਤਖਿਮਰਦਾਨੇਅਸਰਕੀ
 ਤੀਆਧਿਓਸੁਜੀਕਦੇਇਥੇਕੋਈਅਇਕੁ
 ਭੀਹੈ॥ਤਖਿਥਾਥਾਧਿਆਮਰਦਾਨਿਆਇ
 ਕਦਿਨਿਏਕਗਜਾਹੁਇਆਥਾਥਾਨੈਦੁਖ

ਤਸੀਯ ਸਕਰੁ ਲੇਕਰਿ ਇਕ ਗੰਥੇ ਉਪਰਿ ਚੜ੍ਹਿ ਆ
 ਥਾ ਸੇਇ ਤੁਧਰ ਤੀ ਆਇ ਨਿਕਲਿ ਆਗ ਸੀਇ
 ਵੀੜੀ ਸਾਇ ਮਿਲਾਯੋ ਤਾ ਆਖਿ ਓਧੁ ਤੇਗ ਸਾਇ ਤੁ
 ਗਤਿ ਚਾਲੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਚਾਲੁ ਚਾਹੈ ਤਾ ਮੇਰੇ
 ਹ ਸਾਇ ਇਉਂ ਚਾਲੁ ਤਕਿ ਗੰਥੇ ਪੁਕਿ ਆਤੇ ਹੀ ਸਿਖ
 ਹ ਸਾਇ ਹੈ ॥ ਤਕਿ ਵੀੜੀ ਕਹਿ ਆਹਿ ਤੇਗ ਸਾ ਮੇਰੇ
 ਇਹ ਗੰਥਾਇ ਹੈ ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਹੋਈ ਖਾਇ ਕਰਿ ਜਾ
 ਹੈ ॥ ਤਕਿ ਗੰਥੇ ਕਹਿ ਆ ਮੈ ਬਾਛਾ ਨਿਖੁ ਤਸੀਯ
 ਗੰਥਾ ॥ ਮੈ ਤੇ ਹੋਈ ਰਿਉ ਕਰਿ ਖਾਢਾ ॥ ਤ
 ਕਿ ਵੀੜੀ ਕਹਿ ਆਹਿ ਤੇਗ ਸਾ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਜੁ ਏਕ
 ਕੇਰਾ ਹੈ ॥ ਤਕਿ ਗੰਥੇ ਕਹਿ ਆ ਭਲਾ ਤੇ ਏਕੀੜੀ
 ਤੇ ਮਗਰਾ ਨਿਯਾ ਤਕਿ ਗੰਥਾ ਜੁ ਪੁਰਾਣਾ ਕਰਹਿ
 ਬਾਛਾ ਨ ਖੁ ਤਸੀਯੇ ਕਰਿ ਵੀੜੀ ਸਾ ਖਿਅ

ਅਥਿਵਿਕਾਕੀਤੀਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕੀਤੀਆਤਾਈ॥
 ਲਾਇਕਗਿਥਿਖੁਏਆਵੁਹਾਤਥਿਕੀਤੀਆਗਈ॥
 ਆਪਿਆਲੇਤਥਿਖੁਮੁਹੁਕਮੁਹਿਏਆਈਆ॥
 ਜਿਸਕਉਲਾਇਨਿਸੇਸੇਅਹੁਤੈਜਾਇਹੁ॥
 ਮਹਨਨਿਆਬਵਾਪੁਣੀਲਮਕੁਤੁ ਮਤਿ॥
 ਭੁਆਪਮੇਸਰਕੀਆਲਿਸਾਖਿਆਤਥਿ॥
 ਏਕੇਗਜਾਹਤਿਆਤਥਿਉਤਕੀਤੀਗਈਆ॥
 ਖਿਓਤਾਹਗਜਾਬਾਤਮੁਆਬਮੇਗੰਝੇ॥
 ਮਾਹਿਗਾਤਥਿਗਜਾਹਥਿਜੇਲਿਖਜਾਹਤਾ॥
 ਆਖਿਓਮੁਕਾਹੁਏਈਆਤਥਿਉਮਕੀਤੀਤੁ॥
 ਕਮੁਕੀਤਾਕੀਤੀਆਜੇਗਾਜਾਹਆਖਿਤੁਏ॥
 ਆਵੁਹਾਅਤੇਸਤਕੁਤੀਅੰਮੁਤਕੈਹੈਨਿਯਾ॥
 ਤਾਲਵਿਖਾਅਤੇਸਤਕੁਤੀਰੁਥਿਖਕੈਏ॥

ਪਤਾਭਿਧਿਧੋਤਭੁਭੁਕੀਤੀਆਗਈਆਗਾ
 ਏਕਿਅੰਸਿਤਮੁਖੁਗਿਯੋਆਈਆਗਸਿਸਕੁ
 ਓਓਤਾਭੁਕਿਸੇਈਓਰਿਖੜੁਓਏ।ਤਕਿਥ
 ਏਨਪੁਤਈਯਸਕਰੁਓਓਖੜੁਓਯਾਪਰ
 ਮੇਸਕੀਆਗਿਯਾਨਾਯਿ।ਤਕਿਗਜਾਓਓਕਿਰਿਰਿ
 ਏਥਾਏਹਿਗਇਆਥਾਨਪੁਲਸਾਖਿ।ਤ
 ਕਿਰੇਈਆਗਾਤਓਓਆਯੈਕਾਧੇਰਿਯਾਨ
 ਪਾਸੁਮਿਯਿਯਾਤਓਓਯਾਯੈਰਾਣਾ
 ਮਿਯਿਯਾਸੇਰਿਥਿਯਾਯੈਯਾਤਕਿਗਜੈਪੁਲਿ
 ਯਾਯੈਸਾਧਿਏਓਓਓਰਿਓਮਿਯਾਯੈਤ
 ਪਾਸੁਓਓਯਾਯੈਰਾਣਾਥਿਥਿਯਾਤਕਿਕੀਤੀਕ
 ਓਯਾਯੈਗਜਾਯਾਯੈਏਕੁਗਜਾਯਾਯੈਯਾਯੈ
 ਓਸਕਓਯੈਏਕੀਤੀਯਾਯੈਯਾਯੈਸਤਿਯੈ

ਹਰਿਨਾਮਾ ਸਮੈ ਤੇ ਹੋ ਸੁ ਕਰੁ ਭਯੋ ਸਿ ਆਪੇ ॥
 ਅਤੇ ਜੇ ਓ ਸਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ਸਾਨਾ ਦਾ ਬਹਿਨਾ
 ਬੋਲੇ ਤੇ ਹਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ਸਾਨਾ ਕਰੁ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਜੇ ਓ
 ਸਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ਸਾਨਾ ਪਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
 ਜੇ ਤਿ ਹਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ਸਾਨਾ ਤੀ ਪਹਿ ਨਾਮਾ ਜਾਇ
 ਗਨਾ ਜਾਇ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਤਾ ਕੀ ਅੰਧਰੀ ਭ
 ਹੋ ਪਹਿ ਹੋਇ ॥ ਤਖਿ ਗੋਰੇ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੁਰ
 ਤੇ ਨਾਮੁ ਅਖਿ ਓ ਸੁ ਮੈ ਸੇ ਗੋਰੇ ਦਰੁ ਤੇ ਹੋਇ ॥
 ਤਖਿ ਗੋਰੇ ਪਹਿ ਪਹਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ॥ ਤਖਿ ਕਾ ਕਾ
 ਹਿ ਨਾਮੁ ਸੋਇ ਗਾ ਸੀ ਹੋ ਬਾਨਾ ਤੁਹੀ ਨਾਮੁ ਰ
 ਗਾਇ ਨਾਮੁ ਦਾ ਹੋ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹਿ ॥
 ਨਾਮੁ ਮੁਖ ਦਾ ਹੋਇ ਦਿਵੇ ਗਾਇ ਗਾਹੁ ॥
 ਰਾਮਾ ਦਿਲਿ ਦੇਖੇ ਦੇਖਾ ਹੋ ਬਾਨੀ ਕਰੁ ਮੁਖ ॥

ਜੀਆਮਾਹਿਤੀਵਾਲੇਜੀਆਨਰੀਕਰੇਪਾਸਾਉ
 ਕੀਜੀਥਾਪਿਰੇਵੈਪਤਿਸਹੀਯਸਕਰਕੇਸੁਖਾ
 ਹਾਨਾਨਕਸੀਉਸਿਉਮਰੇਭਾਵੈਤਿਉਤਿਉਰੇ
 ਗਿਗਤਾ॥ਤਖਮਰਾਨਾਪੈਗੀਪਇਆਗੋਕੇਤੁ
 ਪਦਪੁਕੁਰਾਉਥਪੁਰਦਰੇਗੈਤਾਜਇਏਕ
 ਤਗਾਉਇਉਥੈਠਾਤਖਿਉਮਗਉਇਉਕੇਈਕਿਉ
 ਦਿਰੇਵੈਨਾਤਾਗੇਮਸਕਰੀਆਕਹਇਤਾਤ
 ਕੇਗੁਰੁਥਾਥੇਸਉਕਰਿਯਾਨੁਪਕਗਤਾਆਪੀਐ
 ਇਤੁਪਦਿਨਾਹੀਮਤਿਜਾਥਾਗਤਾਆਪੀਐਕਰ
 ਕਰਕੈਥਪੁਤਾਜਾਥੈਠਤਾਆਪੀਐਥੈਠਮਥ
 ਹਮਪਤਿਉਚਿਯਾਗਤਾਆਪੀਐਫੁਰਗਇਆ
 ਸਿਰਿਪਤਿਨਿਉਰਹਤਾਆਪੀਐਨਿਉਰਿਉ

ਕਰੇਗਤੀ। ਕਾਈ ਗਲੀ ਨਮੇਤੀ ਸਿਤੁ ਬਤਿ
 ਈ ਤੁਧਿ। ਏ ਬੈਠ ਬੈਠ ਨਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਧ
 ਤਿ॥ ੧॥ ਤਬ ਏ ਕਾਈ ਪਤੀ ਨਹੀ ਤਬ ਮਰਦ
 ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏ ਨਾਨਕ ਬਾਕਿਸਿਆ ਤੁਕ ਮੁਤੀ
 ਤਬਿ ਬੋਧ ਆਖਿਆ ਮਰਦ ਨਿਆ ਏ ਤੁਸੁ ਤੁਸੁ
 ਦਾਹੈ। ਤਬ ਅਗਲੈ ਸਹਿ ਗਏ। ਤਬ ਏ ਨਾ ਕੁ
 ਤੁਸੇ ਵੀਤੀ। ਏ ਬੈਠ ਗਤਿ ਹੈ। ਭਾਗੁ ਕੇ ਏ ਚਿਹਾਨੇ
 ਤਾਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਏ ਤੁਸੁ ਤੁਧੁ ਜਾਇ ਤੈ ਗਾ
 ਮ ਏ ਏ ਤੈ। ਤਬ ਮਰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇ ਮੇ
 ਰਿ ਭਾਗ ਨਿਆ ਏ ਚਿਹਾਨੇ ਬੈਠੇ ਨਾ ਮਿਲਿ ਸੇ
 ਵਸਾਇਆ। ਅਤੇ ਜਿ ਨਾ ਮੇ ਵਰਗੀ ਬਹੁਤੀਤੀ
 ਜੇ ਸੁਭਿ ਜਾਇਆ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਧੇ ਆਖਿਆ

ਹਰਾਨਿਅਗਾਓਸਸਤਰਕਾਅਚਮੀਅਵਰਸਤਰਿਜਾਵੈ
 ਗਾਤਾਓਰਕੀਵਿਗਲਾਨਿਗਾਓਤੈਸਿਸਤਰਕਾਅਚਮੀ
 ਤੇਰਤਸਯੋਜਾਵੈਗਾਤਾਓਨਾਦੀਭੀਗਤਿਕਰੈਗਾਯਾਯੋਤੈ
 ਸੁਮਤਿਦੈਵਗਾਤਬਮਰਦਾਨੇਅਧਿਆਸੀਤਓਭਾ
 ਵੈਤਾਓਸਦੀਭੀਗਤਿਕਰਤਿ॥ਤਵਿਬਾਥੇਸਬਦੁਬੀਜਾ
 ਗੁਗਮਾਗਵਿਲਿ॥ਮਃ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਤਸਦਾਸੁਖੁਲ
 ਵਿਸਰਿਗਵਿਲਾਹੈਮਰਦਾਪਸਮੁਵਿਸਰਿਖੁਆਗੀਕ
 ਭੀਪ੍ਰਿਯੁਜੀਵੁਦਾਨੀਰਤਲਾ॥੧॥ਪ੍ਰਣੀਵਿਭੁਭੁ
 ਧਿਆਵਹੁਆਪਣਪਤਿਸੇਭੀਅਰਿਜਾਵਹੁਗਭੁ
 ਜਿਤੁਪੁਸੈਵਸੇਤੁਪੁਰਿਯਾਨੇਵਡਿਸਾਗਤਿਦੈਵਤਿਹਰ
 ਤਿਨਾਹੀ॥ਤੁਰਾਤਾ ਸਭਨਕਲੀਆਮੁਰਹਿਜਾਓ
 ਤੁਹੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈਸੇਈ
 ਸੁਖੋਭੀ॥ਅਤਿਨਿਸਿਨਾਮੁਜਪਤੁਰੇਪ੍ਰਣੀਸੈਯ

ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ॥ ੩ ॥ ਜੇਹੀ ਕੁਝ ਵਧਿਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ
 ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਸੁਖ ਭਾਵੇਂ ਸਾਈ ॥ ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ
 ਭਾਵੇਂ ॥ ੪ ॥ ਤਬਿ ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਸੁਖ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ
 ਸੁਖ ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ
 ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਸੁਖ ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ
 ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਰਹੇ ਸਾ ॥ ਤਬਿ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ
 ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ
 ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ
 ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ
 ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ
 ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ
 ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਗੰਢੁ ਭਾਵੇਂ

ਸਾਭਿਕਾ ਸੁਭੀ ਬਿਥੀ ॥ ਤਪਹੁ ਰੁਭੀ ਵਖਰੁ ਚਰਿਅੰ ਵੀ ਬੇ
 ਜੀ ਰੁਖਸੀ ਕੋਈ ॥ ਯਥੇ ਪਾਗਿ ॥ ਨਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਬੇਜੀ ॥
 ਨਾ ਰੁਖੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਨਵ ਵਖਰੁ ਸੁਖੁ ਪਾਨੁ ਮਨੋਰ
 ਤਿਨਾ ਸਮਾਇ ॥ ॥ ਤਬ ਸੇਖਰੀ ਨਵ ਭਿਯਾ ॥ ਸਾਭਿਕਾ ॥
 ਯਹੀ ਰਾਜੁ ਰਾਜੀ ਮਿਓ ਰਹਿ ॥ ਰੁਭੀ ਆਰੁਜਾ ਰੇ ॥
 ਨਾ ਨਵ ਆਖੀ ਕੋ ਪਦਿ ਆਉ ਜਾਇ ਵੈ ਭੈ ਭੈ ॥ ॥ ਤ
 ਬ ਰੁਖੈ ਬੇਜੀ ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ ॥ ਸਾਭਿਕਾ ॥ ਯਹੀ ਰਾਜੁ ਰਾਜੁ
 ਰੁਭੀ ਰਾਜੀ ॥ ਰੁਭੀ ਮਿਓ ਰਹਿ ॥ ਨਾ ਨਵ ਭੈ
 ਨ ਭੈ ਜੈ ਜੈ ਗਾਇ ਮੁਚੇ ॥ ॥ ਤਬ ਸੇਖਰੀ ਭੈ ॥
 ਸਾਭਿਕਾ ॥ ਯਹੀ ਰਾਜੁ ਰਾਜੀ ਮੁਖੁ ਰੁਖੈ ਰਾਜੀ ॥
 ਤਿਹੀ ਨਾ ਵਾਇ ॥ ਪਿਰੀ ਤਬੀ ਬਖੀ ਭੁਕਾਰੀ ਰੁਖੀ ॥
 ਤਬ ਰੁਖੈ ਬੇਜੀ ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ ॥ ਸਾਭਿਕਾ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ਸੁਖੁ
 ਰਖਮਖਮਾ ॥ ਵਡੇ ਬੇ ਬਗਾ ॥ ਨਾ ਨਵ ਭੈ ਮਖ

ਹੁਲਖਤੁ ਪਹੁਤੁਰਿ ਨਾਮੁ ਪਗੀ॥॥॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਯਹੀ ਦੁਖ
 ਲਿਖਾ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਦਿਆ ਬੇੜਾ ਬੰਨਿ ਨਾਮੁ ਹਿੰਦੁ
 ਬੰਨਿ ਵਿਦਿਆ॥ ਕਰਿ ਸਰਹੰਦੁ ਨਾਮੁ ਬੰਨਿ ਦੁਖੈ ਤ ਕਤ
 ਗੁਰੁ ਤੇਲਾ॥॥॥ ਤਬ ਨਾਨਾ ਵਿਕਸੰਤੁ ਤੇਜਾ ਪਿਆ
 ਸੀ ਦੁਖੈ॥ ਵਿਕਸੰਤੁ ਪਨਾਪਤਾਨੀ ਵਿਆਸੁ ਤੇ
 ਬੇਲਾ॥ ਤੁਧਾ ਬਣੀ॥ ਨਾਵਹੀ ਵਿਗਿਤਿ ਤਿਨਾ ਮੇ
 ਲਾ॥॥ ਕਹੈ ਯਹੀ ਦੁਸੁ ਤੇਲਾ॥ ਉਸੁ ਤੇਲਾ॥ ਤੇਲਾ॥
 ਤੇਲਾ॥ ਗੁਰਮਾਣਿ ਤੇਲਾ॥ ਪਾਕੁ ਗੋਲਾ॥॥॥ ਤਬ
 ਗੁਰਮਾਣਿ ਤੇਲਾ॥ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਦਿਆ॥ ਮਨਾ॥
 ਜਪਤੁ ਪਕਾਵੈ ਪੁੰਝਾ॥ ਗਿਤੁ ਪਾਠਿ ਵੇਤਾ॥ ਨਾਮੁ
 ਰਹੰਦੁ॥ ਉਦੈ॥ ਮੇਸਾ॥ ਪੁੰਝਾ॥ ਤੇਲਾ॥॥॥ ਤੇਲਾ॥
 ਕੇਨਾ॥ ਮੰਜੀ॥ ਗੁਰਮਾਣਿ ਤੇਲਾ॥ ਮੇਰਾ॥ ਮਨਾ॥
 ਗੁਰਮਾਣਿ॥ ਰਹੰਦੁ॥ ਮਨਾ॥ ਰਹੰਦੁ॥ ਪਿਆਰਿ॥ ਮਨਾ॥

ਲਾਤਈ॥ ਜੇਹੁ ਫੇਰੈ ਫਿਰਿਗ ਚੜੀਆ ਮੇਯੈ ਗਾਸੇ ਈ॥
 ਮਲਿਆ ਤੇਇ ਨਵਿ ਦੁਜੈ ਜੇ ਮਲਿਆ ਤੇਈ॥ ਆਵਾਗੁ
 ਤਨਿ ਵਾਰ ਸੀਸ ਚੁਰੈ ਫੈਸੇ ਈ॥ ੩॥ ਓਏ ਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵ
 ਗੀਐ॥ ਸੀਤਾ ਮੇਗਾਰੇਯਾ॥ ਗੁਰਬਰਨੀ ਸੁਤ ਪਾਇਆ॥
 ਸੁਤ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਯਾ॥ ੪॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੇਠਾ ਈ ਓਤ
 ਸੁਤੁ ਖਗਿਆਗਾ॥ ਤਸੁ ਸੁਤ ਕੇ ਗੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸੁ
 ਰਾਖ ਸੁਤੁ ਮਾਗਾ॥ ੫॥ ਤਬ ਸੇ ਖੁਯੀ ਦੁਬੋਧਿਆ॥
 ਸਬੁ ਤੁਹਾਨਾ ਸਾਥਿ ਗਾਗੇ ਇਸਕਿ ਖੁਦਾਇ ਹੀਰੀ
 ਦਗਵੈ॥ ਸਿ ਨਾਇ ਸਗਿਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇ ਭੁਇ ਭਰਿ
 ਭੋਈ॥ ੬॥ ਓਏ ਧੁਤੁ ਧਤਿ ਸਿ ਸੁਸੇਈ ਸਲਿਆ॥
 ਮਨਿ ਤੁਹਾ ਖੋਤੁ ਸੇ ਕਾਰੁ ਭੁਕਰਿਆ॥ ੭॥ ਪਰ
 ਵਰੁ ਰੁਖ ਪਥੁਆ ਪਰੁਖਾ ਗੁਥੈ ਮੰਤੁਤੁ॥
 ਜਿ ਨਾ ਭੁਇਆ ਮਨਿ ਸੁਤਿ ਨਾ ਚੁਖਾ ਪੈਰੁ ਮੁਖਿ॥
 ਤੇਗੀ ਪਾਨਾ ਧੁਦਾਇ ਤੁਥੁ ਖਸੈ ਰਗੀ॥ ਸੇਖਰ

ਗੈਰ ਪੈਰ ਦੀ ਸੈਬੰਦ ਗੀ॥ ੩॥ ਤਬਿ ਬਾਬੋ ਬੋਹਿ ਅਯਾਸ
 ਬੰਦਾ॥ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ॥ ੧॥ ਜਾਤੁ ਤਾ ਮੈ ਸਰੋ ਕੋਇ॥ ਤੁ
 ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਗਮਿ ਜੀਓ॥ ਤੁਧ ਅੰ ਤਰਿ ਹੁੰਦੁ ਸੁਖਿ ਬ
 ਸਾ ਤੁਧ ਅੰ ਤਰਿ ਸਬਿ ਸਿ ਜੀਓ॥ ਭਾਵੈ ਤਖਤੁ ਦੁਖਿ
 ਈਯਾ॥ ਭਾਵੈ ਭੀ ਪਉਰ ਸਿ ਜੀਓ॥ ਭਾਵੈ ਧਾਨ ਸਿ
 ਸੁਹਾਵੈ ਠੇਕੁ ਦੁਖਿ ਲੇਖਾ॥ ਕਾ ਸਿ ਜੀਓ॥ ਭਾਵੈ
 ਬੰਦਾ ਲਾਭੁ ਪੀਐ ਭਾਵੈ ਮਰੁ ਭਰੀ ਆ ਸਿ ਜੀਓ
 ਭਾਵੈ ਸੇ ਸੁਹੀ ਗਾਇ ਲਿਖਿ ਗੇਤੁ ਗੁਰੂ ਸਿ
 ਜੀਓ॥ ਭਾਵੈ ਸੁਹੀ ਹੁੰਦੁ ਲਾਹੁੰਦੁ ਆਦਿ ਜ
 ਦਿ ਸੁਖੀ ਆਸੁ ਜੀਓ॥ ਰਿਆ ਮਾਗੁ ਰਿਆ ਕਹਿ
 ਸੁਤੁੰਦੁ ਮੈ ਰਸ ਨਾਨਕੁ ਪਿਆ ਆ ਸਿ ਜੀਓ॥ ਭ
 ਰ ਸਬਰੀ ਸੁਹ ਪਾਇਆ॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰ
 ਰ ਸਿ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਸੇਖਰੀ ਦੁਆਰ
 ਇਕੋ ਰਗਤਿ ਇਕੋ ਰਗਤੀ ਗਾਇਲੀ॥ ਤਬਿ

ਕੁਥੈ ਰਾਖੁ ਰਾਇ ਦਾ ਆਇ ਨਿਕਾਇਆ ਉਤ੍ਰੇ ਬਿਕ
 ਰਿ ਘਰਿ ਓਹਿ ਗਇਆ ਤਬ ਏਕੁ ਤਬ ਆਬੁ ਜਾਨੁ ਧਰ
 ਤ ਨਿਕੋਰੇ ਆਇਆ ਦਿਲਿ ਰਹਿ ਮੁਤ ਗਾਪਾਇ ਕਰਿ
 ਪਿਛਾਈ ਗਤਿ ਯੁਯੋ ਆਇਆ ਤਬ ਸੇਖ ਧਰੀ
 ਰਾਖਾ ਪਣਾ ਬਖਸ਼ ਪਾਇ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰ
 ਬਖਸ਼ ਗਪਿ ਫਿਰਿ ਉਸਾ ਤਬ ਸੇਖ ਧਰੀ ਰੋਬ
 ਗਿਆ ਸਾਇਰਾ ਜੋ ਜਾਗ ਨਿਸੇ ਸਾਈ ਪਸਹ
 ਯੋ ਨਿਰਾਇ ਪਾਇ ਗਤਿ ਯੁਯੋ ਤਾ ਧਰੁ
 ਤੀ ਪਿਛਾਈ ਗਤਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਸਬਾ ਬੁਦਿ
 ਸਾਇਰਾ ਰਾਤੀ ਸੀ ਈਸੀ ਆਖਿਆ
 ਯੋ ਤਿਸੁ ਨਾਇਆ ਇਕ ਜਾਗੇ ਨਾ ਲਏ
 ਇਕ ਸੁ ਤਿਆਇ ਓਠਾਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾ

ਬਾਬਾ ਮੇਧ ਠਗੀ ਦਾ ਇਸ ਦੁਇਓ ਠਾਥਾ
 ਠੇਠੀ ਕੋਰੇ ਪੁਰਿ ਆਏ ॥ ਸਾਮੇ ਪੁਠਗੀ ਦੁਰੇ
 ਥੇਤਾ ਮੁਹਾਨਾ ਰਿਅਸਾਨਿ ॥ ਤਖਿ ਓਹੁ ਤਥਾ
 ਬਜੇ ਠੇਠੀ ਕਰਿ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ ਠਿਯਾ ॥ ਤਥਾ ਕੁਥ
 ਰਿਯਾ ਸਥਾ ਗੁਰੁ ਪਾਗੀ ॥ ਵਤੁ ਮ: ੧॥੫ +
 + ਠਿਯੈ ਪਾਏ ਨੇ ਨੁਸਰੇ ਨੀਏ ਗੇਇ ਮਧਿ
 ਆਗੀ ਗੁਰੁ ॥ ਵਖਰੁ ਗੁਰੁ ਮੁਈਯੋ ਆਏ ਵ
 ਗੀ ਗੁਰੁ ॥ ਵਗੀ ਆਏ ਕਵਰੁ ਜਗੈ ਸੁਤੀ
 ਜਮੁ ਮੁਖੁ ਮੁਖੈ ॥ ਗੇਇ ਮਧੇ ਗੀ ਰਿਯਾ ਗਤਿ
 ਤੁਗੀ ਕੇਰੁ ਪੜੈ ਪੁਰੁ ਮੁਖੈ ॥ ਗੁਰੁ ਖਟੁ ਹੋਰੁ
 ਗੁਰੁ ਆਪਾਹੇ ਸੁਇਥੇ ਨੀਤੀ ਮੇਗੀ ਆਨਾ
 ਕਮੁਰੁ ਪੁਕਰੇ ਨਚੈ ਤੇ ਰਿਯਾ ਮੁਖੈ ਗੇਇ

ਅੰਧਰੀਆ॥ ਰੂਪਾਪੁਰੁਤਿਅਾ ਜਾਗੁਅਚੇ
 ਤੀਗੁਆਵਾਸੀਗੁਪੁਟੀਭੇਖਾਜੈਖੇਤੀਗੁਆ॥
 ਗੁਪੁਖੇਤੀਤਿਗੁਕੁਭੇਤੀ॥ ਜਾਗੁਤਚੇਗੁਆ॥
 ਗੋ॥ ਸਮਮਧਿਨ ਜਾਵਹੁ॥ ਰੂਪਪਾਵਹੁ॥
 ਸਮਕਰੁਰੁਤਿਉਰੁਗੋ॥ ਗਵਿਸਮਿਦੀਪਕਰੁ
 ਰਗਤਿਦੁਆਰੇਮਾਨਿਸਚਾਮੁਖਿਪਿਆਏ॥
 ਨਕਮੁਰੁਖਾਜਾਹੁ॥ ਚੇਤੇਕਿਉਤਜੈਸੁਖ
 ਪਾਏ॥ ਜਾਤੀਜਾਪੁਰੁਤਿਅਾ॥ ਨੀਰਵਿਅ
 ਪੀਗੁਆ॥ ਮਾਇਆਸੁਤਦਗਾਦੂਖੁਸੰਤਾਪੁ
 ਗੁਆਮਾਇਆਸੁਤਦਾ ਗਜਗਤਪਿਆ
 ਗੁਰੇਗੁਰੁਗੋਨਿਤਫਾਸੈ॥ ਨਾਮੁਪਿਆਏ
 ਤਾਸੁਖੁਪਾਏਗੁਰੁਮਾਨਿਕਾਉ॥ ਗਸੈ॥

ਸਮੁਦਮਰੁਤੁਕਾਨੁ ਨ ਫੁਟੈਦਿਤੁ ਨਾਇਸੰਤਪੁ
 ਨਾਨਾਨਕਤੀਜੈਤੈਵਿਖਿਲਿਕਾਮਾਇਆਮੇਤੁ
 ਬਿਆਪੀਆਸਾਚਉਥਾਪਤੁਗੁਰਇਆਇਤੁ
 ਬੇਠਗੇਰਮਾਇਨਿਪੁਗੁਰਪਿਆਝਾਨਾਇ
 ਨੁਸਾਹੇਰਮਾਭੁਰਪੁਛਿਜਾਗੈਨਾਮਿਯਯੋਇਨਾ
 ਰੇਇਸੁਤੈਯੀਆਗੁਰਸਥਰੁਕਮਾਦੁਤਾ
 ਨਮਿਨਾਨਾਦੁਸਿਨਾਹਰਿਪੁਰੁਬੋਯੀਆ
 ਕਰਿਕੇਪਿਆਚਰਨਸਮੀਰਨਪੈਨੈਨਾਮੁ
 ਯੇਤਨੁਭਸਮਸੋਨਾਨਾਨਕਤੁਪੀਆਰੁ
 ਚਰੇਖਿਨਾਨਾਮਹਰਿਕੇਮਨਿਦੁਸੋਨਾਨਾਮੁ
 ਯੀਗੀਠਜੀਆਉਯੋਧਿਆਆਇਆਰੁ
 ਆਰਸਕਸਮੁਖਠਾਕੇਖੀਨੈਰਾਗਾਇਆ

ਰਾਮ॥ ਬਿਨਾਯਾਇਆਸਾ ਪ੍ਰਭਿਕਾਇਆ
 ਨਾਨਕ ਸੈਨਾਸੁਣੀਐ॥ ਅਪਣੀ ਵਾਗੀਸਰ
 ਸੈਐ ਪਵੀਬੇਤੀਐ॥ ਏਐ ਪ੍ਰਤੀ
 ਚ ਸੇਵਾਏ ਖਾਲੀ ਸੈਐ ਕੁਭਾਗਾਸੁਣੀ
 ਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਰਗ ਸਥਾਇਆ ਏ॥
 ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿਕਾਰੁ ਕੀਆ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ
 ਅਤੈ ਸੇਖਰ ਗੰਦੁ ਏ॥ ਏਹੁ ਏਹਾ ਨ ਕਠਿ
 ਪੁਆਇ ਕੈਰੇ ਖੈਤਾ ਤਬਾਬ ਸੁਪਾਇਆ ਏ॥
 ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਖੈਤਾ ਸੁਣਿ ਨੇਕਾ ਏ॥ ਅਤੈ
 ਤਗਾਏ ਕੁ ਰਿਆਹਤ ਏ॥ ਤਬ ਏਹੁ
 ਗਾਪਏ ਤਾਏ ਏ॥ ਅਪਿਓ ਏਹੁ ਏਹੁ
 ਨੀਆਰਾਗ ਏਹੀ ਏ॥ ਏਹੀ ਏਹੁ ਏਹੁ

[illegible]

ਬੀਜਰਾਏਆ ਹੁਗਤਿਕਓਲੁਇਰਿਨਕਓ
 ਲੁਟਕਰਾਏ॥ਤਬਆਸਾਰੇਸਕੇਓਕਾਹਾ
 ਗੇਤਾਇਹਾਇਕਗਣਿ॥ਤਾਜੇਤਕੀਆਆਖੇ
 ਆਜੇਇਸਕੀਮੁਕਤਿਤਬਓਏਜਾਸਾਪੁ
 ਕੇਠਗਣਾਗਾਨਿ॥ਤਬਆਸਾਰੇਸਕੇ
 ਤਬਧਕਰਿਸ਼ਾ॥ਏਕੁਰਗਣਾਗਧਿਆ
 ਆਜੇਕੇਈਧਕੀਹੁਆਏਤਾਓਤੈਰ
 ਏਜੇਕਣੀਯੋ॥ਤਬਥਾਥਾਅਤੈਸੇਖ
 ਯਗੀਰੁਜਾਇਨਿਕਾਏ॥ਜਥੇਯੋਗੇਗਏ
 ਤਬਗੁਰੁ॥ਨਕਕਰਿਆਸੇਖਯਗੀਰੁ
 ਪੈਰਪਗਿ॥ਤਬਸੇਖਿਯਗੀਰਿਕਤਿਆ
 ਜੀਸੇਗੀਰਿਆਮਜਾਗਏ॥ਜੇਸੇਮ

ਗੈਪੈਰੁਪਗਾਤ ਬਥਾਬੈਪੈਰੁਪਭਿਆਤਾਬੈਪ੍ਰ
 ਗੀਯੁਟਿਗ ਈ॥ਓਸਕੀਅਕੀਮੁਕਤਿਓਈ॥
 ਤਬਸਾਗਆਸਾਦੇਸੁਆਇਪੈਗੀਪਇ
 ਆਗਤਬਥਾਬਾਬੈਐਆਗਸਥਦੁਗੁਗੁ
 ਮਾਹੁਇਲਿ॥ਮਃ॥ਮਿਲਿਮਾਤਿਪਿਤਾਪਿਤੁ
 ਕਮਾਇਆਤਿਨਿਕਰਤੈਲੇਖੁਲਿਖਾਇ
 ਆਲੇਖੁਨਾਮੇਜੋਤਿਵਡਿਆਈ॥ਮਿਲਿ
 ਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਏਈ॥॥ਮੁਰਖਮਨੁ
 ਕਾਏਕਰਸੀਮਾਣਾ॥ਓਹਿਗਣਾਖਸਮੈ
 ਭਾਣਾਗੁਓ॥ਤਸਿਮਾਰਸਤਰਿਪੁਖੁ
 ਤਈ॥ਘਰਛੁਡੇਰੈਗੈਨਕਈ॥ਸਿਛੁਘ
 ਈਐਸਿਛੁਪਰਿਜਾਈਐਕੇਥਾਤਰਿਤੁ

ਸੀਆਆਪ੍ਰਮੋਸ਼ਾਸੇਨਕਾਇਆਪਟੁਤਰ
 ਏ।ਭਰਮਾਇਸਿਬਤੁਤੁਰਾਏ।ਕਰਿਸੇਜਮ
 ਖਾਲੀਸੇਏ।ਹਾਥੀਪਓਦੀਕਾਹੈਏ।ਸਾਪ੍ਰ
 ਪ੍ਰਮਦਾਸੇਭਈ।ਪਾਪਾਪਥਰਤੁਤੁ
 ਨਜਾਈ।ਭਓਥੇਜਾਜੀਓਚਜਾਓ।ਕਤਾ
 ਨਕਰੇਏਕਾਹੁ।ਗਾਗਾਤਥੇਏਸੇਆਲੇਲੇਆਈ
 ਨਿ।ਜੇਸੇਭਾਗੀਰਕਦੇਦੀਨਿਤਿਸਕਓਆਖਿਐ
 ਖਾਪੀਏ।ਅਤੇਪਾਓਭੀਥੀਪਾਏ।ਤਥਾ
 ਸਾਰੇਸਥਿਆਓਕਾਅਖਿਆ।ਤੇਥੇਏਖੁਦਾਏ
 ਕੇਤੁਥੇਏਓਸੀਮੁਲਕਾਕੁਰਿਆਹੈ।ਸਿਮੁਤੁ
 ਲਖਕਮੀਦੁਹਤਾਏ।ਜੇਏਦੀਕਾਠਕੀਏਮੁ
 ਅਤੇਏਕੇਏਏਏਏਏਮੁ।ਤਾਅਖਦਾਏ।

ਜੇ ਮੈ ਪਾਧੀ ਠਾਯਾ ਤੇ ਪੈਲੇ ਤੀਵੀ ਧੀ ਠਾਯਾ ਤਬ ਸੇਖ
 ਯਹੀ ਰਹੇ ਦੀ ਕਾਠਿ ਕੀ ਸੁਇ ਪਾਧੀ ਯਾ ਆਖਿ ਓਸੁ
 ਫਿਰ ਵਾਗੀ ਕੁੜਾ ਖੇਰਾ ਸਰਕਾ ਗਏ ਫਿਰ ਤੀ ਸੁ
 ਜਾਇ ਪਾਧੀ ਠਾਯਾ ਤਬ ਬਾਥੇ ਦੀ ਖੁਸੀ ਠਾਯਾ ਸੇਖ
 ਯਹੀ ਫਿਰ ਆਵੀ ਯਾ ਤਬ ਬਾਥੇ ਬੀ ਯਾ ਯਾ ਸੇਖ ਯਹ
 ਗੀ ਰਤੁ ਸਾਇਲਿ ਪੁਰਾਇ ਸੁਧੀ ਠਾਯਾ ਪਰਤੁ ਪੀਤੁ
 ਗੁਾ ਤਬ ਸੇਖ ਯਹੀ ਰਾਖਿ ਆਖਿ ਯਹੀ ਗਾਉਣੀ ਠਾਯਾ ਤਬ
 ਸੇਖ ਯਹੀ ਰੁਇ ਰਾਉ ਯਾ ਗਾਉ ਫਿਰ ਯਾ ਗਿਮਿਲ
 ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਥੇ ਬੀ ਯਾ ਸਕੁਦਾ ਗੁਰੂ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਫਿਰ ਮਃ ੧॥ ਆਵੁ ਭੈ ਟੇ ਗਾਉ ਮਿਲਾ ਠਾਯੀ ਸੋਧ
 ਫਿਰ ਯਾ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰ ਠਾਯੀ ਯਾ ਸਕੇ ਸੀ
 ਮਰਥ ਕੀ ਯਾ ਸਕੇ ਸਾਧਿ ਬਸਤੁ ਗੁਇ

ਵਗੁਣ ਸਭਿ ਆਸਾ ॥ ਕਰਤੇ ਸਭ ਕੇ ਤੇਰੇ ਜਗਿ ॥ ਏ
 ਕੁ ਸਬਦੁ ਦੀਨਾ ਹੀ ਯੋ ॥ ਜਾਤੁ ਤਾਕਿ ਆਉ ਗਾਹੁ ॥
 ਜਾਇ ਪੁਕੁਤੁ ਸੁਭਾ ਸੀ ਸੁਹਾਈ ਯੋ ਬਿਨਿਗੁਣੀ ॥
 ਸਹਸਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀ ਗਾਹੀ ਅਖਿ ਠਾਥੈ ਏ ॥ ਆਪਿ
 ਭੁਗਿ ਸਾਹੁ ਤਾਇਓ ਜਾਗੁ ਰਵਾਸ ਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥
 ਕੇਤਾ ਆਉਤੀ ਆਕੁ ਰਹੀ ਕੇ ਵਰਤੀ ਰਹੀ ॥ ਕੇਤੇ
 ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਿਧ ਕਰਿ ਨਿਰਿਨੁ ਰਹੀ ॥ ਕੇਤੇ
 ਹੋਏ ਪਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਇ ਅਜਾਇ ॥ ਭਾਸੁ ਚੁਧਿ ਲੈ ਸ
 ਭੁਭੁਪੁ ਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਗਤਿ ਭੈ
 ਪਤਿ ਭੁਪੁ ਜੈ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਭੁਭੁਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਚਾਪਸਿ ਸਾਹੁ ਆਪੋ ਆਇ ਮਿਧਾਇ ॥ ॥ ॥ ਤਖ
 ਵਾਜੀ ਕੇ ਟੀਰਿਨੁ ਆਸਾ ਦਿਹਿ ਹਰਿ ਆਸਾ ॥

੨੨

ਸਾਨੇ ਸੁਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗਾਤ ਪਇ ॥ ਨਉ ਮਹੀ ਕਰ ਤੇ ਏਏ
 ਕਮੀ ਜੀ ਆਸਾਨੇ ਦਿਓ ॥ ਤਬ ਬੇਬੇ ਪੁਸੀ ਓਈ ॥
 ਆਸਾਨੇ ਸਉ ਪਗਿ ਬਿਓ ॥ ਏਹੁ ਗੁਰੁ ॥ ਓਥੇ ਹੁਰ ਦਰੇ
 ॥ ਤਬ ਬਿਸੀ ਆਸਾਨੇ ਸਭ ਆਇ ਪ੍ਰਗਣੇ ॥ ਤਬ ਓਥੇ
 ਏਥੇ ਓਥੇ ॥ ਏਹੁ ਗੁਰੁ ॥ ਤਬ ਓਥੇ ॥ ਤਬ ਓਥੇ
 ਕਰ ਓਥੇ ॥ ਕਮਾਨੇ ਖਿਕ ਗਿ ॥ ਤਬ ਓਥੇ
 ਬਣੀ ਆਇ ॥ ਕਹਿ ਆਸਾਨੇ ॥ ਤਬ ਓਥੇ ॥ ਪਗਿ ॥ ਗਇ ਆਸਾਨੇ
 ਪੈਰ ਓਥੇ ॥ ਕਹਿ ਪੀਤਿ ਆਸਾਨੇ ॥ ਏਹੁ ਗੁਰੁ ॥
 ਦਰਿ ਆਇ ॥ ਓਥੇ ॥ ਓਥੇ ॥ ਓਥੇ ॥ ਓਥੇ ॥ ਓਥੇ ॥
 ਏਹੁ ਗੁਰੁ ॥ ਪਸਾਰਿ ॥ ਓਥੇ ॥ ਓਥੇ ॥ ਓਥੇ ॥
 ਮਃ ॥ ਓਥੇ ॥ ਮਃ ॥ ਮਃ ॥ ਮਃ ॥ ਮਃ ॥ ਮਃ ॥
 ਪਉਟੁ ॥ ਓਥੇ ॥ ਓਥੇ ॥ ਓਥੇ ॥ ਓਥੇ ॥ ਓਥੇ ॥

ੴ

ਮੀਰੇ ਸਕਾ॥ ਮਿਸਕੁੰਨੁ ਗਵਾਈ ਪਰਪਤਿ ਤੇਈ॥
 ਏਤਾ ਨਹਿ ਨਿਬਿਡਿ ਆ॥ ਨਗਰੁ ਛੁਪਾਵਕਾ॥ ਭਿਤ੍ਰ
 ਸਮੈ ਬਿਸਮੁ ਪੁਕੀਰਾ ਧਾ॥ ਆਗੈ ਨੁਗਾਈ ਨ
 ਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੁਸਾਇ॥ ਵਡਗੁਰੂ ਕੀ ਮਿਸਰਾ
 ਚਹੁ ਆਖਗਾ ਮਖੰਤੁ॥ ਜੁਗਾਚਾਲੀ ਹਇ ਰੋੜ
 ਆ॥ ੪॥ ਆਗੈ ਹੁਜੁ ਗੈ ਬੰਮਿਤ ਨਤਰੀ ਤੀ॥ ੧॥
 ਆਗੈ ਪਉੜੀ ਆਗੈ॥ ਏਕ ਕਰੋੜਿ ਬਹੁਤ ਗਿਲਾਖ॥
 ਆਗੈ ਹੁਜਾਗ॥ ੧੭ ਕਰਟ॥ ਆਨਿਤ ਜੁਗ ਏਤੇ
 ਜੁਗ ਆਨਿਤ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆ॥ ਸਹਿਇ ਸਹਿਇ ਮਹਿ
 ਹਵਾ ਬਹਿ ਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਨਿਤ ਜੁਗ ਕੀ
 ਆ॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਪਤਿ ਆ॥ ਸਕੁੰਦੁ ਆ॥ ਆ॥
 ਏਕ ਕਰੋੜਿ ਆ॥ ਗਹਿ ਗਿਲਾਖ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਹੁਜਾਗ॥

१६८४२००॥ दुगलीबिभासुगदाउदाउवीग
 मउसिदादिदाउदाउसधियाणीगावउगाव
 दुगलीबिभासुगवीगायाइउदाउसपति
 आमउरुधुगाया॥३॥टिक्वगेसिउरुगजग
 पउरुगमीउउसागा॥१५८४००॥ विसरुग
 मठिबीरुगगादिआमउसिदादिदाउदाउ
 वभादिआगावउगावविसरुगवीगाया॥
 इउदाउसपतिआमउरुधुगाया॥३॥टिक्व
 गेसिपउरुगजगपवईसउउसागा॥१५५५२०॥
 पमसुगपिआगुयुठियगिआमउसिदा
 दिदाउदाउरुगिआगावउगावपमसुग
 वीगायाइउदाउसपतिआमउरुधुगा

ਥਾ॥ ਗ॥ ਏਕਕਰੇ ਸਿੰਘੜੀ ਜਾਤਾ ਖਤੀ ਸਤਨਾਮ
 ੧੫੪੩.....॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ
 ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਨੁ ਦੁਆਰਾ ਪਦੁਤਾ ਕਰੁਨਾ ਕਰੁਨਾ
 ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਭਿਆਮੁ ਭੁਖਾਨਾ ਥਾ॥ ਪ॥ ਏਕਕਰੇ ਸਿੰਘੜੀ ਜਾਤਾ
 ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨੁ ਸੀਹਤਨਾਮ ॥ ੧੫੨੨.....॥ ਨੁਮਿ
 ਭਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਮਹਿਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪਦੁਤਾ ਕਰੁਨਾ ਕਰੁਨਾ
 ਭਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਕਰੁਨਾ ਥਾ॥ ਫ॥ ਏਕਕਰੇ ਸਿੰਘੜੀ ਜਾਤਾ
 ਪੰਛੰਜਾਤਨਾਮ ॥ ੧੫੨੪.....॥ ਗੇਰੁ ਕਰੁਨਾ ਗੁਰੂ
 ਭਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ

ਜਾਗੀ॥ ਕੁਠਾਨ ਕੇ ਚਕਰ ਸੁਗਰੀ ਗਾਥਾ॥ ੧੫੬੬
 ਪਤਿ ਮਾਸ ਕੁਰੁ ਪੁਰਾਣਾ॥ ੧॥ ਇਕ ਕੋ ਹਿੰਮ ਠੀ
 ਤਾਪ ਖੈ ਤਾਪੀ ਤੁਸਾਗਾ॥ ੧੩੮੨੦੦੦॥ ਚਕਰ
 ਗਥਿ ਤੁਹਿ ਮਿਠੁ ਗਥਿ ਮਾਸ ਤੁਸਿ ਦਿਖਿ ਦੁਖ
 ਤੁਸਿ ਮਾਸ ਕੁਠਾਨ ਕੇ ਚਕਰ ਸੁਗਰੀ ਗਾਥਾ॥ ੧੫੬੬
 ਤੁਸਿ ਪਤਿ ਮਾਸ ਕੁਰੁ ਪੁਰਾਣਾ॥ ੨॥ ਇਕ ਕੋ
 ਕ੍ਰਿਤੀ ਤਾਪ ਖੈ ਤੁਸਾਗਾ॥ ੧੩੩੬੨੦੦੦॥ ਮਾ
 ਮਾਸੁ ਸੁਗਰੀ ਮਿਠਿ ਮਾਸੁ ਤੁਸਿ ਦਿਖਿ ਮੁ
 ਰਿਖ ਤੁਸਿ ਮਿਠਿ ਸਾਗਾ ਕੁਠਾਨ ਕੇ ਮਾਸੁ
 ਸੁਗਰੀ ਗਾਥਾ॥ ੧੫੬੬ ਤੁਸਿ ਪਤਿ ਮਾਸ ਕੁਰੁ ਪੁਰਾ
 ਣਾ॥ ੨॥ ਨਰੁ ਸੁਗਰੀ ਖੈ ਖੈ ਖੈ ਖੈ ਖੈ ਖੈ ਖੈ
 ਤੁਰੀਤੀ॥ ਮਗੈ ਖੈ ਖੈ ਪਠਿ ਕੀਰੀ॥ ਖੈ ਖੈ

ਨਾਨਕਿ ਨਾਮਿ ਆਗਿਆ ਨਾਨਕੁ ਪੁਰਾਣਾ ਏਕਿ ਆਗਿਆ ਏਕਿ
 ਚਾਨਣੁ ਮੰਧੇਗਾ ਚਾਨਣੁ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਏਕਿ ਏਕਿ
 ਤਾ॥ ੨॥ ਏਕਿ ਕਰਿ ਸੋਲਹਾ ਖਰਚੁ ਹੋਇ ਹਰਾਗਾ॥ ੧੧੩੬
 ੪੦੦॥ ਨਾਨਕੁ ਸੁਗਮ ਏਕਿ ਕਰਾ ਪਾਗੀ॥ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ
 ਏਕਿ ਬਾਹਿਰੀ ਚਾਨਣੁ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਏਕਿ ਏਕਿ
 ਏਕਿ ਏਕਿ ਕਰਿ ਸੋਲਹਾ ਖਰਚੁ ਹੋਇ ਹਰਾਗਾ॥ ੧੧੩੭
 ੪੦੦॥ ਏਕਿ ਪੁਰਿ ਜਗ
 ਮਹਿ ਏਕਿ ਏਕਿ ਸਾਜੇ॥ ਚਾਨਣੁ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਏਕਿ ਏਕਿ
 ਚਾਨਣੁ ਪੈਰਿ ਨਾਨਕੁ ਮਾਤਾ ਚਾਨਣੁ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਏਕਿ ਏਕਿ
 ਏਕਿ ਏਕਿ ਕਰਿ ਸੋਲਹਾ ਖਰਚੁ ਹੋਇ ਹਰਾਗਾ॥ ੧੧੩੮
 ੪੦੦॥ ਨਾਨਕੁ ਸੁਗਮ ਏਕਿ ਕਰਾ ਪਾਗੀ॥ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ
 ਏਕਿ ਬਾਹਿਰੀ ਚਾਨਣੁ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਏਕਿ ਏਕਿ
 ਏਕਿ ਏਕਿ ਕਰਿ ਸੋਲਹਾ ਖਰਚੁ ਹੋਇ ਹਰਾਗਾ॥ ੧੧੩੯
 ੪੦੦॥

ਬਾਤਾ॥੫॥ਇਕਕੋਹਿਫਿਧੰਸਰਾਗਾਖਿਰਭੁਗਮੀਤਸਾ॥
 ੧੫੬੨੪੦੦॥ਗੋਰੰਜੁਗਮਭਿਤਰਿਤਰਿਮੁਖਿਕਰਤਾ॥
 ਮਾਖਿਅਲੇਖੁਨਿਗਣਧੁਰਤਤਾ॥ਬੈਰਤਭੁਰਤਾ॥
 ਤਿਵਿਸਗਤਾ॥ਕਰਤਾਨਕਮੰਜਮਏਵਿਕੀਬਤਾ॥੬॥
 ਨਕੰਨੈਏਯਥਫੁਤੀਸਤਾਗਾ॥੨੨੩੬੦੦॥
 ਗਤਿਜੁਗਮਭਿਗਏਤਗੋਬਿੰਦਾ॥ਭੈਪਸਿਐਤਰੇ
 ਤਨਿਭਿੰਦਾ॥ਤਰਿਪੁਜੀਤਰਿਭੋਜਨਾਧਾਤਾ॥ਕਰਤਾ
 ਨਕਮੰਜਮਏਵਿਕੀਬਤਾ॥੭॥ਬਾਨੈਏਯਥਧਰੀ
 ਸਤਾਗਾ॥੨੨੪੦੦੦॥ਵਿਨੈਰਜੁਗਮਭਿਏਕਬਾਤ
 ਬਨਾਈ॥ਕਪਿਥਿਨੈਰਾਗਰਗਜਏਤਾਈ॥ਕਪਿਥਿਨੈ
 ਰਸਾਧੁਪਾਗਿਖਤਾ॥ਕਰਤਾਨਕਮੰਜਮਏਵਿਕੀ
 ਬਤਾ॥੮॥ਭੁਨਾਨੈਏਯਥਥਤਰਿਤਸਾਗਾ॥੨੨੩॥

(177)

ਘੋਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਰਖੁ ਪਦਾਤਾ ਗੁਰਗਣਾ
 ਗਿਰੀਤਿ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਾਤਾ ਗਿਰੀਨਾਥੀ ਨਰ
 ਆਕ ਬਾਪੁ ਫਾਨੀ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਵੁ ਦਿ
 ਕੀ ਕਥਾ ਫਾਨੀ ॥ ॥ ਬਿਆਸੀ ਹਲਾਖਾ
 ਠਹਰੁ ਠਹਰਾਗਾ ॥ ੮੧੮੦੦ ॥ ਅਰਧ ਜਗਮਤਿ
 ਅਰਧ ਖੀਰੀ ਨਾ ॥ ਆਪ ਨੇਚਹਿ ਤੁਛਾਪੇ
 ਠੀਠੀ ਨਾ ॥ ਗਏ ਪਰਿਐ ਭਇਆ ਗਿਰੀਨਾਥੀ
 ਸੁਪਾਵੁ ਦਿ ਨਾਨਕ ਭੈਯੋਗੀ ॥ ਕਾਸਤ ਠਹਰਿ ਲਾ
 ਪਦਿ ਠਹਰਿ ਠਹਰਾਗਾ ॥ ੧੧੧੬੦੦ ॥ ਓਨ ਮਹਿ ਜੁ
 ਗਵਿਛੁ ਕਥਾ ਨਾਜਾਐ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਰਗਿ
 ਸਾਮਾਐ ॥ ਸੁਪਾਵੁ ਦਿ ਐਸਾ ਮੇਤੁ ਗਹਿ ਆ ॥
 ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਓਨ ਮਹਿ ਤੇਹਿ ਰਹਿ ਆ ॥ ੩ ॥

ਬਤਰਿਯਾਖਰਓਗਾਸੀਹਤਾਗਾ॥੧੨੮੦੦॥ਸਿ
 ਦਿਜਗਮੇਇਹਓਗਾਅਜੇਗੀ॥ਅੰਤਰਿਮਿਮਰੈ
 ਥਾਹਤਿਤਰਿਯਾਮੇਗੀ॥ਅਨੁਰਮਥਰਿਜਾ
 ਕਾਮਨੁਗਓਗਾ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਦਇਕਾਇਹੁ
 ਮੰਤੁਰਓਗਾ॥ਗਾਮਤਾਹਰਿਯਾਖਰਓਗਾਸੀਹਤਾ
 ਗਾ॥੧੨੮੦੦॥ਸਿਦਿਯਾਸੁਗਓਗਾਮਾਨਿਯਾਈ॥
 ਗਾਨਕਿਦਗੀਵਥਾਸੁਨਾਈ॥ਗਿਯਾਨੁਰਤਨੁ
 ਮਾਨਮਓਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਦਇਮੁ
 ਓਗਾਨਕਿਦਗੀ॥ਪਾਨਕੁਸਓਗਾਖਾਨਕੁ
 ਗੁਰਤਾਗਾ॥੧੨੮੦੦॥ਸੇਘਰੁਗਯਓ
 ਪਟਾਥਾਈ॥ਨਾਮੁਕਰੁਕਰੁਥਾਪੁ

[illegible]

ਨਾਗਾ ੫੧੮੪੦੦॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੇ ਆਏ ਪ੍ਰਭੁ
 ਆਖੀ॥ ਸਭ ਬਿਦੁਜਾਨੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਖੀ॥ ਕਿਹ
 ਇਕ ਦੂਜੀ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੰਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਦੁ
 ਹਿ ਗਾਗਾ ਦਿਤਾ॥ ਦਾ॥ ਆਗੈ ਗੈ ਵੀ ਪਉੜੀ
 ਚਾਖੀ॥ ਗੈ ਗੈ ਤੀ ਸਭ ਮਿਏ ਗਿਆਨ
 ਬੀ॥ ਚਾਹੁ ਮੀਤਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰ
 ਜੁ॥ ਗਗਾ ਗਾਖੁ॥ ਚੀਤਾ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਰੁ
 ਗਾਵੀ॥ ਡਿਗੁ ਡਿਗੁ ਡਿਗੁ ਡਿਗੁ ਡਿਗੁ ਗੋਗੀ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨਉ ਜੁਗੁ ਰਹਿ ਡਿਗਾ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੈ
 ਸੰਗੀ॥ ੧॥ ੧॥ ੩॥ ਪਿਆਉ ਸਗੋ ਕਾਨਿ ਬਹਿ ਆ
 ਡਿਅ ਕੋਰੀ॥ ਡਿਕੀ ਸਾਧਾ ਪਤੀ ਸੁਤਾ ਗਾ

੬੨੧੩...॥ ਗੋਗੁ ਆਜੁ ਗੁਕਾ ਜੋਤੁ ਸੁਖਾ ਏ
 ਦਿਵਿਗਿਗਾਗੀਤਾ॥ ਅਗੈ ਗੁਰਚਿਅਾ॥
 ਅਤੀ ਤਵ ਦਿਵਿਗੁਗਾਗੀਤਾ॥ ਸੈਤਾ ਲੀਹਾ
 ਖਬੈਤਾ ਲੀਹਾ ਜਾਗਾ॥ ੪੭੪੬...॥ ਸੈਲੁ ਜੁਗੁਇ
 ਕੁ ਸੈਲੁ ਬਨਾਇਆ॥ ਲਾਹੁਤ ਨੁਮੰਤ ਰਿਤਿ
 ਪਾਇਆ॥ ਗੁਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਸਭਦੁਖ ਗਇਆ॥
 ਨਾਨਕ ਅਤੀ ਤਵ ਦਿਗੁਗਾਗੀਤਾ॥ ੧॥
 ਚਾਲੀ ਸਾਲਾ ਖਬਤੀ ਸਹਜਾਗਾ॥ ੪੭੩੨...॥
 ਪਸੁ ਆਜੁ ਗੋਤੈ ਰਿਹਾਇਆ॥ ਜਾਨਾ ਸੁਖ
 ਹਨ ਬੋਲੈ ਅੰਤ ਰਿਪਿਆਨਾ॥ ਗੈਰ ਹਤ ਪੁ
 ਸੁਕੀ ਕੀਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀ ਤਵ ਦਿਸਹਿ
 ਸਭ ਬਿਧਿ ਦੀਨੀ॥ ੨॥ ਅਚਤ ਹਾਥਾ ਖਮੁ

ਠਾਸੀਠਕਗਾ॥੩੨੨੨...॥ਸ਼ੀਸਾਮੁਜੁਗਸ਼ੀਜਾ
 ਮਥਾਨਾਇਆ॥ਦੀਨੀਕਗਤਿਨਦਨਿਧਿਮਾਇ
 ਆਪਾਪਿਮਾਹਿਤਿਤੁਹਿਮਿਓਕਰਿਆ॥ਨਾਨਕ
 ਗੋਗਮਨਾਮੁਮਖਿਆ॥੩੩ਚਉਤੀਸਲਾਖਛ
 ਪੰਜਠਠਜਾਗਾ॥੩੪ਖਛ...॥ਅਭਿਗਤਿਜੁਗਅਭਿ
 ਗਤਿਘਣਮੋਗਾ॥ਅਭਿਸਭਿਕੀਨਦੀਏਰਿਵ
 ਗੇ॥ਸਿਮੁਕੈਵਤਿਸੁਜੰਦੇਬਲੈ॥ਨਾਨਕਅਤੰ
 ਤਵਦਿਮਭਿਸਤਿਗੁਰੇਟੈਲੈ॥੩੫ਪਰੀਸਲਾ
 ਖਛਾਨੈਵਠਜਾਗਾ॥੩੬੨...॥ਨਿਸੰਕਜੁਗੇ
 ਏਗਤਿਆਨਿਸੰਕਾਜਪੀਐਤਹਿਤਹਿਮਿਧਯਿ
 ਲੰਕਾ॥ਨਮਾਨਿਕਸੰਨਾਮੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕ
 ਕਮਤ੍ਰੈਵਾਹਿਗੋਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩੭ਚਉਵੇ

ਸਾਗਾ ਕਚਰਿ ਮਹਿ ਭਜਾਗਾ ॥ ੨੪੫ ॥ ਸੋਭਿਕਾ
 ਭਵਿਕਾ ਤਸਾਭਿ ਕਾ ॥ ਕੀਰੀਤ ਗਾਇਨਾ ਮਨਾ ਨਹਿ
 ਭਵਿਕਾ ॥ ਕੁਨਾਨਾ ਕਹਿ ਭਜਾਗਾ ॥ ਅਤੀਤ
 ਦਇਮ ਭਿਗਮਾ ਮਨੀ ਨਾ ॥ ੨੪੬ ॥ ਤੇਈ ਸਾਗਾ ਖਪੈ
 ਤਾਲੀ ਭਭਾਗਾ ॥ ੨੪੭ ॥ ਤਗਾਨਾ ਗਾਇਨਾ ਮਨ
 ਭਿਪਾਗਾ ॥ ਪਚਾਸੇ ਤੀਰਸਿ ਮਨਾ ॥ ਨਦਰ
 ਹਰਪਤੇ ਅਵਰਸਤਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਦਇਲੈ
 ਸੀਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨੪੮ ॥ ਸਾਗਾ ਖਵੈ ਚਰਭਾ
 ਗਾ ॥ ੨੪੯ ॥ ਖਾਗਾਨਾ ਗਾਇਨਾ ਪ੍ਰਭਿ
 ਕਰਿ ਧਰਿ ॥ ਕੁਨਾਨਾ ਕਹਿ ਖਾਗਾਨਾ ॥
 ਅਰੰਭੁ ਜਗ ਕਾ ॥ ਅਰੰਭੁ ਜਗ ਕਾ ॥ ਫਿਰੀ ਸਾਗਾ ॥
 ਮਹਿ ਭਜਾਗਾ ॥ ੨੫੦ ॥ ਅਰੰਭੁ ਜਗ ਕਾ ॥ ਅਰੰਭੁ ਜਗ ਕਾ ॥
 ਭਭਾਗਾ ॥ ਮਹਿ ਭਜਾਗਾ ॥ ੨੫੧ ॥

ਤੀਗਨੀ ਨਾਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਗਰੂਜੀ ਸਾਖਸੁ
 ਨਾਈ॥ ੮॥ ਅਗੈ ਗੇਰੇ ਵੀ ਪਉੜੀ ਚਲੀ॥ ਗਗ
 ਰੇ ਮਨੁ ਪਤੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਗੋ ਤੇ ਦੁਸਤਰੁ
 ਨਾਗਿ ਦਿਵਾਰੁ ਏਕੁ ਬੁਝੈ ਕਹਾਵੀ ਚਹੁ ਦੁਗੁ॥
 ਦੁਗੁ ਅਦੁਗੁ ਸਤੁ ਕਾਪੇ ਕੀ ਏ ਸਤੁ ਮਹਿ ਕਾਪੇ
 ਬਸਿ ਕਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਦੁ ਜਗੁ ਕਾਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੇਸੀ
 ਸਿਰਿ ਸਿਕਾ॥ ਗਾਪਿ ਕਾਉ ਗੇਰੇ ਕਾਨਿ ਬਹਿ ਕਾ॥
 ਦੁਇ ਕਰੇ ਕੀ ਬਿਕਾਸੀ ਤਾਪੁ ਅਗਈ ਤਤੁ ਜਗੁ॥
 ੨੮੨੬੦੦॥ ਗੇਰੇ ਬਿਜੁਗੁ ਕਾਜੇ ਜਾ ਅਤੀ ਤਦੁ ਦਿ
 ਦਿਉ ਗਗਵੀ ਤਾਪੁ ਅਪਗੁ ਅਪਗੁ ਕਾਜੇ ਜਾ ਮਿਸਾ
 ਦਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜਗੁ ਕਾਜੇ ਜੁਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹੀ ਦੁਇ
 ਤੇਗੁ ਗੇਰੇ ਕਾਜੇ ਜੁ॥ ਤੇਗੁ ਕਰੇ ਕੀ ਚਉਤੁ ਤਰਿ
 ਤਾਪੁ ਬਤੀ ਸਹਜਾ ਰਦੁ ਦੇਵਾ ਕਾਜੇ ਜੁ॥ ੧੩੭੪ ੩੨੦॥

ਰਮ੍ਹਤੁ ਇਸਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਲੇ ਪ੍ਰਗਿਆ ॥
 १॥ ਬਾਹਰੁ ਧਰਿ ਨੈਵ ਭਜਾਗਾ ॥ ੧੨ ੨੨੦੦॥ ਤੈਤੈ ਸੁਰਿ
 ੩੧॥
 ਤੈਗੁਟ ਪਗਟੇ ॥ ਸਤੁ ਪਰਮੁ ਆਨਿ ਰਖੇ ਸਮਾ
 ॥ ॥ ਭਿਸੇ ਤੀਨ ਸਭੇ ਰਿਦੁ ਰਹਿ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ
 ਜੁਗਿ ਇਉਂ ਰਹਿ ਆ ॥ ੩੮॥ ਆਚਾਰੁ ਖਚੁ ਸਹਿ ਭਜਾ
 ਗਾ ੮੬੪੦੦॥ ਤੁਆ ਪੁਰਿ ਜਗਮਹਿ ਤੁਇ ਚਤੁਰੀ ॥
 ਯੁਟੁ ਗੁਟੁ ਰੁਇ ਵੇਖੀ ਟੀ ॥ ਮਸਤੁ ਇਉਂ
 ਨੈਵ ਇਉਂ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਆ ਪੁਰਿ ਅਖਿ ਮੁਟ
 ਇ ॥ ੩੯॥ ਆਚਾਰੁ ਖਬਤੀ ਸਹਾਗਾ ੨੨੦੦॥ ਵ
 ਯਿ ਜੁਗਮਹਿ ਸਤੁ ਵਾਯਾ ਪਟਾਈ ॥ ਬੀਸੈ ਬੀਜ
 ਕਿੰਕਰੀ ਖਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਾਗੀ ਮਹਿ ਸਾ ਪੁਰੇ ਗੁਣ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਉਂ ਕਹਿ ਜੁਗ ਕਹਤਾ ॥ ੪॥ ਆਚ

ਉਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਤਿਤਾਗੀ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ॥੩੨੦੦੦॥
 ਸਤ੍ਰੁਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਸਤ੍ਰੁਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ
 ॥੧੧੭੫੮੦੦॥ ਤੇਤ੍ਰੇਵੰਜੇਜੁ॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ
 ॥੧੨੮੨੬੦੦॥ ਦੁਆਪੁਰਿਕਾਜੇਜੁ॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ
 ॥੧੩੮੨੬੦੦॥ ਕਾਜਿਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ
 ॥੧੪੮੨੬੦੦॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ॥੩੨੦੦੦॥ ਆਗੇਚ
 ਉਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਸਤ੍ਰੁਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ
 ॥੧੫੮੨੬੦੦॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ॥੩੨੦੦੦॥ ਆਗੇਚ
 ਉਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਸਤ੍ਰੁਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ
 ॥੧੬੮੨੬੦੦॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ॥੩੨੦੦੦॥ ਆਗੇਚ
 ਉਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਸਤ੍ਰੁਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ
 ॥੧੭੮੨੬੦੦॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ॥੩੨੦੦੦॥ ਆਗੇਚ
 ਉਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਸਤ੍ਰੁਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ
 ॥੧੮੮੨੬੦੦॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ॥੩੨੦੦੦॥ ਆਗੇਚ
 ਉਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਸਤ੍ਰੁਤ੍ਤਮਾਕਾਜੇਜੁ॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ
 ॥੧੯੮੨੬੦੦॥ ਭਾਯਪਈ ਮਹਤਾਗਾ॥੩੨੦੦੦॥ ਆਗੇਚ

[illegible]

ਭਗਤੁ ਲੋ ਨ ਮੁਕਤਿ ਕ ਮਾਈ ਤੇ ਤੇ ਸੁਰ
 ਕੀ ਕ ਬਾਸੁ ਨਾਈ ਪਾ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਕ ਮੁਕੇ
 ਪੁਦੁਇ ਮਾਗੀ ਨੀ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੈ ਰਹਿ ਬ
 ਹਿ ਨਿਰਿ ਕੁੰ ਚੁਕਤੁ ਲੋ ਨ ਮੁਕਤਿ ਕ ਮਾਈ
 ਨਾਨਕ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਕ ਮੁਕਤਿ ਕ ਮਾਈ ॥੬॥
 ਕਲਿ ਨੁਗ ਮਹਿ ਕੀ ਰਤੰ ਨੁਪਰ ਧਾਨੁ ਹਿ
 ਮਾਨੁ ਮੇਸਤ ਭੁਤ ਮੁਇਸ ਨਾਨਾ ਕਲਿ
 ਨੁਗ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਕਤਿ ਕ ਮਾਈ
 ਭਯਾ ਭਯਾ ਕੁਰਾ ਮਤੁਰ ਪਾਇ ਕਾ ਮਾਇ
 ਮਾਸ ਘੋਰੇ ਇਕੁ ਪਛਾਨਿ ਮਾਮੰ ਤੁਆਈ
 ਪੰਥੀ ਕੀ ਕ ਬਾਕ ਭੁਕਿ ਗਾਥੁ ਭੁ

ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਕਤੇਕੀ ਗਦੁ ਤੇ ਆਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਥੇ
 ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਈ ਪੰਥ ਕੇ ਕੇ ਆਗਾਨ
 ਹਮੁ ਨਾਇਆ ਆਈ ਪੰਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਰਗ
 ਨ ਜਾਨਿਤਾ ਜੁਗਾਦ ਲੀਲਿ ਸੰਪੂਰਨ
 ਤੇਈ ਬੋਲੁ ਹੁਣੁ ਹੁਗੁਗਾ ਮਹਿ ਗੁਪਤ
 ਦਿ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੀ ਪੁਸੀ ਤੇਈ। ਤਬ ਝੰਡ
 ਬਾਦੀ ਬਿਸਰੇ ਸਰਕੁ ਬਿਦਾ ਕੀ ਭਾ।
 ਝੰਡੇ ਬਾਦੀ ਕੀ ਮੰਜੀ ਬਿਸੀ ਆਰੇ ਸਦਿ
 ਲਿਭੈ। ਕਹਿ ਜਗੁ ਦਰਿ ਤਾਹ ਸਤ ਸੰਪੈ
 ਤੀ ਸਬ ਸਦੁ ਹੁਇ ਆਯੈ। ੪੭੩੫। ਕਹਿ
 ਜਗੁ ਹੁਇ ਆਯੈ। ਰਿਗ ਪਸਤਾਈ ਹੁਇ।

गुरुमैयै उठि वगम गठि आगा ॥ ४२९२६५ ॥
 गली मसुग वी भिग जारा मंडुलि पी ॥ ६
 उगुगु वी भिग ठि डि ॥ ७ गे हा उगुगु
 जे कु म उ सि द दि व जे कु ॥ १३७४३२००० ॥
 मंस म द दि व जे कु ॥ ९७९१४००० ॥ मु पा द
 दि व जे कु ॥ ६२१३०००० ॥ अती उ द दि व
 जे कु ॥ २८२२८०००० ॥ म डि ज ग व जे कु ॥ १७
 २८००० ॥ उते कु ग व जे कु ॥ १२४२६००० ॥
 द मा पु रि जे ग व जे कु ॥ ८६४००० ॥ व
 लि कु ग व जे कु ॥ ४३२१००० ॥ उ गु ज ग व
 जे कु ॥ ४३०२००० ॥ सु गा द गी व जे कु ॥
 उते व व ॥ म उ सि द दि व मि ग जारा ॥

ਮੰਜਮਵਾਇਕੀਮਿਰਜਾਨਾਅਤੀਤਏ
 ਕੀਮਿਰਜਾਨਾਸਤੁਗਕੀਮਿਰਜਾਨਾਤੇ
 ਜੁਗਕੀਮਿਰਜਾਨਾਦੁਆਪੁਰਿਜੁਗਕੀਮਿ
 ਰਜਾਨਾਕੀਜੁਗਕੀਮਿਰਜਾਨਾਇਤੁ
 ਗੁਰੁਕੀਮਿਰਿਨਤਤੋਇਪੁਤੀਆਇ
 ਬਿਸਆਰੇਸੇਕੇਨਗਰਫਨਪਾਟਕੇ
 ਤਬਥਾਥਾਅਤੈਮਗਰਾਓਥਹੁਗਏ
 ਨੇਗੇਯੋਜੋਜਾਨੇਜਾਨੇਦੁਹੀਓਜਾਇਦਿ
 ਰਿਜਾਇਪਏਤਬਓਥੈਕੇਈਮਿਐਨ
 ਯੋਤਬਿਮਗਰਾਨੇਥਹੁਤੁਕੁਪਿਐ
 ਗੀਤਮਗਰਾਨੇਥਪਿਐਸੁਓਇ
 ਤੇਗੀਕੁਗਤਿਨਾਮਸੀਨੁਮਸੇਭੁਲ

ਦਿਲਿ॥ ਮ: ੧॥ ਰੇਦਤਿਕਾਰੁ ਮ ਨ ਕੇਤਾਈ॥
 ਤੁਖੁ ਖਤੀ ਰਖਵੀਏ ਜੀਤਤੀ ਜੁਗਤਿ
 ਮਹਿ ਰਹਿਤ ਕਰਿ ਰਿਗੈ ਦੇਵ ਮਭੈ॥ ੧॥
 ਤਉ ਕਾਰਿ ਮਹਿ ਬਾਗੈ ਰਹੇ ਦੇਵ ਮਭੈ॥
 ਤੇਗਾ ਮਭੈ ਕਰੁ ਪਾਨ ਨਿਤਾ ਕਰੁ ਤੁ
 ਜਾਈ ਤੇਗੁ ਤੁ ਕੇਤਾ ਰਹੈ ਰਿਪੁ
 ਮਹਿ ਰਹਿਤ ਮਤੀ ਪੈ ਕੇ ਦੇਵਿ ਦਿਗੈ ਰਿ
 ਮਿਗੈ ਪੀਰ ਪੈ ਕੇ ਬਰਮਾਨ ਕਮਰ ਕ
 ਵੀਰੀ ਨੁਗੀਆ ਖਾਇ ਪੈਏ॥ ਰਾਮੁ ਮਾਰ
 ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖੀ ਮਭੈ ਕਪੜਿ
 ਦੇਤੁ ਰਮ ਰਿਗੀ ਏ॥ ਤੁਖੀ ਏਰੁ ਰਹੈ

ਵਰ੍ਹੇ ਤੇਰੇ ਨਾਂ ਮਿਰਤੇ ਵਰ੍ਹੇ ਸਭ ਏ॥ ਸ਼ਾਹ
 ਕਰੀ ਰਮੀ ਪਾਲੀ ਖਪੀ ਸਿਖਾ ਸੁਤ ਪੈ
 ਤੀ ਕੀ ਨੀ॥ ਤੁੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹੁੰਦੁ ਮੁਕਾ ਗੀ ਤੁੰ
 ਨਾ ਕਰਗਾ ਤਾ ਤਾ ਤਿ ਕੈ ਸੀ॥ ਗਾਤ ਬਿਬਾ ਬੇ
 ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਹਿਤਿ ਕਰਿ
 ਤੁੰ ਬੁਝੁ ਬਣੀ ਸਹਿ ਨਾ ਹੀ ਆਵਰੀ॥
 ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
 ਹ ਬੁਝੁ ਜਾਇ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੈ ਅਖਿਆ
 ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਤੁ ਰੁਪੈ ਨਾਹਿ ਮਿਲਿ ਗ
 ਇਯੈ॥ ਮੈ ਹਿਰੁ ਬੁਝੁ ਜਾਇ ਨਾ ਹੀ ਸ
 ਕਰਾ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿ

ਆਰਾਧਿਏ ਸਿਸੈ ਸਦਾ ਸਦੀ ਜਾਤੀ ॥ ਅਜ
 ਸੈ ਸਦੀ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦਾ ਮੇਰਾ ਭਾਖਾ
 ਲਿਖਤ ਮੇਰਾ ਲਿਖਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤੁਭ੍ਹਮ ਸਦਾ ਹੀ ਤਖਿ
 ਬੋਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦ ਨਿਆ ॥ ਤੁਭ੍ਹਮ ਤੇ ਨਾ ਆਈ
 ਨਾ ਮਰਦ ਨਾ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ਭੁਸੀ ਆਹੁ ਤੇ ਹੀ ਤਖਿ ਮ
 ਦਾ ਨੇ ਆਖਿ ਸੁਨੀ ॥ ਤੁਭ੍ਹਮ ਕਿਉਂ ਕਹਿ ਭੁਸੀ ਆਹੁ ਠ
 ਢਾ ॥ ਤੁਭ੍ਹਮ ਸਦਾ ਹੀ ਜੀਵੈ ਦੇਵੀ ਗਲ ਹੀ ॥ ਤ
 ਬੋਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦ ਨਿਆ ॥ ਇਸੁ ਪਰੇ ਘਾ
 ਖਾਇ ॥ ਪੁਰੁ ਲੈ ਕੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਤ ਨੇ ਖਾਇ ਸਕਦਾ
 ਤੈ ॥ ਪੁਰੁ ਠੇ ਪੁਰੁ ਲੈ ਕੈ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤਖਿ ਮਰਦ ਨੇ
 ਖਿਆ ॥ ਜੀਤ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤਮਰਦ ਨਾ ਲਾਗਾ ਖਾਇ ॥
 ਘਾਗਾ ਕਾ ਸੁਆਹੁ ॥ ਤਮਰਦ ਨੇ ਭੁਸੀ ਆਹੁ ਠੇ

ਸਭੈ ਖਾਇਲਾਈ ਭਿਰਿ ਤਖਿਆਵ ਨਿਰਿ ਨਾ ਆਵ ਨਿ
 ਕੁਟੁਪ ਲੈਭੀ ਬੰਨਿਲੇਈ ਮੁਤੁ ਤਖਿਆਵ ਨਿਰਿ ਨਾ ਆਵ
 ਨਿ। ਤਖਿ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਕੁਧਾਹ ਗੋਗੀ ਤਾਖਾਵੁ
 ਮਰਦਾਨੈ ਪਾਏਭੀ ਬੰਨਿਲੇਈ ਮਰਦਾਨੈ ਕੁਧਾਹ
 ਗੀ। ਤਾ ਆਖਿ ਉਸੁ ਕੁਟੁਪਾਵਾਜਾ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ਤਾਓ ਤੈ
 ਵੇਲੈ ਚੁਹਿ ਪਇਆ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ। ਸਿਓ ਠੇਕਾ
 ਵੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸੀਉ ਪਾਤਿਸਾਹਤੁ ਧੁਆਖਿਆ ਸੀਜੇ
 ਖਾਤਿ ਸੇ ਖਾਤਿ ਵਧੇਰੇ ਪਾਏ ਬੰਨਿਲਾਈ। ਮੈ ਆਖਿਆ
 ਕੁਟੁਪ ਲੈਭੀ ਬੰਨਿਲੇਈ। ਮੁਤੁ ਤਖਿਆਵ ਨਿਰਿ ਨਾ ਆ
 ਵ ਨਿ। ਸੇ ਮੈ ਮੁਤੁ ਪਾਏ ਸਿਆ। ਮੇ ਗਏ ਉਤਵਾਹੁ ਹੋਇ
 ਗਇਆ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੁਧੁ
 ਗਕੀ ਤਾ ਸੀਜੇ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ਸਿਆ। ਏਤੁ ਬਿਖਯ

ਨਾਮ ਨਿਪਰਬਰਨ ਕਰਿ ਕੈ ਅਖਿਤ ਯਹੋ ਹੋਇ ਸਨਿ
 ਤਬ ਬਾਝੈ ਮਥੈ ਪਰਿ ਪੈਰੁ ਸਿਆਨਾ ਤਬ ਨ ਗਭਾਯੋ
 ਆਯੋ ਭੈ ਬੈਠਾ ਤਬਿ ਮਰਦਾ ਨੈ ਆਖਿਆ ਸੁਭ ਤੁਝੇ
 ਰਗ ਬਿਨੁ ਆਯੋ ਤੇਰੀ ਕਮਾਈ ਨੁ ਆਸੀ ਤਨੁ ਮਮੰ
 ਪਿਨਿ ਖਾਧਾ ਭੋਗੁ ਭਾਤੁ ਅਤੀਤੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਭਾਇ ਪੈ
 ਦਿਓ ਬਿਨੁ ਨ ਆਯੋ ਤੇਰੇ ਮਨੀ ਦੜੇ ਨ ਆਯੋ ਭਉ ਬਿਓ
 ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਨਾਹਿ ਰਹਾ ਆਸਾ ਨੁ ਦਿਨ ਕਰਿ ਤਬਿ ਬਾਝੈ
 ਆਸਾ ਮਰਦਾ ਨਿਯਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਭਾਤੁ ਪੁਰਿ ਪਰਿ
 ਭਉ ਬਿਨੁ ਦਿਨ ਮਰਦਾ ਨੈ ਮੈਥਾ ਵਹਾ ਤਬ ਮਰਦਾ ਨੈ ਆ
 ਆਸਾ ਸੁਭ ਤੁਝੇ ਰੀ ਖੁਸੀ ਨੁ ਪਰ ਮੇਰੀ ਦਿਨ ਕਰਿ
 ਭਉ ਆਪਣੇ ਪਰਿ ਰਾਵਾ ਤਬ ਬਾਝੈ ਆਸਾ ਮਰਦਾ
 ਨਿਯਾ ਬਿਨੁ ਦੜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਤਮਰਦਾ ਨੈ ਆਖਿਆ ਭਉ

ਉਤਾਇਵਿਯਾਤਥਿਘਰੀਉਕੁਸਮਤਾਇਕਰਿਮਰਦੈ
 ਮਹਤੁਕੀਤੀਜਿਮੈਨੂਹਕਮੁਭੈਤਾਪਰਿਜਾਣਾ
 ਪਰਿਕੀਖਕਰਿਯੋਯਾਣਾਇਖਾਮਸੋਭਾਨਮੀਜਿ
 ਉਕਰਿਭੈਨਿਕੋਈਗਠਿਆਭੈਕੋਈਨਾਠੀਗਠਿਆ
 ਤਬਥਾਥਾਤਸਿਯਾਤਸਿਕਰਿਕਠਿਆਮਹਤਨਿਯਾ
 ਤੇਰੇਯਾਨਮੀਮਰੇਗੇ ॥ ਤੂੰਸੰਸਾਰਕਿਉਕਰਿਗਠਿ
 ਗਾਪਰੁਤੇਰੇਯਾਤਮੈਆਵਦੀਭੈਤਾਤੁਜਾਠਿਮਿਲਿ
 ਯਾਠੀਪਰੁਤੁਗਠੀਯਾਮਤੈਕਾਯੁਰੇਪਰਿਭੀਜਾਵੈ
 ਅਸਾਡਾਨਾਉਲੰਈਨਾਠੀਤਥਿਮਹਤਾਪੈਗੀਪੈਇ
 ਕਰਿਗਠਿਆਤਾਹਵੰਤੀਆਇਆਜਾਇਪਰਿਵਰਿਯਾ
 ਤਥਿਯੋਕੁਥਪਤੁਜੁਗਿਯੋਯਾਸਰਕੋਈਆਇਪੈਗੀ
 ਯੋਯਾਤੈਸਰਕੋਈਕਾਧਿਨਿਜੋਮਹਤਾਤੁਮਠੈ॥

ਠਿਆਈਯੋਕਰਿਖਿਵੁਹੁਆਇਮਰਦੋਨਾਨੁਆਇਮਿਯੀ॥
 ਤਾਮਾਖਿਓਤੁਮਰਦਾਨਿਆਮੈਨੁਨਾਨੁਕਸਿਲਾਇ॥ਤਾ
 ਮਰਦਾਨਾਨੁਪਕਰਿਗਠਿਆਓਥਹੁਚਲੇ॥ਆਵੁਰੇ
 ਆਵੁਰੇਜਾਕੋਹਾਤੁਹੁਪਰਿਆਏ॥ਤਾਥਾਥਾਥੈਰਾਏ॥
 ਤਥਾਥਾਥੈਰਾਏਮਤਾਤੇਮਰਦਾਨੁਏ॥ਤਥਾਥਾਥਾ
 ਇਕਰਿਯੋਗੀਪਇਆਤਾਮਾਤਾਯਗੀਥੈਗਗਕਹਇ॥
 ਸਿਰੁਚਮਿਓਤੁਆਖਿਓਤੁਹੁਓਵਗੀਹੁਓਵਗੀਬੇਦਾ
 ਹੁਓਤੁਪੁਇਟਹੁਵਗੀ॥ਤੇਰਾਨੁਉਇਟਹੁਵਗੀ॥
 ਰੇਰੇਰਗਸਾਨਇਟਹੁਵਗੀ॥ਸਿਥੇਤੁਯਿਗਦਾਏ
 ਓਸੁਥਾਉਇਟਹੁਹੁਓਵਗੀ॥ਤੁਪੁਨਿਯਾਤੀਤੀ॥
 ਮੈਨੁਆਪਣਾਮੁਹੁਇਕਾਇਓਤੁਤਥਾਥਾਮਤਾ
 ਕਾਤੇਤੁਦੇਖਕਰਿਗੁਤੁਕੁਦੇਓਇਗਇਆ॥੧੫॥

ਲਏ ਸਿਧ ਭਿਕਰੀ ਅਰੁ ਸਿਧਾਗੀਤ ਕਠਿ ਰਿਮ
 ਤਕ ਪੜੇ ਸਿਧਿ ਆਈ ਅਗੇ ਗਾਖੀ ਤਬ ਮਾਤਾ ਅਖਿ
 ਅਬ ਚਾਤੁ ਪਾਇ ਤਾਬ ਬੇ ਅਖਿ ਆਮਾਤਾ ਤਉ ਹਰਿ
 ਆਤਾ ਤਮਾਤਾ ਅਖਿ ਆਬੇ ਦਾਤੁ ਸਿਤੁ ਖਯੈ
 ਹਰਿ ਆਏ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਅਖਿ ਆਮਰੁ
 ਨਿਯਮ ਬਾਬੁ ਦਾਇਆ ਤਮਰੁ ਨੇਹ ਬਾਬੁ ਦਾ
 ਜਾਇਆ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਏਕਿ
 ਮਃ ॥ ਸਭੁ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਸੁਣਿ ਆਸਾ
 ਏਕਾਖਟੁ ਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ਨਾਮਾ ਰੁਦਰ
 ਕੀਏ ॥ ਵਤੀਤਾ ਸੁਤੁ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾਕੁ ਏਕੁ
 ਦਰਿ ਕੇਗਾ ॥ ਮਾਤਾ ਤੇਰੁ ਪਦੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਹੁ ॥
 ਸਿਤੁ ਖਯੈ ਤਨੁ ਪਾਇ ਲੈ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਾਇ

ਬਿਕਾਗਾਗੁਰੂ॥ ਤਬ ਇਹਿ ਮਾਤਾ ਕਹਿ ਆ॥ ਇਹੁ
 ਬਿਕਾਗਾਗੁਰੂ ਤਾਰਿ ਨੈਵ ਪੜੇ ਪਉਗਾ॥ ਤਬ
 ਬਾਬੇ ਪਉਰੀ ਦੁਜੀ ਆਖੀ॥ ਪੈ ਨਤੁ ਰਤ ਮਨ
 ਰਤਾ ਸੁਧੇ ਦੀਸਤੁ ਦਾਨ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ
 ਕਰਾ ਕਰੀ ਪੈ ਨਤੁ ਪਰਸਿ ਆਗਾ॥ ਕ ਮ
 ਰਬੰਧੁ ਮੰਤੋ ਪਕਾਪ ਨੈਵ ਨਤੋ ਗਾਉ॥ ੨॥
 ਮਾਤਾ ਤੇਰੁ ਪੈ ਨਤੁ ਪੁਸੀ ਪੁਆਗਾ॥ ਜਿਤੁ ਪੈ ਧੈ
 ਤਾ ਪੀਤੀ ਐ ਮਾਨ ਮਹਿ ਗਾਉ ਬਿਕਾਗਾਗੁਰੂ॥
 ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਾਹੁ ਨੁਖ ਬਹਿੰਦੀ॥ ਤਕਾਹੁ ਧੈ
 ਰੈ ਰਹਿ ਕਹਿ ਆਇਆ॥ ਜਾ ਆਇਆ ਤਾਬ ਬਾਨੀ
 ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ॥ ਨ ਮ ਸਕਾਰੁ ਕੀਤੇ ਸੁ॥

ਤਬ ਕਾਲੁ ਗਾਥੈ ਗੁਰ ਗਿਆ ਤਬ ਕਾਲੁ ਕਹਿਨਾ
 ਨਾਨਕ ਤੁਧੈ ਤੈਚ ਸਿਕੈ ਪਹਿਚਾਲਾ ਤਬ ਕੁਧੁ
 ਨਾਨਕ ਕਹਿਨਾ ਪਿਤਾ ਸੀਧੈ ਤੈ ਮੈ ਕੈ ਮਿਨ
 ਹੀਆ ਵੇਰੋ ਤਬ ਗੁਰੁ ਪੁਰੀ ਤੀਜੀਆ ਪੀ
 ਧੈ ਤੈ ਪਾਖ ਗਸੁ ਨੈ ਸਾਖਤ ਬੁਝੁ ਤੇਗੀ ਦ
 ਿਆ ਤਗੁ ਸਤੀ ਗੁਰ ਮਾਟ ਸੰਗ ਬੰਦੁ ਗੁਟ ਪ
 ਤਾ ਵੇਰੋ ਨੇਰੇ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਗੁ ਹਿਕ ਗੁਤੇ
 ਗਮੇਗੀ ਰਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਥਾਥਾ ਹੋਰੁ ਚੜ੍ਹ ਨਾ ਪੁਸੀ
 ਖੁਆ ਗੁਸਿ ਤੁਹਿ ਸਿਧਾ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ
 ਮਹਿ ਚਲਾ ਹਿਥਿ ਕਗਾ ਗੁਠੀ ਤਬ ਦਿਹਿ ਕਾਲੁ
 ਕਹਿਨਾ ਬਚਾ ਤੁਹਿ ਵੇਦਾਗੀ ਪਹਿਚਾਲਾ ਨੈ

ਅਗਉਸੇਗੈਗਿਆਤੁੰਦੁਪਉਗਪਿੰਦੁਆਇਆਤੈ॥
 ਤੇਗਪਗਦੁਹੈ॥ਤੁਮਿਯੁਥੁਤੁਮਤੈਜੇਤੁਪੁਤਾ
 ਦਮੀਤਾਯੋਯੋਰਿਸਾਇ॥ਤਥਦਿਹਿਥਾਥੇਰਉਥੀ
 ਪਉਤੀਆਖੀ॥ਅਗਮਰਗੁਪੁਸੀਆਨਾਮ
 ਕੀਨਰਹਿਤੇਗੀਪਗਦੁਹਾ॥ਉਕਮੁਸੀਈ
 ਤੁਪੁਤਾਦਮੀ॥ਉਗਾਥਤੁਥਤੁਮਪਾਗੁ
 ਨਾਨਕਸਾਚਾਪਾਤਿਸਾ॥ਉਪੁਦਿਨਕਰੈਕੀ
 ਚਾਗੁ॥ਗਾਥਾਥਾਉਸਦੁਆਪੁਸੀਖੁਆਗੁ
 ਸਿਤੁਸੁਤੇਤਨੁਪੀਤੀਐਮਾਨਮਤਿਚਲਾ
 ਓਥੇਕਾਗੁਤਥਿਯੋਰਿਕਾਨੁਆਖਿਆਥਚ
 ਤੇਗਸੀਉਸਿਤੁਗਾਏਪਟੋਤਿਆਉਤੁਮੈ

ਨੁਰਸਿਰੋਆਖਹਿਤਾਤੁਦੀਦੁਹੁਕਗੀ॥ਗਾਯੀ
 ਹਿਰਾਜੀ॥ਅੰਬਰਗਾਹਿਦੀਦੁਹੁਕਗੀ॥
 ਤਬਥਾਥਾਬਹਿਅਗਾਸਬਧਾਗਾਮੁਹੀਦਿ
 ਚੰਦੁ॥੫:੧॥ਸਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਰੇਖਿਆਜਗੁ
 ਧੰਧੜੈਲਾਇਆਗਾਦਨਿਤੈਰੈਪਦਿਨਾਨਕ
 ਮੁਖਿਚੰਦੁਦੀਪਾਇਆਗਾਚੰਦੀਪਾਇਆ
 ਦਾਨੁਹਿਕੈਰੁਖਮੀਧੋਗਮਿਦਿਗਇਆ
 ਗੁਣੀਫੁਲਾਝੇਨਾਹਿਸੇਭੁਪਗਧਿਸੇਤਰੇ
 ਵਗਾਇਆਦੀਦੁਹੁਕਾਸੁਰਸੇਤਾਧਿ
 ਰਸਬਦੀਗਇਆ॥ਸਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਰੇਖਿ
 ਆਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥੧॥ਤੁਭਵਹਿਤ

गीमसतनभीता अठ्ठीगतासिनामेतीमन
 गडिगातिउलाहिमकालीतातिउलाहि
 लीतासिनामेतीमेसतहिरुहदीम
 टि।सिनानरहिगाहिं उडिगलीं
 तीममेतीगडिमिले।मबुगुदमठ्ठु
 डनजीवेहिउडिनीतानीता।उडिब
 लिउगीमसतनमडिगुवेभीता॥१॥
 मलेव॥मुजीऐनिमदीऐमेमुउम
 रसम।गा।न।न।न।मुमहागै
 पदावु।उगीकुटे।गा।गा।गु।द।व।उ
 दैदमु।ग।व।दि।द।मु।ग।टी।सै।ने।उ

ਤਤੁਦੇਨਸਾਜਾਪਿਲਿਸਾਇਕੀਜੈਸਾਸਾਇ
 ਕੀਜੈਗੁਣਾਕੇਗੀਫੇਰਿਅਦੁਗੁਣਚਲੀਐ
 ਪਤਿਭਿਪਟਥਰਕਰਿਅਤੁਥਰਕਾਪਣਾਪਿ
 ਕੁਮਾਯੀਐਸਿਥੈਸਾਇਬੀਐਕਾਯਾਕਰੀ
 ਐਤੁਲਿਅਮੁਤਪੀਜੈਗੁਣਾਕਾਤੈਦੇ
 ਮੁਲਾਕਵਿਦਾਮੁਲਾਧੀਜੈ। ਭਾਮਾਪਿਕ
 ਰੇਰਿਸੁਮਾਖੀਐਤੁਕਰੇਗਾਕੇਈਅ
 ਕਦਿਉਸੁਪਤਿਜਾਈਐਜਗੁਕੁਲਾਕਾਤੈ
 ਟਾਜੈਤੈਤੁਲਾਜਾਇਕੀਐਭਾਪਿਕ
 ਰਤਾਰਿਉਤੁਲਾਯਾਮਾਨੁਮੀਯਾਮਾਨੁਪੁ
 ਵਿਆਰਾਨੁਤਰਿਕਾਇਉਪਿਲੋਦਾਨੁ

ਦੇਹਿ-ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਬਿਧਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
 ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਹ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥
 ਗਾਨਾ ਤਬ ਥਾਥੇ ਆਪਿ ਆਪਾਇ ਤਾਜੀ ਮਾਤਾਜੀ ॥
 ਓਤ ਬਿਧਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ॥ ਓਹੁ ਭੁਲੈ ਵੇਦਿ ॥
 ਨਾ ਹੀ ॥ ਜਿਉ ਸਿਸੈ ਜੇ ਗੁਰੀ ਤਾਹੈ ਸੋ ਤਾ ਕੀ ॥
 ਤਾਹੈ ॥ ਤਾਮਾ ਤਾ ਆਪਿ ਆਥਾ ਚਾਤੁ ਓਹਿ ਚਾ ॥
 ਚਾ ॥ ਆਵਾਈ ਆਵੈ ॥ ਏਹਿ ਸਿ ਆਸੈ ਜੇ ॥
 ਬੈਠੈ ਗਾ ॥ ਸਿਤੁ ਏਹਿ ਗਿਮ ਲਹਿ ਗਾ ॥ ਤਬ ਥੇ ॥
 ਸਬ ਤੁਕੀ ਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਮਃ ॥ ਆਪਿ ਵਹੁ ਗਾ ॥
 ਸਰਗ ਨਾਉ ਖਸਮ ਕਾਲੇ ॥ ਆਪਿ ਮਾਵ ॥
 ਸਗਹਿ ਯੇਰਿ ਸਨਿਹ ਥਪੀ ॥ ਰਾਹਿ ਗਾਤੇ ॥

ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਭਿਨਕੁ ਮਦਿ ਮਿਧੇ ਹੁ
 ਥਾਥਾ ਮੈਰਗਮ ਹੀ ਤੁਬੁਰਿਆਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ
 ਪਾਇਆ ਤੇਗਾ ॥ ਅੰਧਾਰੁ ਮੁਕੁੰਗਾ ਮਨੁ ਮੇ
 ਗਾਰਹੁ ॥ ਸਾਦਕੀ ਤੇਰੁ ਖਪਾਯੋ ਪੁਰ
 ਬਿਧਿ ਬੇਸੇਗੀ ਮਾਇਆ ਮੁਖ ਬੇਰੁ ਖਪਾ
 ਗ ਲੇਤੁ ਖੀਤੁ ਖਵਿਹੁ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਸਿਧਾ
 ਕਾਰਿਆ ਦਿਛੁੜੈ ॥ ਮਿਧਿਆ ਕਾਰਿਆ ਮੇਲੁ
 ਸਾਭਿ ਬੁਝੈ ਸਾਹੀ ॥ ਐਸਿ ਨਿਕਰਿ ਰੇਖਿ
 ਆਖਾਹੁ ॥ ਕਾਸੀ ਜੋਗੀ ਮਿਧਿ ਦਿਛੁੜੈ ॥ ਨਾ
 ਕੀ ਤੇਰੁ ਗਾਇ ਜੋਗੀ ਮਿਧਿ ਦਿਛੁੜੈ ॥ ਨਾ
 ਕਰੀ ਸੀ ਜੋਗੀ ॥ ॥ ਤਬ ਕਾਥਾ ਆਖਿਆ ॥

ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜੋ ਆਏ ਹਾਂ ਸੇਵ
 ਭਿਖਾਯਾ ਦਿਸਾ ਪੁਰਤੁ ਸੀ ਹੁਇ ਆਗਿਆ
 ਮੰਨਿ ਲੈ ਹੁਆ ਸੀ ਉਦਾਸ ਹਾਤ ਬਮਾਤਾ ਕ
 ਭਿਆਵੇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਮਾਨਿਸੈ ਤੇ ਪੁਰਿ ਉਕਰਿ ਤੇ ਵੇਗਾ
 ਜੋ ਤੁਥੁ ਪਤੀ ਵਹੀ ਉਦਾਸੀ ਕਰਿ ਕੈ ਆਇਆ ਹੈ
 ਤੁਥੁ ਬਾਬੈ ਕਭਿਆ ਮਾਤਾ ਤੁਥੁ ਚਨੁ ਮੰਨੁ ਤੇ
 ਸੰਤੋਖੁ ਆਇਗਾ ਤਾ ਮਾਤਾ ਚਪਕਰਿ ਗਈ ਤ
 ਬਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਉਥੁ ਚਲਿਆ ਗਈ ਚਨੁ
 ਉਦੇਖਿ ਕਰਿ ਉਜਾਹਿ ਉਜਾਹਿ ਪੈ ਚਲਿਆ ਪ
 ਦਦੇ ਸਦਿਉ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਪਦਦੇ
 ਕੇ ਸਤਿਨਿ ਉਜਾਹਿ ਖੀ ਓਥੈ ਆਇ ਬੈਠਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਨਾਇਆ ਹਾਮਦ ਵਖੀਰੁ

ਸੇਖਣਗੀਰੁਥਾ॥ ਤਿਸਕੈਤਖਤਿਸੇਖੁਇਠਮੁਖਾ॥
 ਤਿਸਕਾਇਸੁਮੁਗੀਰੁਮੁਖਕੈਵੈਏਯੋਯਕੜੀਆਚੁ
 ਠਹਿਯਾਇਆਥਾ॥ ਤਿਸਕਾਗਾਉਸੇਖੁਕਮਾਯੁਥਾ॥
 ਸੇਖੀਗਕੇਮੁਰਬਰਖਪਟੇਕੀਆਯਕੜੀਆਚੁ
 ਠਹਿਗਇਯਾ॥ ਰੇਖੈਤਾਯਕੈਕੈਯਿਥਾਥਾਯਤੈਮਗਦ
 ਠਹਿਰੈਵੈਥੈਠਠਯਾ॥ ਤਾਮਗਦਯੋਗਥਾਥੁਦਯਾਇ
 ਯਾਮਥਦੁਗਾਵਹਿਯਾਯਾਮਯੋਕੁਇਤੈਮੁਗਾ॥
 ਯਾਮਾਇਯਾਯੋਸਹਿਸੇਖੁਇਠਮਥਾਥੇਯਾਯਿਕੀ
 ਤੀ॥ ਸਯੋਕੁਆਯਾਪੇਪਟੀਕਾਯਮਯਾਧਿਯੁਧਿ
 ਯੋਧੁਤੀਤੁ॥ ਏਕੈਕਹੀਯੋਯਾਯਾਯੁਤਾਕਾਯੋ
 ਕੁ॥॥॥ ਤਥਏਯੋਸਯੋਕੁਕਮਾਯਿਯਕੀਰਸੁ
 ਯਿਯਾ॥ ਤਥਿਯਕੜੀਆਵੈਯਿਕਹੀਆਇ

ਗਇਆ ਅਰਜੁਨ ਪੀਯੁਸ਼ਾਜੀ ਉਇਸਰ ਬਾਬੀਕ
 ਉਤਕ ਮੁਕੀ ਜੈ ਜੈ ਉਥੈ ਤੁਝਿ ਰਿਆ ਬੈਠਾ ਤੁਝ
 ਹਰਾਏ ਨੁਹੁ ਕਮੁ ਤੇਯਾ ਜੈ ਉਹੁ ਸਲੋਕ ਯਿਥੀ
 ਦੇਹਿ ਤਾ ਮਹਾਏ ਸਲੋਕੁ ਯਿਥੀ ਦਿਤਾ ਬਸ
 ਲਿਖਿ ਲੈਏ ਏਕਾ ਜੈ ਕੁਝੁ ਯਕਤੀ ਯਾਦੁ ਟੀਕਾ
 ਬੀਯਾ ਸੇਈ ਪਿਯਾਨਿ ਕਰਿ ਸਲਾ ਮੁਕੀ ਤੇ ਸੁਪਤ
 ਦਿਯਾ ਏਕਾ ਲਕੜੀ ਯਾਸੁ ਦਿਕਰਿ ਜਾਇ ਯਪ
 ਤੇ ਪੀਰ ਕਰੁ ਸਲਾ ਮੁਕੀ ਤੀ ਮਸ਼ਾ ਤਾ ਯਾਖਿ
 ਓਸੁ ਪੀਰ ਸਲਾ ਮਤਿ ਮੈ ਨੁਹੇ ਕੁਖੁ ਦਾਇਰ
 ਪਿਆਰ ਮਿਲਿ ਯਾਹੈ ਤਾ ਪੀਰ ਕਰਿ ਯਾਕ ਮੁਠਿ
 ਬਿਬਤੁ ਮਿਲਿ ਓਹੁ ਤਾ ਕਮਲਿ ਕਰਿ ਯਾ ਪੀਰ ਸੁ
 ਲਾ ਮਤਿ ਮੈ ਯਕਤੀ ਯਾਦੁ ਦਇ ਗਇ ਯਾ ਬਾ

ਉਸਕੈ ਨਹਿ ਏਕੁ ਰਬਾ ਬੀਠਾ ਅਤੇ ਨਾਉ ਨਾ
 ਕੁਹੈ ਤਾ ਆਪਣੇ ਸਲੋਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਥ
 ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਬਚਾਵੇ ਟੀਤੈ ਗੀ ਬੈਤੁ ਸਿਖਿ
 ਆਨਾ ਤਥ ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਜੀਵੇ ਪੀਰ ਸਾਹਮਣ
 ਤਿਉ ਕੁਥੈ ਤੁਸੈ ਨੌਰੀ ਹਮਲੁ ਭੀ ਆਹੈ ਤ
 ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਜੀਉ ਤੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਪੇ
 ਪਟੀ ਕਾਹਮ ਆਖਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭੀ ਤੁਏ ਕ
 ਕਹੈ ਨਾ ਨਕਦੁ ਜਾ ਕਹੈ ਕੁੰਨੀ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਬਚਾਵਿ ਫਿਸਮ ਇਉਂ ਕਿਨਾ ਇਸ ਬੈਤ ਦਾ ਥਿ
 ਆਨਾ ਤਾ ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਸਾਹਮਣ
 ਤੈ ਨੇ ਸਭ ਕੁਛੁ ਸਨਾਇ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਬਚਾਵਿ ਨਾਦ ਆਖਿਆ ਤੇ ਸਾ ਇਉਂ ਬੈ

ਤੇ ਤਿਸਦੀ ਦੁਰਦੇਖੀ ਤੋ ਭੁਖੁ ਦਇ
 ਠਕੀ ਹੋਯਾ ਮੈ ਨੁਕੀ ਲੈ ਚਾਯਾ ਭੁਖਿ ਤਾ ਖੁਰਾ
 ਫਿਰੀਆ ਗਲਾ ਕਰੀਆ ਹਨਿ। ਤਬ ਸੇ ਖੁਖਿ
 ਹੁਮੁਖ ਵਸਦਿ ਚਰਿ ਚਹਿ ਆਕ ਮਾਯਾ
 ਲਿਹੀ ਤਾ ਆਵਰਾ ਆਵਰਾ ਰੋਹ ਤਿਹੁ ਭੁਖਿ
 ਆਇਆ। ਜਾਦੇ ਖੈਤਾ ਬਾਬਾ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਤਬ ਸੇ ਖੁਖਿ
 ਹੁਮੁਖਾਇ ਖੜੋਤਿਆ। ਅਖਿ ਭੁਖਾ ਨਕ ਸਾਯਾ
 ਆਯੋਕ ਮਾ। ਤਬ ਹੁਮੁਖਾ ਬੈਠਾ ਕਹਿ ਆ ਆਯੋ
 ਮਮ ਸਾਯਾ ਮਾ ਪੀਰੀ ਸਾਯਾ ਮਤਿ ਆਈ ਆਪੁ
 ਦਾਇ ਮਸਾਨੁ ਮਿਤਰ ਵਾਨੇ ਆ। ਤਸੁ ਭਾਵੀ
 ਰੁਪਾਇਆ ਤਬ ਫਿਰੇ ਭੁਖਿ ਰਸ ਤਪੇ ਸੀ ਕਰਿ
 ਹਿਸਾਇਏ। ਤਬ ਪਰੀ ਪੁਛਵਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨਾ

ਕਤੇਗੈ ਕਥੈ ਤਸੁ ਵਿਕਰਿ ਤੈਸਾ ਨਿਯਾਨਾ ਮਾਸਾ ਮਾਸਿ
 * ਸੁਇਕੈ ਕੇਤਾ ਮਾਸਿ
 ਸਿਆਨਾ ਤਿਸਦੀ ਦਾਹੁ ਦੇਖਾਏ ਤਬ ਥਾਥੇ
 ਸਿਆਨੀ ਭੁਆਸਾ ਨਿਯਾਨ ਸਤਿ ਏਏਏ ਜੋ
 ਤੁਸਾਰੀ ਦਾਹੁ ਪਾਇਆ ਤਬ ਪੀਰ ਕਹਿਆ
 ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਥੈ ਤਦਾ ਥੇਆ ਨੁਰੇ ਹਿ ਤੁਜੇ
 ਆਖਦਾ ਹੈ ਏਕੈ ਆਨਾਨਕ ਤੁਜਾ ਕਾ ਹੈ ਕੁੰ ॥੫॥
 ਭਏ ਕੁਸਾਇ ਭੁਏ ਤੁਇ ਹਦੀ ॥ ਕੇਹੜਾ ਸੇਵੀ
 ਤੇ ਕੇਹੜਾ ਹਦੀ ॥ ਤੁਆ ਖਦਾ ਹੈ ਏਕੈ ਜੇ ਇਕੈ ਤੁ
 ਏ ॥ ਪਹੁੰਚਿ ਤੁਆ ਖਦੇ ਹਨਿ ਜੇ ਆਸਾ ਵਿਚਿ
 ਸਹੀਏ ॥ ਅਤੇ ਮੁਸਾਭ ਮਾਨ ਆਖਦੇ ਹਨਿ
 ਜੇ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸਹੀਏ ॥ ਆਖਦੇ ਖਾਕਿ ਮੁਹਿ
 ਚਿਸਹੀ ਕੇਹੜਾ ਆਹੁਰਿ ਮੁਹਿ ਚਿਸਹੀ

ਕੇਹਾ ਤਬ ਥਾਥਾ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਭਿੰਨ ਸਾਧਿ
 ਬੁਝਿ ਕਾ ਠਹਿ ॥ ਭਿੰਨ ਮੋਇ ਤੇ ਤੁਜਾ ਹੁਇ ॥ ਮਲਕ
 ਤੁਜਾ ਕਾ ਤੇ ਸੇਈ ਐਸੇ ਸੈ ਤੇ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਏ
 ਕੇ ਸਿ ਮਹਾਨਾਨਕ ਜੋ ਜਾਇ ਬਹਿ ਹੁਇ ਆਸਾ
 ਏ ॥ ਜਾਤ ਬਹਿ ਹੁ ਮਾਯੋ ਕ ਬੋਥੇ ਤੇ ਤਾ ਤਬ ਪੀਰ
 ਪੁਰਖ ਵੀ ਤਾ ਪਾਸਿ ਪਟੋਲਾ ਪਸਿ ਕੀ ਕਮ
 ਲ ਜੀ ਪਹਿਰੇ ਥੀ ਸਿਨੀ ਦੇਸੀ ਸੁਪਾਈ ਐ
 ਸੇਈ ਦੇਸ ਕਹੇ ਥੀ ਤਬ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਥੇ ਜਾ
 ਬੁਝਿ ਤਾ ਕਾ ਏ ਪਟੋਲਾ ਪਾਸਿ ਭੀ ਕੇ ਮਾਯੋ
 ਪਹਿਰੇ ਕਾਇਆ ਪਾਸਿ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸੁਪਾਈ ਐ
 ਜੇਹੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹੇ ਥੀ ॥ ਜਾ ਪਾਸਿ ਤੀ ਮੁੰਦਰੇ ਦੇ
 ਪਹਿਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹੇ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਯਾਇ

ਸਲੋਕ॥ ਨਿਵਰੁ ਸੁਆਖੁ ਖਿਵਰੁ ਗੁਣ ਸਿਧਾ
 ਮਣੀਆ ਮੰਤ੍ਰਾ ਏਹੈ ਭੈਣੇ ਵਸਿਕ ਹਉਸਿਤ
 ਵਸਿਆ ਵੈਰੰਤ੍ਰਾ॥१॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੋ ਕੰਤ ਕੀਰਤ
 ਤੇਜੀ ਕੋ ਹਉ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਸਹੀ ਆਵੈ ਭਿਕ
 ਭਿਕੇਤਿ ਤੇਜੀ ਪਹਿ ਹਉ॥ ਜਾਥੈ ਥੈ ਹੁਜਾਥਾ
 ਦਿਤਾ ਤਾਇਓ ਪੀਠਿਆ ਖਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ
 ਹਉ ਕੁਰਾਤੀ ਜੀਵੀ ਹਉ॥ ਓਹੁ ਕਾਤੀ ਮੈ ਨੁ
 ਹੀ ਸੇ ਸਦਾ ਕੁਰਾਤੀ ਮੀਰ ਭਾਉ ਹਉ॥
 ਇਹ ਜੋ ਕਾਤੀ ਹਉ ਸਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਵਹੁ
 ਸਦੇ ਹੋਆ ਤੇ ਆਰ ਮੀਰੇ ਗਾਇ ਵੈਰੰਤ੍ਰਾ
 ਭਾਉ ਹਉ॥ ਮੈ ਨੁ ਓਹੁ ਕਾਤੀ ਦਿਹਿ ਸਦਾ
 ਕੁਰਾਤੀ ਭਾਉ ਹਉ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ

ਵਾਧੁਇਤਾ ਪੀਰਜੀਲਾਈਐਸਾ ਸੋਭੇ ਕਾ ਸਭਿਕ
 ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸੁਭਾਗਾ ਪਾਤਿਸਰੀ ਅਪ
 ਰਾਪਗਾ ਸਭਿਕੀ ਸੁਦਿਲਾਇ ਸਿਲਾਵਾਇ
 ਗੁਣਕੀ ਬੇਕਾਤਿ ਸੁਦਿਲਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸਕਾ
 ਕੁਠਾ ਭੈ ਸੇਖਾ ਲੇਹੁ ਭੁਨਿਕ ਬਾਨੇਖੁ ॥
 ਤੇਇਤਾਨਾਨੁ ਲਗੈ ਹਰਿਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਹਿਰੀਰਾ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਇਤੁ ਕਾਤੀ ਬਾਧੇ
 ਦਿਤਾ ॥ ਤਾਪੀਰ ਸਿਰਧਿਗਿਆ ਅਖਿਉਤੁ
 ਏਹ ਏਹ ਪੁਰਾਇ ਕਾਪਿਆਗੈ ॥ ਪੁਰਾਇ
 ਏਹੀ ਨਿਵਰ ਸਕੀਤੀ ॥ ਤਾਇਰਿ ਪਾਇ
 ਕਹਿਯਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਿਕ ਪੁਰਾਇ ਕੀ ਏਹੁ
 ਏਹੀਆ ਸਾਨੇ ਏਹੁ ਮਖਸੂਰੁ ਤੈਜੇ

ਉਸਕੈ ਨਹਿ ਇਕੁ ਰਥਾ ਥੀ ਭਾਯੋ ਤੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ
 ਕੁਹੈ ਸੁਆਯਾ ਪਦੇ ਸਲੋਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਾਤ ਥ
 ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਥ ਗੋਰੇ ਟੀ ਤੈਰੀ ਬੈਤੁ ਸਿਖਿ
 ਆਯਾ ਤਥ ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਜੀਵ ਪੀਰ ਸਾਧਾ ਸੁ
 ਤਿਉ ਕੁਥੈ ਤੁ ਮੈ ਨੋਰੀ ਹਮਲੁ ਭੀ ਆਹੈ ਭਾਤ
 ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਜੀਉ ਤੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਪੇ
 ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਖਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭੀ ਤੁਏ ਕੋ
 ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਦੁਜਾ ਕਹੈ ਕੁੰਭੀ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਥ ਗੋਰੇ ਟੀ ਤੈਰੀ ਬੈਤੁ ਸਿਖਿ ਆਖਿਆ ਜੀਉ
 ਆਯਾ ਤਾ ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਸਾਧਾ ਸੁ
 ਤਿਉ ਕੁਥੈ ਤੁ ਮੈ ਨੋਰੀ ਹਮਲੁ ਭੀ ਆਹੈ ਭਾਤ
 ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਜੀਉ ਤੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਪੇ
 ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਖਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭੀ ਤੁਏ ਕੋ

ਤੇਏ ਤਿਸਦੀ ਦੁਰਦੇਖਾਏ। ਉਹੁ ਖੁਦ ਇਹ
 ਠਕੀਰੈ। ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਲੈ ਚਾਹੁ। ਉਸਿ ਤਾ ਖੁਦ
 ਇੰਦੀਆਂ ਗਾਥਾਵਰੀਆਂ ਠਹਿਰਾ। ਤਬ ਸੇਖਰਿ
 ਹਮੁ ਸੁਖਵਾਸ ਇਹ ਰਿਹਾ। ਆਕਸਾਨੁ
 ਲਿਖੀਤਾ। ਆਵਦਾ ਆਵਦਾ ਰੋਹਤਿ। ਉਪਰਿ
 ਅਇਆ। ਜਾਰੇ ਖੈਤਾ ਬਾਬਾ ਬੈਠਾ। ਤਬ ਸੇਖਰਿ
 ਹਮੁ ਜਾਇ ਪੜ੍ਹਾਏ। ਆਖਿਓ ਮੁਨਾਨ ਕਸਾਨਾ
 ਆਯੋਕ ਮਾ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਕਹਿਓ ਆ ਆਯੋ
 ਮਾਸਾਨਾ ਮਾਧੀ ਸੀਸਾਨਾ ਮਤਿ ਆਈ ਮੈ। ਖੁ
 ਦਾਇ ਅਸਾਨੁ ਸਿਤਰਵਾਨੇ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਦਾ
 ਰੁਪਾਇਆ। ਤਬ ਇਹੋ ਉਨ੍ਹੈ ਸਤ ਪੰਥੀ ਕਹਿ
 ਓਗਇਓ। ਤਬ ਪਰੀ ਪੁਰਖਾ ਕੀਤਾ। ਜੇਨਾ

ਕਤੇਗੈ ਕਥੈ ਤਸਵਿਕਰਿ ਹੈਗੁ ਨ ਭਯਾਨਾ ਮਾਸਮਾਸਿ
 * ਸੁਇਯੈ ਕੇਤੁ ਮਾਸਿ
 + ਸਿਆਹੀ ਭਿਸਟਾ ਦੀ ਦਾਹੁ ਦੇਖਾਏ ॥ ਤਬ ਬਥੇ
 ਸਿਆਹੀ ਭਿਸਟਾ ਨਿਵਾਜ ਸਤਿ ਏਏ ॥ ਜੋ
 ਤੁਸਾਨਾ ਦੀ ਦਾਹੁ ਪਇਆ ॥ ਤਬ ਪੀਰ ਕਹਿਯਾ
 ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਬੈਰਾਬੇਆ ਨੁਰੇ ਹਿ ॥ ਤੁਜੇ
 ਆਖਣਾ ਹੈ ਭਿਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਜਾ ਕਾ ਹੈ ਕੁੰ ॥ ੫
 ਭਏ ਕੁਸਾਇਓ ਤੇ ਦੁਇ ਹਰੀ ॥ ਕੇਹੜਾ ਮੇਵੀ
 ਤੇ ਕੇਹੜਾ ਹਰੀ ॥ ਤੁਝ ਆਖਣਾ ਹੈ ਭਿਕਾਏ ॥ ਭਿਕਾਉ
 ਹੈ ॥ ਪਹੁੰਚਿ ਤੁਝ ਆਖਣੇ ਹਨਿ ਜੇ ਲਾਸਾ ਵਿਚਿ
 ਸਹੀਏ ॥ ਅਤੇ ਮੁਸਾਹ ਮਾਨ ਆਖਣੇ ॥ ੬
 ਜੇ ਲਾਸਾ ਹੋਇ ਸਹੀਏ ॥ ਆਖੁ ਏਕਾਕਿ ਸੁਣੁ
 ਰਿਸਹੀ ਕੇਹੜਾ ॥ ਅਹੁੰ ਸੁਣਿਓ ਅਣਸਹੀ

वेगडाउधवाधेनाकवठिआसीठिवेसाहि
 बुठिवाठदि॥ठिवेमोदेउतागदि॥मलक
 दुताकाउमेदीमेसमैतेमहिताहि॥ऐ
 वेसिमरुठनाकवसतहिषहिगठिआमम
 हि॥गातवादिउमागुवधेवेरेउताउधपीरु
 पुद्वरकीउतापासिपेटेतापसिवगीकम
 एजीपठिगेठासिगीदेमीसउपाष्टीमे
 मेष्टीदेमवरुठाउधठिठिगुरुवाधेसध
 वुरिउतावादिपेटेतापाज्ञाठिवाकमागज्ञी
 पठिगठिवादि॥पठिगीवैठमउपाष्टीमे
 तेठिउगधेवादि॥१॥पठिगीमुवदिरेसि
 धरठिउमुमेममाला॥नाकमिणदि

ਆਦਿ ਨਾਨਕਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨਿਕੋਰੇ ॥
 ਜਾਇਹੁ ਜਾ ਬਾਬ ਬਾਬੈ ਤਾਤਾ ਪੀਰ ਪੁਰਖ
 ਕੀਤਾ ਮਲੇਕੁ ॥ ਨਿੰਦੀ ਧੀ ਨ ਕਹਿ ਆਇ ਤੇ
 ਧੀ ਗਈ ਆਪਾ ਪਰਿ ਕੁਰੇ ਦੀ ਗੋਰ ਪਈ ਤੇ ਸਾ
 ਹਿ ਬਨ ਸਿਲੀ ਆਮ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਬਾਬੈ ਜਾ ਬਾਬੈ
 ਤਾਤਾ ਮਲੇਕੁ ਮਲਿਕੁ ਕੁਰੀ ਮਾਤੁ ਦੁਰ
 ਕਾਲੀ ਮਾਤੁ ਕੁਰਸੁ ਪਾਸੇ ਗੁਰੇ ਤੇ ਧਨਿ ਤੁ
 ਸਿਰੁ ਗੈ ਵਾਨਾ ਕਾ ਵਾਹੁ ਰੁਖੁ ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਤਾ
 ਹਿ ਪੀਰ ਪੁਰਖ ਕੀਤਾ ਮਲੇਕੁ ਕਾ ਵਾਹੁ
 ਸੁਆਖੁ ਕੁਰ ਦੁਰੁ ਕੁਰ ਦੁਰੁ ਸੁਮਾਤੀ ਮੰ
 ਤਾ ਕਵਰੁ ਸੁਰੈ ਦੇਵ ਸਿਕਰੀ ਸਿਤੁ ਦਸਿ
 ਆਇ ਕੀਤਾ ॥ ਤਾਹਿ ਬਾਬੈ ਜਾ ਬਾਬੈ ਤਾ

ਸਲੋਕ॥ ਨਿਵਰੁ ਸੁਆਖੁ ਖਿਵਰੁ ਗੁਣ ਸਿਧਾ
 ਮਣੀਆ ਮੰਤ੍ਰਾ ਏਹੈ ਭੈਰਵੈ ਸਿਰਹਿ ਸਿਤ
 ਵਸਿਆ ਵੈਰੰਤ੍ਰਾ॥੧॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੋ ਕੀਰਤੀ ਕੰਤ੍ਰ
 ਤੇ ਸੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਸਹੀ ਆਵੈ ਭਿੰ
 ਰਿ ਕੋਇ ਤੇ ਸੀ ਪਹਿਚਾਣੈ ॥ ਜਾਥੈ ਥੈ ਹੁਜਾਥੈ
 ਦਿਤਾ ॥ ਤਾਇਓ ਪੀਠਿ ਆਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ
 ਹੁਏ ਕਾਤੀ ॥ ਜੀਤੀ ਹੈ ॥ ਓਹੁ ਕਾਤੀ ਮੈ ਨੁ
 ਹੀ ਸਿਸਰਾ ਕੁਰਾ ਆਰਮੀ ਹਲਾਉ ਹੈ ॥
 ਇਹ ਜੋ ਕਾਤੀ ਹੈ ਤਿਸੇ ਨਾਹਿ ਸਨਾਹੁ ਕੁ
 ਸਰੇ ॥ ਆਤਮਾ ਆਰਮੀ ਰੇ ਗਾਇ ਹੈ ਤਾ
 ਹਲਾਉ ਹੈ ॥ ਮੈਨੂੰ ਓਹੁ ਕਾਤੀ ਦਿਹਿ ਸਿਸਰਾ
 ਕੁਰਾ ॥ ਤਾਇਓ ਹੈ ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ

ਬਾਬੁ ਦਿਤਾ ਪੀਰ ਜੀ ਲਈ ਐਸਾ ਸੋਚੇ ਕਾ ਸਭਿਕ
 ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਗਾ ਘਾਤੁ ਤਤਿ ਸਕੀ ਆਪ
 ਹ ਆਪਗਾ ਸਭਿਕੀ ਸੁਦਿ ਲਾਇ ਸਿ ਲਾ ਕਾਇ
 ਗੁਣ ਕੀ ਬੇਰਤਿ ਸੁਦਿ ਲਿਖਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ
 ਕੁਠਾ ਭੈ ਸੇਖਾ ਲੈ ਹੁਭੁ ਬੁਧਿ ਕ ਬਾਨੇਖੁ ॥
 ਤੇਇ ਤਾਨਾ ਲਗੈ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਹਿਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਇ ਤੇ ਕਾਤੀ ਬਾਬੇ
 ਦਿਤਾ ਤਾ ਪੀਰ ਸਿਉ ਧਿਰਿ ਆਗਾ ਅਖਿ ਭਉ
 ਏਹ ਏਹ ਪੁਰਾਇ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਏਹਾ ਪੁਰਾਇ
 ਏਹੀ ਨਿਵਰ ਸਕੀ ਤੀਏ ॥ ਤਾਇ ਰਿਪਾਇ
 ਕਰਿ ਆਗਾ ਨਾਨਕ ਭਿਖ ਪੁਰਾਇ ਕੀ ਏਹੁ
 ਏਹੀ ਆਸਾ ਨਿਏ ਹਮ ਪਸੁਰੁ ਏਹੀ ਜੀ

ਏਹੁਤੁਬਧੁਤੁਦੀਨਾਹੀ॥ ਅਤੇਤੁਤਿਕਿਤਿ
 ਕੁਆਖਰਾਹੈ॥ ਏਖਾਪੁਰਦਿਰਾਸਗੀਕੁਤੁਕੁਦ
 ਏਕਹਮੀ॥ ਤਬਥਥੇਅਖਿਆਮਹਨਾਨਿਆਰ
 ਥਥੁਦਰਾਇ॥ ਤਮਹਨਾਹੇਥਥੁਦਰਾਇ॥
 ਗੁਆਸਾਕੀਤਾ॥ ਥਾਥੇਸੋਲਕੁਦਿਤਾ॥ ਸੋਲਕੁ॥
 ਸਤਿਗੁਪੁਸਦਿ॥ ਅਸਾਕੀਵਾਹਮਹਾਨਾ॥ १॥
 ਸੋਲਕੁ॥ ਥਾਹਿਤਾਹੀਗੁਪੁਆਪਦੇਦਿਉਤਾੜੀ॥
 ਸਨਦਾਗਿ॥ ਸਿਨਿਮਾਣਸਤੇਰੇਏਤੇਕੀ॥
 ਏਕਹਤਾਨਾਗੀਵਾਹਾਜੇਸਉਚੰਦਾਉ॥
 ਗਵਤਿਸੁਹਰਚੜਤਿਉਤਾਗਾ॥ ਏਤੇਰ
 ਨਾਣਉਦਿਆਗੁਰਬਿਨੁਪੋਗਲਯਾਗਾ॥
 ਨਾਨਕਗੁਰੁ॥ ਨਚੇਤਾਨਿਮਨਿਆਪਦਿਉ

ਚੇਤਾ ਫੇਰੇ ਭਿਲਾ ਬੁਝਾ ਕੁ ਸਿਓ ਸੁੰ ਫੁਲੀ ਰਹਿ
 ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ ਮੀਰਹਿ ਫੁਲਿ ਮਾਕੁ ਪੁਨਾਨ ਕਸਰੁ
 ਨਾਹਿ। ਘੋਲੀ ਮਹਿ ਘੋਲੀ ਮਹਿ ਬਖੁ ਰੇਰੁ
 ਤਨ ਦਿਲਿ ਸੁਆਗਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀ ਦੇ
 ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਕਰਿ ਆਪੀ ਦੇਹ ਓਠਾ ਓਠਾ ਨੁਹੀ
 ਰਹਿਤਿ ਸਜੀਯ ਕਰਿ ਆਸ ਤੁਰਿ ਚੇਤਾ ਓਠਾ
 ਤਕਰ ਤਾ ਆਪਿ ਤੁੰ ਤੁਸਿ ਦੇਹ ਓਠਿ ਕਰਿ ਓਠਿ
 ਸਾਓ। ਤੁੰ ਜਾ ਦੇਈ ਸਰ ਸੈ ਦੇਈ ਸੀ ਸਿਰੁ
 ਕ ਵਢੀ। ਕਰਿ ਆਸ ਤੁਰਿ ਚੇਤਾ ਓਠਾ ॥੧॥ ਪਉ
 ਝੀ ਆਨ ਓਠੀ ਆਏ ਤੁਪ ਗਥਾਇ। ਤ
 ਬਧਿ ਰਿਪੀ ਰੁਠਿ ਬੜਾ ਓਠਾ ਆਇ ਰਸ
 ਤਪੇ ਸੀ ਕੀਤੀ ਮੁਆ ਆਪਿ ਓਠਾ ਨਾਨਕ

ਤੁਧੁਪੁਦਇਪਾਇਆਐਤੁਧੁਮੁਪੁਦਇ
 ਵਿਭੇਤਨਾਭੀਪੁਤੁਸਿਤਗਵਾਨੋਤੁ
 ਜੋਮਸਾਡੀਭੀਪੁਦਇਨਾਹਿਗਤਿਐਵੇ
 ਤਬਥਾਥੇਆਖਿਆਸੇਪਥੁਤਮਤੇਗੀਥੇ
 ਪੁਪੁਦਇਨਿਥਾਐਤਬਥੁਆਖਿਆ
 ਜੀਥੁਨੁਰੇਹੀਤਬਥੇਥੇਕਤਿਆਜਾਇ
 ਥੁਨੁਐਤਬਸੇਪੁਭਿਥਿਥੁਤਮਾ
 ਥਾਥੇਸੇਪੁਦਿਥੁਤਮਾਥਾਥਾਭੀਭੁਭਿਥੁ
 ਆਇਪਾਪੁਪੁਪਾਸੇਰੋਕਥੁ
 ਪੁਪੁਦਿਥੁਕਥੁਕਥੁਪੁਪੁਦਿਥੁ
 ਚਰੋਗੇਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁ
 ਕੇਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁ

ਵੀਰੁ ਬਾਹਿਰ ਸਕੀਤੁ ਗੀਵਿਸਿ ਜਾਇ ਗਠਿ ਮਾਧਾ ॥
 ਉਪਦ੍ਰਵ ਕੇਵਲੀ ਬਾਹਿਰ ਬਾਹਿਰ ਜਾਇ ਪਰ
 ਭੋਗਿਆ ਮਾਧਿ ਭੰਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਗਤਿ ਗਠਿ ॥
 ਦੇਹਿ ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਗਤਿ ਗਤਿ ਕੀ ਤਗਾ ਮਾਧਿ
 ਭੰਜੁ ਜੀ ਮੇਰਿ ਮਾਧਿ ਪਸੁ ਪਸੁ ਨਾਦਿ ਗਾਧੁ
 ਦੇਹਿ ਨਿਪਾਧੁ ਪੁਰਾਇ ਨਾਦਿ ਕਰਮੁ ਭੋਗਿਐ
 ਜੇਕਰ ਮੀਰੀ ਸੁਗਤਿ ਨਾਦਿ ਨਿਮਾਈਐ
 ਤਾਉ ਬੈਰਿ ਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਗਤਿ ਗਤਿ ॥
 ਪਰਗਟਿ ਤਬ ਬਾਹਿਰ ਬਾਹਿਰ ਮਾਧਿ ॥
 ਗੁਪਤ ਨਾਮ ਗੀਵਿਸਿ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ ॥
 ਉਤਪਤੁ ਭੋਗਿ ਬਾਹਿਰ ਤਪਿਤ ਪਿਖ ਪੈ
 ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਸੁ ਰਿਤੁ ਤਨਿ ਬਾਹਿਰ ਵਿਸ

ਹਿਰਾਇ। ਸਿਉ ਪਕਰੇ ਗੀ ਬਿਲਾਯਾਇ॥੧॥ ਥੁਤਾ
 ਬੋਲੁ ਤੁਝ ਪਤੁ ਤੇਇ॥ ਦਿਤੁ ਬੋਲਿ ਮਾਜੈ
 ਸਤੁ ਸੇਇ॥ ਗੁਣ॥ ਸਿਰਿ ਵੇਰਾ ਵੀਤੇ ਆਖੀ
 ਨਾਕੁ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਬਿਆਕਤੀ ਬੋਲੈ ਤਾਤਾ॥ ਸਿਰਿ
 ਮਾਨੁ ਰਖਿਆ ਮਾਗੀ ਪਾਇ॥ ਦੋਨੈ ਪੁਰੁ
 ਤੁਆਖੈ ਸਤੁ ਜਾਇ॥ ਵਾਰੇ ਤਾ ਮੇਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਸੁਆਰਾ॥ ਸੇਰੇ ਕਾਯ ਪਦਾ ਗੇਰਾ ਗੁਆਰਾ
 ਗੇਰੇ ਖੁਸੁ ਭਿਰਾਯਾ ਲਾਇ॥ ਰਗ ਗਠ
 ਥੈ ਸਤੁ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਸ਼ਾਕ ਗਮਿ ਮਿਲੈ
 ਖਤੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਸਿਤੁ ਲਗੀ ਤਰੁਣੁ ਭੈਰੁ
 ਨਾਹੀ ਧਾਉ॥ ਜੇ ਕੇਰੁ ਥੈ ਤੇਰੈ ਧਿਰਿ ਮਾਨੁ

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਰਬਰ ਤਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਿਰ
 ਰਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਖਿਉ ਮੁਖ ਰਾਨਿ ਆ ॥
 ਰਬਾ ਬੁਝਿ ਜਾਇ ॥ ਤਮਰ ਰਾਗ ਬਾਬੁ ਫਾ
 ਰਿ ਆਗਾ ਗੁਰੂ ਉਦੀ ਕੀਤੀ ॥ ਬਾਬੇ ਸਰਬਰ ਤਉ
 ਚਾਇ ਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਰ ਤਾਗਾ ਪਰੇਸ
 ਆਗਿ ਉਸਾਰੀ ਲੈ ਤਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਪੁਰੈ ਪਾਇਆ ਗਹਿ ਮਿਲਿ ਆਪਿ ਆਗਾ
 ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਰ ਤਾਗਾ ਸਭਿ ਗੁਰੂ ਪੁਰ
 ਖੁਦਿ ਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰ ਤਾਗਾ ਬੀ
 ਰਾਗੀ ਆ ਤਰਿ ਮਨ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਸਿਖੈ
 ਲਿਖਾ ਮੰਗੀ ਲੈ ਤਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਫੁਲ ਆਇ ॥

॥ ਮਾਨਵਗਤਾਮਾ ਤਿਨਿ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾਮੀ
 ਤਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਪਸਤਖਿ ਪੁਰਖਾਹਿ ਨਾਹਿ ਪਿਛ
 ਗਵਿ ਤੁਹਿ ਚੋਰਾ ਖਾਇ ॥ ३ ॥ ਮਾਨਵਗਤਾਮੇ
 ਪ੍ਰੀਤਮਾਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਇਓ ਭਾਇਆ ਉਪਦਿ
 ਕਿਤੈ ਨਾਹ ਭਈ ਗੁਰਹਿ ਰਦੈ ਤਹਿ ਰਿਦੈ ਖਾਇ ॥ ੪ ॥
 ਮਾਨਵਗਤਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾਹਿ ਨਾਹਿ ਰਿਦੈ
 ਲਿਵਾਇਆ ਪੁਰਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰਿਦੈ ਮਾਨਾ
 ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਹਿ ਮਿਲਾਇਆ ਪਾਮਾਨਵਗਤਾ
 ਤੁਮੀ ਤੁਮੇਗਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇਆ ਪਾ
 ਖਡ ਲੋਭੀ ਮਾਗੀ ਐਸਾ ਮੁੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇਆ
 ॥ ਮਾਨਵਗਤਾਮੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੁਮੈ ਲਾਪਾਖੀ

ਰੁਕੁਮੁਗ ਬਣਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਰਗੁਰਿ ਪੂਰਿ
 ਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮੈਯੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਾ
 ਕਰ ਤਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕੁ ਗੁਰ ਵੀਸਿ
 ਪਿਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮੇਰੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ
 ਅਤਿ ਸਖਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਾ ਕਰ ਤਾ
 ਮੇਰੇ ਸਾਜ ਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਯਾਗੀਆ ਪਤਿ
 ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਗ ਪੈ ਨਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ
 ਲੀਆ ਗਲਿ ਯਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਾ ਕਰ ਤਾ
 ਰਮੀ ਨਿਯਾਗੁ ਰਮੁ ਖਿਕਾਰੁ ਮਾਇਆ ਗੁਰ
 ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਰੁ ਜੀਤ ਨਾਨਾ ਕਰੁ ਹਰਿ ਮਿ
 ਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਕ੍ਰਮ ਸਰ ਕਰੇ ਝੁਝਰਿ

ਤੇ ਹਿਗਿਯਾਨੇ ਹੀ ਹ ਵੀ ਤੇ ਈਆਇਯੇ ਪ
 ਈਯਾਨਾ ਭੁਧਰੀ ਕੁ ਤੇ ਯਾਨਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਜਪਇ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਭੁਧਰੁ ਹੁਣ ਦਾਗਿਯਾ
 ਮੁਖ ਤਾਨ ਪੁਰਿ ਦਿਵੈ। ਏਹੋ ਏਹੋ ਜਾਨਾ
 ਦਾਨੁ ਦਿਖੈ। ਬਿਸ਼ੀਆ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਆਇਯਾਨਾ ਨਿਕਲਿਯਾ। ਓਥੇ ਪੁਰ
 ਏਹੋ ਕੁਮਾਰ ਕੀ ਰਿਯਾ। ਤਬ ਭੁਧਰੁ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਏਹੋ ਕੁਮਾਰ ਮਗਰਿ ਰਹੈ।
 ਗੇਵਰਾ ਦਇਆ। ਆਖਿ ਰਮ ਸਾਹ
 ਨਾਨਕਾ। ਤਬ ਮਗਰਿ ਨਿਯੁਕਤ ਮੁਖ ਤੇ ਯਾਨਾ
 ਗਬਾਥੁ ਦਾਇਆ। ਤਾਮਗਰਾ ਗਬਾਥੁ ਦਾਇਆ

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਸਾਥੇ ਸਬਦੁ ਭਾਇ
 ਆਗਾ ਗਇਸਾ ਮ: ੧॥ ਸਿਨੀ ਕੀ ਆਤਿ ਨਿ
 ਰੋਪਿ ਆਸਿ ਆ ਕ ਹੀ ਐਸੇ ਤਾਈ ਆਪੇ
 ਜਾਣੈ ਕਰੈ ਆਪਿ ਸਿਨਿ ਦਾ ਕੀ ਭੋਲਾਈ
 ੧॥ ਗਇਸਾ ਪਿ ਆਰੇ ਕਾ ਗਇਸਾ ਸਿਤੁ ਸ
 ਦਾ ਸੁਖੁ ਭੋਈ ਗਾਉ ॥ ਸਿਨਿ ਹੀ ਕੰਤੁ
 ਗਇਆ ਸਾਧੈ ਦੋਹੇ ਤਾਈ ॥ ਭਥ ਪਛੁ
 ਰੈ ਸਿਰੁ ਧੁਣੈ ਰਾਬੈ ਫਿਰਿ ਭਾਈ ॥ ਆਪਣੁ
 ਰੋਤਾ ਦਾ ਨਾਮਿ ਐ ਰਾਬੁ ਚੁਕੈ ਗੀ ਸਾਗੀ
 ਤਾਇ ਗਿਪਿ ਆਗਾਈ ਐ ਰਾਬ ਆਈ
 ਦੁਗੀ ॥ ਕੀਤੁ ਆਸੇ ਭਗਤੀ ਮੈ

ਫਾਧਈ ਏਯਾ ਸੇਗੁਰੁ ਮੁਖਾ ਆਵ ਨੀ
 ਵੈਜੀ ਦੇਸੁ ਧਰੇ ਯਾ ॥ ਸਿਰੀਸ ਧੀ ਸੁਤ
 ਗਵਿਯਾ ਤਿਨਿ ਪੁਕੁਰੁ ਗੀ ਜਾਏ ॥ ਪਾਇਯ
 ਗਾ ਵੇਨੀ ਤੀਰੁ ਗਉਯਿ ਉਗੀ ਪੈ ਥੁਕਤ ਏਯਾ ॥
 ਏਕੁ ਮੁਖ ਫਾਏ ਨਾ ਨਕਰੁ ਉਚੈ ਰੁਯਾ
 ਏ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾਮੁ ਰੁਕਾਮੁ ਨਿਕਰੈ ਤਉ ਕਾ
 ਨ ਭਉ ਪਾਏ ॥ ਫਾਨੈ ਦਿਯੁ ਮਿਯਿ ਆਸੇ
 ਮਿਯਿ ਗਉਯਾ ॥ ਮਿਯਿ ਆਕਤੀ ਮੋਹੈ ਸੇਧੀ ॥
 ਜੇ ਬੁਝੈ ਤੇ ਗਾਉ ਚੀ ਮੈ ਬਤੀ ਮੇਯਾ
 ਤੇਧੀ ॥ ॥ ਧਤੁ ਮਿਯੈ ਫੁਨਿ ਪਾਤਕ ਉ
 ਯਿਏ ਏਯਾ ਫਾਕਉ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪਸਦੈ

ਜਾਣੀਐ ਤਉ ਮਾਨਤਉ ਪਾਇਆ ਪਾਨਤਉ
 ਜੀਉਇ ਮਹਿ ਪੁਰਸਾਗ ਜੀਏ ॥ ਗਮੀ ਅਤਿ
 ਏਕੁ ਸਕਤ ਬਹੁ ਉਪਦ੍ਰਵੇ ॥ ੮ ॥ ਅਪਿ
 ਉਪਾਇ ਜੋਗਾਨ ਕਰੁ ਮੁਕੁ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ਸ
 ਤੇ ਸਤਿ ਜੇ ਸਿਰਿ ਗਤਿ ਮਾਮਗ ਪਦੁ ਪਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਪਗਣੁ ਕਰਮ ਗਦੋ ਤੇਇ ਗਭੇਰ
 ਮਸਾਹ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਛੁ ਬਖਸਿ
 ਗਦੁ ਗਤਿ ਮਾਇ ॥ ਫਿਰਿ ਦੁਆਰੇ ਵਿਉਰੇ ॥
 ਸੈਦੁ ਪੁਰਿ ਸੰਤੋ ਭਾਈ ਜਾਇ ॥ ਕਹੈ ॥ ਗੋਪ
 ਰਾਇ ॥ ਦੀਪ ਗੀਤ ॥ ਤੇ ਤੇ ਹਿਨਿ ॥ ਮਾਰੁ
 ਬਾਬਾ ॥ ਗਿਰੁ ॥ ਫਰੀ ॥ ਗੀ ॥ ਪਰੁ ॥ ਬਖਿ

ਆਰਥੁਥੋ॥ ਓਥੇਥਾਥਾਜਾਇਵੈਗਾਤਾਥਥਥਿ
 ਸੈਨਾਥੀ॥ ਅਤੇਯਕੀਰੁਖਆਜਜਕੀਤੇ
 ਤਥਥਾਥਓਓਖੜਾਓਆਯਕੀਰਨਾਥੇਲਾ
 ਤਾਨਾਥੇਮਰਦਨਾਥੀਤਾਜਾਇਸੁਆਲਾ
 ਪਾਇਆਪਰਸਆਲਾਕਿਨੇਮੀਨਿਓਨਾਓ
 ਤਥਥਾਥਾਥੁਤੁਕੋਪਿਓਆਥਾਥਿਓਸੁਮ
 ਹਦਾਨਿਆਰਥਾਥੁਦਜਾਇ॥ ਤਾਮਰਦਾਥੇਰਥ
 ਥੁਦਜਾਇਆਗਾਥੁਤੋਲੰਗੁਕੀਤਾਥਾਥੇਸਥਦੁ
 ਓਥਾਇਆਕਓਹਵਿਓਸਥਦੁਮਃ॥ ਜੈਸੈ
 ਆਏਖਸਮਕੀਥਾਥੀ ਤੈਸਕੀਗੀਆਥੁਏ
 ਯਾਥਾਪਾਥੁਥੁਥੁਥੁਕਾਥਾਥੁਥਾਇਆਜੇਰੀ
 ਮੀਰਦਾਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਸਰਮਧਰਮਥੁਥੁਥੁ

ਦਿਖ ਮੇਲੇ ਏਕੁ ਤੁਹਿ ਰੋ ਪਰਧਾਨੁ ਏਕਾਗਲਿ
 ਕਾਸੀ ਆਬਾਸ ਏਕੀ ਗਲ ਧਰੀ ਆਗਦੁ ਪਰੈ
 ਮੈਤਾਨੁ ਏਕਾਗਲਿ ਮੁਸਾਨੁ ਮਾਗੀ ਆਪ ਜੁਹਿ
 ਤੇਬਾਕਸ ਏਕਾਗਲਿ ਗਤਿ ਪੁਰਾਇ ਏਕਾਗਲਿ
 ਜਾਤਿ ਸਾਨੀ ਤੇਗਤਿ ਰਹਈ ਆਏ ਏਕਾਗਲਿ
 ਲੋਧੈ ਆਇ ਏਕਾਗਲਿ ਧੂਨ ਕੈ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਇ
 ਨਾਨਕ ਤੁਕਾ ਕੈ ਪਾਇ ਏਕਾਗਲਿ ਸਾਧਿਕ
 ਕੇਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖਿ ਮੇ
 ਮੇਲਾਗਾ ਸਿਨਿਓ ਪਾਈ ਗੰਗਿ ਰਹਈ ਥੈ ਚਾਏ ਥੈ
 ਦਖਿ ਏਕਾਗਲਿ ਕਾਇਆ ਕਪਤੁ ਤੁਤੁ ਤੁਤੁ
 ਸੀਤਿ ਰਸੁ ਰਸੁ ਮਮਾਲਾ ਸੀਥੈ ਆਮਾ

ਗਸਤਿਬਸਚਤ ਪਾਵੁਸੁ ਸਚਕੁ ਨਿਆਉ ਕ
 ਰੇਗੁ ਅਸੇ ਲਾਗਾ ਆਵਿਨਿ ਚਤਰੇ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨ
 ਵੈਰੇ ਤੀਉ ਚ ਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ਸਚਕੀ ਕ
 ਟੀ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਸਚੁ ਮੁਣਹਿ ਸੀ ਸਚਕੀ
 ਫੇਲਾਗਾ ਸੀ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਥਾਥੈ ਕੀਤਾ ਤਹਿ
 ਬਿਗਮੁ ਮੈ ਵੈਰੀ ਕੰਗੇਰਿ ਪਿਆਇਆ ਆਇ
 ਮਿਲਿਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਮਿਤਰ ਵਾ ਨੇਹੁ ਜੋ ਸਭ
 ਦੁਗਜ ਬਕਾ ਕੀਤਾ ਓਸੇ ਟੇਰੀ ਐ ਤਬ ਥਾਥੈ
 ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤੁਹਿ ਘੋਰ ਵੈਰੇ ਗਿਆ
 ਤੁਹਿ ਵਗੀ ਭਾਪੁ ਤੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਓਸੇ
 ਸਿਮਿਆ ਭਾਪੁ ਬਾਹਰੇ ਸੇਧੁ ਥਾਥੈ

(239)

ਖੁਦਾਇਆ ਯਕੀਨਾ ਗਾਇਆ ਖੁਦਾਇਆ ਖੁਦਾਇਆ
 ਜੋਤੁ ਫਕੀਰਾ ਦੇ ਦਿਲਿ ਭਰੀ ਹੈ ਸਾਈ ਕ
 ਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੇ ਫਕੀਰ ਵਰਤੈ ਆਸਿ ਮਿਲ
 ਪੁਤ ਬਤਿ ਦਿਲੈ ਭਰਿਆ ਕ ਮੁਖਾ ਭਰਿਆ ਸਿ
 ਦ ਕ ਮੁਖੀ ਦਿਲੈ ਭਰਿਆ ਪੰਨ ਭੁਭਾ ਤਮਾ ਦਿ
 ਕੀ ਤੈ ਭਰਿਆ ਭੁਭਾ ਦੇ ਸੀ ਭੀ ਭੀ ਕਰੇ ਦਾਇ
 ਕ ਗਏ ਨਿਮ ਮਦਿਲ ਸਾਦਿਕ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
 ਗਏ ਸਾਏ ਸਿ ਫਕੀਰ ਭਰੀ ਹੈ ਆਇ ਮਕੀ ਭੀ
 ਦੇ ਭੁਭਾ ਲੀਨੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋ ਭੁਭਾ
 ਦਿਲ ਫਕੀਰੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾ ਹੈ ਭਿੰਨ ਮੁਖ
 ਭਾਨੇ ਗਜਾ ਦੁਟ ਦੁਟ ਤਿਸਕੀ ਮੇ ਦ

ਕਰਣੀ॥ ਕਰਮ ਨਾਹੀ ਬੀ ਨਾਹਣਾ॥ ਤਬ ਬਾਬ
 ਅਤੇ ਮਰਦ ਨਾ ਬੰਦਿ ਦਿਹਿਆ ਏ ਮੈ ਦੁਪੁਰ
 ਕੀ॥ ਤਬ ਮੀਰਖਾ ਨ ਮੁਗਾਯ ਵੈ ਉਥਿ ਰਜਾ॥ ਤ
 ਬ ਮੀਰਖਾ ਨਿ ਮੁਗਾਯਿਆ ਖਿਆ ਨਿ ਨ ਗੇਲੇ
 ਆਤਾ ਈਐ ਚਾਹੁ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸਿਰਿ ਪੰਤ
 ਮਿਲੀ॥ ਅਤੇ ਮਰਦ ਨਾ ਪ੍ਰੇਰਾ ਪਕੜਾਇ
 ਆ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ
 ਮ॥ ਮੁਖਿ ਖਰੀ ਦੀਯਾ ਲੋਗਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ
 ਸਭਾਗਾ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਚਨੀ ਪੜਿ ਦਿਵਾਣਾ ਸਿਤ
 ਲਾਇਆ ਤਿਤਾ ਲਾਗਾ॥ ॥ ਬਾਬਾ ਤੇਗੇ ਲਾ ਲੋਕਿ
 ਆਚਰਤਗਾਈ॥ ਸਾਭਿ ਬਕਤ ਕਮਾ ਮੇਰੇ

ਆਸਾਈ ਗੁਰੂ ਭਾਖਾ ਲਾਗੀ ਧਿਉ ਲਾਗਾ ਮੇਰਾ
 ਭਉ ਲਾਗੇ ਵਾਸਾਇਆ ਲਾਗੀ ਨ ਚੈ ਲਾਗਾ
 ਗੋਵੇ ਤੇਰੀ ਭਮਤਿ ਕਰੁ ਭਉ ਰਿਗਇਆ ॥੫॥
 ਬਹਿਤਾ ਪਾਸੇ ਆਈ ਮੀਰਾ ਬਾਹੁ ਬਹਿਤਾ ਪੰਥ
 ਦਿਸਾਵਾ ਪਾਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਠੇ ਵਜ ਪਤ
 ਰਹੇ ਤੇਰਾ ਵਾ ॥੩॥ ਭੁਭੁਗਾ ਮੀਰਾ ਨਾਨਕ
 ਲਾਗਾ ਬਖਸਿਤੁ ਪੁਇ ਰਿਖਾਈ ॥ ਅਦਿ
 ਜੁ ਗਦਿ ਰੂਪਾ ਪਰਿਦਾਤੇ ਤੁਧ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ
 ਨਾ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਤਾਮਰਾ ਭੈਰਵ ਜੀ ਤਾਮਰਾ
 ਖਿਓ ਮਾਜੀ ਇਨਾਦੇ ਬਖਿਰਿ ਆਵਰਤੀ ॥
 ਜਿਥੈ ਗਤੈ ਭਉ ਭੈ ਭੈ ਆਹੈ ਸਿਧਾ ਅਤੈ

ਦੀਆ ਜਾਂ ਦੀਆ ਠੇਨਿ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਆਖਿਆ॥
 ਮਹਿਨਿਆਰ ਥਾਥੁ ਦੁਜਾਇ॥ ਤਾਮਰ ਦਾਨੇ ਆ
 ਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਠਖਿਯੋ ਜਾਏ॥ ਤਾਥਾਥੇ ਆਖਿ
 ਆਯਾ ਦਾਹੁ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਕੈ ਘੋ ਜਾਏ ਠਖਿਯੋ
 ਠੇ॥ ਤਾਮਰ ਦਾਨਿ ਘੋ ਜਾਏ ਵੇਰਿ ਦਿਤਾ॥ ਰਥਾਥੁ
 ਦੁਜਾਇ ਆਯਾ॥ ਗੁਰੁ ਠੇਲੀ ਗਵੀਤਾ॥ ਥਾਥਾਥੀ ਆ
 ਸਥਨੁ॥ ਮਥਾ॥ ਠਰਿਕੀ ਆਕਥਾ ਕਰੁ ਠੇਲੀ ਆਗੁਰ
 ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈ ਆਥਾ ਥਾਥਿ ਠਹੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ
 ਗੁਰੁ ਕਉ ਬਥਿ ਜਾਈ ਆਥਾ ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰੁ
 ਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰੇ॥
 ਰਠਾਠਾ॥ ਠਰਿਕੇ ਗੁਰੁ ਠਹੀ ਗੁਰੁ ਦੁਜੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ

ਤੇਪਾਏਸਿਨਿਗੁਰਕਾਣਸਿਨਿਅਤਿਨਿਪੁਸਿ
 ਪੁਸਿਜਾਏ॥ਸਿਨਸਤਿਗੁਰਪਿਆਗੇਦੇਖਿਆ
 ਤਿਨਕਉਤਉਦਗੀ॥ਸਿਨਿਗੁਰਕੀਕੀਤੀ
 ਰਾਕਗੀਤਿਨਸਰਬਲਿਤਗੀ॥ਤਉਤਉਤਿ
 ਰਾਨਾਮੁਰੈਰੂਪਮੇਟਣਤਗਾਗੁਰਸੇਏਤੇ
 ਪਾਈਯੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਗਾ॥ਜੇਤਉਤਿਨ
 ਮੁਖਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਦਨਾ॥ਤਿਨਦਿ
 ਵਤਨਾਨਕੁਦਰਿਆਸਰਸਰੁਰੁਗਥਨ॥
 ॥ਸਾਹਰਿਤੇਗੀਉਸਤਤਿਠੈਜੇਤਉਤਿਪ੍ਰਭ
 ਰਾਏ॥ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਗਸੇਏਦੇਉ

ਨਹਿ ਠਾਠੁ ਪਾਇ॥ ਪਾਸਿ ਨਹਿ ਮੇਤੀ ਪਿਠ
 ਕੀਤਿ ਨਾਜੀਆ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਯੋ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ
 ਪੁਆਰਾ ਸੀ ਦਰੇ ਠਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਯੋ॥ ਫਾਸਿ
 ਨਗੁ ਰਮੁ ਪਿਪਿ ਆਗਾ ਸੇਇਆ॥ ਤਿ ਨਾ ਕਉ ਪੁ
 ਮਿਜਾਇਆ॥ ਓਇਆ ਪਿਛੇ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਬਿਉਸ
 ਭਜਗੁ ਛਰਾਇਆ॥ ਗਾਗੁ ਪਿਆਰੈ ਠਹਿ
 ਸੇਇਆ ਗੁਪੇ ਨਗੁਰੁ ਪੋਨੇ॥ ਗੁਰਿ ਠਹਿ ਮਰ
 ਗੁਰੁ ਸਿਆਗੁ ਗੁਪੇ ਨਦਰੁ ਪੁਨੇ॥ ਪਾਜੇ ਗੁ
 ਰਿਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨੇ ਸੇਧੇ ਨੁਪਰੁ ਟੀ
 ਜਾਨਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਏਰਿ ਆਸਰਾ ਸਰ

ਕੁਰਬਾਣੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਭੇਲੀਆਸੇ
 ਅਪਿਤਰਿਭਾਈਆ॥ਤਰਿਰਗਗਤਧੈਨਾਈਐ
 ਤਰਿਆਪਗਲਿਭਾਈਆ॥੧੧॥ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਮੁਖਿਆਇਰੇਉਨਾਰਸਨੁਪੈਸੈ॥ਤਮਤਿ
 ਨਕੇਰਗਭਿਪਖਾਏਪੁਲਿਘੋਲਿਘੋਲਿ
 ਪੀਸੈ॥੧੨॥ਪਾਨਸੁਪਾਗੀਬਦੀਆਮੁਖਿਬੀਰੈ
 ਆਲਾਈਆ॥ਤਰਿਤਰਿਕਏਨਾਚੇਤਿਓਜ
 ਮਿਪਕਲਿਚਲਾਈਆ॥੧੩॥ਜਿਨਾਤਰਿਨਾਮੁ
 ਤਰਿਚੇਤਿਆਤਿਰੇਉਰਧਾਗੇ॥ਤ੍ਰਿਜਮੁਨੇਸਿ
 ਨਾਨਾਵਈਗੁਰਮਿਖਿਗੁਰਪਿਆਗੇ॥੧੪॥ਤ
 ਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਯਾਨਹੈਕੇਈਗੁਰਮੁਖਿਜਾ

ਦੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਿ ਨਾਮ ਤਿਹੁ ਗੁਰੇ ਦਿਆਰੀ ਸਿ
 ਲੀਆ ਮਾਏ॥ ੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਤਾ ਆਖੀਐ
 ਤਸਿ ਕੇ ਪਸਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਰੇ ਦਿਟੁ ਦਿਟੁ
 ਸਿ ਨਦਿ ਤਰਾਨਾ॥ ੧੭॥ ਸੇਧੀ ਨਗੁਰੁ ਸਾ
 ਬਾਸਿ ਪੈਰਿ ਪੈਰਿ ਸੋਨਾ॥ ੧੮॥ ਗੁਰੇ ਦਿਖੈ ਦਿਖੈ
 ਗੁਰੇ ਦਿਸਿਆ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇ॥ ੧੯॥
 ਗੁਰੁ ਸਨਾਅੰਤਿ ਬੁਝੈ ਨਦੀ ਪਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁ
 ਠਵੀ॥ ੨੦॥ ਸਿ ਨਾਮੁ ਦਿਸਿ ਪਾਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਏ
 ਨਾਤੁ ਪਸਾਰਾਵੀ॥ ੨੧॥ ਗੁਰੇ ਕਾ ਮਾਗੁ
 ਆਖੀਐ ਨਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ॥ ੨੨॥ ਗੁਰੇ
 ਗਾਨਾ ਸੁਠੈ ਪਾਗੁਰੁ ਜਾਈਐ॥ ੨੩॥

ਜਿਨਾਉਰਮੁਖਿਤਹਿਅਗਪਿਆਸੇਸਾਹ
 ਵਰਦਾਏ॥ਉਓਸਤਿਗੁਰਕਓਸਦਾਵਾਹਿ
 ਆਗੁਰਬਚਾਨਸਮਾਏ॥੧॥ਤੂੰਠਕੁਰੁਤੁ
 ਸਾਓਥੇਤੁਏਮੇਰਸੀਗਾਤੁਪੁਰਾਏਏ
 ਬੰਦਗੀਤੁਗੁਣੀਗਤੀਗਾ॥੨॥ਆਪੇਠਹਿ
 ਏਕਗੁਰੇਆਪੇਬਤੁਰੰਗੀਜੇਓਸੁਰ
 ਏਨਾਨਕਾਸਾਈਗਾਹਿਚੰਗੀ॥੩॥ਜਬਥ
 ਬੈਏਹੁਸਬਦੁਬੈਏਆਤਾਮੀਰਖਾਨਮੁਗਾਹੁ
 ਆਇਗਾਇਆਜਾਆਇਕੈਦੇਬੈਤਾਪੰਡਸਿਰ
 ਕੇਓਪਰਿਹੁਬਤਰਿਚਾਈਜਾਦੀਹੈ॥ਅਤੇਪੋ
 ਰੁਪਿਛੈਯਗਜਾਨਦੀਹੈ॥ਤਬਸੁਯਤਾਨਬਖ

ਹਪਤਿਸਹਤੁ ਖਬਰਿਕੀਤੀ ਅਖਿਓਜੀਇਕੁ ਯੁ
 ਕੀਰਜਬੰਦਿਹਿਅਇਆਠੈ। ਤਿਸਦੇਸਿਹਤੇਓ
 ਪਰਿਪੰਤਜਾਦੀਠੈ। ਅਤਓਸਦੇਇਕੁਤੁਮੁਠੈ।
 ਤਿਸਦੇਪਦੈਘੋਜਜਾਦੀਠੈ। ਅਤੁਰੰਥਾਥੁਏਜਾ
 ਇਦਜਾਦੀਠੈ। ਅਤੁਦਿਦੀਥੰਦਗੀਕਰਦੁਏ
 ਤਾਪਤਿਸਾਤਿਅਖਿਆਜਿਐਸਿਅਇਕੀਗਤੁ
 ਦਿਆਸਹੁਮਾਰਣਾਨਾਤੁਧਾਤਾਮੀਰਅਖਿਆ
 ਜੀਕਰਮੁਕਰਿਕੈਦੇਖਹੁ। ਤਥਰੋਰੇਜਾਇਪਾਏਕੈ
 ਹਤੁਓਪਗਿ। ਤਥਰਕੀਆਆਗੈਮਿਲੀਆ।
 ਅਖਿਓਜੈਜੇਦਕਾਰਾਹੁ। ਸਹਕਾਰਕਾਪਥਦੇ
 ਅਤੈਖਤਰਸੀਆਅਤੈਥਾਮੁਦੀਆਮੁਭੇਇਕਈ

ਆਬ ਭਾਗੀਆ ਆ ਤੈ ਚਕੀਆ ਮਗੈ ਮਿਲੀਆ ਭਥ
 ਥੋਥੇ ਨੁ ਚਕੀ ਮਿਲੀਆ ਭਥ ਥੋਥੇ ਚਕੀਆ ਪੇਲੁ ਗੈ
 ਥਾਥਾਥੈ ਚਗਲਾ ਭੈ ਪਾਇ ਭਾਤਿ ਸਾਹੁ ਆਇਗ
 ਇਆ ਭਥ ਥਾਥੈ ਇਆ ਸਥ ਦਾ ਸੀ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁਪ ਸਦਿ ਗੁਗ ਆਸ ਮ: ॥ ਨਿ ਨਿਸਿਰਿ ਸੋ ਭਨਿਪਦੁ
 ਆਮੰਦੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ਸੇਸਿ ਰਕਾਤੀ ਮੁਨੀਆ
 ਨਿਗਲ ਵਿਚਿ ਪਵਨਿ ਜੀ ਗਾਮ ਭਿਯਾ ਮੇਦਰਿ
 ਭੈਦੀ ਆਹੁ ਭਿਥ ਭਇਨ ਮਿਲਾਭਿ ਭਜੁ ਭੀ ॥ ੧ ॥
 ਭੀ ਆਦੇ ਸੁ ਭਿ ਮੈ ਆਦੇ ਸੁ ਆਦਿ ਪਖ ਭੇਗਮ
 ਭਨਾ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖ ਭਿ ਵੇਸਾ ਗੁਰੁ
 ਜਰੁ ਹੁਸੀ ਆਈ ਵਹੀ ਆਹਾ ਤੈ ਸੋ ਭਨਿ
 ਮਿਠਾਭਿ ਤੈ ਗੀ ਚਹਿ ਆਈ ਆਹਾ ਦੈਦ ਖਤੁ ॥

ਹਸਿਆ ਪਾਣੀ ਪੀਚੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾ
 ਸਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਜਤੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਮਿਤਿ ਸਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਗਧਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਲਿਖਿ ਗਧਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਭਾਇਤਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਕਾਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਗਿਤ ਮਥੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਟੀਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ

ਆਇਆਇਕਨਾਪੁਜਾਜਾਇ। ਗੁਮਾਨਕਥੁਰੇਰਿਉ
 ਹੁਇਕਹੁਤਨਮਿਐਖੁਦਾਇ॥ ਵਾਇਕਪਰਿ
 ਆਇਆਪੈਟੈਇਕਮਿਐਮਿਐਪੁਫੁਟਿਸੁਖ
 ਇਕਨਾਏਤੋਇਖਿਆਜਥਹਿਥਹਿਏਵਹਿਦੁਖ
 ਜੇਤਿਸੁਭਾਏਸੇਕਰੇਨਾਨਕਵਿਆਮਨੁਖ॥ ੧॥
 ਤਦੁਪਾਤਿਸਾਹਿਪੁਇਆਥਾਥਾਤਦੁ
 ਥਾਥਾਥਿਸਮਾਦਕੇਪਰਿਆਇਆਤਦੁਕ
 ਰਮਾਤਿਅਗਾਮੰਗਇ॥ ਉਤਮਹਿਲਿਸਥੁਦੋਤੁ॥
 ਗਗਤਿਐਗਇਹਿਮः॥ ਸਿਸਤੰਗਪਤਿਮਿਹਰੁ
 ਨਕੇਈਨਸਕੈਮਾਗਾਤੇਮੰਓਪਮਾਕਿਆਗਾ
 ਭਓਅਗਾਤਓਧਾਗਾ॥ ਗਧਿਐਤਿਪਆਗੇਗਧਿ
 ਧਿਹਿਮੈਦਸੁਗਤੇਗਾ॥ ਰਹਿਥਾਹਿਮਹੀਹਿ

ਗਵਿਰਤਿ ਮਾਸ ਚਾ ਚਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਆਇ ਦੇਉ ਨ
 ਮਾਤੈ ਗਬਾਯੀ ਏਤੈ ਰਭਾ ਗਤ ਪਿਆਰੇ ਸਿ ਨ ਕਉ
 ਤੈ ਆਪਣਾ ਮੁਰੀ ਆਸੈ ਤੈ ਪਾਇ ਓਤਾ ਗਾਗਾ
 ਨਾਮਾ ਸੈ ਨ ਕਬੀਰੁ ਤੇ ਲੋਚੁ ਨ ਤਉ ਗੁਣਿ ਪਾਯੀਐ
 ਤੇਰਾ ਮਸੀਹਿ ਬਨਿ ਆਗਾ ਰਵਦਾ ਸੁਚ ਮਿਥਾ
 ਕੁਤ ਉਗ ਪਿਯੀ ਆਤੈ ਰਿਯਾ ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਗਨਿਤੁ ॥੨॥
 ਪਾਨ
 ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਬੇ ਨਤੀ ਰੁਲ ਜਾਤਿ ਕਾ ਟੀ ਨਾ ॥
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਇਕੈ ਆਪੁ ਨ ਕਰਿ ਯੀ
 ਨਾਗਾਗਾ ਜਾਥੈ ਬੈਠੁ ਸਥਨੁ ਆਖਿ ਆਗਾ ਤਾਪੁ ਹਿ
 ਸਾਤਿ ਬਥਰਿ ਆਇ ਪੈਰੁ ਮੇਰਾ ਆਖ ਓਸੁ ਹਿਸੁ
 ਯਕੀਰਨੇ ਮੁਹਿ ਦਿਖਿ ਪੁਰਾਣਿ ਨ ਦਰਿ ਆਵ

ਦਾਹਾ ਤਬਾਹਿ ਕਹਿੰਦੁ ਮੁਸਾਯ ਮਨ ਸਰਸਾਯ
 ਮਾਯਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਤਪਾਤਿ ਸਾਧਿ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ ਏਨ
 ਹੋਵੇ ਸਰੁ ਦੁਕ ਭੁਭੁਕ ਗਾਤ ਗੁਰੁ ਬਾਬੈ ਮਾਧਿ
 ਮਾਧਿ ਮਸਾਏ ਕੀ ਮਿਥੁ ਨਾਹੀ ॥ ਪਰੇ ਏਨੇ
 ਬਿਦਿਤ ਏਨੇ ਸੈਰ ਪੁਰੀ ਸੇਵਕਿ ਦੇਹਿ ॥
 ਮਾਏ ਇਨਾ ਕਾਰੁ ਦੁਗਣਿ ਮਾਏ ਸੇਵਕਿ ਦੇਹਿ ॥
 ਤਬ ਬਾਬੈ ਪਾਤਿ ਸਾਧਿ ਭੁਕ ਮੁਕੀ ਤਾਜ ਬੀ
 ਦਿਓ ਸੇਵਕਿ ਦੇਹਾ ਮਾਏ ਵਸਤੁ ਪਿਰਿ ਦੇਹੁ ॥
 ਭਾ ਸੈਰ ਪੁਰੀ ਬਿਦਿ ਦੇਹੁ ਬਸਤੁ ਵੇਰਿ ਦੇਹੁ ॥
 ਤਬ ਬਾਬੈ ਨਾਜਾ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬੈ
 ਸੋਹਿਦਿ ਸੈਰ ਪੁਰਿ ਪਿਰਿ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ

ਆਇਕਰਿਦਿਖੈਤਾਕੈਵੈਖੈਸਭਕਤਾਯਾਮਪਯੋਏ
 ਏਨਿ॥ਤਥਥਾਥੈਆਖਿਆਮਰਦਨਿਯਾਇਓਕਿਅ
 ਏਰਤੀ॥ਤਾਮਰਦਨੈਆਖਿਆਸੀਪਤਿਸਾਹਜੇ
 ਤੁਪੁਰਾਣਸਾਈਏਰਤੀ॥ਤਥਥਾਥੈਆਖਿਆ॥
 ਮਰਦਨਿਯਾਗਥਾਥੁਏਸਾਇ॥ਤਾਮਰਦਨੈਗਥਾ
 ਥੁਏਸਾਇਆਗਥਾਥਾਸਾਕੀਤਾ॥ਥਾਥੈਸਥਦੁ
 ਓਚਾਇਆ॥ਮਃ॥ਕਹਾਮੁਖੋਯਤਥੋਯਘੋਰੇ
 ਕਹਾਮੁਖੇਗਾਮਰਨਾਈ॥ਕਹਾਮੁਖੇਤਗਥੈਦਗ
 ਨੀਰਣਕਹਾਮੁਖਾਯੁਕਵੰਈ॥ਕਹਾਮੁਖਾ
 ਹਸੀਆਮੁਖਥੈਕੇਇਥੈਦਿਸਤਿਨਾਹੀ॥੧॥ਇ
 ਹੁਸਗੁਤੇਗਤੁਮੇਗੁਸਥੀ॥੧॥ਇਕਘੜੀਮ

ਭਿਖਾਇਓ ਭੋਖਾਇਓ ਜਗੁ ਦੇਹਿ ਨੇ ਦੇਹਿ ਭੀ ਭੀ ਗੁਰੂ
 ਕਰਮੁ ਘਰੁ ਮਰਮੁ ਭਿਯਾਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪੁਰਾਣੁ ਕਰਮੁ
 ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ
 ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ
 ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ
 ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ
 ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ
 ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ
 ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ
 ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ ਕਰਮੁ ਭੀ

ਰਾਮ ਜਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮੰਦੁ ਮੁਦਿ ਮੁਦਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ
 ਇਆਰੇ ਏ ਮੁਗੁ ਨ ਤੇ ਆ ਆ ਪਾਵਿ ਨਾ
 ਪਰ ਜਾਨਿ ਆਗਿ ਮੁਗੁ ਪਾਠ ਕਰੁਣੇ
 ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਤੇ ਗਵ ਗਾਈ ॥ ਓ ਨਾਤੁ ਪਰ
 ਤਾਇ ਜਾਣੀ ਓ ਨਾਤੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸੀਰੀ ਨਾਮੁ
 ਚੀਰੇ ਰਗੁ ਓ ਓ ਓ ਨਾਮੁ ਗਾਏ
 ਪਾਇ ਕਰਿ ਰਵਿ ਰਾਜੁ ਮੁਗੁ ਰਾਜੁ ਰਾਜੁ
 ਪਾਠੁ ਰਾਜੁ ਰਾਜੁ ਰਾਜੁ ॥ ਇਕ ਨਾਮੁ ਰਾਜੁ
 ਸਿਰੁ ਮੁਗੁ ਪਾਏ ਇਕ ਨਾਮੁ ਮੁਗੁ ਰਾਜੁ
 ਸਿਰੇ ਕੇ ਕੇ ਪਾਗੀ ॥ ਆਉਤਿ ਨਿਰਿ ਓ ਗੇਇ

ਏ॥ ਫੁਲਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਗਏ ਕਰਤਾ ਰਿਸਾ ਪਿਸੁ ਏ॥
 ਮੈ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾ ਏ॥ ਐਥਿ ਗੇਸੇ ਨਾਨਕ
 ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ਮੈ॥ १॥ ਤਬ ਬਥ ਬਥ ਏ॥ ਪਗੀ ਠੇ
 ਏ॥ ਓਤੁ ਮਹਿ ਐਥੈ ਬੈਸ ਬਦੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਸੇਰ
 ਚਿਹਿਰਾ॥ ਮ॥ १॥ ਗਈ ਬਠੇ ਜੁ ਬੰਦੀ ਦੇ ਜਾਨਿ ਰੰਗ
 ਕਰੁ ਗੀ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਪਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ
 ਭੀ ਮਹਿ ਆਸਾ ਗੀ॥ ਨਾਮੁ ਪਾਠਿ ਓਤੁ ਗਤਿ ਗੇਥਿ
 ਕਾਇਰੁ ਗਾਖਾ ਪੈ ਜਾਤੁ ਮਾਗੀ॥ १॥ ਓਹਿ ਜੀਉ ਨਿ
 ਮਾਇਆ ਤੁਮਾ ਭਾ॥ ਨਾਨਕੀ ਸਿਧਾ ਜੀ ਜਕੈ ਸੇਰ
 ਗਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਚਿਰ ਚੁਕੁ ਗਥਾ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ॥
 ਜੈ ਸਾਥਾ ਏਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾ ਏ॥ ਭਖਾ ਆਪ ਗਾਧ

ਕ ਸਾਏਾ ਕਰਿ ਓਪਦੇ ਸੁਇਵੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ
 ਬਹੁ ਜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਾ ਲਾਇ ਪਿਛੇ ਲਾਵਹ
 ਟਬਖਸਿ ਲੈ ਠਿ ਪੁਰੁ ਆਗੈ ਮਗਰਿ ਪਾਏ ॥੨॥
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਸਭ ਬਿਪਿਨੈ ਕੇ ਸੁਪਹਿ
 ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਯੋਗ ਕਰੈ ਕ ਬਿਨਿ ਨ ਭੀਜੇ
 ਗੋਇਦੁ ਹਰਿ ਭਾਇਤਾ ਪੈ ਜਗ ਖਾਈ ਯੋਗ
 ਟਰ ਓਇ ਮੈ ਸਭਾ ਗੀਦੇ ਖੀਇ ਕਤੇਗੀ ਓ
 ਟਰ ਓਈ ਯੋਗ ॥ ੩ ॥ ਓਇ ਰਿਗ ਪਾਲ ਦਇਆ
 ਲ ਪੁਰੁ ਭਾਗੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨਤੀ ॥ ਪੁਰੁ
 ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਿ ਮਿਲਾਏ ਤਾਦੁ ਕੈ ਮਨ ਕੀ
 ਚਿੰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਵਖ ਧਰੁ ਸਿਪਾਇ

ਆਸ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਦਸੰਤੀ ॥੧॥ ਤਬ ਬਖ
 ਸੈਰ ਪੁਰਿ ਕਹਿ ਆਇਆ ਤੋਰੇ ਕਹਿੰਦੁ ਮੁਸਾਭ
 ਨਾਨਕੇ ਮੁਹ ਦੇ ਨ ਬਹਿਜਾਨੁ ਫਿਰਿ ਪਰਿ ਪਰਿ
 ਨਾਨਕੇ ਹੋਇ ਪਿਰ ਦਿਖਾਓ ਭਉ ਭਉ ਨਾਨਕੇ ਕਹਿ ॥
 ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਖਸਿਸ ਮੁਹ ਦੇਇ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਮੁ
 ਹਿ ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਤਿਆਗੁ ਮਾਸ ਕਾ ਯੁਗੁ ਜੋ
 ਸੇ ਗੇਇਲੇ ਗੇਇਲੀ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰਾ ਰੂਪੁ ਕਮਾ
 ਦਿਓ ਨਾਨਕ ਮੀਰ ਪਿਓ ਪਰ ਬਾਗਾ ॥੧॥ ਜਾਗੁ
 ਜਾਗੁ ਤੁਸੁ ਤਿਓ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਜਾਗੁ ਗੁਰੁ
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਪਰ ਬੰਦੀ ਐਸੇ ਗੁਰੁ ਭੋਈ ਪਿ
 ਤ ਪੜੈ ਜੀਓ ਚਲ ਸੀ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥੨॥

(261)

ਤਾਵਪਰੀਜਲੀਯਾਗਾਯੈਜਾਵਹੁ॥੮॥ਕਰਮੁ
 ਤੈਵਸਤਿਗੁਰਮਿਐਬੁਝੈਦੀਰਗਾਨਾਮੁਦਖ
 ਤੈਸੁਦੈਨਾਨਾਮੇਭਿਉਹਗਾ॥੯॥ਜਿਉਯਾ
 ਤੈਤਿਏਵੇਦੋਦੋਰਾਦੀਆਈਸਤਿਸੁਤਾਏ
 ਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ॥੧੦॥ਤਥਾਇਕਦਿਨਿ
 ਮਗਦੈਨਾਮਗਜਾਵੀਤਾਅਭਿਉਸੁਜੀਇਤਾ
 ਇਸਿਮੇਵਗਾਇਆਨਾਤੈਤਿਤੋਨਿਉਮਾਗੇ
 ਤਥਗੁਰੁਬਾਥੈਆਖਿਆਮਗਦਾਨਿਆਉਸਰ
 ਗਖਤਤਲੈਜਾਇਸਉ॥ਜਾਉਹਭਿਗਤਜਥ
 ਬੁਦੋਹਗੇ॥ਤਥਮਗਦਾਜਾਇਸੁਤਾਨਾਨਾਏ
 ਕਬਰਦਿਕਲਖੀਪਈਥੀਸਾਨਾਉਪਭਿ

ਓਹ ਓਹ ਬਿਅਕਰਹੈ ਓਹ ਸੀਸੇ ਈ॥ ਤੁਮਰ
 ਵਹੁ ਗੈ ਓਸ ਨਤੁ ਮਕਰ ਓਹੁ ਈ॥ ੩॥
 ਧਾਪਿ ਪੁਰਾ ਈ ਓਤੁ ਮਕੁ ਰੁਕ ਮਵਹਾ ਓਹੁ
 ਮੁਟ ਈ ਬਿਤ ਓਤੁ ਮਕੁ ਮਵਹਾ ॥ ੪॥ ਸਿਸੇ
 ਮੁਤ ਨਾ ਰਖ ਗੈ ਗੋਸੇ ਈ॥ ਜਿਘਰੁ ਬੁਝੈ ਆਪ
 ਥਾ ਤਿਸੁ ਗਿਰ ਨ ਓਈ॥ ੫॥ ਜਿਚਲ ਚਲਿ ਚ
 ਜਿਅਕਿ ਦੁਸ ਬੈਨਾ ॥ ੬॥ ਯੈ ਤਾਪ ਨ ਸੰਚਹੁ
 ਦੇ ਬਿਰਿ ਕੁਝੁ ਹੀ ਚਾਗਾ॥ ੭॥ ਵਰੁ ਜੁਕਹੁ ਮੁ
 ਖਹੁ ਸਹਿ ਯਹੁ ਮੁਤੁ ਪਵਿਤ ਵਹੁ ॥ ੮॥ ਓਹੁ ਗਵੇ
 ਤਹੁ ਗੁਣਕ ਹਹੁ ਜੈ ਸਤੁ ਤਪਾਵਹੁ॥ ੯॥ ਧਰਮੁ
 ਕੁਮਸਤੁ ਬੀਜ ਕਹੁ ਜੈ ਸੀਰਿ ਰਤ ਕਮਾਵਹੁ॥

[illegible]

ਹੋਇ ਪਾਇਆ ਜਿਉ ਸੁਤਾ ਬਾਗ ਤਿਓ ਕੀ ਜੀਆ
 ਇਹ ਗੀਆ ਇਕੋ ਜੀ ਜੀਆ ਜੀ ਸੁਤੇ ਹੋਇ
 ਤਾਹ ਬਾਗਿ ਸਭੇ ਮਹਿ ਸਦੀਆ ਤਬ ਬੈ
 ਆਖਿਆ ਸੀ ਕੀ ਤੇ ਵੇ ਮਹਦਾ ਨਿਆ ਤ
 ਮਹਦਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੀ ਏਹਿ ਕੋ ਜੀ ਲੀ
 ਸਭੇ ਮਹਿ ਗਈਆ ਤਾ ਬਾਬਾ ਸਿ ਆਖ
 ਖਿਓ ਮੁ ਮਹਦਾ ਨਿਆ ਏਹੀ ਮਹਦੀ ਆਖੀ
 ਏਕ ਸੰਕਾ ਮਹਦਾ ਤਾ ਮਹਦਾ ਨਾ ਆਖਿ ਪੈਗੇ
 ਪਹਿਆ ਤਬ ਸੈਦ ਪੁਰ ਕਾ ਏਕ ਬਹੁਤਾ
 ਏਕੀ ਕੀ ਹੋਆ ਤਬ ਬਾਗੁ ਕਾ ਏਕ ਬੰਦਿ
 ਏਕੀ ਬਾਗੁ ਏਕੀ ਬਾਗੁ ਏਕੀ ਬਾਗੁ

ਪੁਰਖਾਥਾਪੁਰਸੰਗਤਿਵਿਰਿਗਵਿਯਾਥੁ
 ਤਵਰਾਓਦਾਸੀਓਯਾਤਦੁਰਥਾਥਓ
 ਹੁਗਵਰਗਯਾਪਸੁਰਿਵਿਰਿਦੇਮਾ
 ਲੇਖਿਓਦੇਵਦੇਹਵਿਰਿਯਾਇਰਿਕਯੇ
 ਸਯਪਥੁਪਗਿਓਥੈਥਾਗਵਿਰਿਜਾਇਥੈ
 ਤਥਮੀਏਮਿਓਨੁਯਗਓਓਯਾਯਪਵਿਯਾ
 ਮੁਗਦਵਿਰਿਯਾਥਿਓਮੁਯਜੇਨਾਨੁਭਯਾਥ
 ਕੀਯੁਯਾਯਯਜੇਯਾਯਮਿਯੇਗਤਾਇਓਤਾਯ
 ਯੇਓਗਿਜਿਓਦੁਪਥੁਪਯੁਯਾਯੀਤਗਿਯ
 ਯੀਯੀਯੋਤਥਥਾਥੇਯਾਥਿਯਾਯਯਦਯਿਯਾ
 ਸੁਰਿਯਿਯਥਿਯਾਯਾਥਿਯਾਯੋਤਾਯਮਯਦਯੇ

ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇ ਗਜੰਤੁ ਹੈ। ਵਜਾਇ ਆਵ ਜ ਦਾ ਹੈ॥
 ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਮਰਦਾ ਨਿਯਾਜ ਮਿਠਾ
 ਅਸਾਨੁ ਮਿਲੈ ਗਤਾਇ ਉਨਿ ਚਲਿ ਲੈ ਓਹੇ ਸਿਉ
 ਨਿਬੁਢਿ ਚਹੁ ਹਮੁ ਨਿਚੋ ਜੀਯੀ ਚਦਾ ਹੈ॥ ਤਬ
 ਮੀਆ ਮਿਠਾਉ ਖੜਾਓ ਆਖਿਆ ਖਿਓ ਮੁਖਾ
 ਪੁਕਾਰੈ ਨਾਨਕ ਦਾ ਦੀਦੁ ਕਰੋ ਹਰਾ ਤਾ ਮੁਹੀ
 ਦਾ ਆਖਿਆ ਤੁਸਾ ਅਗੇ ਆਵ ਜ ਕੀਤਾ ਆਪਾ
 ਜੇ ਨਾਨਕ ਅਸਾਨੁ ਮਿਲੈ ਗਤਾਇ ਉਤਰਿ ਲੈ ਓ
 ਗਾ ਸਿਉ ਦੁਪੁਓ ਪਹੁ ਮਾਯਾ ਈਤਾ ਗਿਯਾ
 ਈਦੀ ਭਾਤਾ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਉਥ
 ਹੁਯਾ ਵਜਾ ਆਇ ਆਏ॥ ਸਿਉ ਨਿਬੁਢਿ ਚਹੁ॥

ਹਸਤਿ ਚੋੜਾਯੀ ਚਰਾਯੋ॥ ਤਿਓਜ ਮਿਓ
 ਗਾਤਾਇਓਨਿ ਚੋੜਿਓਓ ਗੋ॥ ਤਾਦੁ ਪਕਾ
 ਕੁਛ ਨਾਜਾਵੇ ਗਾਮਾਯਾ ਯੋਤਾਗੀ॥ ਅਤੇ
 ਨਿਭੁਨਿ ਚੋੜਿਓਓ ਫੁਗੁਓਵੇ ਗਾ॥ ਤਥਮੀ
 ਆਮਿਠਾ ਦੀਦੁਰਦੇ ਪਦਿ ਆਇਆ॥
 ਦਿਦੁ ਆਇ ਸਾਯਾ ਮਕਰਿਵੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ॥
 ਗੇਸਦਿ ਮਹਾਯਾ॥ ਤਥਮੀ ਆਮਿਠਾ ਬੈਠਿ
 ਆਮਾਸੁਕਾ॥ ਯਦਿ ਨਾਉ ਪੁਦਾਇਕਾਦੁ
 ਜਾ॥ ਥੀ ਹਸੁਯਾ॥ ਨਾ॥ ਕਕਾਯਾ ਮਾਜੇ ਪੁਕ
 ਤਿਤਾਦੁਗਾਯ ਪਦਿਕ ਬਾਯਾ॥ ਤਥਥਾਥੀ

ਬਾਬਦਿਤਾ॥ ਅਵਤਾਰੁ ਭਉਖਾ ਭਿਕਾਰੀ ਦ
 ਰੁਦਾ॥ ਗੁਰੂ॥ ਸੇਖਾਨੀ॥ ਅਭਿਗਾਥਿ ਕਰਿਤ
 ਦਰਗਹ ਪਦੁ ਭਿਕਾਰੁ॥ १॥ ਤਾਬਾਬੈ ਆਖਿ
 ਆਸੇਖ ਸਿਧਾ॥ ਓਸਦੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖੀ॥ ਚਉਤ੍ਰ
 ਨਾਹੀ॥ ਜੇਕੋ ਧੀਰੁ ਹਰਾਏ ਸੋ ਭਿਕਾਰੁ ਭਾਗ
 ਹਰਾਏ॥ ਤਾਸੇਖਿ ਮਿਠੈ ਆਖਿ ਆਜੇ ਨਾਨਕ
 ਕਥਿ॥ ਤੇਹਦੀ ਵਾਜਾ ਹਰਾਏ॥ ਸੋਲ੍ਹੇ ਕਾ
 ਅਵਤਾਰੁ ਦੁਖੀ ਨਾ ਦੁਖੈ॥ ਭਿਕਾਰੁ ਭਉਖਾ
 ਦਰਗਹ ਕੈ॥ ਭਿਕਾਰੁ ਭੀ ਕਾਮ ਨਾ ਦਾਹ
 ਪਾਏ॥ ਭਿਕਾਰੁ ਤੇਹਦੀ ਵਾਜਾ ਭਉਖਾ॥ ਤ
 ਬਾਬੈ ਜਬਾਬਦਿਤਾ॥ ਸੋਲ੍ਹੇ ਕਾ ਕੁਮਾਰੁ ਕਰੇ

ਥਕਮਾਈਯੋਭਓਵਦੀਇਤੁਤਨਿਯਾਈਯੋ
 ਸਦੁਬੁਝੁਤੁਯਾਇਜਲਾਈਯੋਥਿਨੁਰੇ
 ਯਦੀਦਇਓਥਲੋਯਾਰਿਚਨਤੁਸਯੋ
 ਬੁਝਿਓਮਿਲੋ॥੧॥ਇਤੁਤਨਿਯਾਈਯੋ
 ਥਕਮਾਈਯੋਸੁਖੁਤੁਵੇਸੇਵਕਮਾਈਯੋ॥
 ਸਭਦੁਨੀਯਾਈਯੋਦੁਸਾਈਯੋ॥ਕਇ
 ਦਿਤੁਨੀਯਾਈਯੋਸੇਵਕਮਾਈਯੋਤਾਦਗ
 ਹਥੈਸਦੁਪਾਈਯੋਕਪੁਨਨਕਬੰਧ
 ਯੁਭਾਈਯੋ॥੩॥ਤਾਸੇਖਿਮਿਓਯਾਗੁਕੀਤਾਯੋ
 ਥਿਓਯਾਈਯੋਓਹਕਵਨਕਗਾਏਜਿਤਪ

ਤੇਰਾ ਭਾਉ ਪੈ ਛਾਅ ਤੈ ਜੀ ਓਹ ਕਵਨ ਕਤੇ
 ਬੈਠੇ ਸਿਤ ਕਾ ਮਾਏ ਤੇ ਸਹੀ ਥੀ ਛਾਅ ਤੇ ਓਹ
 ਕਵਨ ਕਹੇ ਸੀਓ। ਸਿਤੁ ਰਗ ਵਾਲਾ ਏਕ
 ਥੀ ਛਾਅ ਤੇ ਓਹ ਕਵਨ ਕਹੇ ਜਾਏ ਸਿਤੁ ਦਿਲ
 ਗਏ ਜਾਏ ਨਾ ਭੀ ਛਾਅ ਤੇ ਓਹ ਕਵਨ ਨਿਵ ਜਾਏ
 ਜਾਵੇ ਕੁਜਾਹੇ ਤੇ ਨਾ ਜਾਹਿ ਗੁਜੇਗਾ ਤਬ ਬੈਠੇ ਸਥਾ ਭੁਏ
 ਤਾ ਛਾਅ ਖਿਓ ਮੁਖ ਮੰਦੀ ਛਾਅ ਕਾ ਬਾਥੁ ਦਾਇਆ ਤਾਮ
 ਗਦਾ ਨੇਰ ਬਾਥੁ ਦਾਇਆ ਬਾਥੇ ਸਥਾ ਬਦਲੀ ਤਾ
 ਗਗਨ ਮੁਖਿ ਦਿਖਾਇ ਮਃ ੧॥ ਛਾਅ ਤੇ ਮੁਖੁ ਦਾਇਓ
 ਦੋਹੈ ਫਿਰਿ ਮਾਏ ਤਾ ਜੀ ਛਾਅ ਪੈ ਯੋਏ ਓਹ ਪੈ
 ਛਾਅ ਕੀ ਰੁਮ ਸਾਧੁ ਹੋਇ ਪੁਰ ਹੋਇ ਸੁ

ਕਥਾਉਰ ਗਾ॥ ਸਚੁ ਨਿਦਾਜ ਕੀਨੁ ਮੁਖ
 ਲਾਮਾਨਸਾ ਮਾਗਿ ਨਿਦਾਜੁ ਸਾਗੇਰੇ ਹਮਸੀ
 ਤਮਨੁ ਮਥਾਉਰਾ ਕਾਮਖਰੁ ਈਪਾਕਖਸੁ॥
 ਸਗਮੀ ਮਥਿਓ ਕਮਾ ਦੁਆ ਤਰੀ ਕਤਿਤ ਗਇ
 ਉਥੇ ਜਿ ਦੁਖਾ ਦੁਆ ਮਾਗਦਿ ਮਨੁ ਮਾਗਿ ਕਥ
 ਦਾਗਾ ਮਿਲਾਉਤੀ ਤਿਜਿਤ ਦਿਨਿ ਨਮਾ॥੩॥
 ਰੁਗਾਨ ਕਤੇਬ ਇਓ ਮਾਭਿ ਮਾਭੀ ਰਸਮਾ
 ਹਤਰਾਖ ਉਥਰ ਗਈ॥ ਪੰਚਮ ਸ੍ਰਮਿਰਕ
 ਉਥੇ ਪਤੁਇ ਉਥੇ ਸਭੁ ਗੀ ਕਥਾਉਰ ਪਗਾ॥
 ਮੁਕਾਮਿ ਹਰਿਗੋਤਾ ਪੈਇਖ ਕਉ ਸਤਪੀ ਗਏ
 ਯਸ ਕਮਾਇਆ ਦੁਆ॥ ਰੁਗਾਨੁ ਰੁਮੁਖ

ਸਕ ਖੁਦਾਈ ਬੇਦਗੀ ਮਾਤੁ ਤੁਮਾਤੁ ਤੁਮਾ
 ਤੁਤੁਤੁਤੁਗਾਪਾਸ ਚੁਕ ਮਾਏਸੇ ਏਕਾਜੀ
 ਜੇਦਿਲੁ ਬੈਧੈਸੇ ਏਕਾਜੀਸੇ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਭੁਗਿਏਗੇਸੇ ਰਗੇਸੁਰਿ ਮੁਸਿਯਤਿਪ
 ਗਾਧਾਸੇ ਭੇਦਖਤਸੇ ਭੇਕਰਿਏਲਾਖਾਤੁ
 ਕੁਯਦਿਲੇਸੇ ਮਾਤਿ ਮੁਠੇਲਾਤਸੇ ਭੀਯ
 ਦਿਕਗੁਸਤਸੇ ਮਗਰਾਤੁ ਮੈਂਤਿ ਮੀਤੁ
 ਖੇਲਖਾਨਾਥੈਯਾਨਕਗਾਤਿਲ ਮਠਿਥਿ
 ਗਰਗਤਾਤੁ ਮਗੁਏਲਾਤੁ ਤੁਮਾਜੀਤਾਤੁ
 ਮਾਗਮਕਠਿ ਮਗਠਿ ਯਾਤੀਏਕ ਮੁਕਾਮੁਖ
 ਦਾਈਦਗਾਤੁ ਲਾਖੀਯਿਯਤਿ ਤੁਜੀ

ਸਬੁਗੀਤੀਤੀਭਲੇਮੀਚਓਬੀਧੇਗੀਪੰਚਵੈ
 ਪੰਜਿਵਿਤੁਮੁਕਾਮੈਪੰਜੈਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪ
 ਗਾਇ॥ਸਗਲੀਜਾਨਿਕਰਹੁਮੁਰੀਟਗਾਬਚ
 ਅਮਾਭਵੈਵਿਕਰਹੁਪਿਕੁਜਾਗਾਖੁਦਇਇ
 ਬੁਇਨੇਵਹੁਬੰਗਾਬੁਗੁਬੁਗੁਬੁਗੁਬੁਗੁ
 ਤੁਹਾਤੁਹਾਬੁਬੁਗੁਪਾਤੁਗਾਇਲਿਨਰੀ
 ਆਓਪੈਵਹੁਮੁਓਲਾਪੀਰਪਛੈਭਿਸ
 ਤੀਮੇਈ॥ਅਜਗਈਉਨੇਹੁਤਗਾ॥੧॥ਕਾ
 ਇਕਾਇਕਾਗਾਓਰਿਕੁਕਾਗਾਗਤਮਾਸੇ
 ਮਾਇਕਾਕੀਗਾਗਾਪਾਕਪਾਕਉਤੁਰਿਕੁਗੁ
 ਤੁਸਾਇਓਸਥਤਿਸੁਗਤਿਰਸਤਾਗਸਗਾ॥੧॥

(273)

ਕੈਸਾ ਭਾਤ ਬਥਾਥੇ ਅਖਿਆਸੇ ਖਮਿ ਚਾਹਿਕ
 ਨਾਇਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਸਾਨ ਭਾਈ ਭਾਤਾਸੇ
 ਖਮਿ ਚਾਹਿਕ ਅਖਿਆਸੀ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਸਿਧਾਤ ਬਥਾ
 ਭੁਥਾਥੇ ਸੇ ਖਮਿ ਚਾਹਿਕੀ ਬੰਧ ਪਕੜੀ ਗੈ ਸੈਲੇ
 ਭਿਯਾਤ ਬਥਾਥੇ ਅਖਿਆਸੇ ਖਮਿ ਚਾਹਿਕ ਭੇਕ
 ਨਾਮੁ ਖਰਾਹਿਕਾ ਸੁਭਾਤਾ ਬਥਾਥੇ ਬੀਯਾ
 ਖਾਹਿਕਾ ਖਮਿ ਚਾਹਿਕੁ ਸਗਲ ਸਮੇਤ ਭਿ
 ਗਏ ਖਾਤ ਬਥਾਥੇ ਖਮਿ ਚਾਹਿਕੇ ਖਿਕਾਰੈ ਗਏ
 ਖਾਹਿਕੇ ਖੈਤਾਹਿਕੁ ਮੁਹੀ ਭੁਸਮ ਕੀ ਹੈ
 ਤਬ ਭਿਯਾ ਭੁਜਾਹਿਕੇ ਭੈ ਭਾਤ

ਦੁਹੈਗਾ ਸਚੁ ਭੀ ਸਤੁ ਹੈਗਾ ਚਰੁ ਗੁਰੁ ਦੁਜਾ ਕੁ ਹੈ
 ਤਲੀ ਮੀ ਤਲੁ ਛੇਤੈ ਜਿਹੁ ਜਲੁ ਲਮਹੈ ਪਿਠ
 ਸਾਹੁ ਮੁਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਧ ਭਿਧੁ ਜੁ ਹੈ ਥੰਗ
 ਬਲੇਕੁ ਹੈ ਚੰਗੀ ਲਾਲ ਚੁ ਹੈ ਜਗੀ ਪਾਯੀ ਹੈ
 ਛਕੀ ਗੀ ਸਬੁ ਗੀ ਹੈਗਾ ਸਬੁ ਗੀ ਮਕਰੁ ਹੈ
 ਗੁਪੀ ਗੀ ਹੈ ਬੈਗੁ ਹੈ ਬੈਪੀ ਗੀ ਹੈ ਦਿਯਾ ਨਤਿ
 ਦੁਸਤੁ ਹੈ ਬੈਦਿਯਾ ਨਤਿ ਨਕਾਰੁ ਹੈ ਤੇਗ
 ਮਰਦੁ ਹੈ ਮਰਦੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈ ਇਤੇ
 ਇਤੈ ਜੇ ਜਾਨਿ ਜਾਣੈ ਤਉ ਨਾਨਕ
 ਦਾ ਸਬੁ ਦਰੁ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬੈਬੀ

ਨਾਮਿ ਚਾਇਦੁ ਪੀਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਭੁਖੁ
 ਗੁਰੂ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ਬੋਲੁ ਉਦੁ ਉਗੁਰਾਤ ਬ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ ਨਾਨਕ ਸਿਰੀ ਨਾਨਕ ਤੇਰਿ
 ਫਿਰਿ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਬਾਨੀ ਹੋ ਗੁਰੇ ਪਗ
 ਦੇ ਦੁਖ ਗੁਰੀ ਦੁਖੀ ਹੋ ਦੁਖੁ ਪੁਖੁ ਕੁਖੁ
 ਬਾਨੀ ਸੇਵਾ ਪਿਤਾ ਕਾ ਸਗੁ ਬਾਨੀ ਉਸੁ
 ਦਿਨਾ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਤਪਾ ਅਫਿਯਾ ਹੋਤਾ ਤਬ
 ਉਤਾਇ ਕਰਿ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਭਾਉ ਕਰਿ ਕੇ
 ਲੇ ਗਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਤਬ
 ਉਸੁ ਬਸਤੁ ਬਾਹੀ ਤਮੁ ਫੁਲੀ ਫੁਲੀ

੧੫੬

ਮਾਇਸਿਕੀਤੀ॥ ਦੁਪੁਰੀਯਾਰਜੀਆ॥ ਤ
 ਮੈਨੁਤਈਆਹੁਤੈਆਬਮਣਕੋਵੈ॥
 ਤਬਬੈਜੀਕਉਤੀਬੁਛਿਯਾਇਆ॥
 ਤਦੁਪੁਰੀਪੁਛਿਯਾਤੇਗੋਬਿਯਾਤੈ॥
 ਹੋ॥ ਤਬਉਸਕਉਤਿਆਜੀਸੇਗੋਪਤਾਕ
 ਸਗਪੁਹੋ॥ ਤਿਸਕੋਨਾਉਕੋਕੁਮਣਜਿ
 ਵਇਤੈਨਿ॥ ਤਬਬਾਬੋਛਿਯਾਤੇਗੋਪਤ
 ਪੁਰੀਜੀਸਗਦਿਨੁਤੈਆਹੋ॥ ਭੰਡਾ
 ਹੀਖਾਯਾਅਤੇਤੁਆਖਦਹੋਜੈਸੈਸ
 ਉਮਨੁਪਸਿਵਾਇਆਹੋ॥ ਤਬਤਨੀਰ

ਰਬੋਨਤੀਕੀਤੀਆਥਿਓਸੁਜੀਓਹਰਿਥੈਓ
 ਤਬਬਬੋਥਿਯਾਓਹਰਿਕਮਾਭਵਿਓਓਪ
 ਫਿਯਾਓਯਾਓਕੋਓਪਜਾਓਪਰਿਥਿਯਾ
 ਜਕਜਨਮੁਓਪਪੁਤੁਜਾਓਪਸਾਦੁ
 ਓਕਗਿਪੁਤੁਰੁਓਯਾਓਯਾਓਯਾਓ
 ਓਓਸਕੀਥੁਧਿਯਾਓਯਾਓਓਓਓਓਓ
 ਪਸਦੁਯਾਓਯਾਓਯਾਓਯਾਓਯਾਓ
 ਥਦੁਯਾਓਯਾਓਯਾਓਯਾਓਯਾਓ
 ਜਾਓਯਾਓਯਾਓਯਾਓਯਾਓਯਾਓ
 ਯਾਓਯਾਓਯਾਓਯਾਓਯਾਓਯਾਓ

ਬੰਧੀਆਈਆਗਾਧਾਧਾਖਰੀਦਿਸੁਜਥੀ॥ਤਬ
 ਬਾਬੈਪੁਇਆਏਤਪਜਸਿਸਕੀਆਏਨਿ॥ਤਬ
 ਬਾਬੈਪੁਇਆਤਬਦੁਨੀਚੰਦਾਧਿਆਜੀਇਹਿ
 ਪਜਾਮੇਗੀਆਏਨਿ॥ਤਤੁਬਾਬੈਇਸੁਈਇਹਿ
 ਆਖਿਓਸੁਜਾਸਾਹੀਆਮਾਨਗਾ॥ਅਸੀਆ
 ਗੈਮਗਿਏਓਗੈਤਬਦੁਨੀਚੰਦੁਸੁਈਤੀਮਤਿਪ
 ਸਿਏਗਇਆਆਖਿਓਸੁਇਤਸੁਈਗਖਗੁਰੁ
 ਤੀਓ॥ਅਤੈਆਖਿਓਏਸੁਜਾਅਗੈਮਗਿਏਓਗੈ
 ਤਤੁਤੀਮਤਿਆਖਿਓਇਪਰਮੇਸਰਕੇਇਤਸੁ
 ਈਤੈਸੁਖਿਓਲੋਗੀਆਗੈ॥ਤਤੁਨੀਚੰਦ
 ਆਖਿਆਜੀਆਕੀਯੋ॥ਤਤੀਮਤਿਆਖਿਆ
 ਜਾਓਇਆਓ॥ਤਬਦੁਨੀਚੰਦਸੁਈਯਹਿ

ਲੇਖਾਇਆਥਾਥੇਪਸਿਅਇਅਖਿਓਮੁਇਹੁਮੁਈ
 ਮੋਹਪਸਿਅਮੋਹਲਏਵੀਨਾਹੀ॥ ਏਹਿਏਵੁ
 ਤਥਗੁਰੁਥਾਥੇਅਖਿਅਗਾਇਤਪਤਾਇਓਕਰਿਪ
 ਹੁਚਾਵਹਿਗਾਜੇਮੁਈਨਾਈਪਹੁਚਾਇਸ
 ਕਦਾ॥ ਤਥਦੁਨੀਚੰਦਉਓਇਮਥਏਕਯਾ
 ਅਖਿਓਮੁਜੀਓਹੁਥਾਤਕਰਿਸਿਤਅਯੈਪਹੁ
 ਚੈ॥ ਤਦੁਹੁਗੁਰੁਅਖਿਅਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਉ
 ਦਹਿ॥ ਅਤੀਤਾਅਭਿਅਗਤਏਮੁਇਪਾਇ॥ ਇ
 ਓਸਾਖਿਪਹੁਚੈਗੀ॥ ਤਥਦੁਨੀਚੰਦਸਤਾਅਖ
 ਰੀਅਪਤਾਲੁਦਾਇਦੁਰਿਕੀਤੀਓਯਾਉਕਮੁ
 ਮੰਨਿਆ॥ ਉਕਮੁਗੁਰੁਕਾਯੈਸਾਭੈਜੀਵਈ

[illegible]

ਆਇ ਪੈਸੀ ਪਇਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਜੀ ਓਹੁ ਪਰਸਾ
 ਦੁ ਮੈ ਨੁ ਮਿਲੈ ਮੈ ਕੁ ਪਾ ਮੁਆ ਭਾਤ ਦੁਹੁ
 ਹੁ ਆਖਿ ਆਸੁ ਆਸੀ ਓਹੁ ਦੁਖ ਤੁ ਗਇਆ
 ਪਗੁਰ ਕਾ ਪਤੁ ਜਾਇ ਦੁਹੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕੈ ਪਗੁਰੀ
 ਪੈਦਾ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕੈ ਪਾਇਆ ਤਬ ਕਾ ਬਾਬੁ ਆ
 ਜ ਕੁਦਾ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕੈ ਦੁਹਿ ਰਿਸਾ ॥ ਸੁਇ ਨਿਕਾਰ ਓ
 ਕਾਰੰ ਨਾ ਕੁਦਾ ਗੁਰੁ ਪੈ ਕੀ ਆ ਕਾ ਬਾਬੁ
 ਬਿਸ ਪਾਗੀ ਗਾ ਕਾ ਓਹੁ ਕੁਰੰ ਤੇ ਕੀ ਆ
 ਗੁਰੁ ਕਾ ਬਾਬੁ ਪੁਸਿ ਓਹੁ ਗੁਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਬਾਬੁ
 ਕਾ ਬਾਬੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕੈ ਸਾਇ ਨਿਕਾਰ
 ਗੁਰੁ ਕਾ ਬਾਬੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕੈ

ਮੇਥਰੁ ਮੁਖਾਗੁ ਪਾਇ ॥ ਪੁਰਖੀ ਨਾਇਦੁ ਗਾਵੈ ॥
 ਜਤਿ ॥ ਏਹੁ ਤੇ ਮੁਖੈ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ਰਾਵਾ ਜੀ ॥
 ਭੈਰਵ ਮੇ ਪਾਇ ॥ ਜੀ ਸੰਗ ਮੁਖੈ ॥ ਏਹੁ ਪਾ ॥
 ਕੀਰਤੀ ॥ ਜੀ ਕਰ ਮੁਖੀ ॥ ਮਾਇ ॥ ਭੈਰਵ ਮੁਖ ॥
 ਜੀ ॥ ਮਿਥੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਮਿਥੀ ॥
 ਕਰਤੀ ॥ ਭੈਰਵ ਮੁਖੀ ॥ ਜੀ ॥ ਮੁਖ ॥
 ਪੁਰਖ ਮੁਖੀ ॥ ਜੀ ॥ ਮੁਖ ॥ ਜੀ ॥ ਮੁਖ ॥
 ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥
 ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥
 ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥
 ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥ ਜੀ ॥

ਜਥਾ ਅਗਤੀ ਕੀਰਤਿ ਭੋਇਤਾ ਉਠਿ ਜਾਇ ਤਥਾ
ਥਾਥੈ ਇਕ ਦਿਨਿ ਕਉ ਆਗਾ ਲਜੇ ਪੁਰਾਨ ਜਥਾ
ਪਕਰਿ ਗਥਾ ਜਥਾ ਮਥਾ ਥਾਥੈ ਆਗਿ ਆਗਾ
ਤਾਸੰ ਗਤਿ ਪਕਰਿ ਗਥਾ ਆਗਾ ਇਹ ਜਗੁ ਕੀ
ਤਾਗਤ ਥਾਥੈ ਪੁਰਿ ਆਗਾ ਅਧਿਆਇ ਲੜਕੇ
ਭੋਇਤਾ ਇਹ ਥਾਥੈ ਆਗਾ ਥਾਥੈ ਆਗਾ
ਥਾਥੈ ਆਗਾ ਥਾਥੈ ਆਗਾ ਥਾਥੈ ਆਗਾ
ਥਾਥੈ ਆਗਾ ਥਾਥੈ ਆਗਾ ਥਾਥੈ ਆਗਾ
ਥਾਥੈ ਆਗਾ ਥਾਥੈ ਆਗਾ ਥਾਥੈ ਆਗਾ
ਥਾਥੈ ਆਗਾ ਥਾਥੈ ਆਗਾ ਥਾਥੈ ਆਗਾ
ਥਾਥੈ ਆਗਾ ਥਾਥੈ ਆਗਾ ਥਾਥੈ ਆਗਾ

ਆਕੁ ਭੁਭੁਗੀ ਤਾਪਿ ਦੁਹੁਤੀ ਆਕੁ ਭੁਭੁਗੀ
 ਤਦੁ ਮੈ ਭੁਭੁਗੀ ਤਾਜੇ ਮਤਾਅ ਸੀਕ
 ਕੇ ਚੀਯ ਜਾਹਿ ਏਕੇ ਹੋਇ ਮਿਯ ਹੋਇ
 ਮਿਯ ਗਿਯ ਕੰਡੀ ਆਕੀ ਨਿਯਾਈ ਤ ਮੈਯ
 ਖਿਯਾਜੇ ਗੁਰੂ ਜਾਪਿਯ ਗਿਯ ਤਦਿ ਸੰਗਤਿ ਹੋਰ
 ਨੇ ਹੋਇ ਹੀ ਸੁਖਿ ਕੈ ਤਬ ਬਾਬੈ ਦੁਖ
 ਸੀ ਹੋਈ ਆਕੁ ਕਾਧੈ ਮੀਪ ਹਿਯਾ ਤਾਗੁਰੂ
 ਬਾਬੈ ਤੁਮ ਹਿਯਿ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿ ਆਗਾਸੀ
 ਗਾਇਲਾ ਮਃ ਗਾਧ ਕੀ ਮੁਹਤ ਕਾਪਾ ਹੁਕੁ
 ਨਿਤ ਕਾਜ ਸਦਾ ਹੁਕੁ ਗਾਮਾ ਹਿਯਾ ਕਾਧਿ

ਦਿਖਾਪਿਆਨੁ ਬੁਝੈ ਗੁਣਗੁਣਿ ਚਿਹਿਤਿ ਮਾਮ
 ਫੁਟਾ ਦਿਖਾ ਜਾਵਿ ਪਿਘਲਿ ਮਾਜਮ ਜੰਦਗਾ ॥
 ਮੇਧਮਾਨੁ ਤੁਥੈ ਜਾਂਬੰਝੀ ਪਾਇਸੇ ਤੈਥੈ
 ਰਬਿ ਪਿਘਲਾਤਾ ਸਤਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕੁ
 ਈਹਾ ਹਉਮਿ ਸਿਧਾਤੀ ਸਿਧਾਤੀ ਪਰੀ
 ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਗੁਣਾਏ ਕਰਿ ਦਾਤੀ ਮਾਇ ਪਰ
 ਤਿਆ ਕਰਿ ਏਵੇਤੀ ਮਾਗਾ ਹੁਕਮੁ ਤੈਥੈ
 ਬਿਗਸਾਣਾ ਦਿਖੀਤਾ ਬੇਤੁਤੀ ਮਾਤਾ
 ਪਾਇਆ ਪਰੁਪੰਧੈ ਗਇਆ ਤੇਰੇ ਤਰਿ
 ਜਿਹਿ ਮਾਤੀਰੇ ਤੀਖਣੁ ਧਿਆਇਆ

ਏਥੇ ਏਥੇ ਗਤਾਇਆ ਚਿਤਿ ਨਾਮ ਏਥੇ ਸੁ
 ਪਾਸ ਬੰਦ ਮੁਸਿ ਨਿਜੀ ਏਥੇ ਰੁਦੀਆ ਸੁ
 ਸਾਸ ਸੰਗਤਿ ਏਤਿ ਅਰੁ ਵਰਿਆ ਮੇਗ ਸੀ
 ਏ ਕੀਤਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ਜਿਨਿ ਮਿਥਿਆ
 ਜੇਈ ਪਈ ਪਈਆ ਸੁਦੀ ਕੁਤਾ ਨਾ
 ਰੁਹਿ ਕਾਦਾ ਸੁਏਤ ਏਅੰਤ ਰਿਜਾ ਪੀ
 ਜਾਤਾ ॥ ੧੭ ਤਦੁ ਥਾਥਾ ਗਵਰਾ ਹੋਆ ॥
 ਘਰੇ ॥ ੧੮ ਜਿਹੁ ਗੁਪਤ ਸਿਦੀ ॥ ਦੁਰੀਆ
 ਏਦ ਸੀ ਕੀਤਾ ਦਖਲ ਕੀ ॥ ਅਤਾਹ

ਤਾਗੀ ਭਰਿਓ ਤੁਕੀ ਕਹਿੰਗਾ ਤਦੁ ਪੈਰੀ ਖੜ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ

ਵਹਿਯਾਏ ਮਾਇਦਿ ਪਹਾਨਿ ਜਗੁਰੁ ਖੋਆ ਜੇ ਤੇ
 ਪਾਈ ਹੈ। ਤਉ ਗੁਰੁ ਓਤੈ ਥਾਇ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਕ ਸ
 ਥੈ ਓਨਾ ਅਥਿ ਆਜੇ ਅਸੀ ਗੀ ਸੇ ਵਕਾਤਿ ਤਉ
 ਕਉ ਦੇਖਾ ਨਿਤਾਇ ਰੁਮਰੁ ਦਲਿ ਆਆ ਦੁ
 ਦਾ ਹੈ। ਹਥਿ ਮਢੀ ਹੈ ਸੁਆਤਾ ਓਸ ਮਰਦ ਪੁਇ
 ਆਤੁ ਸੀ ਕਓਤੁ ਉਠਾ। ਤਦੁ ਹੁ ਮੈ ਦੇ ਅਤੇ ਸੀ ਤੇ
 ਬਹਿ ਆਆ ਜੇ ਅਸੀ ਗੁਰੁ ਨਾ ਕੋ ਕੋ ਸਿਖਾ ਹਾਂ। ਤ
 ਥਗਤਿ ਕੈ ਸਮੈ ਓਸ ਮਰਦ ਪੁਇ ਆਤੁ ਸੀ ਕਹਾਚ
 ਨਹਿ ਉਠਾ। ਤਥੈ ਮੈ ਦੇ ਬਹਿ ਆਆ ਜੇ ਸੀ ਅਸੀ ਨਿਤਾ ਪੁ
 ਤਉ ਗੁਰੁ ਤਿਹੁ ਦੀ। ਖੋਆ ਜੇ ਦੀ ਸੇ ਵਕਾਤਿ
 ਜਾ ਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਅਸੀ ਗੁਰੁ ਜੇ ਤੇ ਹੀ ਪਾਇ ਆਪੈ।

ਤਬ ਮੈਂਦੇ ਪੁਇਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਉ ਹਉ ਸਿ ਬੈਜਾ
 ਵਹੁ ਗੈ। ਤਬ ਉਹ ਮਹੁ ਬੋਲਿਆ। ਜੇ ਮੈ ਬੋਲ
 ਜਾਹੁ ਗੁਰੂ ਪਸਿ ਜਾਹੁ। ਤਿਤ ਪ੍ਰਤਾ। ਇਤੁ ਸਮੈ
 ਜਾਹੁ। ਤੇ ਫੁਰਕਿ। ਅਜੁ ਮਛਾਹੀ ਭੇਇ। ਚ
 ਲਿਆ। ਤਬ ਮੈਂਦੇ ਸੀ। ਤੇ ਮਾਇ ਪੈਸੇ ਪਾਇ। ਅਖਿ
 ਓ। ਜੀ। ਅਸੀ। ਅਖਦੇ। ਤੇ ਗੁਰੂ। ਤੁਸੀ। ਤੇ ਪਾ
 ਇਆ। ਤੇ। ਅਤੇ। ਤੁਸੀ। ਅਖਦੇ। ਤੇ। ਜੀ। ਅਸੀ। ਤਿ
 ਤ ਪ੍ਰਤ ਮੇਵ ਕਹਿ ਜਾਹੁ। ਅਜੁ ਗੁਰੂ ਜੀ।
 ਭੇਇ। ਮਛਾਹੀ। ਚਾਹੁ। ਤਦੁ। ਖੁਆ। ਜੇ। ਓ
 ਰਹਿ। ਅਖਿਆ। ਮੈ। ਸਾ। ਤਬ। ਕੇ। ਲੇ। ਕੁ। ਮੈ। ਪਾਣੀ।
 ਅਤੇ। ਉਹ। ਪਓ। ਗੁਰੂ। ਤੇ। ਮੈ। ਕਈ। ਵਾਰ। ਉਸ

ਤੇ ਓਪਰਿਆ ਹਾਅ ਹੁਕਈ ਵਹੁੰ ਸਪਤਿ ਸਮ
 ਇਸਾਇਆ ਹਾਅ ਤਬ ਸੈਰੇ ਅਤੇ ਸੀ ਹੋ ਜਾਤਿ ਘੋਰ
 ਦੋਵੈ ਸਿਖਾਇ ਹੁਕ ਪੈ ਗੀ ਪਏ ॥ ਤਦ ਹੁਕੂ
 ਪੁਇਆ ਜਾਤੁ ਸੀ ਇਸ ਵਖੋ ਤੇ ਇਉਂ ਆਏ ॥ ਅ
 ਹੋਇ ਨਿਚੜੈ ਆਵੇ ਤੇ ॥ ਤਬ ਸੈਰੇ ਘੋਰ ਦੁਹੀ
 ਬੇ ॥ ਤੀ ਕਰਿ ਸੁਣਾਈ ਖੁਆਰੇ ਮਿਲੇ ਕੀ ॥ ਤਬ
 ਬਾਬੋ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸੋਇ ਕੁ ॥ ਅਹੀ ਪਤਰੀ ਅਰ
 ਜੰਤੁ ਨ ਵਖੰਡੁ ਸਗੀ ਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਦਿ ਨ ਓਨਿ ਪਿ
 ਨ ਮੈ ਓਇ ਕੁਭਾ ॥ ਓਹੁ ਟੀਕਾ ਹੀ ਗੁਜਰ ਸਵੇਰੇ
 ਸਾਗਤਿ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਹੁਕ ਪੀ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉ
 ਥੈ ਪਉ ਸਬਾ ਹੁਕੈ ਸੁਮਤਿ ਆਓ ਪੈ ਜੋ ਚਾਉ ॥

ਤਿਨ੍ਹਗੀਯਾਵਾਸਿਓਦੈਸਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਥਾਨ
 ਓਓਥੈਯੋਸਿਤੁਵੇਗੀਐਕਰਮੀਤੋਇਪਾਸੁਓ॥
 ਕੰਚਨੁਕਿਯਾਕਸੀਐਵੇਗੀਚੜ੍ਹੈਚੜ੍ਹਾਓ॥
 ਜੇਤੋਵੈਨਦਰਿਸਹਾਯਕੀਥਤੁਰਿਨਪਈ
 ਤਾਓਸਤੀਪਗੀਸਤੁਭਾਗਾਬਹੀਐਪਰਿਯਾ॥
 ਪਾਸਿਓਥੈਯਾਪੁਖੰਨੁਕੀਯਾਐਕੁੜੈਪਏ
 ਗਾਸਿਓਥੈਥੇਤੁਸੁਦਾਯਾਓਕੋਗੀਓਸੁਥਾ
 ਸਿਓਬਿਯਤੁਯਦਯਨਾਨਾਕਾਤੁਪੁਸੁਪੁਖ
 ਜਮੈਪਾਸਿ॥੧॥ ਸੋਭੇਗਾਪੁਓਤੁਗੁਪਾਏ
 ਪਿਤਾਮਾਤਾਸਹਤਿਮਹਤਾ॥ਦਿਵਸੁਗੇਦਿਨੁ
 ਦਈਦਰਿਯਾਥੇਏਸਗਾਯਗੁਗਤਾਕੀਓ॥

ਆਈਆ ਬੁਝਿਆਈਆ ਫੁਲੇ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਕਰਮੀਆਪੀਆਪਣੀਕੇ ਨੈਕੇਤੁਰਿਸਿ
 ਨਾਮੁਖਿਆਇਆ ਗੇਏਸਕਤਪਾਇ
 ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਓਜਲੇਕੇਤੀ ਦੁਈਗਾਇ॥

ਤਬਕੁਰੁਬਾਬਾਨਾਮਗੀਦੇਸਿਕੇਈਦਿਨ
 ਗਿਆਓਬੈਥਹੁਤਲੋਕਨਓਧਗੀਕੇ
 ਏਨਾਗੁਰੁਗੁਰੁਗੈਜਪਦਿਆਤਬਏਕੁਸੇਵ
 ਜੇਕਾਮੁਤਬਾਓਸਕੀਓਕੁਬਹੁਤਪੁਜਾ
 ਕੇਗਾਤਬਓਸਮੁਦਿਆਜੇਗੁਰੁਆਇਆ
 ਠੈ।ਤਉਹੁਆਪਦੇਸਿਖਮੇਓਕਰਿਗੈਅ
 ਦਿਆਆਇਦਗੈਬਾਹਰਿਦੁਰਿਦਿਫੁਦ

ਦਿਖਾਇਓ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ

ਪੁਰੀਐਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਕਥ
 ਪੁਰੀਐਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਦੁਖਨਾਤਾਈਐਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਯਾਨਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਦਿਯਾਨਤਾਤਮਕਾਤੁਕੇਯਾਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਤਾਮਦੀਸੁਖਦੇਯਾ
 ਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਤਾਨਦਰਿਸ਼ਿ
 ਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਤਾ
 ਸਦਿਸਮਾਈਐ॥੧॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਤਾ
 ਖਿਤਾਇਖੀਦਤਿਮਾਨਵਾਈਜੁਗਮੁ

ਦਿਖਾਇਓ ਬਾਹਰ ਬੈਠਾ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਜੇ ਗੁਆਖਿ ਭੇਜਿ
 ਭਾਜੇ ਬਾਹਰਿ ਮਾਏ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਏ
 ਦਿਖਾਇਓ ਤਦ ਮਾਏ ਸੋ ਗਵੜੈ ਪਇਆ।
 ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ
 ਵਤਾਓ। ਅਤੇ ਚੰਦਿਭ ਨਾ ਵਤਾਓ। ਅਤੇ
 ਪਾਸੀ ਚੰਦਾ ਪੀ ਵਤਾਓ। ਬਿਨੁ ਦਇਆ।
 ਬਾਹਰਿ ਦੁਇਖਾ ਦੋਹਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕਰ
 ਦਾਦਾਓ। ਸੋ ਤੇਰੇ ਮਾਗੁ ਪਾਇਆਓ।
 ਜੇ ਨਿਤਾ ਪੂਤੀਆ ਮਾਰਦਾਓ। ਤਬ ਗੁਰੂ
 ਬਾਬੇ ਬੀਧਿ ਮਾਗੁ ਮਾਏ ਕੀ ਵਰ ਪਓੜੀ।
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲੂ ਤਾ ਸਰਪਾ

ਪੁਰੀਐਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਕਥ
 ਪੁਰੀਐਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਦੁਖਨਾਤਾਈਐਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਯਾਨਾਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਦਿਯਾਨਾਤਾਤਮਕਾਤੁਕੇਯਾਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤਾਮਦੀਸੁਖਦੇਯਾ
 ਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤਾਨਦਰਿਸ਼ਿ
 ਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਸਦਿਸਮਾਈਐ॥੧॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਖੇਤਾਦਿਪੀਦਤਿਮਾਨਵਾਈਜੁਗਮੁ

ਗਿਮੀਖੀਯਾਯੋਏਲਿ ਚੀਠੀਮੁਹਿਐਨਿਕੁ
 ਸਾਪਾਤੀਦੇਖਿਸੰਗਾਯੀਭੇਤੁਵਾਂਗੁਸਿਉਖ
 ਹਇਨਿਤਗੀਯ ਨਿਭਖਮੁਯਾਯੀਆਭੁਪੀ
 ਉਸਿਗਤਗਵਇਨਿਦਬਰੋਵਨਿਯਾਯੀ
 ਓਨਪਿੰਡਨਪਤਾਨਕਿਰਿਯਾਨਦੀਵਾਮੁਏ
 ਸਿਥਾਭੁਪਾਯੀਯਾਚਸਭਿਤੀਰਬਦੇਹਨਿ
 ਨਦੇਈਭੁਤਮਨੁਨਾਯਾਯੀਸਦੁਕੁ
 ਚੀਯੁਗਹਿਨਿਦਿਨੁਗਤੀਮਥੈਦਿਕਾਯੀ
 ਏਤੀਪਾਇਥਹਿਨਿਨਿਤਮਗੈਦੇਵਦੁਰਦੀਖ
 ਦਿਨਾਯਾਯੀਯਕੀਕਸੇਹਥੀਯੁਮੁਤਾਯ
 ਗਪਦੀਯਾਯੀਨਓਇਜੇਗਾਨਓਇਜੇਗ

ਮਾਭਿਵਾਸੀਮੁਲਾਗਾਦੀਦਿਗੈਦਿਗਿਓ
 ਦਿਗੈਤੈਦਿਗੈਦਿਗੈਗਲਾਜੀਮਾਮਰਿਜੀ
 ਦੋਲਮੈਦੀਮਾਦੁਰਾਨਵੇਦੀਗਥੈਦਾਨੋਤੈ
 ਦਿਸਨਾਨੋਦੈਤੈਤੁਪਈਸਿਰਿਖਥੈਪਾ
 ਦੀਦਿਗੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ
 ਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ
 ਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ
 ਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ
 ਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ
 ਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ
 ਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ

ਤਿਸਮਥੀ ਛੋਟਾ ਕੁਝ ਮਾਰਕ ਪਾਠ ਸਭ
 ਸੈਪ ਜਨਦੰਡੈ ਛੋਟਾ ਪਾਠ ਚਗਡਿਨਿਤ ਸੁ
 ਹੀ ਸਾਖ ਨਰੀ ਥਿਲੈ ਏਤਿ ਤਪ ਮਠੇ
 ਮਸਗਸਟ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਰਗ ਸੇਯੋ ਗੁਰੂ ਮ
 ਮੁੰਦ ਨਰੀ ਮਾਸਤ ਸਿਖੀ ਨ ਤੇਰਿ ਤੁਥੀ ਮ
 ਏਨਾ ਨਰੀ ਸਿਖਿ ਖੁਬੇ ਨਾਵ ਨਿਨਾ ਹੀਤ
 ਸਤ ਚੇਰੇ ਸਿਖਿ ਏਨਾ ਮਗੀ ਪਾਠਾ ਵਿ
 ਕੇਹੇ ਸੁਗਤ ਕੇ ਹੀ ਗਤਿ ਚੰਦ ਮਧੇ ਕੇ ਕੇ
 ਪੁਛੁ ਪਾਠੇ ਵਿਆਜ ਡਿਸਗਤੀ ਗੀਤੀ ਵਿ
 ਗੇ ਸਿ ਮੁਦਿਐ ਸਤੁ ਰਿ ਵੇਡਿਐ ਨਾਨਕ

ਤਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾਪਤਿ ਗਥੈ ਸੇਧਿ ॥ ਰਾਜਬ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਹੋਵਤਾ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਪੈਰੀ ਪਤਿਯਾਨਾ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ

ਇਤਿ ਨਿਤਾ ਉਹ ਗੁਰਮੁਖਾਦਮੀ ਭਖਦਾ ਥਾ
 ਪਾਸ ਸਗੋਂ ਸੇਵਾ ਤਾ ਬਖਸ਼ਾਇ ਪ੍ਰਗ
 ਦਿਅਾ ਨਹਿ ਸੇਵੇ ਸੀ ਉਤ ਸਤਿ ਧੰਨੁ
 ਤਬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗੇ ਪਿਰ ਪਿਰ ਤਾ ਉਤ
 ਪਾਇਆ ਤਬ ਬਖਸ਼ੇ ਜਗ ਪਰ ਹਿਲੇ ਗਇ
 ਅਗੇ ਪਿਰ ਪਿਰ ਸਿਅਾ ਤਬ ਸੇਵੇ ਕੁਝੇ ਸੀ
 ਤਾਹਿ ਗੈ ਬੈਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰ ਨਿਰਾ
 ਸਾਭੇ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀ ਕਰਾ ਭਇਉ ਤਾਹੀ ਅ
 ਨਿਗੈ ਤਬ ਬਖਸ਼ਾ ਤਪਤ ਕਰਾ ਭਇਉ ਸਾਇ
 ਬੈਠਾ ਤਦੁ ਬਿਸਮ ਮਦ ਕੈ ਪਾਇਆ
 ਉਤ ਮਹਿ ਸਿਖ ਦੇ ਤਾਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਮ:॥ ਯੁਟਾਨੰਤਰਮਕਾਟਿਗਦੈਤਰਿਮ
 ਪਰਮਾਮਾਵਾਟੀਬੇਸੀਪਗਕੀਗੁਗਕੀਨੈਥੀ
 ਰਪਾਮਾਮਾ॥॥ ਬਾਬਾਮੇਗਾਮਾਵਟੈਸਾਦੁ
 ਗਹਿਮਾਮਾਤਪਤਿਕਸਾਹਬੁਦਿਗਹਿਮਾਗੁਰੂ
 ਸੀਤਲਾਮਾਮਾਦੀਮਾਮਾਗਹਿਮਾਚੁਕਾਤਾਗਕਾ
 ਮਕਾਉਦਿਨਿਓਕਮਾਮਾਮਗਰਤੇਕੰਢਾਚ
 ਕੇਗੁਰਿਕੀਨਪਰਮਾਮਾਵਾਜਬਕਾਮਪਸੰਗ
 ਰਹਿਮਾਵਟੈਗਹਿਮਾਨਿਗਹਟਾ॥ ਸਿਮਰੀ
 ਮਾਟਸਿਤਿਮੇਤੇਫੁਟੀਮਬਕਾਹਕੈਗੁਰੂ
 ਫਾਮਾ॥ ੩॥ ਸਚੁਖਾਮਾਮਾਮਾ — ਬੈਸਕਾ

ਸਤੁਸੁਆਓਬਣਾਇਆ॥ ਸਤੁਪੁਰੀਸਤੁ
 ਵਖੋਰੇਨਾਨਕਪਰਿਪਾਇਆ॥ ਗੀਤਦਰੁ
 ਤੁਖੋਵਾਹ ਗਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖੜਤਪਉਗਠਿਆ॥
 ਕੜਹਤਪੈਨਾਹੀ॥ ਸੀਤਲੁਤੋਇਗਇਆ॥
 ਤਬਆਇਪੈਗੀਪਇਆ॥ ਤਾਅਧਿਓਸੁਰੀ॥
 ਮੇਗੀਮੁਕਉਕਗਾਤਬਸੀ॥ ਟੋਪਹਧਿਦਿਤੀ॥
 ਨਾਉਪਗੀਕੁਰੇਆ॥ ਮੁਕਤਿਕਉਚਹਿਯਾ॥
 ਮੁਕਤਿਭਇਆ॥ ਬੈਲੁਹੁਣੁਗੁਗਾਤਦਰੁ
 ਬਾਬਾਹੁਣੁਹੁਣਿਯਾ॥ ਸਮੁੰਦੁਕੀਬਰੇਤੀ॥
 ਵਿਸਿਮੁਸਲੁਉਪਰਿਪਾਇਆ॥ ਬੈਲੁਹੁਣੁ
 ਤਬਗੁਰੁਤੀਜਾਇਪੁਗਇਆ॥ ਤਬਮਖਰੁ

ਮਥਾ ਫਟੀ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਸਾਗਾ ਮੁਪਾਇਆ ਅਖਿ
 ਓਸੁ ਸਾਗਾ ਮਾਯੇ ਕਰੇ ਦੇਸੁ ॥ ਤਬ ਬੈਠੈ ਸਬ
 ਬੁਝਿਤਾ ਅਖਿ ਓਸੁ ਮਾਯੇ ਕਰੇ ਮਸਲਾ ਮਾਮਖ
 ਤੁਮਥਾ ਫਟੀ ਕੁਰੇ ਸੀ ॥ ਤਬ ਰਸਤ ਪੈ ਸੀ ਲੇ
 ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਤਬ ਮਖ ਤੁਮਥਾ ਫਟੀ
 ਅਖਿਆ ਨਾ ਕਰੇ ਦੇਸਾ ॥ ਗੁਪਤ ਮੁੰਦ੍ਰ ਕਾ
 ਸੈ ਲੁਕਰਿ ਆਵੇ ॥ ਤਬ ਬੈਠੈ ਅਖਿਆ ਮਖ
 ਮਥਾ ਫਟੀ ॥ ਕਰੈ ਸੈ ਲੁਕਰੇ ॥ ਕੁਛ ਨ ਰ
 ਹਿਭੀ ਆਇਓ ॥ ਤਬ ਮਖ ਤੁਮਥਾ ਫਟੀ ਅਖਿਆ ॥
 ਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਿਭਿ ਕੁਮਾਨ ਨ ਰਹਿ ਆਇਆ
 ਤਬ ਬੈਠੈ ਅਖਿਆ ਰਾਹਿ ਓਸ ਕੀ ਬਥਰਿ ਲੇ

ਲਾਉ। ਤਬ ਮਖਤੂਮ ਬਹਾਦਰੀ ਲਾਇਆ ਕਰਨ ਤੇ ਏਸੇ
 ਤਬ ਮਖਤੂਮ ਬਹਾਦਰੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁੰਦਰ ਦਿਖ
 ਦਿਲਾਇਤ ਬੇਤਰਾਸਾਇ ਨਿਕਾਇਲਾ ਸਾਨੇ
 ਬੇਤਾਇਰ ਮੁਨਾਹੈ। ਤਬ ਮਖਤੂਮ ਬਹਾਦਰੀ
 ਉਥੈ ਗਇਆ ਅਗੇ ਸਾਏ ਤੁਥੀ ਸਮਰ ਬੈਠੇ
 ਹਨ। ਉਥੈ ਸਾਇ ਮਾਲਮ ਪਾਇ ਉਸਾਨੁ ਸਤ
 ਪੰਜਾਹੇ ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਸਬਤ ਪਈਤ
 ਬਇਰੀ ਸਤਾਨੇ ਪਾਇ ਕੇ ਅਸੇ ਤੇ ਉਤਗੇ। ਤ
 ਦੁਪਾਣਾ ਫਕੀਰਾ ਪਾਪਾ ਰਾਗੇ ਪਠਾ
 ਮੁਦਾਇਰੀ ਬੀਰ ਗੀਰੇ ਗੈ। ਸਬਦਿ
 ਨੁਹਾਇਆ ਤਬ ਉਥੀ ਸਮਰ ਰਾਨੇ

ਗੋ।ਤਬਸਖਦੁਸਬਤਦਦਉਤਰਿ।ਭੀ
 ਉਥੈ।ਹੀਗਇਆਸਬਪਤਰਦਿ।ਚਰਿਅ
 ਤਬਇਕੁਬੋਭਿਥਾਆਇਨਿਕਹਿਆ।ਇ
 ਰਿਉਹਾਗਾਤੁਬਦਿ।ਤਬਸਖਦੁਸਬਤ
 ਦਦਪੁਰਾਇਆਗੈਤਸਖੇਕੁਰੀਤੇ।ਜਿ
 ਇਉਬੋਭਿਥਾਮੈਖਰਿਆ।ਤੁਬੈ।ਤਬਬ
 ਭਿਥਾਤੁਬਦੈਤੇਗਹਿਗਇਆਸਬਗਭਿ
 ਪਈਤਬਉਇਮਰਦਿਹਿਆਗੈਆ
 ਇਗਭਿਇਕੋਚਹੈ।ਤਬਅਗਸਤੋਪ
 ਦਉਤਹੈਨਾਹੀ।ਤਬਗਭਿਭੀਪਰੀ

ਗੁਰਦਿਨ੍ਦਿਸਿਕੁਰਗਦੇਗੇਹਾਜਬਸ
 ਬਾਓਈਤਬਓਹੁਮਰਦਇਰਿਚਯੇ
 ਗੈ॥ਤਬਮਖਤੁਮਬਤਾਦਰਓਹੁਦਿ
 ਤੀਓਬੈਗਹਿਯਾਤਬਓਹੁਮਰਦਓਹਿ
 ਟਾਜਬਤੁਮਗਦਿਨੋਹਿਯਾਤਬਓਹੁ
 ਨਾਗਾਨਗਾਨਹੁਦਿਤਬਮਖਤੁਮਬ
 ਹਾਦਰੀਤੀਹਯਾਜੇਕੇਅਖਿਅਸੁਜੇ
 ਬੈਹਿਯਾਮਨਾਨੁਦੇਹੈਤੋਹਿਗਹਿਯਾ
 ਜਬਗਤਿਪਈਤਬਓਹੁਮਰਦਆ
 ਟਿਗਤਹਿਕੇਬਿਯਿਥੈਹਾਤਬਯਿਥੈ

ਪਾਣਾ ਅਗਸਤ ਉਤਰੇ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਗ
 ਅਧਿਆਸੇ ਸਿਰਿ ਬਰਖ ਪਤ ਪੁਰਾ ਹਿ ਕੇ ਕੀਤੇ ਹਿ
 ਓਹੋ ਪੁਰਾ ਹਿ ਯਾਗੈ ॥ ਤਬ ਯਾਗ ਪਹਿਰੀ ॥ ਯੋਗੇ ਬ੍ਰ
 ਹਮਰ ਗਤਿ ਪੁਰੁ ਹਿ ॥ ਤਬ ਮਖਤੁ ਮਥਤੁ ਦ
 ਰੀ ਅਧਿਆਸੇ ਮੈ ਬੋਰਿ ਬਾਯਾ ਤੇ ਮੁਨਾਗਰ
 ਧਿਆਯੈ ॥ ਤਬ ਓਨਾ ਮਗਰਾ ਪੁਰਿ ਯਾਗੈ ਦ
 ਰੇ ਸਤੇ ਨਾ ਉਰਿ ਯਾਗੈ ॥ ਤਬ ਮਖਤੁ ਮ
 ਥਤੁ ਦਰੀ ਅਧਿਆਸੇ ਮੇਗਾ ਨਾ ਉਮਖਤੁ ਮ
 ਥਤੁ ਦਰੀ ਪੀਗੁ ॥ ਤਬ ਓਨਾ ਮਗਰਾ ਯਾ
 ਧਿਆਯੈ ਦਰੇ ਸਤੇ ਬੈ ਪੀਗਾ ਪਾਤਿ ਸਾਧ
 ਕੀ ਚ ਓਹਿ ਨਾ ਹੀ ॥ ਪੀਗਾ ਪਾਤਿ ਸਤੁ ਰੀ

ਆਇਓ ਸੇ ਤੇਰੇ ਨਿਗਾਯ ਤੇ ਪੁਰ ਇਕੋ ਠਕ
 ਦੁਹ ਨਿਵੈ ਗਾਯ ਤੇ ਪੀਯ ਪਾਤਸ ਠਕ ਸਿਰ
 ਓਠਾ ਹੋ ਤਬ ਮਖਤੂਮ ਬਠਾਵੇ ਰੀਸ ਲਾ
 ਮਾਯਾ ਲੋਕ ਕਰਿ ਕੈ ਮੁਸਾਯਾ ਚਲਾਇ ਦ
 ਗਤਿ ਯਾਯਾ ਯਾਇ ਮੁਸਾਯਾ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਲਿਖ
 ਇਉਂ ਮਾਯਾ ਮੁਸਾਯਾ ਉਪਰਿ ਚਲੈ ਬੈਠਾ ਪੁਰ
 ਮੁਸਾਯਾ ਚਲੇ ਨਾਹੀ ਚਰਿ ਪਤਰ ਦਿਨੁ
 ਗੀਯਾ ਉਦਿਲੈ ਬੈਠਾ ਗਤਿ ਯਾਯਾ ਦਿਨੁ
 ਗਾਯਾ ਤੁਸੀ ਤਉ ਤਮਰ ਭੀਯਾ ਯੋਤ
 ਬੇਰ ਯਾਨਿ ਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਲਿਖੈ ਬੈਠਾ ਤਬ

ਓ ਨਾਮ ਸ੍ਰਾਪੁਦਿਯਾਸਿ ਏਹੇ ਸਤੁ ਕਿਉ
 ਬੈਠੈ। ਤਬ ਮਖਤੁ ਮਬ ਭਾਵਰੀਆਖਿ
 ਯਾਸੇ ਮੇਰਾ ਮੁਸਲਾ ਭੀ ਚਾਹਦਾ। ਤਬ
 ਓ ਨਾਮਿ ਪਾਖਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਨਾਉ ਯਿਯਾਸਿ ਤੇਰਾ ਮੁਸਲਾ ਚਾਹੈ॥
 ਤਬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਯਿਖਿਆ ਤਬ ਮ
 ਖਤੁ ਮਬ ਭਾਵਰੀ ਕਾ ਮੁਸਲਾ ਚਾਹੈ॥
 ਤਬ ਥਾਥੇ ਪਾਸਿ ਯਾਇਆ ਸਾਧ ਮੁਕਰਿ
 ਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਤਬ ਥਾਥੇ ਪੁਦਿਯਾ ਵਿਯ
 ਓ ਓ ਮਖਤੁ ਮਬ ਭਾਵਰੀ। ਤਬ ਮਖ

ਤੁਮਬਠਾਵਰੀਅੰਖਿਆਜੀਤੁਮਰਕੁਤੁਤਾਪ
 ਦਾਹਾਤੇਰਿਆਰਾਸਾਰਾਸਰਕਾਤੁਤਾਪ
 ਆਇਪਹੁਰਿਆਹਾਤਬਥਾਥਥੀਆਪ
 ਸਾਹਿਬਾਪਾਪੁਰਿਭਮੇਰਿਦਮਕੇਹਤੀ
 ਮਿਲਾਨਿਸਫਿੰਸਾਮਿਠਭਿਜਾਗੁਤੁ
 ਵੇਰਿਕਰਗੀਆਗਾਹੰਸਾ॥੧॥ਤਬਥਾਥਥ
 ਲਿਆਆਪਿਭੰਸਾਮਖਤੁਮਬਠਾਵਰੀ
 ਕਰਮਕਰੰਗਹੈ॥ਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈ
 ਹੋ॥ਜੇਭੈਭੈਭੈਭੈ॥ਤਦੁਮਖਤੁਮਬ
 ਠਾਵਰੀਆਇਪੈਰਿਭਮੇਰਿਤੁਮਹਲਿ

ਸਬਦੁ ਤੇ ਆਗੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਦਿਉ॥ ਮਃ ੧॥ ਮੁਕਾ ਮੁਕਰਿ
 ਪਰਿਥੈ ਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲੈ ਵੀਧੇ ਧ੍ਰਾ॥ ਮੁਕਾ ਮੁ
 ਤਾ ਪੁਰੁ ਜਾਣੀ ਜਾਗੈ ਨਿਰਚਲੁ ਲੋਕਾ॥੧॥
 ਦੁ ਗੀਆ ਕੈ ਸੇ ਮੁਕਾ ਮੈ॥ ਕਰਿ ਸਿਰੁ ਕੁਰੁ
 ਏਖ ਰੁਚੁ ਥਾ ਪਹੁ ਲਾਗਿ ਗੁਰੁ ਨਾਮੋ॥ ਗੁਰੁ॥
 ਜੋ ਗੀਤਾ ਆਸੁ ਤੁਕਰਿ ਥੈ॥ ਮੁਲਾ ਤਾ ਥੈ॥
 ਮੁਕਾ ਮਾਪੰਤੁ ਤੁਖੈ॥ ਪੈ ਥੀ ਆਸਿ ਪਸ
 ਹਿਰੇ ਵਲ ਸਥਾ॥ ੨॥ ਮੁਗਿ ਪਸੁ ਤੁਗਿ
 ਪ੍ਰਥਮੁ ਨਿਜਾ ਸੇਖਾ ਮੀਰ ਸਾਹਿਬਾਦਰਿ
 ਕੁਚੁ ਕੁਚਾ ਕਰਿ ਗੇਯਾ ਵਗੁ ਭਿਚਾਰੁ
 ਹਗਾ॥ ੩॥ ਮੁਲਾ ਤਾ ਨ ਖਾਨ ਮਾਹੁ ਕਰਿ

ਮਹਿਗੋਏਕਰਿਕਰਿਕੁਚਾਪਪੜੀਮੁਤਤਿਰਿਚਲ
 ਛਾਇਲਸਮਝਤੁੰਗੀਪੁਰੁਚਾ॥ਅਸਥਰੁ
 ਤਰਮਾਹਿਦਖਾਣੀਐਵਿਗਲਤਾਬੁਏਕੋ
 ਏ॥ਨਾਨਕਦਖਾਣੇਬੇਨਤੀਰਾਹਿਬਹਿ
 ਮਹੀਅਹਿਸੇਇ॥ਪਾਅਲਰਮਾਨਖੁਮਕ
 ਮਕਾਦੁਰਕਰੁਹੁਰਕੀਮੁ॥ਸਤਤਨਾ
 ਆਤਾਆਵਣੁਰਾਵਣੀਮੁਕਾਮੁਏਕੁਰੀ
 ਮੁ॥੬੫ਮੁਕਾਮੁਤਿਸੇਨਾਅਖੀਐਰਿਸੁਸਿ
 ਰਿਨਾਏਈਐਖੁ॥ਅਸਮਾਨਧਰਤੀਚਲ
 ਸਾਮੁਕਾਮੁਏਹੀਏਕਾ॥ਗਾਇਨਾਸਚਾਏ
 ਹਵਿਸਸਿਚਾਏਤਾਹੇਲਖਪਾਏਇ

ਮੁਕਾਮੁ ਭੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਭੋਗੈ ॥
 ਤਬ ਮਖੜੁ ਮਖੜੁ ਏਕੀ ਮੁਸਾਭਾ ਭਖਾ
 ਸਾਇ ਪਾਇਆ ਤਦੁ ਮਖੜੁ ਮਖੜੁ ਏਕੀ
 ਨੂਹੁ ਮੁਠਾਯਾ ਸੇਵਾ ਭੀ ਪ੍ਰੀਤੁ ਕਰੈ ॥
 ਤਬ ਮਖੜੁ ਮਖੜੁ ਏਕੀ ਆਖਿਆ ਸੀਮੈ
 ਕਿਸ ਨੂ ਪ੍ਰੀਤੁ ਕਰਾ ਤਬ ਥਾਥੈ ਥਾਥੈ ਕੀਤਾ
 ਸਿਸ ਨੂ ਮੇਖ ਘਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਬ ਮਖੜੁ
 ਤੁਮ ਥਾਥੈ ਸਾਭਾ ਮੁਕੀਤਾ ਰਸਤ
 ਪੰਜਾਨੀ ਆਥਾ ਥਾਥੈ ਏਕੀ ਤਾਥੈ ਲਹ
 ਵਾਹੁ ਮੁਖ ਥਾਥੈ ਭੀ ਭਖਾ ਏਕੀ ॥

ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਅਧ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ਅਗੇ ਮਛਿੰਦ੍ਰ
 ਅਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾ ਥੈ ਠੇਥਾ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਚਿ
 ਠੇਥੇ ਖਿਕਰਿ ਮਛਿ ਓਸੁ ਗੋਰਖ ਨਾ ਥੈ ਏਤੁ
 ਕਓਤੁ ਮਾਣ੍ਰਾ ਏਤੁ ਗੀ ਓਇਰਿ ਤਬ ਗੋਰ
 ਖ ਨਾ ਥੈ ਮਛਿ ਮਾਜੀ ਏਤੁ ਨਾ ਨਾ ਏਤੁ
 ਥਾਥਾ ਜਾਇ ਪ੍ਰਗਇਆ ਮਾਣ੍ਰੇ ਸੁ ਮਾਣ੍ਰੇ ਸੁ
 ਕਰਿ ਕੈ ਥੈ ਗਇਆ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਪੁਇ
 ਮਾਮ੍ਰ ਮਛਿ ਓਸੁ ਨਾ ਮ੍ਰ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗੁ ਕੇ
 ਏਕੁ ਠਿਠਾਇ ਤਬਿ ਪਿਰ ਗੀ ਮਾ ਓਤਰਿ ਓ
 ਤਬ ਥਾਥਾ ਥੈ ਓਮਾ ਸਕੁਦਾ ਗਗਨੁ ਮਖ
 ਏਇਰਿ ਮਾਮ੍ਰਾ ਜਿਤੁ ਰਹਿ ਵਸਤਿ

ਦਾਨੁ ਦੁਕਰੀਐ ਦਰੀਤਹਿ ਦੁਕਰੀਐ
 ਹੈ॥ ਸਿਮੁ ਦਰਿ ਵਾਹਿਦਿ ਹਿਰਿ ਉਛਰਾ ਸੀ ਸੇ
 ਦੁਕਰੀਐ ਕਹਿ ਕੈ ਹੈ॥ ੧॥ ਜਿ ਨਿਥਿ ਪਿ ਸਗਰੁ ਤ
 ਰੀਐ॥ ਜੀਵਹਿ ਕਾਹੀ ਮਰੀਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁ
 ਖੁਦਾ ਜੋਗੇ ਪੁਰਖੁ ਦਾ॥ ਕਾਸ ਅੰਦੇ ਸਦੁ
 ਦਿਖਤ ਜੈ॥ ਮਾਇਆ ਜਾਨ ਪਾਈ ਪਾਣੀ ਪੁ
 ਰਖੀ॥ ਪਿਕਾਸ ਤਵੈ ਕਾਸ ਦਿਖੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ॥ ਕਾਕੇ
 ਤਨ ਮਤੇ ਗਾਨੀ॥ ਤਨ ਜਾਨਿ ਕਾ॥ ਤਮ ਸਰਿ ਨ
 ਹੀ॥ ਦੁਕਰੀਐ ਗਾਉ॥ ਚਾਨੀ ਕਰਤਾ ਮਨ ਮਹਿ
 ਸਹਣਾ॥ ਆਪੇ ਜਾਇਆ ਪੈ ਕੇ॥ ੨॥ ਜਸੁ
 ਨਾਗ ਕਾਸ ਅੰਦੇ ਸਾਤ ਥੀ॥ ਕ੍ਰਿਉ ਕਹਿਓ

ਇਕੁ ਕੈ ਭਾਸਾ ਭੀ ਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਗਮ ਤਉ ਨਾਨ
 ਕੇ ਏਕੇ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥ ਗਾਇਤਰਿ ਪਿਸਾਗੁ ਤਗੀ ॥
 ਜੀਵਦਿ ਆਇ ਵਸ ਗੀਐ ॥ ਗੁਣ ॥ ਭੁਜਾ ॥ १ ॥ ਤਿ
 ਤਮੁ ਹਰਿ ਸਬਦੁ ਤਯਾ ॥ ਗੁਗਮ ਕਾਯੀ ਵਿਚਿ ॥ १ ॥
 ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਸਾਖੀ ਮੇ ਗੀਸਿ ਵੀ ਵਸੈ
 ਲੇਕੁ ਸਦੇਈ ॥ ਪਤੁ ਭੁਯੀ ਮੰਗਣੈ ਤਾਈਓ
 ਖਿਆਨੁ ਮੁਖਿ ਰੇਈ ॥ १ ॥ ਥਾਥਾ ਰਖੁ ਜਾਗੈ
 ਰਖੇ ਸੇ ਰਿਗਿ ਰਿਓ ਚਲੀ ਕਰਤੇ ਥਾਗਾ ॥
 ਗੋਗੁ ਭਾਖਾਣੀ ਪਉਤੁ ਪਾਠ ਬਿਗਬੇਰੇ
 ਤਸੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਦੀਵਾ ਮੁਗਤੀ ਵਲੁ ਕਉ
 ਸੁਗਤੀ ਦੀ ਨੀਏ ਤੇ ਗੁਣ ਤੇ ਹੋਵਿ ਸੇ ਗਾ ॥

ਸਿਸਸਪਕਅਰੁਜੀਰੀਗਮਪੀਰਪੁਰਖਬਹੁਤੇ
 ਜੇਨਾਮੁਖਿਲੈਤਾਕੀਗਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਸੇਵਕੇਗੇ॥੩॥
 ਕਾਗਦੁਲੁੰਡੁਗੈਪਿਪਰਤਸੰਗੇਜੈਸੇਪਾਣੀਕ
 ਫਾਲੁਗੈਐਸੇਭਗਤਖਿਲਹਿਜਨਨਾਨਾ
 ਤਿਨਿਜਮੁਖਿਕਾਕੇਗਾ॥੪॥ਤਥੇਯਹਿਮਫਿੰਦੂ
 ਬੀਰਿਆਮੁਖਿਭਿਉਨਾਨਕਜੇਗੁਲੈਜੋਡੇਲਾਏ
 ਤੇਗੈ॥ਤਵਜਾਹੁਸੁਖਾਲਾਤਗਠਿ॥ਤਦੁਹ
 ਗੁਰੂਬੀਰਿਆਮਸਬਦੁਗੁਰੁਮਕਾਨੀਦਿਲਿਮ॥੫॥
 ਮੁਖਿਮਫਿੰਦੂਨਾਨਕੁਬੋਲੇ॥ਵਸਿਗਤਿਪਚਿ
 ਕੇਨਹੀਡੇਲੈ॥ਐਸੀਜੁਗਤਿਜੋਗਕਉਪਾਏ
 ਆਪਿਤੈਸਗੈਉਲਾਤੈਗਾ॥ਸੋਅਉ

ਤੁਸਤੀਰੁ ਹੁਸਿ ਹੈਗਾ ਆਦਿ ਜਗਾਦਿ ਰਾਗੀ ਆਈਓ॥
 ਤਬ ਬਾਬੈ ਆਖਿਆ ਕਵਣੁ ਨਗੁ ਕੁਰਹੁ ਗੋਰਖ ਨਾਖ॥
 ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਖਿਆ ਆਖਿਆ ਜੀਉ ਮੈ ਸਾ ਕਉ ਤੁਠੈ॥
 ਜੇ ਤੁਮਾਰੈ ਮਥੈ ਹੁਰਖ ਬੈਧਾ ਪਰਉਠੈ ਈ ਤੁਮਗਾ॥
 ਗੁਰੂ ਜੇ ਤੁਮਾਰੇ ਅੰਗ ਤੈ ਪੈ ਦਾਹੈ ਵੈ॥ ਤਬ ਬਾਬੈ
 ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੈ॥ ਤਦੁ ਹੁਰਖ ਬਰਦਰਹਿ
 ਆਗੇ ਸਦਿ ਮਵਿੰਦੁ ਨਾਨਿ ਸੰਧੂਰ ਨਾਹੈ ਈ॥ ਕ
 ਈ ਸੈਰੋ ਜਟ ਜਾਤ ਪੈ ਹੋਇ ਪੀਯਾ ਬੋਲਾ ਹੁਣਾਹ
 ਗੁਰੂ॥ ਤਬ ਸਿੰਘ ਲਾਦੀ ਪਕੀ ਸੁਗਤਿ ਹੋਈ॥ ਜ
 ਇਸ ਮੂੰਦੁ ਅਸਗਾਹ ਵਿਉਖੇ ਤੋਈ॥ ਤਬ
 ਬਾਬੈ ਆਖਿਆ ਹੋਹੁ ਅਸਗਾਹ ਸਮੁੰਦੁ ਬਿਓਰ

ਰਿਤ ਗੀ ਲੈਲੀ ਪੀ ਮੈਂ ਤ ਦੁਹਿ ਖੋਥ ਨ ਤੀ ਕੀਤੀ
 ਮੈਂ ਦੇ ਅਤੈ ਸੀ ਭੀ ਆਖਿਆ ਸੀ ਤੇ ਹੁਕਮ ਨੀ
 ਪਹੁੰਚਤ ਗਨਿ। ਤਬ ਕੁਛੁ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿ ਓਸੁ
 ਜੇ ਏਹੁ ਸੇਓ ਕਪੜ ਦੇ ਆਵਹੁ। ਸਤਿ ਨਾਮੁ
 ਗਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਗੁਭੁ ਨਿਗੈ ਵਹੁ ਆਕਾਹੁ ਭੁਗਤਿ
 ਅੰਤੈ ਨੀ ਮੈਂ ਭੀ ਸੀ ਮਤਿ ਸੁਰਖ ਸਾਦਿ। ਤਬ ਥ
 ਥਾ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਸਿਮਰਿ ਖੈ ਮੁਠਿ ਏਹੁ
 ਸੇਓ ਕੁਛੁ ਵੇਗਾ ਅਤੈ ਭੁਪੁ ਪੜ ਦਾ ਦਾ ਵੇਗਾ
 ਅਤੈ ਭੁਸੈ ਏਵੈ ਸਿਤ ਨੀ ਸੁਣੈ ਗੀਤਿ ਤ ਨੀ
 ਸਤੁ ਭਵੁ ਰਾਹੁ ਪਹਿਲਿ ਘੋ ਗੀ। ਤਬ ਸਿਖ
 ਪੈ ਗੀ ਪਛਾ ਆਖਿ ਓਨੀ ਸਿਸ ਨੂਤੁ ਪੁਤ

ਵੈਸਿਸੁ ਪਾਉਤਿ ਤਾਹਿ ਤਦੁ ਪਾਉ ਗੋਟਾ ਸਿੰ
 ਪਾਲ ਦੀ ਪਸਿਵ ਨਤਿ ਮੇਰੇ ਵੈ ਗਇਆ ਗੇਰੇ
 ਥਾਹਿ ਬਸੇ ਗਰੀਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਹਿ ਤਥ
 ਗੇਸਿਉ ਨਤਿ ਵਾਨੁ ਉਪਾਥਾ ਗੁਸੁਰਾਪ
 ਟਿਕਾਥਾ ਸੇਤਹਿ ਆਉਆ ਯੁਲਾਈ ਯੁਲਾ
 ਪਹਿਲਾ ਪਤਾਈ ਪਤੁ ਪਹਿਲਾ ਯੁਲਾਈ
 ਯੁਲਾ ਪਹਿਲਾ ਤਥ ਮਧਰ ਬਗਵਾਨੁ ਰੇਖੈ
 ਤਾਥਾ ਗੁਬਰ ਸਾਕਾ ਸੁਰਾਪ ਪਹਿਲਾ ਥਾਮੇਤਹਿ
 ਆਉਆ ਹੈ ਤਦੁ ਬਹੁਰਿ ਰਾਇ ਖਬਰਿ ਗੇ
 ਸਿਵ ਨਤਿ ਪਾਸਿ ਕੀਤੀ ਅਸਾ ਆਪਿ ਉਸੁ
 ਜੀਥਾ ਹਰਿ ਆਠਾ ਟਿਕ ਸਯਾਹੀ ਗੇਰੇ ਬੈਠਿ

ਨਾਇਕਾ ਕੁਹਲਿਯੋ ਤਿਯਾਏ ਤਬਗੈ ਸਿਵ ਨਿਰਿ
 ਗੀਆ ਕੇ ਸੀਆ ਪਰਮ ਸੀਆ ਪਰਮ ਸੀਆ
 ਆਇ ਨਿਰਤਿ ਲਾਗੀ ਆਕਰਿ ਆਯੋ ਕਰ ਗੰਗ
 ਕੀ ਤੇ। ਤਬ ਬਬੋ ਬੋਲਿਓ ਨਾ ਹੀ। ਪਿਆ ਨਦਿਰਿ
 ਤੰਗ ਤਿਆ ਤਬ ਪਿਛੁ ਹੁਰਾ ਸਿਓ ਨਾ ਕੁਆਇ
 ਆਆ ਆਇ ਕੈ ਲਾਗੁ ਪੁਕਰਿ ਆਖਿਓ ਸੁਗੰ
 ਟੀ ਤੇਗ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ। ਕਵਨ ਰਾਤਿ ਹੈ ਤੁਮਰ
 ਗੀ ਹਉ। ਬਿਰਪਾ ਕਰੀਐ ਤਾ ਕੀ ਤਰਿ ਮਹਿਲੀ
 ਚਾਹੁ। ਤਬ ਬਬੋ ਬੋਲਿਯਾ। ਸਬੁ ਡਾਗੁ
 ਮਾਹੁ ਦਿਖਿ। ਗੁਮੀ ਟੀ ਤੇਗ ਕਰਨ ਮੁਕੈ ਮੀ
 ਜਾਤੀ। ਚਲੁ ਹਉ ਤਾ ਕੀ ਤਰਿ ਮਹਿਲੀ ਬੁਲਾਵ

ਤਿਸੁ ਬੰਬਤਿ ਨਿਗਤੀ॥ ਗੁਣੀ ਸਿਗੀ ਜੁਗਤਿ ਮਨਿ
 ਰਮਾਇ ਲੁਤਾ ਕਉ ਮੈ ਲੁਨਾ ਲਾਗੈ ਰਤੀ॥ ਪ੍ਰ
 ਤਮਾ ਮੁਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜਾ ਮਮ ਰਣ
 ਗਭੀਤੀ॥ ੧॥ ਤਬ ਗੇਜੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀਤੁ ਮਥੁ
 ਤਮੁ ਨਹੀ॥ ਤਬ ਬਾਥਾ ਪਉੜੀ ਦੁਜੀ ਬੋਲਿ
 ਆਖਿ ਤਮੁ ਬੁਝੁ ਮਗਿ ਆਨਇ ਸਾਨੀ ਤ
 ਹਿੰਗੁ ਪੁਰੈ ਪਤੀ॥ ਏਕਾ ਮੁਏਕਾ ਗਏਤੁ
 ਰਿਭ ਵਣੇ ਵਾਜੇਤੀ॥ ੨॥ ਤਬ ਧਿਰਿ ਗੈਰੈ ਮੁ
 ਛਿਆ ਜੀਤੁ ਮਥੁ ਜੀਤੁ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਥਾ
 ਜੀਤੁ ਪਉੜੀ ਬੋਲਿ ਆਖਿ ਤਬ ਤੇਰੀ ਹਿੰਗੁ ਪੁ
 ਛੈਤੀ॥ ਤਬ ਮੁਆ ਜਾਤੀ॥ ਏਕਾ ਮੁਆ

ਉਸਤਾਦਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਗੁਰਤੀ ॥ ਸ਼ਾਇਦੈ
 ਗਮਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਬੋਲੈ ਸੇਵੁ ਤੈ ਸਿਮਰਿ ਕਾਇ
 ਲ ਗੁਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਦਸਾਇਤੁ ਮੁਖੁ ਕਾਇ ਸ
 ਦਾਸੇ ਦੁਰਦਿਨੁ ਗਤੀ ॥ ਗਾਤ ਬਗੈ ਸਿੰਘ
 ਰਿਖੁ ਫਿਰਾਸੀ ਤੁਮਹੋਰ ਬਾਧਾ ਪੁਰਾਤ
 ਦੁਰੁ ਬਾਧੈ ਬੋਲਿ ਆਪ ਭਰੀ ॥ ਮੰਦਰੀ ॥ ਭੁਮ
 ਰਿਗ ਗੁਰਗੁਰੁ ਪਰਿਗੋਰੁ ਪੁਤ ਕਾਯਾ ਮੁਗੁ
 ਪੁਰਿ ਦਾਸੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਬਾਹਰਿ ਪਰਿ
 ਕਤਾਨਾ ਕੁਭਟਿ ਆਭੁ ਰਾਸੀ ॥ ਪਾਰਬਰੁ
 ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਸਾਧਾਇ ਪੈਸੇ ਪਾਇਆ

ਬੋਲੀ ਕੀਤੀ ਮੁਆਫਿਓਂ ਸੁਕੀ
 ਲਹਿਰਿ ਕੈ ਪਰਿਚਾਲੁ ਤਬ ਬਖੈ
 ਆਖਿਆ ਜੇ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਨਾ ਹੀ ਚਾਲੁ
 ਦਾ ਤਦੁ ਹੁਗੈ ਸਿਫ ਨਾ ਭਿਆਖਿਆ
 ਜੀ ਤੇ ਗਦਿ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋ। ਭੁਕ ਮੁ
 ਠੰਢੇ ਤਾਪੈ ਜੇ ਭੀ ਚੜੀ ਯੋਗੁ ਤੇ
 ਜੀ ਤਖਤ ਹੋਵਾ ਚੜੀ ਯੋ। ਤਬ ਗੁਰੂ
 ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਭੋਗ ਜਾਨ ਮੀ ਮਨੁ ਪ
 ਦੀ ਮਸਟਾਹੀ ਕਰੇ। ਤਬ ਗੋਲਾ
 ਖਿਆ ਜੀ ਮਨੁ ਪਤੀ ਬਹੁਤੁ ਭੋਲਿ

ਚਹਿਚਲੀਐ॥ਤਬਥਾਥੈਆਖਿਆ॥
 ਤੇਗਜਾਓਉਮਨੁਪੁਤੈਦੇਜੇਗਜਾਕੁੰਦਿ
 ਕੇਤੈਦੈ॥ਅਤੇਨਗਰਕਾਗਜਾਉਦੈ॥ਓ
 ਸਕੀਪਿਓਓਪਰਿਚਰਾ॥ਤਬਗੇਜੇਆਖਿ
 ਆਪਓਸਾਜੀਤੇਗਕੀਤਾਗਜਾਮੈ॥ਹਾਲ
 ਚਿਚਲੀਐ॥ਤਬਥਾਥਾਗੇਜੇਕੀਪਿਓਓ
 ਪਰਿਚਹਿਆ॥ਤਬਓਕਾਯਗੈਆਖਦਿ
 ਜੇਗਜਾਕਮਾਓਉਆਉ॥ਤਬਚਹਿਕਰਿ
 ਗਇਆ॥ਜਾਇਥੈਓ॥ਤਬਗੇਜੇਚੰਦਕ
 ਲਾਅਤੇਗਜਾਸਿਵਨਾ॥ਤੁਓਥੇਜੇ

ਤੇ ਤੇ ਫਾਲ ਗੇ ਬਾਤੀ ਕਹਿ ਜਿ ਜੀਪ
 ਹ ਸਾਦਾ ਹੁਕਮੁ ਤੇ ਫਾਲ ਤਦੁ ਬਾਥੈ
 ਖਿਯਾਜੇ ਤਮਾਏ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਤਬ ਗੈਸਾ
 ਖਿਯਾਜੀ ਸਾਡਾ ਭਾਗਾ ਵਿਓਕ ਹੋਏ
 ਤਬ ਗੁਰੂ ਖਿਯਾਜੇ ਮਾਫਕਾ ਮਾਸੁ ਤੇ
 ਤਾ ਮਾਫਕਾ ਤਬ ਗੈਸਿ ਦਾ ਭਿਯਾਖਿ
 ਯਾਜੀ ਤੇ ਗਾਮ ਦਕਾ ਯਾਦ ਮੀਤੀ ਬਹੁਤ
 ਹੈ। ਤਬ ਬਾਥੈ ਖਿਯਾਜੇ ਗਾਓ ਤਮਾਏ
 ਦਮੀ ਤੇ ਜੇ ਗਾਏ ਪਹਿਤੁ ਤੇ
 ਮਾਫਕਾ ਜੁਧੁ ਤੇ ਫਾਲ ਮਾਫਕਾ ਬਹੁਤ

ਜਾਹੈ ਏਸੇ ਸਰਾਸ ਸੁਖ ਭਰੁ ਕਰਾਹਾਤ
 ਬਗਾਸਾ ਮਤੈ ਗਣੀ ਲਿਤਾ ਵਾਹਾ ਭੈ ਤ
 ਬਗਾਸੈ ਆਖਿਆ ਭੈ ਪਾਸੇ ਸਗਵੀ ਜੇਹਿ
 ਸੇਗਾ ਜੇਹੇ ਪਰਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਹੋਤਾ ਗਣੀ ਕਰਿ ਆ
 ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਮਿਓਰਿ ਭਰਿ ਰਿਹੈ ਵੇਗਾ ਜਬ
 ਭੁਸਮਾ ਭਿਜੁ ਪੁਕੀ ਚੈ ਜਬ ਭੁਹੁ ਜੀਤੀ
 ਐਤਾ ਪੁਤ੍ਰੁ ਦੇਵਾ ਮਤੈ ਰਿਥੈ ਹੁਇ ਚਾਹੀ
 ਐਤਾ ਬਗਣੀ ਆਖਿਆ ਭੈ ਗਜਾ ਮਾਸੇ ਭੁਪ
 ਰਿਤਾ ਰਿਕ ਪੁਤ੍ਰੁ ਹੋਭੁ ਸਕਾ ਜਨ ਮੁਖੀ
 ਦੇ ਬਾਤ ਬਜਾਨ ਮੁਖੀ ਦੇ ਪਾਏ ਰਾਖੇ

ਮਨਿ ਤਾਬਾਹੁ ਥਰ ਸਾਕਾ ਭਯਾਨੈ ॥ ਤਬ
 ਜੈ ਕਹਿ ਆਖੈ ਥੇਹ ਤੇਰਾ ਸਗੀਰੁ ਗੁਰੂ ਕੈ
 ਮੁਖਾ ਫੁੰਦਾ ਭਯਾਨੈ ॥ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਮਨ ਸਾਧੈ ॥ ਤਾ
 ਲੜਕਾ ਬਹਿ ਆਪਿ ਤਾਜੀ ਇਸ ਤੇ ਕਿਆ
 ਭਯਾਨੈ ॥ ਜੇ ਮੇਰਾ ਸਗੀਰੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਮੁਖਾ
 ਫੁੰਦਾ ॥ ਤਬ ਜੈ ਅਖਿ ਆਜੈ ਇਸ ਨੁ ਸਤਿ
 ਨਾਮੁ ਫੁਰੀ ਤੇਰੇ ਭਯਾਨੈ ॥ ਇਸ ਕੀ ਇਸ
 ਰੀਤੀ ਪੁਛੀ ਜਾਹੀ ਐ ॥ ਤਬ ਜੈ ਆਪਿ
 ਜਾ ਆਇ ਨਹੁ ਕੈ ਪਾਸਿ ਬੈਠੈ ॥ ਤਬ ਜੈ ਬਹਿ
 ਆਪਿ ਆਖਿ ਓਸੁ ਬੋਲੀ ਤੇਰੇ ਭਰਮੁ ਤੇਰਾ

ਗੀਰੁ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵੇਸਿ ਆਂ ਵੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗੀਰਿ ਆ
 ਹਰਾਇ ਹੈ ਤਬ ਓਹੁ ਭ੍ਰਮੀ ਬੋਲੀ ਪਿਤ
 ਜੀ ਏਸ ਦਾ ਸਗੀਰੁ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵੇਸਿ ਆਏ
 ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਗੁਰੂ ਓਪਰਿ ਤੈਵੇ ਇਸ
 ਤੇ ਤੇਰਿ ਆਰਾਧਾ ਹੈ ਤਬ ਚਾਹੁ ਗੁਰੂ ਪ
 ਮਿਆਇ ਖੇੜੇ ਤੇ ਪਾਤਬ ਗਾਇ ਓਨਾ ਤੁ
 ਬੋਲਿ ਆਯਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਜੀ ਏਹਾ ਭ੍ਰਮਾ ਹਾ
 ਰਾਹੁ ਹੈ ਤਬ ਥਾਥੈ ਆਖਿ ਆਹੇ ਗਾਇ ਓ
 ਮੇਰੇ ਵੇਸਿ ਨਾਹੀ ਪਰਮਾਤਮਿ ਸਕੀ ਬੰ
 ਹਾ ਪਕੜੈ ਅਤੇ ਇਸਰੀ ਇਸਰੈ ਪੈਸ

ਕਹੈ ਆਮ ਤੈ ਤੁਝੇ ਫੁਗੀ ਲੋਕ ਹਿ ਸਥ ਠਿਕ ਗਠਿ
 ਤਾ ਮੋਹੇ ਕੇ ਮਿਠੈ ਤਬ ਗਾਜੈ ਸਿਓ ਨ ਬਿਗੁਰੁ
 ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨਿ ਆਹਿ ਫੁਗੀ ਲੋਕ ਹਿ ਬੈ
 ਦਾ ਸਥ ਠਿਕੀ ਤਾ ਹਿ ਨਿਕਰਿਆ ਦਿਯਾ ਗੈ
 ਗਿਆ ਆਤ ਬਥ ਬਥੋ ਬੋਲਿਆ ਆਹਿ ਗਾਤੁ ਮੈ
 ਤਿਨੈ ਆਖੀ ਮੀਦਿ ਕਰਿ ਵਹੁ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਕ
 ਰਿ ਮੁਠਿ ਪਾਵਹੁ ਤਬ ਗਾਜਾ ਤੈ ਗਈ ਅਤੇ
 ਗਜੇ ਕੀ ਨੁਹੰ ਤਿਹਾ ਆਖੀ ਮੀਦਿ ਆਹਿ ਵਹੁ
 ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਕੇ ਸਾਮੁ ਠਿਕਾਇਆ ਤਾਹੇ ਗੈ ਕੈ ਹੋ
 ਨਿ। ਪਰ ਜਾ ਆਖੀ ਬੋਲਿ ਤਾਹੁ ਗੁਰੁ ਬਥ

ਨਹੀ॥ ਤਬ ਗਜਾ ਬਿਅਕਲੁ ਤਹਿ ਗਇਆ॥
 ਓਇਆ ਨਪ ਕਰਿ ਅਸੁਆਪੈ ਗਤੈ ਓਥਾ॥
 ਸਿਰਤੇ ਨੀਗਾ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਾਇ ਗੇ॥ ਤਬ
 ਬਾਹਰ ਮਹੀ ਨਿਪਿ ਫੈਦਾ॥ ਇਰਸ ਨਦਿ ਤੇ
 ਸੁਆਰ ਗੀ॥ ਲਇ ਓਸੁ॥ ਜਨਮ ਮਹਤੁ ਹੋਰੇ
 ਸਿਓ ਨਾਭਿ ਕਾ ਕਹਿਅਾ॥ ਸਿਖੁ ਤੇਅਾ॥ ਸੈਦ
 ਜਤੁ ਜਾਤਿ ਪੋਤਪੁਤਿ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਹਿ ਦਿਤੁ॥
 ਸਾਹ ਸਿੰਘਾ ਲਾਦੀ॥ ਪੁਸਿਖੁ ਤੇਅਾ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਲਾਗਾ ਜਪਦਿ॥ ਸਾਹ ਬੰਤੁ ਬਖਸਿਅਾ॥ ਹਰੇ
 ਸਿਦਾ॥ ਨਾਭ ਕੈ ਪਿਛੈ॥ ਬੋਲੁ॥ ਹੁਕਮੁ॥

ਸਿਖਾ ਲਾਘਾ ਪਰੀ ਸੰਗਤਿ ਵੀਹੁ ਗਿਆਰ
 ਬਗਤਿ ਪੈਦਾ ਸਭੈ ਏਕੇ ਚਰਾਇ ਬਹਿਰੀ
 ਧਰਮ ਸਾਲਾਹਾ ਤਬ ਏਕੁ ਸਿਖੁ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਤੀ ਕਹਿ ਜਾਇ। ਭਾਵੇ ਏਕੇ ਚਰਾਇ ਪਾਈ
 ਸਿਮਰਿ ਪਰੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਏਕੈ ਸਰੋਇ ਕੀ
 ਸਮਾਨੁ ਭੁਗਤੈ ਸੇਈ ਪੈਦਾ ਏਕੁ ਮਹਿਲੀ
 ਉਤੀ ਬਣੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਏਕੀ ਸੀਮਤਿ ਗੁਰੂ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਏਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਤੀ ਸੰਗਤ
 ਤਲ ਵੀ ਕਥਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਪਿਆਰਾ
 ਉਤੀ ਬਣੀ ਬਥੈ ਕਾ ਬੋਲਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਤਰ
 ਮਾਥੈ ਤਾਤਰੁ ਕਾ ਪਾਏ ਤੁਝਾ ਹਰੁ

ਹਰਬਾਸਮੁੰਦ੍ਰੇਪਾਰਿਹੰਈ॥ ਸਿੰਘਾ
 ਦੀਪਗਰੇਸਿਓ ਨਾਰਕੀਪਗਤੀਹੰਈ॥
 ਤਦੁਤਨਹਿਮੈਦੇਅਤੈਸੀਹੰਬੇਸਿਖਾ
 ਤਥਪ੍ਰਾਨਸੰਗਲੀਹੰਈ॥॥॥ ਇਆਉਪ
 ਹਿਯਾਗਾਗੁਗਾਸਾਮਹਾਨ॥॥॥ ਉਨਮਹਿ
 ਸੁੰਤੁਸੁੰਤੁਸਰਕਰੀਐ॥ ਉਨਮਹਿਤਰਖ
 ਸੰਗਨਹੀਗਹੀਐ॥ ਉਨਮਹਿਅਸਾਮੀ
 ਦੇਸਾਨਹੀਬਿਆਪਤ॥ ਉਨਮਹਿਦਗ
 ਚਿਤਨਹੀਰਾਪਤ॥ ਉਨਮਹਿਕਬਾਰੀ
 ਗੰਨਹੀਬਾਨੀ॥ ਉਨਮਹਿਗਤਸੁੰਤੁਪਿ
 ਆਨੀ॥ ਉਨਮਹਿਅਪ੍ਰਾਨਾਪ੍ਰਾਨਸੰ

੧੭੫

ਨਾਨਕ ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ॥
 ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨ ਹੀ ਕੇ ਏ ॥
 ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਸੁਹਿ ਸੁਖਿ ਨ ਹੀ ਲੇ ਏ ॥
 ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਨ ਭਏ ॥
 ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਸੁਨ ਰੇ ਹੁਗੀ ਨ ਹੀ ਭੇ ॥
 ਤੀ ॥ ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਮਾਨ ਪਿਯਾ ਨੁ
 ਨ ਥੀ ਰਾਗੇ ॥ ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠੇ
 ਚਾ ਭਏ ਤੇ ॥ ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਭਾਭ ਕੁਰਗ
 ਤਿ ਨ ਹੀ ਕੇ ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਨਮ ਨਿ

ਸਿਓਓ ਨਤੁ ਬਨਿਯਾਈ॥੨॥ ਓ ਨਮ ਨਿ
 ਸੰਨਿ ਨਾਗਇਤੁ ਰੂਤਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਬਕ
 ਨੁਕਤ ਨਾਨੀ ਕਤਤਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ
 ਪੁਨਾਯਾ ਨਰਾਨਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਤੇਤ
 ਨਮ ਨਸਾਮਾਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਸਾਕਸ਼
 ਤਾਨੀਭਾਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਇਕੁ ਪ੍ਰਦਿ
 ਕੇਯਾਨਾਨ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਗੈਰੇ ਮੁਹ
 ਯਾ॥੩॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਅਸਥਾਵਰ ਨੀ
 ਜੰਗਮਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਤੇਛੰਦ੍ਰਿਅਮ ਹੁ
 ਯੁਥਿ ਤੰਗਮਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਰਹਿਕੀਜ

ਤਿਨਧਰੀ॥ ਭੁਨਮਨਿਹਿਗਨਿਨਮਮਨਿਮਦਮ
 ਭੁਨਮਨਿਨਿਮਦਿਨੁਨੁਭੁਜੀਆਗਾਭੁਨ
 ਮਨਿਹਿਕੁਨਹੀਕੀਆਪਸਾਗਾਭੁਨਮ
 ਨਿਖਾਣੀਬਾਣੀਨਹੀਜਾਣੀ॥ ਨਨਕੁ
 ਨਮਨਿਗਤਨਿਰਬਾਣੀ॥ ਯਾਭੁਨਮਨਿ
 ਪਦੁਪਾਣੀਨਹੀਕੀਨਾਭੁਨਮਨਿ
 ਓਪਤਿਖਪਤਿਨਹੀਕੀਨਾਭੁਨਮਨਿ
 ਖੇਤੁਪਾਤਾਨਹੀਮਗਾਭੁਨਮਨਿ
 ਨੀਰਨਹੀਮਦੁਬੈਗਗਾਭੁਨਮਨਿ
 ਜੀਅਜੰਤਨਹੀਕੀਨਾਭੁਨਮਨਿਅਖ

ਨਾਮੁ ਪੁਨਰੀਤੈ ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਮੁਕਤਿ ਬੈਰੁ ਬ
 ਨਕੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓਨ ਮਨਿ ਮੁਕਤਿ ਮੁਕਤਿ
 ॥ ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਬਹੁ ਮਾਨ ਬਿਸਨੁ ਮੁਕਤਿ ॥
 ਓਨ ਮਨਿ ਰੈਗੁ ਨਾਨੀ ਪਰੇਸਾ ॥ ਓਨ
 ਮਨਿ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕੀ ਕੀ ॥ ਓਨ ਮ
 ਨਿ ਤੁਖਾਨੁ ਮੁਕਤਿ ਤੈ ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਰ
 ਤੀ ਮਤੀ ਨਾਨਕੀ ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਮੁਕਤਿ
 ਮਨਿ ਪੁਰਿਤਾ ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਪੁਰੇ
 ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਓਨ ਮਨਿ ਮੁਕਤਿ
 ਨਾਨਕੀ ॥ ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਮਿਖਾਇ

ਕਾਨੀਯਾਨੀ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਉ
 ਧਿਆਨੀ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਰੋਗੀ ਰੰਗਮ ਨਹੀ ਬੇਤਾ
 ਭੁਨਮਨਿ ਏਕੁ ਏਕਾਯੋ ਤਤਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਨ
 ਬਾਨੋ ਤਤਾ ਬੀਯਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਏਕੁ ਏਕਾਯੋ ਬੀ
 ਯਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਕਥਾ ਮੁਨਾ ਨਹੀ ਸਾਜਾ॥
 ਨਕੁ ਭੁਨਮਨਿ ਸਹਿਬਿ ਰੇਸਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ
 ਸੁਚ ਸੰਤ ਮਨਹੀ ਤਤੀ॥ ਚੰਦ ਨਤਾ ਮੀਮ
 ਨਾ ਪਰੇਤੀ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰਾਨਾ ਸੇ ਪੀਕਾ॥
 ਭੁਨਮਨਿ ਬੰਸੁ ਨਾ ਦੁਕਾਨਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ
 ਪਾਖਤ ਪੇਸੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਏਕੁ
 ਕਾਰੁਆਰੀ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਸਿਓ ਭੁਨਾ

ਬਨਿਯਾਯਾਨਾਨਕੁੰਨਗਭਿਲਖੀਨਾਜਾਈਏ॥
 ਓਨਮਨਿਕੋਈਨਕਿਸੈਧਿਯਾਏਓਨਮਨਿਜ
 ਨਸਿਨਧਗਨਿਸਮਯਾਏਓਨਮਨਿਦਗਨਕੇ
 ਧਨਮਯੀਜੈ॥ ਓਨਮਨਿਕੋਈਨਕਿਸਾਨਾਨਕੋ
 ਭੀਜੈ॥ ਓਨਮਨਿਦੇਹੁਗੇਓਨਕੋਓਨਕੁੰਨ
 ਨਮਨਿਤਤਤੀਗਥਾਨਕੋਓਨਮਨਿਤ
 ਮਨਗਨੀਪੁਜਾਨਾਨਕੁੰਨਮਨਿਦੇਵ
 ਨਦੁਜਾਏ॥ ਓਨਮਨਿਸਮਯਾਏਦੇਵਾਨਕੋ
 ਓਨਮਨਿਪੰਕਤੀਸਾਨਕਿਚੀਨਕੋਓਨਮਨਿ
 ਨਕੁੰਨਕੋਓਨਮਨਿਯੋਓਨਮਨਿਥਾਨਕੋ
 ਥੀਸਾਨਕੋਓਨਮਨਿਦਸਮਯਾਏਨਕੋ

ਕੀ ਏ॥ ਓ ਨ ਮਨਿ ਬੀ ਮਤੀ ਮ ਨ ਮ ਖੀ ਏ॥ ਓ ਨ
 ਮਨਿ ਚ ਓ ਦ ਹ ਚਾ ਹਿ ਨ ਮ ਸੇ॥ ਨ ਨ ਵ ਓ ਨ
 ਮਨਿ ਮ ਹ ਸਿ ਬਿ ਗ ਸੇ॥ ੧॥ ਓ ਨ ਮਨਿ ਮ ਜ ਮ ਦਿ
 ਤਾ ਨ ਭੀ ਤਿ ਆ ਗ੍ਰਾ ਓ ਨ ਮਨਿ ਮ ਬ ਦੁ ਰੁ ਮ ਬ ਦੁ
 ਨ ਕੇ ਏ॥ ਓ ਨ ਮਨਿ ਓ ਨ ਨ ਸੀ ਤਾ ਹੁ ਏ॥ ਓ
 ਨ ਮਨਿ ਗ ਰੁ ਨ ਤੁੰ ਮ ਯ ਵੀ ਗ੍ਰਾ ਓ ਨ ਮਨਿ ਮ ਹ
 ਤਾ ਨ ਗ ਰੁ ਬ ਸੀ ਗ੍ਰਾ ਓ ਨ ਮਨਿ ਓ ਚ ਗੀ ਚਾ
 ਕ ਹਾ ਏ॥ ਨ ਨ ਵ ਓ ਨ ਮਨਿ ਮ ਹ ਲ ਭੀ ਮ ਭੇ
 ਕ ਓ ਏ॥ ੧॥ ਓ ਨ ਮਨਿ ਮ ਨ ਚੁ ਦ ਮਿ ਓ ਮਾ
 ਲਾ ਗਾ ਓ ਨ ਮਨਿ ਮੁਖ ਮੰਦੇ ਨ ਨ ਜ ਗਾ ਓ
 ਨ ਮਨਿ ਮੁਖ ਮ ਨ ਭੀ ਮ ਬੁਲਾ ਗਾ ਓ ਨ ਮਨਿ

ਤਾਤਸਾਖੀ ਯੁਗਾਓ ਨਮਿ ਯੁਗਵਤੁ ਨਾ
 ਨਾਓ ਨਮਿ ਦਸਾਖੀ ਯੁਗਵਤੁ ਨਾਓ
 ਮਿਓ ਦਸਾਖੀ ਨਾਓ ਨਾਓ ਨਾਓ
 ਮਿਓ ਵਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਓ ਯੁਗਵਤੁ ਨਮਿ
 ਮਿਓ ਵਤੁ ਨਾਓ ਨਾਓ ਨਮਿ ਵਤੁ
 ਵਤੁ ਨਾਓ ਨਾਓ ਨਮਿ ਨਾਓ ਵਤੁ
 ਨਾਓ ਨਾਓ ਨਮਿ ਵਤੁ ਨਾਓ ਵਤੁ
 ਨਾਓ ਨਮਿ ਵਤੁ ਨਾਓ ਨਾਓ ਨਾਓ
 ਮਿਓ ਵਤੁ ਨਾਓ ਨਾਓ ਨਮਿ
 ਵਤੁ ਵਤੁ ਨਾਓ ਨਾਓ ਨਾਓ
 ਉਤ ਵਤੁ ਨਾਓ ਨਾਓ ਨਾਓ

ਨਿਪਿਯਾ ਨਾਨਾਗਾਨਿੰਕਾਗਾਤਬਅਤਸੇਰਾ
 ਰਾਨੀਕਿਦੁਪਸਾਗਾਓਨਮਨਿਪਿਯਾਨਾਨੇ
 ਭਸਿਕੀਨਾਉਨਮਨਿਪਿਯਾਨਿਨਓਤਕੁਕੁਕੁ
 ਨਾਓਨਮਨਿਸਹਸਿਬੰਦਿਨਬੀਰਾਗੀਓਨ
 ਮਨਿਸੰਜਮਨਪੁਯੀਤਗੀਸੁਪਓਬੰਦਿਉਨ
 ਮਨਿਨਹੀਮਬੀਨਾਨਾਨਕਾਤੀਤਬੰਦਿਉਨ
 ਮਨਿਨਹੀਕਬੀਨਾਨਾਉਨਮਨਿਅਗਮਨਿਗ
 ਮਨਹੀਧੋਗਾਉਨਮਨਿਸਖਾਸਿਖਾਨਸਏਗ
 ਉਨਮਨਿਸੰਜਮਜੀਲਾਨਹੋਤਾਉਨਮ
 ਨਿਪਿਯਾਨਾਨਾਨਾਨਰਸੇਤਾਉਨਮਨਿਅ
 ਨਹਰਬਾਣੀਗਤਾਉਨਮਨਿਅਨਰਸ

(347)

ਦਸਾਉ ਨਮਾਨਿ ਮੈਠਿ ਨਖੁ ਲੈ ਮਨਾਵੀ॥ ਨਾਨਕ
 ਉ ਨਮਾਨਿ ਸੁਗੰ ਨਤ ਨਵੀ॥ ੧੭॥ ਉ ਨਮਾਨਿ
 ਖੁਆ ਛੁਟਵੀ ਤਾਗੀ॥ ਉ ਨਮਾਨਿ ਖੁਲੈ ਜੋਤਿ
 ਪਸਾਗੀ॥ ਉ ਨਮਾਨਿ ਖੋਲੇ ਪਗੀ ਰਬ ਪਗਾ॥
 ਉ ਨਮਾਨਿ ਖੋਲਿ ਅਕਾਸੁ ਦਿਵਾਨਾ॥ ਉ ਨਮਾ
 ਨਿ ਖੋਲਿ ਗਵਿਸ ਸਪ੍ਰਗਟਾਗੇ॥ ਉ ਨਮਾਨਿ ਖੋ
 ਲਿ ਤੈਵੀ ਏਸ ਮਾਗੇ॥ ਉ ਨਮਾਨਿ ਖੋਲਿ ਵੀਅ
 ਮਸਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਕਸ ਤੇ ਬੇਸ ਬਗਾ॥ ੧੮॥
 ਉ ਨਮਾਨਿ ਖੁਆਗੇ ਨਰੁ ਘਾਗੇ॥ ਉ ਨਮਾਨਿ
 ਖੁਆਗੇ ਸੰਤ ਮਪ੍ਰਭ ਧਾਗੇ॥ ਉ ਨਮਾਨਿ ਵੀਰ
 ਬਛੁਟਵੀ ਤੇਗੀ॥ ਜੀ ਜੀ ਤੇ ਹਮ ਥੀ ਸਰ

ਖੋਗੀ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਖੋਗਿ ਬਤਾਈ ਮਨ ਸਾ॥ ਤੁਮ ਦੇ
 ਧਤ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿ ਆਸ ਰਸਾ॥ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ
 ਮਨ ਸਾਮਾਈ॥ ਕੁਛ ਵੀ ਸੈ ਆਲੇ ਮੁਮਨੁ ਬਿਗ
 ਸਾਈ॥ ੧੯॥ ਆਪੁ ਹੁਕੀ ਨੀ ਮਨ ਸਾਮਾਈ॥ ਆਪੁ
 ਹੁਕੈ ਗੁਣ ਪੁਰਿ ਸਮਾਈ॥ ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਚਤਤ
 ਲੇ ਕੀ ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਹਕਾਤ ਮ ਮ ਬਿਯੋਗੁ॥
 ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਦਿਗ ਚਾਰਿ ਓਪਾਈ॥ ਆਪੁ ਹੁਕੈ
 ਸਟਿਕੀ ਸਕਰੇਈ॥ ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਫੁਕੀ ਆ
 ਵਨਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਓਨ ਗਤਿ ਯਖੀ ਨਾਨਾਈ॥
 ਓਨ ਕਾਰ ਓਤ ਪਤਿ ਪੁਰਕੀ॥ ਓਨ ਕਾਰ
 ਗਰਨਾ ਮ ਬਿਯੋਗੀ॥ ਓਨ ਕਾਰ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾ
 ਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਸਤਾ ਮੁਸੁ ਸਤੁ ਮਾਇਆ॥

ਕੁਝ ਅਥਿਸ਼ਾਨੁ ਮਹੇਸ਼ ਪਾਏ ਭਿਨੀ ਰਾਗ
 ਗਾਨੀ ਨਾਜਾਏ ॥ ਅਨਿਕਤਾ ਤਿਸਹਿ ਬਾਹਿ ਮਹਿ
 ਜੀਅਗਾਨਾ ਨਕਲਿ ਕਾਹੇ ਸਤੁ ਬਿਦੁਸੀ ॥
 ੨੧ ॥ ਭਿਤੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਲੀ ਹੋਈ ਰਿਹੈ
 ਕੀਚੀ ਨਾਮ ਥੀ ॥ ਪੁਗੁਲੈ ਰਿਹੈ ਨਾਮ ਕੀ ॥
 ਓਥੈ ਹੀ ਦੁਗੀ ॥ ਸੈਦ ਪੈ ਹੋਇ ਪਾਈ ॥ ਕਰ
 ਸਮਾਜ ਗਵੈ ॥ ਗੋਗਾ ਹਟ ਕੀ ਪਾਸਿ ॥ ਗੋਰ
 ਪਾਟ ਕੀ ਵੈ ਪਾਸਿ ॥ ਏਕੁ ਚੁਭੁ ਕਹੈ ॥ ਰੇ ਕਰ
 ਕਾਭੁ ਸਮਾਜੀ ਤੈ ॥ ਰਿਵੈ ਸੈਠਾ ॥ ਤਿਸ ਵਿਸਿ
 ਲਿਖਤੁ ਹੋਇ ॥ ਗਾਪੁਗ ਵਿਕੀਤੀ ॥ ਨੀਪ
 ਗਾਨੁ ਰਖਾਈ ॥ ਪੁਗੁਲ ਪਾਇ ॥ ਨਾਪ

ਏਸੇ ਗੀਗੇ ਜੇ ਸਿਉ ਨ ਭਿੰਨੇ ਗੁਮਿ ਲੀਯਾ ਥਾਨੁ
 ਯਾਗੇ ਸੇਵਿ ਕਾਨ੍ਹ ਮੀਆਂ ਦੇ ਗਾਨ੍ਹ ਜੰਝੂ ਦੀ ਪ
 ਤਾਏ ਮੇਰੇ ਗੁਮਿ ਖਿਨੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸਾਮਲੇ ਕਾ ॥੧੫॥
 ਮੈਰੇ ਕੈਸੀ ਪੁਰੁਖੀ ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਰਾਮੀ ਤੇ
 ਥਾਥੇ ਯਾਪੈ ਨਾਹਿ ਰਖੇ ॥ ਗੇਰੇ ਸਿਉ ਨ ਭਿੰਨੇ
 ਗੁਮਿ ਮੰਜੀ ਲੀਯਾ ਗੇਰੇ ਸਿਉ ਨ ਭਿੰਨੇ
 ਗੁਮੁ ਦੀ ਪੁਸੀ ਤੇ ਏਸੇ ਥਾਨੁ ਦੇ
 ਗੈਰੇ ॥ ਥਾਨੁ ਦੇ ਥਾਨੁ ॥ ਏਕ ਮੁਖਾ ਕੀ ਕੈ
 ਯਾਹਿ ਗਏ ਗੈਰੇ ॥ ਏਨਿ ਸੇਵਾ ਕਾ ਏਕੁ ਤ
 ਕੀਤਾ ਮੰਜੀ ਤੇ ਏਨਿ ਤੀਯਾ ਮੁਖਾ ਥਾਨੁ
 ਤਿਸੁ ਤਾਰਾ ਦੇ ਥਾਨੁ ਨਾਹਿ ਭੁਗੀ ਦੀ

ਕਰੀਪਕਰੀਅੁ ਮੁਅਤੇਪਸਵੇਰੇ ਨਾਹਿਅੰ
 ਜੀਭੰਗੀਅੁ ਮੁਆਰਾਬਥਾਤੁਰਿਆਇਆਤੁ
 ਮੈਰੇਮਖਿਥੇਨਤੀਕੀਤੀਅੁ ਮਖਿਓਸੁਰੀ
 ਮਾਗੇਮਹਾਦਿਓਕੇਪ੍ਰੀਤਗਾਨਾਹੀਮਾਦੇਰੁਪੁ
 ਇਸਥਾਨੀਹੁਰੁਦਿਤੀਅੁ ਮਿਸਕੀਆਵਸੁ
 ਤੁਭੀਗਵਾਈਆਇਕਤੁਗੀਅੁ ਤੈਮੁਸੁ
 ਥੀਮੈਤੀਦਾਤਿਭੰਗਿਚਹਿਓਗੁਓਸੁਕੈ
 ਬਖਿਸਿਆਵਹਤੀਅੁ ਤਬਥਾਥੈਮਖਿਆ
 ਮੈਰੇਓਸਕਾਤੁਓਖਿਓਪਇਆਏਤਾਤਬ
 ਓਤੁਪਰਿਸਾਵੈ ਤੁਓਤੁਗੇਪਾਵੈਪੁ

ਮਤਦਿਉਤਬਗੇਏ ਨਿਸੇਓਨਕੈਤਏਨ
 ਰੇਤਾਏਕੇਸਾਏਕੈਏਨਿਸਾਏਕੈਸਾਏਕੈ
 ਮਤਦਿਉਤਬਗੇਏ ਨਿਸੇਓਨਕੈਤਏਨ
 ਰੇਤਾਏਕੇਸਾਏਕੈਏਨਿਸਾਏਕੈਸਾਏਕੈ
 ਮਤਦਿਉਤਬਗੇਏ ਨਿਸੇਓਨਕੈਤਏਨ
 ਰੇਤਾਏਕੇਸਾਏਕੈਏਨਿਸਾਏਕੈਸਾਏਕੈ
 ਮਤਦਿਉਤਬਗੇਏ ਨਿਸੇਓਨਕੈਤਏਨ
 ਰੇਤਾਏਕੇਸਾਏਕੈਏਨਿਸਾਏਕੈਸਾਏਕੈ
 ਮਤਦਿਉਤਬਗੇਏ ਨਿਸੇਓਨਕੈਤਏਨ
 ਰੇਤਾਏਕੇਸਾਏਕੈਏਨਿਸਾਏਕੈਸਾਏਕੈ

ਅਤੇ ਮਾਥੈ ਇਕਾ ਕੇ ਸਹ ਕਾ ਤਦੁ ਤਨ
 ਹਿ ਹੁਸਾਇ ਹੁਗਾ ਅਤੇ ਸੀ ਹਾ ਫੀ ਥਾਥੇ
 ਤਬ ਥਾਥਾ ਕਸਮੀ ਗਗਇਆ। ਕੇ ਏਇ
 ਹੁਏ ਥੈ ਭੀ ਮਹਿ ਆਗਾਇ ਕਥੁ ਤਨ
 ਓਪਰੀ ਕਹੇ ਏ। ਤਬ ਕਸਮੀ ਗਕਾ
 ਪੰਛਿਤੁ ਬਿਹਮਦਾਸੁ ਧਾਓ ਸੁ ਮੁਖਿ
 ਆਏ ਇਕੁ ਘਰੀ ਹੁਆਇਆ ਏ। ਤਬ
 ਓਸ ਕੈ ਸਾਥਿ ਤਇ ਓ ਚਪੁਗਣਾ ਕੇਰ
 ਆਨਿ। ਅਤੇ ਗਾਇਲਿ ਚਕੁਰ ਪੈ
 ਆਇ ਗਮਗਮ ਕੀ ਤੀ ਓ ਸੁ ਕਥੈ

ਬੇਠਿਗਠਿ ਆਤਬਰੁ ਪਦੇਖਿ ਵੇ ਅਖਿ ਓਮ੍ਹ
 ਤੁਹੈ ਹਸਾਧੁ ਹੈ ਤੈਰ ਮਤੇ ਸਿਓ ਪਹਰੇ
 ਹਨਿ ॥ ਅਤੇ ਹਸੇ ਸਿਓ ਪਹਿਰੇ ਹੈ ਹਨਿ ॥ ਅ
 ਤੈਤੁ ਸੀਰਿ ਆਕਰੁ ਸੁਰਿ ਓਢੈ ਓਢੈ ॥
 ਅਤੇ ਮਾਸੁ ਮਢਾਯੀ ਸਿਓ ਹੋਰੁ ਓ
 ਤਬ ਥਾਥਾ ਬੋਲਿ ਆ ॥ ਪਓੜੀ ॥ ਗੁ
 ਮਾਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਤੁ ਮਹਿ ਫਾਹੁ ਤੈ ॥ ਮ ॥
 ਗੁਰਮਿਲਿ ਆਸੁ ਨਹੀ ਸੀਐ ਸਿਓ ਦੁ
 ਹੈ ਪਰੇ ਸੀਗਾ ਗਾ ਸਰਦਿ ਸੇਹਰੇ
 ਆਵਾਯੀ ਸਰਗਰੇ ਸੁਰਗ ਤਾ ॥

ਅੰਤਰੁ ਰਤਾ ਸਚਿ ਮੰਗਿ ਸਿਉ ਮੰਗੁ ਮਨੀਐ
 ਲਾਲਾ ਕ ਵਡਾ ਦਿਗ ਮੈ ਸਚਿ ਨਾ ਸਿਗੁ
 ਹੋਵੈ ਸ ਥਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਜੀ
 ਤਗ ਘੋਰੈ ਦੇਖਤ ਨਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ਘੋਰ
 ਯੀ ਘੋਰੈ ਮੈ ਸਗਲਿ ਉਸਿਰਿ ਮੈ ਸਮ
 ਕਾਲਾ ਪੁਖਿ ਮਾਰਿ ਮਨ ਨਿਰਿ ਮਾ ਥੁਰ
 ਕ ਮੁਕੇ ਗਧੁ ਥਿਕ ਗਲਾ ਏਨੀ ਮਾਂਝੇ
 ਨਰਿ ਨਾ ਮਾਣ ਏਨੀ ਸਿਰੁ ਗੁਰੁ ਸ
 ਥਰਿ ਨ ਕਰੈ ਏਨੀ ਗਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ
 ਤੇ ਧੀ ਮਾਨੁ ਕੈ ਮਾਲ ਜੀ ਸਾਲਾ ਮੁ

ਭੁਗੈਭੁਗਸੇਵਿਭੈਭੁਗਪਓੜੀਨਿਰਮ
 ਭਾਨਾਨਕਾਨਗੀਤਤੁਐਤੁਸਕਾਸ
 ਚਿਯਗਾਯਾਏਵੇਪਾਧਰੁਏਕੁਰੁਗੁਰ
 ਪਓੜੀਨਿਰਥਾਓ॥ਕੁੜਾਏਕੁਰੁਨਾਨ
 ਕਾਸਕੁਸੁਖਤਭਿਵੈਨਾਓ॥ਪਓੜੀ
 ਯਾਪੀਏਯਾਪੁਸਾਸਿਯਾਪੁਪਛਾਇਯਾ॥
 ਯਥਰੁਧਰੁਭਿਵਿਵੇਦਿਚੀਰੇਯਾਤਾਇਯਾ॥
 ਵਿਦੁਥੰਮਾਗਗਾਨੁਗਾਭਿਸਥਰੁ
 ਗੀਸਇਯਾਸੁਗੁਰੁਚੰਦੁਭਪਾਇ
 ਰੇਤਿਸਮਇਯਾਕੀਏਗਤਿਰਿਨਿਤ

ਚਰਦਿਤਾਇਆ ਤੀਰਥਧਰਮੁ ਏਕਗਿਨ
 ਦੁਤਪੁਰਬਾਇਆ ਤੁਪੁਸਿਰਿਅਦੁਰ
 ਕੇਇਕਿਆਆਪਿਵਖਾਇਆ ਤੁਪੁਸਾ
 ਚੈਤਪਓਨਿਵਾਸੁ ਓਰਿਆਵਦਿਜਾਇ
 ਆ॥੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਨਾਨਕਸਦੁਜੇਵਮੈਚ
 ਓਓਮਾਹਾਓਇ॥ ਨਗਮਿਗਮਝੀਅਸੀਅ
 ਘਰਿਸਨੁਓਇ॥੧॥ ਨਾਨਕਸਾਵਦੁਜੇਵਮੈਚ
 ਪੁਇਵੇਜਾਓਇ॥ ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਧਨਾਪੰਥੀਚ
 ਕਹੋਓਇ॥੨॥ ਪਉਜੀ॥ ਤੁਸਚਸਚਿਆਹੁਜਿ
 ਨਿਸਚੁਵਹਤਾਇਆ ਬੈਠਤਾਜੀਯਾਇਕਦ
 ਯੁਧਪਿਯਾਬਹਮੈਵਡਾਕਹਾਇਅੰਤਨ

ਪਾਇਆ ਨਤਿ ਸੁਗੁਪ ਨਰੇ ਬਦਰ ਸਬਦਿ
 ਆਨਤਿ ਸੁਥਪ ਨ ਮਾਇ ਵਿਨਿਤੁ ਜਾਇਆ
 ਨਤਿ ਸੁਗੁਪ ਪਿਆਸ ਸਹਿ ਲ ਪਾਇਆ ਗੁਰ
 ਮਹਿ ਪੁਸ ਮੇ ਸੁਥੁ ਦੁਖ ਤਾਇਆ ਸਚੇਰੀ
 ਪਤੀ ਆਇ ਸਹਿ ਸ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦਰਸੈ ਪੁਰਨ
 ਹੋਈ ਮਾਯਾ ਕੀ ਕਾਤ ਬਹੁ ਮਦੁ ਪੰਡਤੁ
 ਆਇ ਪੈਗੀ ਪਾਇਆ ਭਾਖਿ ਓ ਸੁਜੀ ਸੀ ਏਹ ਦਸ
 ਤਨ ਹੀ ਸੀ ਤਬ ਪਰ ਮੇ ਸੁਗੁਰ ਹਾਥਾ ਤਦੁ
 ਬਕਾ ਬੋਲਿਆ ਸ ਬਦਾ ਗੁਰ ਮਾਹੁ ਵਿਰਿ ਸੋ ਗੁਰ
 ਮਾਯਾ ਅਰਬਰ ਨਰਬਰ ਪੁੰਧੁ ਕਾਰਾ ਪਰ
 ਨਿਗਮ ਨਿਨੀ ਪੁਰ ਸੁਖ ਪਾਗਾ ਨਾਇ

ਟਿਪਾਇਆਨਾ ਉਪਗੀਕੁੰਡਿਆ ਸੇਵਾਨਾ
 ਕਰਿਆ ਪੁਰਮ ਨਤੋ ਕਸ ਨਾ ਜਾ ਵਤੁ ਨਾ ਹੀਰੇ
 ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੇ ਸਾ ਸੁਰ ਹਿਸ ਹਿਸ ਸੁਭਾਇ ਕੋ
 ਮਾਨੁ ਤੈਆ ਏਕ ਸੇ ਮੇਯੋਤੀ ਏ ਸੇਵਾ ਕਰ
 ਥਾਨ ਤਥਾ ਉਥੈ ਮੈ ਕਾ ਸਰ ਕਾ ਥਾਇ ਪੈਵੇ ਨਾ ਹੀ
 ਤਰੁ ਤੁਗੁਰੁ ਥਾਥੈ ਏਕ ਦਿ ਨਿਅਖਿਆ ਜੇਜਾਇ
 ਗੁਰੁ ਕਰਾ ਤਥਾ ਪੰਡਿਤ ਅਖਿਆ ਜੀਵ ਉਤੁਗੁਰੁ
 ਕਰਾ ਤਰੁ ਤੁਗੁਰੁ ਥਾਥੈ ਅਖਿਆ ਜੇਜਾਇ ਉਥੈ
 ਆ ਨਵਿਓ ਏਕੁ ਕਰਾ ਹੀ ਤੈਥੈ ਚਾਰਿ ਘਰ
 ਗਥੈ ਚਤੁਰਿ ਆਉਤੈ ਨਰ ਸਾਨਿਗਾ ਤਥਾ ਉਥੈ
 ਪੁਰੁ ਹਮਰਾ ਮੁਰਹਿ ਆਨਾ ਜਾਇ ਪੈਗੀ ਪਥੈ

ਦਰਸਿਮਾਤਵਿਪਸ਼ੀਮਸਤਾਇਵੈ ॥

ਸਿਖਾਕਹਿਆਹੁਸਮੰਦਗਇਉਤੇਗਗੁਰੂਭਾਉ

ਥਪੰਡਤੁਅਇਆਆਇਤਸਾਯੀਪਕੀਤੀਅ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥

श्री श्री॥ उवाचैवमिषैरुद्धमेतान्निभामिका

उषेरेदरेदामाहिमा। उषेरेदरेदामाहिमा।

ਅਗੇ ਸਗੁਰ ਅਗਿਓ। ਤਬ ਓ ਸਾਧਾ ਪੰਥ

वसिष्ठसूत्र टीका ३४ निमित्तपी आदिभा

काशी हिन्दू विश्वविद्यालय

[illegible]

ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਪੈਗ ਪਹਿਆਇ ਦੁੱਖ ਦੁਹਾ

ਤਿਆਗੇ ਵੇਰਾ ਹੁਇ ਪਾਪੀ ਤਹਿ ਆਗੇ ਵਰਿ ਸੇਖੁ
 ਸਾਇਕ ਪੀਗਾ ਅੰਤਿ ਕੀਯੋ ਮੁਤੁ ਲਾਗੈ ਭੀਰੁ
 ਵਹਿ ਸੇਵਾ ਪਦੁ ਹੋਇ ਪਰਿ ਭੀਖਿ ਆਗਾ
 ਕਿਤਾ ਭਾਗੈ ਸਿੰਘਾ ਸੰਦਿ ਪਾਸਾਇ ਪੰਡਿਤੁ
 ਰੋਵੈ ਸਿੰਘਾ ਗਵਾਇਆ ਥਾਨੈ ਰੋਵੈ ਸੁਨਾਇ
 ਭਤੁ ਗਾਨਾ ਕਦੁ ਪੀਯਾ ਸੁਭ ਸੰਸਾਰਾਮੁ
 ਨੈਨ ਸੁਮੈ ਠੀ ਸਿੰਘਾ ਯਹ ਵਰੁ ਮਨਾ ਲੇਖੈ
 ਪਾਇਆ ਤਬ ਬਾਥੇ ਦੀਖ ਸੀਉ ਯਾ ਓਧੁਰੁ
 ਦੇਹ ਗੋਸਾਇਆ ਧੁਪ ਰਥ ਤਾਨੀ ਪਾਯੋ ਸੁ
 ਮਹਿਨਾਇ ਚਹਿ ਆਗੇ ਜਾਤ ਮਾਏ ਵਕਾਲ ਸਥਾ
 ਯੁਧਾ ਤਬ ਆਗੇ ਮਹਾਦੇਉ ਆਤੈ ਰੋਖਾ ਥਾ

ਏਪਾਇਤਥਪਾਏਪਾਇਆਤਥਸਿਧਾਪਸਿਭ
 ਗਿਐਆਇਆਤਥਸਭਨਸਿਧਾਪਏਪੀਤ
 ਪੁਰਪਾਏਨਿਖੈਟਾਨੀਤਥਮਭੇਰੁਪੁਇ
 ਆਤੁਗਿਗੀਭੇਰੁਦਸੀਭੇਤਰੁਥਾਥੇ
 ਖਿਆਗੇਰੁਦਸੀਵੇਲਛੁਤੁਵਭੇਰੁਭੇਰੁ
 ਆਗਿਗੀਵੇਲਛੁਤੁਵਭੇਰੁਭੇਰੁਭੇਰੁ
 ਏਭੇਰੁਗਿਆਮੇਲਿਕਾਸੇਗਿਗੀਭੇਰੁਗਿਗ
 ਹੁਕੇਗਾਸਪਤਪਸੰਜਮਵੀਭਿਖਿਆਵੇਗਾਪੁ
 ਨਦਾਨਕਕੇਸੇਗੀਗਾਸੇਗਿਗੀਗੀਗਾਵਾਨੀਭੁ
 ਥੇਭੇਇਸਰੁਸਤਿਸਰੁਪਾਪਰੁਮਤਤਮਭਿਥੇ
 ਨਰੁਪਾਨਾਤਥਗੁਰੁਰਥਾਭੁਦਿਤਾਸੇਲਿਕਾਵਿ

ਓਮ੍ਹੈ ਮੰਦਰਿ ਉਸੈ ਦੁਗਤਿ। ਕੰਨ ਧਰੁ ਇ
 ਰਿਉ ਪਾਈਐ ਤੁਗਤਿ। ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਇਕੋ ਨ
 ਓ। ਕਉਤੁ ਸੁਖ ਪੁਰਿ ਤੁਹੈ ਹਿ ਆਉ। ਧੁਪ
 ਵਉਰੈ ਸਮਕਰਿ ਸੈ ਹਾ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੋਰਖ
 ਕਉਰੈ। ਦਿਆਇਗਤਾ ਹੋਵਹੇ ਤੇ ਪੁਤਾ। ਨ
 ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਦੁਪਤਾ। ਨਿਰਕਰੇ ਹੋ ਸਮਾਇ
 ਤਉ ਕਹੈ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਹਿ। ਰਹਿ। ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ
 ਸਤਿ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਪਤੁ। ਪਰਮਤਤ ਮਹਿ ਪਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤੁ॥੨॥
 ਤਖਿਲਿਗਿ ਪੀਚੈ ਦੁਬਹਿ ਆਗੈ ਪੀਚੈ ਦੁ
 ਉਰਸੀਥਾ। ਉਦਾਸ ਕਹੈ ਤੁਲੈ ਬੋਹਿਥਾ।
 ਸਾਭੇ ਭਾਸੈ ਉਦਾਸੀ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ। ਅਗਸਿਉ

ਗੰਧਿਨੀ ਤਰਿ ਫੁਲਾਨੰਦ ਸੁਰੁਤਕੀ ਪਾਏ ਗੰਧਿ
 ਰਿਸੁ ਫੁਲਾਨੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨਰੁ ਪਾਥਿ ਲੈ ਗੋਪਾ
 ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸੁਰੁਪਾ ਪਗਮਤਤ ਮਹਿ ਰੇਖਾ ਨਰੁਪਾ ॥੧॥
 ਤਬ ਬੈਥੈ ਰਾਬਾ ਧਰਿਤਾ ਸਾਹਿਬਾ ਰਿਹਾ ਮਹਿ
 ਲਾਵੈ ਮਾਨਾ ਪੰਝਾ ਮਹਿ ਰਹੈ ਪਗਧਾਨਾ ਪੰਝਾ
 ਕਾਜੇ ਜਾਣੈ ਭੇਖਾ ਸੰਘੀ ਕਰਤਾ ਸੰਘੀ ਰੇਖਾ ਅੰਗ
 ਮਹਿ ਗਮਰੇ ਵਾਹਿ ਸੁਣੈ ਵਾਥੈ ਪੈ ਨਰੁ ਫੁਲਾਨੁ
 ਰਿਮਾਠਿ ਆਇਐ ਸਤ ਸਤਾਈ ਚੰਦੁ ਚੰਦੁ ਰਾਗਿ
 ਤਾ ਕੇ ਆਗੈ ਖੜੇ ਦੁਆਰਾ ਆਗੈ ਆਗੈ ਆਗੈ
 ਹਰੀ ਸਾਤਾ ਕੈ ਆਗੈ ਕਰਨਹਿ ਖੜੇ ਦੁਆਰਾ
 ਸਾਫੁ ਚੀਨੁ ਰਿਸਾ ਗਏ ਚੰਦੁ ਨਾਨਕ ਕਉ

ਦਸੀ ਸੇਇ ॥੧॥ ॥ ਸੇਓ ਦਸੀ ਜੋ ਗੈ ਓਓ ਦਸੁ ॥
 ਰੁਖ ਬਿਗਧਿ ਗਗਨ ਤਹਿ ਵਸੁ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰ
 ਹੈ ਜੋ ਗਯੁ ਭਿਅਸੁ ॥ ਪਰ ਸੰਗਿ ਅੰਗਿ ਨਾ ਪਾਏ
 ਪਾਸੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਦਿਤੀ ਆਰੁ ਬਿਧਾ ਮਭਿ ਮੈ
 ਉਠੈ ਓਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਹੈ ਓਓ ਦਸੀ ਸੇਇ ॥੧॥
 ਗੀਆ ਨੁਖ ਝਗੁਲੈ ਮਨੁ ਬਿਓਲੁ ਭੈ ॥ ਮਨੁ
 ਦਿਸਾ ਪੰਚਾ ਬੁਝੈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਗਤੀ ਪਾਏ
 ਗੀਆ ਤੀਰਥ ਪਰ ਸੈਏ ਸੈਏ ਸੰਗਿ ਰਹਿ ਏਹੁ
 ਮੈ ॥ ਉਮ ਨੈਵੀ ਬੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਹੈ ਓਓ ਦਸੀ
 ਸੇਈ ॥ ਰਹੀ ਅੰਤਹਿ ਅਭਿਸਚਿਤ ਏਹੁ ॥

ਉਪਪਾਦਵਿਖਮਹੈਵਟਾ। ਐਸਾਮਗ
 ਸਉਗੁਬਤਾਇਆ। ਰਹਿਸਿਨੇਖਿਸਰਿ
 ਪਰਿਅਇਆ। ਅਠਸਭਿਗੰਠਿਐਕੈਵੰਟੀ।
 ਨਾਨਕੁਕਹੈਉਰਾਸੀਸੇਈ। ਕਹਾਸੁਰਹਿ
 ਆਗਗਾਕਹਾਵਡਾ। ਅਠਿਸਿਸਰਮ
 ਗਾਇਸਉਤਾ। ਐਸਾਮਗਪੁਗਕਉਤਾ। ਬਿਧੈ
 ਬਸੰਤੁਪਾਟੀਮਉਤਾ। ਸਿਨਿਹਿਤਗਗਾ
 ਮੰਡਲਕੀਗਉਲਧੋਈ। ਨਾਨਕੁਕਹੈਉਰਾਸੀ
 ਸੇਈ। ਪ੍ਰਥਮੈਪੁਗਕਉਤਿਸਉਪਗੇ।
 ਦੁਤੀਆਰਖਕਉਗਉਤਕਗੇ। ਰਖ

ਟੁਟੇਸਥਪਫੁਮਜਾਇਤਾਭਿਪਟਣਕੀਸੇ
 ਝੀਪਾਇਆਪਫੁਮਤੈਜੇਰੇਸੁਮੇਗਿਆਯੋਪਾ
 ਰੁਪਣਕੈਯੋਸਪਤਪੁਗੀਓਪਰਿਕਵਾਯਸ
 ਛਾਤਤਾਪਰਬੁਤਮਕਾਯਾਸੁਤਾਸਿਨਿਭੇ
 ਗਤਨੀਆਇਪੋਰਈਆਨਾਰੁਕਹੈਓਰਾਸੀ
 ਸੋਈਆਤਥੋਗੋਰਖਨਾਥਥੋਗੋਰਖਨਾਥ
 ਆਓਧੁਥਾਆਓਧੁਤਾਕਾਯਦੁਤਾਓਥੋਗੋਰਖ
 ਸਾਓਰਾਆਓਧੁਸੋਜੇਧੁਪੈਆਪੁਭਿਖਿਅ
 ਰੇਜਾਨਾਰੈਸੰਤਾਪੁਆਭਿਪਟਣਕੀਭਿਖਿ
 ਆਖਾਇਸੇਆਓਧੁਸਿਦੁਓਪਰਿਕਾਇਓਥੋ
 ਓਗੋਰਖਨਾਥਸਭਿਸੁਗੁਪੁਪੁਗੀਮੁਤਤਮ

ਭਿੰਗੇ ਪਾਨੁ ਪੁਆ ॥ १ ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਜਥਾ ਬਹਿਤਾ ॥ ਸੋ ਲੇਖਾ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਭਗਤੁ ਇੰਦ੍ਰ ਕਾ ਜਤੀ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕਾ ਮੁਕਤ ॥
 ਮੁਖ ਕਾ ਸਤੀ ॥ ਦਿਸੈ ਕਾ ਚਾਹੁ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥
 ਦੁਆ ਜੇ ਪਤਿ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕਾ ਸੇ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕਾ ਜਾ ॥
 ਬਚੀ ਸਬ ਕਾ ਸਭਾ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥
 ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥
 ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥
 ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥
 ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥
 ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥ ਭਿੰਗੇ ਕੇ ਚੇ ॥

ਤਬਦਿਲੀਚਰਪਟੁਬੇਲਿਯਾਚਰਪਟੁਰੇਗੀਬ॥
 ਰੇਗਵਾਗੁਟੁਲੈਬੇਲਿਯਾਮੇਲੁਕਾਸੇਪਖੰਡੁ
 ਜੋਵਾਂਡਿਯਾਪਖਾਯੋ॥ਵਾਂਡਿਯਾਕੀਅਗਨਿਕੁ
 ਅਪਸਾਯੋ॥ਸੁਪਾਏਬਿੰਦੁਨੇਦੇਖੁਗਾਪ
 ਤਿਸੁਪਖੰਡੀਵਾਰਾਨਮਾਨਾਥੇਲੈਚਰਪ
 ਤਸਭਿਸੁਗੁਪਪਗਮਤਤਮਹਿਯੋਪਾਗੁਪ॥੫॥
 ਤਬਗੁਰੁਬੇਲਿਯਾਮੇਲੁਕਾਅਸਤਮਾਧਿਨਿਰ
 ਲਮੁਗੈ॥ਪੰਚਤਤਨਿਗੁਰੁਕਹਿਗੈ॥ਥੇਰੇ
 ਨਿੰਦੁਆਪਾਯੁਗੀ॥ਸਾਧਕਾਪਿੰਡੁਸਦਾਦੁ
 ਰਾਗੀ॥ਰਾਪਤਪਸੰਰਮਸੁਗਤਿਬਰਖਣੁ॥

ਨਕੁ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ਕੇ ਲਛਣੁ ॥ ਜਾਨੈ ਬੈਠਾ ਭੁਭੁਖੁ ॥
 ਸਿਧਾਨੀ ॥ ਅਭਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਮੁੰਨਿ ਪਿਯਾਨੀ ॥ ਭੁਭੁਖੁ ॥
 ਨਮਕਾਨੁ ਮਭਿਨਿਸਿ ਪੈਗੈ ॥ ਗੁਰਪਰਮ ਦਿਕਥੁ ॥
 ਨਮਕੈ ॥ ਇਨਿ ਬਿਪਿਕੀ ਚੇ ਗੁਰਵੀ ਸੇਵਾ ॥ ਸੇਵੇ ॥
 ਬੰਧੇ ਸਗਲੇ ਦੇਵਾ ॥ ਸਿਧ ਬਸਾਤੁ ਨ ਦੇਈ ॥
 ਪਣਾ ॥ ਨਕੁ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ਕੇ ਲਛਣੁ ॥ ਜਾਨੈ ਬੈਠਾ ਭੁਭੁਖੁ ॥
 ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਭੁਨਿਏਗੈ ॥ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਪਟਗੀ ॥
 ਤਹਿ ਜੋਗਾ ॥ ਅਭਿਨਿਸਿ ਪੈਗੈ ॥ ਗੁਰੁ ਚਰਣ ॥ ਇਸ ॥
 ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਦੁਗਮ ॥ ਤਿਸਾਇ ॥ ਸਾਧਨਿ ਦੇਵੈ ॥
 ਬੰਧੈ ॥ ਤੋਗਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਨਾਮ ਪੀਐ ॥ ਤੋਗਾ ॥
 ਉਤਮ ਭਾਇ ॥ ਭਿਨਾਵੈ ॥ ਰਾਖਣਾ ॥ ਨਕੁ ਕਹੈ

ਸੋਗਕੋਯਦੁਸਾਪਿਓਇਨ੍ਹੀਸਦਿਨੁਕਹਿਗਥੈਸਿ
 ਹਥਾਮੁਖੁਹਯਸਤੁਨਭਯੋਕੋਟਕੋਟਨਹਿ
 ਤਤਕਥੇਤਾਮੀਨਮੰਗਯਮਹਿਗਥੈਰੋਤਾਸਿ
 ਰਿਖਿਯਾਯਗਗਨਸੁਰੁਕੋਗਾਜਾਇਵੇਈਸ
 ਨੁਕਗੈਪਸਿਸਤਨਭੁਲਗਾਧਣਾਨਾਨੁ
 ਕਹੈਸੋਗਕੋਯਦੁਸਾਪੁਗਬਧਹਿਪਦਮਕ
 ਭੁਯਾਏਗਦਿਸਸਿਰੁਭੁਭਿਕਤੁਮਿਯਾਏ
 ਯਾਪਟਟਕੀਯੀਨਾਟਾਤਾਪਿਰਿਭੁਭੁ
 ਯਾਪਟਟਪਾਇਨਾਭੁਭੁਰੋਥੈਪੁਗਬਧ
 ਦਮਭੁਤਗਰਧਣਾਨਾਨੁਕਹੈਸੋਗਕੋਯ
 ਦੁਸਾਪਿਓਇਨ੍ਹੀਸਤਨਕੀਤਾਸੁਗਤਿਕਹਿਨੁਪੁ

ਤਿਸੁ ਪਾਈਐ ਸਦੁ ਸਮਾਇਤੁ ਸੁਧਾ ਜੁਗਤਿ ਰਤ
 ਨੁਕਰਿ ਸਹਿਸਿ ਜਮੈ ਫਾਜੁ ਗਭਿ ਵਿਦੁ ਫੁਲ ਫਿਰੈ
 ਜਾਇ ॥ ਸਿਧਾ ਨੁਮ ਪਾਣੀ ਨੇਰੁ ਨੁਭਿ ਫਿਰਿ ਥਿ
 ਪਿਤ ਪਾਏ ਵੇਦਾ ਨੁਭਿ ਗਿਰਿ ਥਿ ਗਿਰਿ ਕਥਿ
 ਆਸੈ ਮਖਤਾ ॥ ਨਾ ਨੁਕਰੈ ਰੋਗੀ ਵੇਦ ਫੁਲ
 ਤਥਿ ਫਿਰਿ ਰੁਖੀ ਬੋਲਿ ਆਗੁ ਰੁਖੀ ਬੋਲਿ ਗੀਖ ॥
 ਬੋਲਿ ਗਰਗੁਤੁ ਲੈ ਬੋਲਿ ਆਗੁ ਸੋਲਿ ਗੁਮੈ ਬੋਲਿ
 ਜੇ ਫੁਲੈ ਵੇਦ ਮਾਨੁ ਭਿਰੈ ਵੇਦ ਮਹਿ ਮੈਖੈ
 ਮਾਨੁ ਭਿਰਿ ਸਿਖੁ ਤਹਿ ਰਹੈ ਪਿਆਰਿ ਸੋ ਬੋਲਿ
 ਗੀ ਮਹਿ ਸਮਾਨਿ ਬੋਲੈ ਰੁਖੀ ਮਹਿ ਸਤੁ
 ਪਾਪੁ ਮੁਖੁ ਤਹਿ ਮਹਿ ਰੇਖਾ ਨੁਕੁ ਪਾਕੁ ਰਾਤੁ ਫੁਲੁ

ਬਬੇਰਾਬਾਬੁਦਿਤਾ ਸਮੁਕਾ ਸਿਥੈ ਗੀਰੇ ਬੇ ਮਹਿਮਾ
 ਏ। ਸਿਥੈ ਗੀਰੇ ਸਕਤਿ ਭਿਥੈ ਏ। ਸਿਥੈ ਸਕਤੀ
 ਕੇ ਕਰਮ ਕੇ ਗੀਰਾ ਸੁਰੁ ਦਸਤੁ ਗੀਰੇ ਕਰੁ ਰੇ
 ਮੈਸਾ ਮਓ ਖੁਦ ਖਾਹਿ ਗਵਾਗਾ ਸਿਤੁ ਪਾਏ ਤੇ
 ਗਮਿ ਟਿਥਿ ਕਾਗਾ ਸਿਤੁ ਤਮ ਸਤਿ ਸਾਹੁ ਏ
 ਭਿਥੈ ਗੀ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਮੈ ਧੀ ਬੇ ਗੀ। ਪਰ
 ਏਵੈ ਪਰਿਗਏ ਏਦੁ ਸਾਮਾਨੁ ਏਵੈ ਪਰਿਕਰੇ
 ਨਿਦਾਨੁ। ਏਦੁ ਵੈਸਖ ਪਿਥਿ ਲਾਈ ਭਾਗੀ
 ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਮੈ ਧੀ ਬੇ ਗੀ। ਸੇ ਬੇ ਗੀਰੇ ਸੀ
 ਤੇਖ ਮਹਿਮਾ ਏ। ਏਲਾ ਏ ਪਉਤੁ ਸਹਿ ਸਿਮ
 ਮਾਏ। ਪਉਤੁ ਰੇ ਕਹੈ ਦਸ ਗਤਿ ਕੇ ਗੀ ਸੇ ਬੇ ਗੀ

ਸਿਉਓਪਰਿਚੈਸਾਅਫਗਤਿਤਿਆਹਿਏਕਯਿਫਲ
 ਗੀ॥ਨਾਨੁਕਵੈਸੇਈਬੈਗਗੀ॥੨੫॥ਸੇਬੈਗਗੀ
 ਜੈਬੈਗਗੀ॥ਮਾਤਿਯਾਏਸਾਸਿਸਿਓਹਿਨਾਅਪਿਯਾ
 ਏ॥ਸਯੇਸਾਸਿਕਰੈਚੇਤਾਸੇਬੈਗਗੀਤਤਕਥੇ
 ਤਾਗੀਦਿਨਿਫਗੀਮੁੰਨਮਤਿਜਾਗੀ॥ਨਾਨੁਕਵੈ
 ਸੇਈਬੈਗਗੀ॥ਸੇਬੈਗਗੀਜੈਮਾਗੈਬਿੰਦੁਗੁਰਪ੍ਰਸ
 ਦਿਪਾਏਭੁਤਮੰਤਾ॥ਸੁੰਨਗਿਯਾਨਗੈਓਯਪੰਡ
 ਨਰੁਰਗਵਾਜੇਗਥੈਬੈਧਿਅਸੈਏਥੇਯੇਅਨ
 ਤਕਦਿ॥ਅਸੈਏਫਸੈਨੋਤਿਥਿਯਾਮੁਅਸ
 ਪੈਏਸਗਿਯਪੁਰਕਾਵਾਸਾਅਸੈਏਪਸਿਪੁਰੁਕਾਵਾਸ
 ਕੇਦੇ॥ਸੇਬੈਗਗੀਕਾਨਕਏਦੇ॥ਐਸਾਥਿਧਿਸਿ
 ਕਰੈਬੈਗਗੀ॥ਨਾਨੁਕਵੈਕਯਾਏਨਿਮਾਯੁਮੁਖ

ਦਾ॥ ॥ १॥ ਸੇਥੈ ਗੀ ਜੇ ਗੈ ਨਿਗ੍ਰਹਾ ਤਾਨੁ ਮਦ ਸਿਖੀ
 ਏਮ ਨਿਮ ਸਤਾਨੁ ॥ ਗਗਨ ਸੇਰੈ ਵਹਾਨੁ ਤਤੁ ਤਾਨੁ
 ਰੰਮ ਕੈ ਦਮ ਨਿਨਿਗਮਾਨੁ ॥ ਯਹ ਸੈ ਮੀ ਸਿਤੁ
 ਕੀਰਤਿ ਸੰਤਾਨਾ ॥ ਜੇ ਸੇਥੈ ਗੀ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥
 ਤਬ ਭਗਬੀ ਯਾਪਿਆਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁੰ ਜੀ ਤੇ ਪਾਉਨੈ ॥
 ਹੁਤੁ ਹੁਤੀ ਦਰਗਹੈ ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ ਯਾਪਿਆਨੈ ਗਵਾ
 ਕ ਦੁਤੁ ਪੁਠੈ ॥ ਤਬ ਭਗਬੀ ਬੋਲਿਆਨੈ ਗਵਾ
 ਕੁਪੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਥਾਥੈ ॥ ਤੰਗਾ ਮਿਥੀ ਨਾਨਕ ਦੈ
 ਬ੍ਰਹਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ ਬੋਲਿਆ ਸਥਾ ॥ ਗੁਰਾਸ
 ਦਇਸ ॥ ਗੁਰਾਸ ਸਥਾ ਮੋਨ ਮਹਿ ਮੁਖਿ ਥਾਥੈ
 ਮਾਨੁ ਦੁਖੀ ਜੀ ॥ ਕੁਝ ਕੈਰਾਨਾ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ਦਿਸ

ਹਰਿਗੋਪਿਪਿਪਾਏ॥੧॥ਥਾਥਾਨੁਗਤਾਸੀਉਰੁਗੋਸ
 ਗੁਰੇਗੀ॥ਪਰਮਤਤਮਹਿਰਾਏ॥ਮੀਖਿਤਨਾਮੁਨਿਰੰ
 ਰਾਪਾਇਆਗਿਆਨੁਕਾਇਆਰਸਭੇਗੀਗੁਰੁ
 ਪਤਰਾਨੁਗਿਆਨੁਮਤਿਤਿਤਾਦਗੁਰਿ॥ਥਿਤੁਤਾਦ
 ਰਿਕੀਰਤਨਗੁਰਸਿਰਮਾਗੀਗੁਰੁਮੁਖਿਪੰਥੁਤਾਤੀ
 ਸਿਵਨਗੀਮਹਿਰਾਮਦਿਬੈਸਭੇਰਾਪਤਿਆਗੀ
 ਥਾਦੀਸਿਧੀਸਥਰੁਸਦਾਪੁਨਿਉਪਰੈਆਰਿਸਿ
 ਪੁਰੇਨਾਦੀ॥੩॥ਸਗਲੇਰੇਤਿਤੁਮਗੀਸਮਿਯਾਨਾ
 ਦਗਨਾਨੀ॥ਕੈਤਨਾਨੁਕੁਸੁਦਿਰਗਥਰੇਗੀ॥
 ਪਾਰਬਹੁਮਹਿਦਿਵੀ॥੧॥ਤਦੁਸਿਧੈਬੋਯੋ॥ਨਾਥ
 ਤੁਮਰਾਨੁਚਲੁਯੋਯੋ॥ਰਸਮਿਪਕਾ

ਮੇਯੈ ਤੈ ਤਬ ਕੈ ਬਿਅਪਿਅਾ ਅਰੁ ਵਿਤਿਨਿਅਦਿ
 ਕੀ ਏਟੈ ਤਬ ਸਿਖਿ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਅਰੁ ਤਿਉ
 ਦਿਨਕ ਪੈਂਤੈ ਹੈ ॥ ਅਸਾਨਾ ਤੈ ਸਿਪਉ ਵੀਚ
 ਲਿਖਾਏ ਹੈ ॥ ਤਬ ਕੈ ਬਿਅਪਿਅਾ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿ
 ਅਸੀਂ ਪੀਰੇ ਭਇਆ ਏਤੈ ॥ ਤਬ ਸਿਪਉ ਬਹੁ
 ਲੋ ॥ ਤਬ ਪਿਦੁ ਹੁਥਾ ਬੀਚ ਲਿਅਾ ॥ ਮਨਸਾ ਕੀ
 ਚਾਲਾ ਇਕ ਪਲ ਮਹਿ ਗਇਆ ॥ ਅਇ ਬੜਾ
 ਬੈਠਾ ਪਿਦੁ ਸਿਪ ਅਏਸਾ ਰੇਖ ਨਿਤਾ ਅਗੈ
 ਠਾਉ ॥ ਤਬ ਸਿਪ ਪੁਛਿਅਾ ਏਹੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ
 ਤਬ ਅਗੁ ਸਿਪ ਕਹਿਓ ਸੇਇ ਸੇਠੇ ਅਇਆ ਰਾਤ
 ਸੁਰਦਿ ਨਾਉ ਆਉ ॥ ਤਬ ਸਿਪ ਏਹਾ ਏਹਿ ਗਏ

੨੭੫ ॥ ਭਾਗੇ ਕਾ ਵਖਤੁ ॥ ਭਾਗੁ ਸੁਗਾ ॥ ਭਿੰਗੀ ॥
 ਤਬ ਬਾਥੈ ਪਸਿ ਭੀ ਲੈ ਆਏ ॥ ਤਬ ਬਾਥੈ ਪੁਛਿ ਆਏ ॥
 ੨੭੬ ॥ ਭਾਗੇ ॥ ਤਬ ਸਿਧਾ ਅਖਿ ਆਏ ॥ ੨੭੭ ॥ ਸਿਧਾ ਕ
 ਪ ਆਏ ॥ ਤੁੰ ਪਾਓ ॥ ਤਬ ਬਾਥੈ ਅਖਿ ਆਏ ॥ ਸੁਦਿ
 ਚਿੰਨ੍ਹ ਆਪਾਏ ਆਏ ॥ ਤਬ ਸਿਧਾ ਅਖਿ ਆਏ ॥ ਸੁਦਿ
 ਚਿੰਨ੍ਹ ਰੁਖ ਤੈ ਪਾਏ ॥ ਵੇ ॥ ਭਾਗੁ ਪਾਏ ॥ ੨੭੮ ॥ ਤਬ
 ਬਾਥੈ ਭਾਗੁ ਸੁਖ ॥ ਭਾਗੁ ਸੁਖ ॥ ੨੭੯ ॥
 ਰੁਕ ਰਿੰਨਿ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ ਰੁਕ ਰਿੰਨਿ ਪਾਏ ॥ ਰੁਕ ਰਿੰਨਿ
 ਕਸੁ ਪਾਏ ॥ ਭਾਗੁ ॥ ਭਾਗੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪਚਾਇ ॥
 ਤੁੰ ਭਿੰਨਿ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ ਭਾਗੁ ॥ ਭਾਗੁ ॥
 ਮਤ ਵਾਗਾ ॥ ਭਾਗੁ ॥ ਪਾਏ ॥ ਸੁਦਿ ॥ ਰਿੰਨਿ ॥ ਰੁਕ

ਗਤਿਅਗਾਅਤਿਨਿਬਿਥਨੀਪ੍ਰੇਮਾਹਿਵ੍ਰਾਗੀਸ
 ਬਿਦੁਅਨਾਨੁਰਗਤਿਅਗਾਹੁਓਸਚਾਅਪਿਸ਼ਿ
 ਆਗਾਸੁਰਤਿਸਪ੍ਰੀਵਕ੍ਰਿਸਨਾਦਹਿਕੇਗਾਅੰਸ਼ਿ
 ਤੁਕਾਵਪਾਗੀਓਵੈਰਿਅਮਦਿਓਵੈਕਾਓਧੇਕਾ
 ਗੁਰੀਸਾਖੀਅਮ੍ਰਿਤੁਥਾਖੀਪ੍ਰੀਵਤਰੀਪਰ
 ਵਤੁਤਹਿਅਗਾਰਗਰਗਸਨਕਸੇਵਕੁਓਵੈ
 ਮੁਕਤਿਥੈਕੁਓਕੈਰਿਅਗਾ)੩।ਸਿਘਤੀਗਤਮ
 ਦਥੈਗਗੀਜਲੈਜਨਮੁਨਾਓਗਾਕਓਨਾਨਾ
 ਕੁਮੁਦਿਕੁਰਕੁਰਜੇਗੀਖੀਵਾਅਮ੍ਰਿਤੁਧੇਖਾ
 ਤਥਸਿਧਾਅਕਾਰੇਸੁਆਦਿਸੁਕੀਤਾਤਥ
 ਬਾਬਾਬੋਹਿਅਗਾਅਦਿਪੁਰਖਕਓਅਕਾਰੇਸੁ

ਉਥੁਤੁਗਦੁਗਤਿਅਗਾਥਿਉਤੁਤੁਗੁਗਾਨ
 ਉਥੀਉਰਸੀਪਦਮਕੀਰਤੀਪੈਗੀਖਉ
 ਸਾਠੇਮਕੀਅਗਾਯਉਤੇਰੀਮਕੀਮੁਖਇਗ
 ਯਦਿਉਤੀਅਕੀਮਾਯਾਮਥੈਇਕਾਥਿੰਦ
 ਨਾਥਾਯਕਾਇਉਥੈਗੋਤਥਾਯਿਥਮਤਥੈ
 ਥੈਤਰਥੈਤਰਤਰਦਿਉਤਾਇਨਿਕਾਇਅਯ
 ਤਰਤਰਉਤਰਤਰਸੀਮਿਯਿਅਗਾਥਿਉਕੇਠਗੋ
 ਤਥਤਰਸੀਪੁਛਿਅਗਾਯਥਿਉਸਾਇਰੇਰੇਥਮ
 ਤੇਰੇਰਾਸਾਯਕਸੀਰੇਮਤੀਰੇਗਤੀਕੁਛਾ
 ਯੀਤੀਉਤੀਤੀਉਤੀਉਤੀਉਤੀਉਤੀਉਤੀ
 ਥਥਾਥਿਉਅਗਾਥਥਤੀਗੁਥਿਉਗਦਿਉ

ਮ:॥ ਭਉਤੇਗਰੀਗ ॥ ਖਾਹੀ ਮੇਰੀਤੁ
 ਮੈਦੇਵਾਨਾਭਇਆਯਤੀਤੁ ॥ ਕਹਿਕਸਾਰ
 ਹਸਨਕੀਭੁਖਾ ॥ ਮੈਦਹਿਮਾਗਓਨੀਤਾਨੀ
 ਤ ॥ ॥ ਤਉਦਹਸਨਕੀਕਹਉਸਮਾਇ
 ਮੈਦਹਿਮਾਗਓਤੀਖਿਆਪਾਇ ॥ ਗਠਉ ॥
 ਕੇਸਰਕੁਸਮਮਿਗਮਮਤਿਤਹਣਾ ॥ ਸਰਬਸਿ
 ਗੀਗੀਚਹਣਾ ॥ ਚੰਦਨਾਭਗਤਜੋਤਿਇਨੇ
 ਤੀਸਥੇਪਰਮਾਤਮਕਹਣਾ ॥ ੩ ॥ ਪਿਆਥੈਦਿ
 ਭੰਤਕੈਤੋਨਕਹਿ ॥ ਐਸਾਭਗਤੁਦਹਾਨਮ
 ਹਿਤਇ ॥ ਤੈਥੈ ਨਾਮਨੇਦਹਹਿਹਿਦਹਾਇ
 ਨਾਨਕਤਿਨਦਹਿਤੀਖਿਆਪਾਇ ॥ ਗਤਥੈ

ਫਿਰਿ ਤੀਰਥਿ ਆਸੀਸੀ ਮੀ ਇਸੁ ਤੀਰਥਿ ਫਿਰਿ
 ਗਏ ਹੋ ॥ ਅਸਾ ਤਿਸਿ ਆਹੁ ਏਹੁ ਤੈ ਗਾਤਖ
 ਬਾਬਾ ਬੋਲਿ ਆਸੀਸੀ ਮੁਖੁ ॥ ਗਗਨਿ ਭੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਮ: ੧ ॥
 ਕੇਰੇ ਕਸਮ ਮਨੀ ਦੰਮ ਧਨਾਇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਮੁਗੁਰ
 ਮੁਗੁਰੀ ॥ ਗਏ ਹੋਇ ॥ ॥ ਧਰੁ ਮੁਗੁਰੁ ਮਨੁ
 ਆਸੀਸੀ ਮੁਖੁ ॥ ਅਸੀਸੀ ਮਨੁ ਰਖਤਾ
 ਬਪੈ ਦਇਸਿ ਮੁਖੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੋਇ ॥ ਧਰੁ
 ਮਤੀ ॥ ਮੁਗੁਰੁ ਬੋਲੈ ॥ ਦਿਓ ਕਥਾ ਕਥਾ
 ਕਾਰੁ ॥ ਕੇਰੇ ਕਸਮ ਮਨੁ ॥ ਸਾਇੰਸੀ ਮਨੁ ਤਿਸਿ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਬਾਗਿ ਆਖਿ ॥ ਦਿਓ ਕਥਾ ਕਥਾ
 ਬਸਤੀ ॥ ਤਖਿ ਕੇਰੇ ਕਸਮ ਮਨੁ ॥ ਸਾਇੰਸੀ ਮਨੁ
 ਮੁਗੁਰੁ ਮਨੁ ਆਖਿ ॥ ਧਰੁ ਮਨੁ ਆਖਿ

ਪਸਿਰ ਗੇਵੇ ਸਥੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਭੁਭੁਚੁ ਰਹਿ ਮ
 ਕੇ ਨੁਗਵੇਰੇ ਗੇਡਾਗੁ ਵਿਓ ਆਏ ॥ ਤਾਬਦ ਲੀ
 ਓਪਰਿ ਤੇਰਿ ਗਾਯੀ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਭੁਭੁਚੀ ਡਿ ਚਾ ਅਖਿਓ
 ਸੁਆਰੇ ਇੰਕੂਰਾਯੀ ਮੇਰੇ ਭੁਭੁਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਘਾਖਦਿਯ
 ਗਾਯੇ ਭੰਦੁ ਤਾ ਮੇਰੇ ਨੁਕੇਈ ਨਾ ਹੀ ਗਇਆ ॥ ਤੁ
 ਮੇਰੇ ਨਾਹਿ ਰਹੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਗੈਰੇ ਰਹਿ ਪਿਛੈ ਰਹੁ
 ਤਬ ਥਾਥਾ ਆਖਿ ਆਤਾਯੋ ਰੇ ਬੀ ॥ ਤੁਸੀ ਅਗੈਰ
 ਰਹੁ ॥ ਤਬ ਭੁਭੁਚੁ ਅਗੈਰੇ ਰਹਿ ਆ ॥ ਰਾਹਿ ਰਹਿ ਮਿ
 ਪੈਤਾ ਨ ਥਾਥਾ ਹੋ ॥ ਅਤੇ ਨਾ ਭੁਭੁਚੁ ਰਾਯੀ ਰੇ ॥
 ਤਬ ਭੁਭੁਚੀ ਗਾਯਾ ਭੁਭੁਚੁ ਰਹਿ ॥ ਤਾਅਖਿਓ ਸੁ
 ਰੇ ਭੁਭੁਚੁ ਇਕ-ਦਿਨ ਰਹਿ ॥ ਤਾਅਗਾ ਪਰੁ ਰਹਿ
 ਨ ਸਕਿਓ ॥ ਫਿਰਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਮੇਰੇ

ਚਿਰਾਇਵੇਸ਼ਾਨਾਂ ਤਬਾਨੇ ਸਿਤਾਬਾਇਰਿਓਖਿਅਾ
 ਆਯਾਕੇਇਥਿਨਾਨੁਰਹੈਸੁਆਏਗਾਤਮ
 ਵੇਦੇਪੁਰਾਇਓਪਾਣੀਪੈਦਾਹੈਗਾਤਬਥਾ
 ਬਾਮਕੇਇਚਿਰਾਇਵੇਸ਼ਿਅਾਨਾਇਕਰਿਸੇਟਿਗਰਿ
 ਆਪੈਰਿਖਵੇਦੀਤਰਘਰਿਕੈਸੁਭਾਤਬਪੈਸੇ
 ਰੀਨਿਮਾਜਕਾਵਾਪਤੁਹੈਟਿਅਾਤਬਕਾਜੀਗੁਰਾ
 ਦੀਨਿਨਿਮਾਜਕਗਇਆਇਆਨੇਬਿਨਰਭਿਕ
 ਰਿਯਾਖਿਓਸੁਏਬੰਦੇਪੁਰਾਇਕੈਪੈਗਧੁਦਇ
 ਕੇਪਪਗਈਕੀਤੈਹੈਨਿਅਾਨੇਕਾਬਕੀਤਗਫਿ
 ਸਕਿਓਕੀਤੈਹੈਨਿਤਬਥਾਥੈਆਖਿਅਾਸਿਤੁ
 ਏਇਪੁਦਾਇਕਾਨੇਕਾਨਾਹੀਤਿਤਬਥਿਮੇ
 ਗੈਪੈਗਧੁਸੀਦਿਕਰਿਫੁਰਾਤਬਕਾਜੀਗੁਰਾਦੀ

ਪਸਿਰ ਗੇਵ ਸਥੰਦਾ ॥੧॥ ਤਬ ਭੁਖ ਹੁਚਾਇ ਮ
 ਕੇ ਨੁਗਵੇਰੇ ਗੇਵਾਗੁ ਵਿਉ ਆਏ ਤਾਬਦ ਲੀ
 ਓਪਰਿ ਤੇਇ ਗਈ ॥੧॥ ਤਬ ਤਪਸੀ ਡਿਠਾ ਅਖਿਓ
 ਸੁਆਸੇ ਇਕੁ ਦਾਸੀ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਠੈਰਾ ਰਾਖਾ ਪਇਲਾ
 ਗਾਸੇ ਠੈਰੁ ਤਾ ਮਕੇ ਨੁਕੇ ਟੀ ਨਾਹੀ ਗਇਆ ਤੁ
 ਮੇਰੇ ਨਾਹਿ ਚਲਾ ਨਾਹੀ ॥ ਅਗੈ ਹੋਤੁ ਕਿਪਿ ਛੋਤੁ
 ਤਬ ਥਾਥੇ ਅਖਿਓ ਤਾਗੇ ਹੋਇ ਜੀ ॥ ਤਸੀ ਅਕੇਰ
 ਯਹੁ ਤਬ ਭੁਖ ਅਗੈ ਹੋਇ ਆ ॥ ਸਾਇਹੁ ਯਿਮਿ
 ਖੈਤਾ ਨ ਥਾਥਾ ਹੋ ॥ ਅਤੇ ਨਾ ਭੁਖ ਬਦਾਈ ਹੈ
 ਤਬ ਤਪਸੀ ਯਹੁ ਗਾਤੁ ਥਾ ਯਹੁ ਦਇ ॥ ਤਾ ਅਖਿਓ ਸੁ
 ਜੇ ਪੁਰਾਇ ਕਾਦੀ ਦੁਹੈ ਤੇ ਆ ਆਗਾ ਪੁਰੁ ਤੁਹਿ
 ਨ ਸਕਿਓ ॥ ਫੁਹਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਮਕੇ

ਪਸਿਰ ਗੇਟ ਸਥਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਭੁਖ ਭਰੇ ਮ
 ਕੇ ਨੁਹ ਵੇਰੇ ਗੇਟਾ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਏ ॥ ਤਬ ਕਰ ਲੀ
 ਭੁਖ ਭਿੰਨੇ ਚਿੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਭੁਖੀ ਭਿੰਨ ਆਖਿਓ
 ਸੁਆਸਿ ਭੁਖਾ ਗੀ ਮੇਰੇ ਭੁਤੇ ਭੋ ॥ ਤਬ ਆਖਿਓ
 ਗਾਸਿ ਭਿੰਨੁ ਤ ਮੇਰੇ ਭੋਈ ਨਾ ਹੀ ਗਇਆ ॥ ਤੁ
 ਮੇਰੇ ਨਾਹਿ ਚਲੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਗੈ ਭੁਤਿ ਪਿਛੈ ਭੁਤੁ
 ਤਬ ਥਾਥਾ ਆਖਿਓ ਤਾਯੋ ਭੇਜੀ ॥ ਤੁਸੀ ਅਗੈ
 ਚਲੁ ॥ ਤਬ ਭੁਤੁ ਅਗੈ ਭੁਤਿ ਆ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿੰਤਿ
 ਖੈ ਤਨ ਥਾਥਾ ॥ ਅਤੇ ਨਾ ਭੁਤੁ ਬਰਾਹੀ ਭੇ
 ਤਬ ਭੁਖੀ ॥ ਗਾਭੁ ਭਾਵੁ ॥ ਤਬ ਆਖਿਓ
 ਜੇ ਭੁਖਾ ਇਕ ਦਿਨੁ ਭੁਤੇ ਆਆ ॥ ਪਰੁ ਭੁਖਿ
 ਨ ਸਕਿਓ ॥ ਫਿਰਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਮੇਰੇ

ਏਨਾਇਦੁਸ਼ੀਆਂ ਤਬਯਾਗੈਰਿਤਬਾਇਰਿਭਿਖਿਆ
 ਯਾਯਾਨਿਭਿਖਿਨਾਨੁਰਹੈਦੁਸ਼ੀਆਂ ਤਬਯਾਗੈਰਿਤਬਾ
 ਵੇਦੇਪੁਰਾਇਭਿਖਾਈਪੈਦਾਹੈਦੁਸ਼ੀਆਂ ਤਬਯਾ
 ਬਾਮਵੇਦਿਭਿਖਾਈਦੁਸ਼ੀਆਂ ਤਬਯਾਗੈਰਿਤਬਾ
 ਯਾਯਾਪੈਰਿਭਿਖਾਈਤਬਯਾਗੈਰਿਤਬਾ
 ਕੀਨਿਮਾਨਕਾਵਾਖਤੁਹੈਦੁਸ਼ੀਆਂ ਤਬਯਾਗੈਰਿਤਬਾ
 ਦੀਨਿਭਿਖਾਈਤਬਯਾਗੈਰਿਤਬਾ
 ਰਿਭਿਖਾਈਤਬਯਾਗੈਰਿਤਬਾ
 ਕੇਪਰਭਿਖਾਈਤਬਯਾਗੈਰਿਤਬਾ
 ਸੋਕਿਭਿਖਾਈਤਬਯਾਗੈਰਿਤਬਾ
 ਦੁਸ਼ੀਆਂ ਤਬਯਾਗੈਰਿਤਬਾ
 ਰਿਭਿਖਾਈਤਬਯਾਗੈਰਿਤਬਾ

ਓਰਾਇਵਰੁਆਂ ਤਬਾਯੈ ਰਿਤਾਥਾਇਰਿਓਖਿਅ
 ਆਭਾਇਰਿਨਾਸੁਰਗੈਸੁਆਏਗਾਤਮ
 ਕੇਰੇਖੁਯਾਇਓਪਾਣੀਪੈਰਾਏਗਾਤਬਥਾ
 ਬਾਮਕੇਇਰਿਤਾਇਵਰੁਆਂਰਾਇਕਰਿਸੇਇਗਰਿ
 ਆਪੈਰਿਖਕੇਰੀਤਰਧਕਰਿਕੈਸੁਭਾਤਬਪੈਸੀ
 ਕੀਨਿਮਾਜਕਾਫਾਖਤੁਏਇਆਤਬਕਾਜੀਗੁਰਾ
 ਦੀਨਿਨਿਮਾਜਕਗਇਆਇਆਕੇਥਿਨਰਥਿਕ
 ਰਿਆਖਿਓਸੁਏਥੇਰੇਖੁਦਾਇਕੈਪੈਗਖੁਦਇ
 ਕੇਪਪਗਫਿਰੀਤੈਹੈਨਿਅਤੈਕਥੇਕੀਤਗਫਿ
 ਸੇਕਿਓਕੀਤੈਹੈਨਿਤਬਥਾਥੈਆਖਿਆਸਿਤ
 ਫਿਰਿਖੁਦਾਇਕਾਏਕਥਾਨਾਹੀਤਿਤਬਥਿਐ
 ਰਿਪੈਗਪਸੀਇਕਰਿਫੁਰੁਤਬਕਾਜੀਗੁਰਾਦੀ

ਏਯ ਮਾਛਾਤਰਿਸੁ ਮਾਦਸਹਸਿ ਬੇਕਾ
 ਰਸ ਨਾਮੀਦਸ ਮਨਿਦਾਗੀ ਗਾਇਰ
 ਗੇਯ ਮਨ ਮਹਿਗਾ ਖੁਹੁਕੁ ਘੁਹੁਤ ਸਿਤ
 ਕਥੀਗਾ। ਸ਼ਾਕੀ ਮਾਯਾ ਹੁੰ ਬੁਝਾਇ ਮਨ ਤੇ
 ਤੇਇਹੁ ਹੁਹੁਗਾ। ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ
 ਸਿਰਕੁਰੀ ਮਧੁਰਾ। ਗਾਜਾ ਬੈਠੈ ਗੁਪ
 ਟਿਅਾਤ ਬਕਾਜੀ ਕੁਰ ਨਦੀ ਸਾਯਾ ਮੁਕੀ
 ਤਾਅਖਿਉ ਸੁਣਾਹੁਣਾ ਅਜ ਮੁਦਾਇਕੇ
 ਟਕੀ ਗਦਾਦੀ ਦਾਹੁ ਪਾਇ ਅਥੈ ਤਾਬਿਜਾਇ
 ਪੀਰ ਪਤਾਯੈ ਪਸਿਕਉ ਓਸੁ ਜੇ ਨਾਨਕ

ਭਾਗ ਮਾਭਾਤਿ ਸੁਆਦਸਹਸਿ ਬੇਕਾ
 ਹਸਨਾਮੀਦੇਸਮਾਨਿਦਾਹੀ ਗਾਇਹ
 ਗੇਮਨਮਹਿਗਖੁਰੁ ਘੁਰਤਿਤ
 ਕਥੀਗਾ। ੩। ਕੰਮਾਹੁਰੁ ਬੁਝਾਇਮਾਨਤੇ
 ਤੇਇਹੁਰੁ ਘੁਰੁਗਾ। ਕਹੈ ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੰਜ
 ਸਿਦਕੁਰੁਗੀਮਧੁਗੁਗਾ। ਜਾਤਾਥਾਥੈਭੁਗੁਪ
 ਟਿਆਤਬਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਸਾਯਾਮੁਕੀ
 ਤਾਅਖਿਉਸੁਣਹੁਣਹੁਆਜਪੁਦਇਕੇ
 ਟਕੀਗਦਾਦੀਦਾਹੁਪਾਇਅਧੈਤਬਿਜਇ
 ਪੀਰਪਤਾਯੈਪਸਿਕਹਿਉਸੁਆਜੇਨਾਨਕ

ਰਹੇ ਸੁਆਇਆ ਤੇ ਤਬ ਪਤਾ ਜੀਆ ਪੀਰ
 ਦੀ ਦੁਰੇ ਪਇ ਨੁਆਇਆ ਆਇ ਸਾਹ
 ਭੁਪਾਇ ਸਾਹ ਸਤ ਪੰਜਾਹੇ ਕਰਿ ਬੈਠਿ
 ਗਇਆ ਪੁਰਾਇ ਦੀ ਮਿਟ ਫਿਲਹੇ ਕਰ
 ਦਿ। ਤਬ ਕੀਤੀ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਪੁਰਿਆ ਆ
 ਮਿਠਿ ਭੁਜੀ ਏਹ ਜੀਤੀ ਸਭ ਹਯ ਪੜ੍ਹੇ
 ਭੀ। ਕੁਰੁਇ ਸਵਿਤੀ ਹਾਸਾ ਪੀਦਰ
 ਹੈ ਰਿਨਾ ਜੀ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਿ ਸਹਿ ਮਹਾਤਮਾ ॥
 ਕੀਤੀ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਪੁਰਾਇ ਤੇ ਭੀ ਗੁਰੂ
 ਤਿਲੇ ਗਇਲਿ ਮਃ ॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ॥

मेधवृक्षारोमवेववासी पावावावा
 लिङ्गाभावावावावावावावावावा
 लडिभानुदिसागिामामुपावावावा
 मधिरुपिगुसीद्वामममगिामावेविर
 टिडिदुविरुवरममगीमडिगुपावा
 उमिदिमेगुनिदिवावाममममममम
 पावावावावावावावावावावावावा
 पद्वेवावावावावावावावावावावा
 वडिवावावावावावावावावावावा
 वरिवावावावावावावावावावावा

ਦਿਵਾਇਦਿਆਥਪੁਰਿਨਾਨਾਤਿਸੇਅਨੁਦੁਆਰੇ
 ਮਿਸਮਾਇਤਿਸਮਾਕਗੁਫੁਚਾਏਕਾਕੁ
 ਕੰਧਾਥਾਭੁਭੁਮੀਏਆਪਦੇਪਿਸਮੀਤਿ
 ਦੇਤੰਦੁਆਪਾਏਗਾਮੀਪਕਤੁਤੁਰਿਯ
 ਕਾਤੰਦੁਮਿਨਿਦੁਗਾਪਦੁਤੁਦੁਗਾਤੁਗੁਕ
 ਨਦੀਤਰਿਮਖਾਤੁਕਮਾਗਾਛਾਯੇਖਾ
 ਦਿਨਮੇਏਭੇਦਿਨਿਥਿਸਰਿਯਾਕਗਤਾਹੁ
 ਮਨਮਾਇਆਮਿਚਤਗੇਮੁਭਿਭੁਚਦਭਿਭੁ
 ਗਾਨਾਦਾਇਕਾਨਤਿਕਰਿਮਨਾਅਭੇਪੁ
 ਤਰਿਨਮੇਭਾਏਕਪਤਗਵੈਰਾਗੈਸਾਈ
 ਸਾਖਿਭਗੇਭਾਪਾਜਾਗਿਸਿਕਰਤੁਕਰਿਮੁ

ਨਕਤਰਾਨਤੋਲਾਇਤਪਤਿਨਾਨਾਗੈਰਦੋ
 ਲਿਤੁਮੇਹੁਚੁਰਿਜਾਇ। ੧੦੦੦ ਗਤਿਤਿਏਮਾਨ
 ਕੀਤੇਈਰੇਖਹੁਜਾਇ। ੧੦੦੦ ਦਸਹਜੁਗੁਰੁ
 ਮੀਸਿਓਲਿਤੁਲਾਇ। ੧੦੦੦ ਜੋਜਾਗੈਕੁਮਾਰਜਾਨੀ
 ਸੋਸੀਏਬੇਪਰਦੁਹਾਜੋਓਸਭਾਵੈਸੇਕੈ
 ਤਿਸਕਾਰਿਯਾਦਸਹਾ। ੧੦੦੦ ਸੀਨਸੇਪਿਮਰੁ
 ਯਾਪਦਾਸੇਸੀਏਤੁਹੀਮਹਿ। ੧੦੦੦ ਗੈਰ
 ਗੰਗੀਤਿਕਮਤਿਬੇਪਿਸਮਹਿ। ੧੦੦੦ ਸੀਨ
 ਸਹਾਰਤਿਪਾਈਯੋਮਗੀਯੋਪੀਯੋਹਿਦੁ
 ਲਾਇ। ੧੦੦੦ ਕੀਏਹੁਤੁਜਾਇਗਾਥਿ
 ਦੁਕੀਰੈਤਾਭਖਪੁਰਾਇ। ੧੦੦੦ ਸਹ

ਏਥੇ ਮਗੀ ਮੈ ਪਵੇਤਾਇ ॥੧੮॥ ਗੈ ਨਗਨੀ
 ਤੇਰਾ ਨਦੀ ਸਿਨਾਪ ਛਤਾ ਯਪਾਇ ਸਪਿਸ
 ਰਮਤਿ ਖੋਲ੍ਹੈ ਨਤਿ ਮੁਖਿ ਨ ਥਾਪਾ ॥੧੯॥
 ਏਥੇ ਗਿਰਿ ਮੈ ਏਥੇ ਜੇ ਰਾਗਿ ਹੁਕਮੈ ਤਾ
 ਇਆ ਪੁਰੀਆ ਤਥੀ ਵੀਤਾ ਨੂੰ ਗੋਰੁ ਮੁਖਿ
 ਇਆ ਵਾਕੁ ਰਗੁ ਰਾਗੇ ਏਥੇ ਸਿਨਾਪਿ
 ਉਚਿਆ ਚਾਉ ਤਾ ਵਚਨ ਪਰਮ ਤਥੇ
 ਸਿਨਾਪੇ ਇਆ ਹਰਿਗੁਣ ॥੨੦॥ ਵਾਕੁ ਰਾਗੁ
 ਯਦਿਕਿ ਨਾ ਯਾ ਅਵਸਿਤ ਥਾਤਾ ਨ ਏ
 ਮਠਿ ਏਥੇ ਹੁਕਮ ਨਦੀ ਤਿਨ ਸੇ ਤੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥੨੧॥
 ਯਾ ਮਲਾ ਨਤਿ ਬਗੈ ਤਾ ਰੇਤਰ ਕਰਿ ਅਸ

ਕੇਗੇਨਿ॥ ਕੁਛੁ ਭੇਸਾ ਭੁਤਾ ਪਦਿ ਆਪੁ ਪੁਣਾ
 ਆਪੁ ਏਸੇਨਿ॥ ਕੜਾ ਮੀਸ ਮਹੰ ਮੁਦ ਮੰਨੁ ਤੁੰ
 ਮੰਨੁ ਰਿਤਾ ਬਾਹਰਿ ਮੰਨੁ ਪੁਦਾਇ ਸੁਭਾਨੁ ਸੁ
 ਚਾਈ ਦਰ ਬਾਹਿ॥ ਕੜਾ ਨਾਨਾ ਹੀ ਕੰਗੁ ਮਰ
 ਹੀ ਸੁਭੀਆ ਮਾਯਕ ਬੁਝਾ ਮਾਇਆ ਬੰਧ
 ਨਾਨਾ ਪੜੇ ਮਾਤਿ ਦੇ ਵਡਿ ਮਾਯੀ ਭੁਲਾ॥ ੨੫
 ਵਡੇ ਜੀਆਈ ਕੁਰਾਨੀ ਸਿਰੁ ਪੁਨਾਤ ਬਧ
 ਏਕੈ ਨਾਨਿ॥ ਤਿਨੇ ਓ ਮਗਦਾਈ ਆਥਾ ਵ
 ਰੇ ਪਹਿ ਓ ਰਿਤੁ ਖਾਨਾ॥ ਕੜਾ ਓ ਓ ਥਰਿਤਿ ਸੁ
 ਦਿਨਾ ਕੀ ਸਿਸੁਰਿ ਨਾਨਾ ਦਾਹੁ ਕੇਗੇ ਬਾਥਿ ਮਸ
 ਤੇ ਕੁਰਾਨੀ ਕੇਹਾ ਹੁਕਮ ਕੇਗੇ॥ ੨੬॥ ਆਪੁ ਆਪੁ

ਇਕਸੇਈਭੋਲੁਲਿਖਿਓਮਭਿਨਤਵਿਗੇਲੀਇ
 ਆਲੇਏਕਿਯਾਭਇਆਸੇਆਪੁਨਸਮਯੋਗੇ॥
 ਆਯੁਯੁਆਯੁਤੁਮੁਆਯੁਏਚੇਤਹਿਵਿਓਨ
 ਯਤਨਿ॥ਗੁਰੁਸੇਵਕਹਿਪਈਐਫੁਟੀਐ
 ਅੰਭਿਨਿਦਨਿ॥ਖਟਿ॥ਯੋਯਗੀਕਹਿਗੁਰੁਸਿਓ
 ਜਿਸਕਾਅਵਤਾਰੁਗੁਰੁ॥ਏਕੁਇਕੇਯਾਨਾਕਾ
 ਨਾਹਿਕਿਸੈਪੁਰਤਾਜਾ॥੩॥ਤਥਕਾਕੀਤੁਕਾਦੇ
 ਕਹਿਯਾਸੇਨਾਨਕਦੇਵੇਸਹਿਯੋਰਹਿਤੁਮੁ
 ਸਾਧਨਾਥੇਰਕਤੇਥਪੜਦੇਏਨਿ॥ਸਿਸ
 ਖੁਦਇਪਾਇਨਿਗੇਕਿਨਪਾਨਿਗੇ॥ਤਥਕਾਕੀ
 ਲਿਖਿਆਸਥਤੁਲਸੁਭਿਲਿਗਦਿਲਿ॥੪॥ਥੇਰ

ਰੇਤੋਥਾਤਿ ਧਤੁਗਭਾਈਰਿਭਵਾਧਿਕੁਗਭਾਤਾਇ
 ਤੁਰੁਮੁਕਗੀਜੇਕਗੁਤੁਭੁਤਪੁਰੁਇਥਾ
 ਥੇਰੇਖੇਰੁਇਭੁਗੇਤਾਧਿਕੁਪੇਰੁਸਾਗੀਭੁਇ
 ਇਉਸਿਤੁਗੀਭਾਸਿਉਗੇਭਾਗੁਰੁਸਤਗੀਗੀ
 ਭਾਗੁਭਾਗੁਰੁਗੁਪੁਰੁਪੁਰੁਸੀਉਇਥੇਥੇ
 ਰਿਥਰਿਥਕਾਭਾਉਰੁਸਤੁਭਾਗੁਰੁਭਾਗੁਰੁਭਿਭੁ
 ਰਿਭਿਭਾਭੁਗੁਤਿਭਾਭਾਭੁਭਾਭੁਭਿਭੁ
 ਭੁਭੁਗੁਰੁਗੀਭੁਭੁਗੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁ
 ਰਿਭਿਭੁਗੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁ
 ਰੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁ
 ਰੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁਗੁਰੁਭੁ

ਜਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਗਤ ਬਕਾਜੀ ਭਰਨ ਦੀ ਮੁਖਿ ਮਾਏ
 ਜੋ ਜੀ ਏਹੁ ਭੀ ਨਹੀ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਬਦਲ ਮਮਲ
 ਰਮਾਵੇ ਦੇਹਿ ਨਿਜ ਦੇਹੇ ਜਾਨਿ ਮਾਜਾ ਭੀ ਨਹੀ
 ਕਮੇਟਾ ਅਤੇ ਸਗਲ ਪੀਰੇ ਹੋਇ ॥ ਭੰਗ ਬੇਜਾ ਪੀ
 ਦੇ ਹੋਇ ॥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਿ ਮਮਤਿ ਕਉ ਸਿਧਾਤ
 ਫਾਲੁ ਹੋਵੈ ਗਾਤ ਬਥਾ ਬੋਧਿ ਮਾਮਾ ਸਾਧਿ ਕੁਝ
 ਜਗਤਿ ਜੋ ਧੁਰ ਮਾਇਆ ਘਟਵਾ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸਿਤਾ ਬ
 ਥੋਨਿ ਮਾਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਭੋਲੇ ਜਗਤੀ ਹੋਇ ਸੁਜਾਗ
 ਦਿਤੀ ਬੰਗ ਨ ਜਾਗ ਨੀ ਸੁਤੇ ਹੋਇ ਭਾਗ ॥ ਭਤ
 ਪਾਈ ਤੀਤਿ ਨ ਕੇ ਪੁਰ ਨਹਿ ਜਾਨੁ ਗਾਏ ॥ ਭੰ
 ਤਿ ਘਰ ਜੁ ਨ ਮੰਨੀ ਮੰਨੀ ਮੰਨੀ ਮਮੁਰਿ

ਤਥਾਇਤਕਮੀਰਹਿਸਾਦੀਅਨਿਸਿਮੀਖੀਚ
 ਸਿਕਥਾਥਾਪਪਤੀਪੁਆਗੀਤਿਨਕਉਜੋਪਾ
 ਦੇਰੰਗਸਗਥਾਸੁੰਮਰੁਸਮੈਮਨਹੈਥੇਰਾ
 ਕਨੀਨਹਿਨਾਨਾਥਨਿਮਤੇਨਯਮਕੈਦੁਪੁਪਤ
 ਸਤਸਮਾਦੁਏਗਾਗਿਰਿਅਮਭਿਦਿਨਮਕਉਪੁ
 ਉਸੀਹਾਨੁਰੁਏਗਾਭਿਤੁਰਿਨਿਪਗਥਤਉ
 ਤਮਨਿਪਭੈਸਿਵੈਕਪਾਗਾਕਸੀਉਰੁਨਥਾ
 ਸੀਉਥਹਸੀਅਪਿਟਿਗੁਗਾਨਕਉਗੇਸਤ
 ਨਿਥਹਸੀਲੋਤਥਾਨੀਰਗਗਾਤਾਥਾਪੁ
 ਉਸਨਿਥਾਕੀਆਕੀਤੇਸਿਨਾਗੁਨਹਿਰਿ
 ਜਾਇਬੰਪਿਨਾਨਾਈਅਨਿਗਿਤਥਕਉਰੁ

ਸਿਧਾਤੀਆਮਲਾਏਭਿਤੁਦਿਨਿਤਮਨਿਥੇ
 ਪਰਛਹਿ। ਸੇਈਛੁਟੇਨਾਨਕਹਰਸਤਸਿਨਪ
 ਨਾਨਾ। ਤਬਪੀਰਪਤਾਨੀਐਯਾਖਿਯਾਜੀ
 ਅਸੀਦੀਆਕੇਮੁਕਾਮਫੀਘੋਰੇਯਾਖੁ
 ਦਇਰਿਓਕਰਿਹਸਾਧੁਪੀਵੇਗਾ। ਤਬਬਖਾ
 ਥੇਲਿਯਾਮਸਥਦੁਆਰਾਤਿਐਗਵਿਰਿਮ: ੧।
 ਯਕਅਰਸਾਧੁਟੁਤੰਮਪੇਸਿਤਦਗੇਸ
 ਰੁਨਕਤਾਗਾ। ਤਕਾਕਬੀਰਕੀਮੁਤੰਬੇਐਥ
 ਮਰਦਰਿਗਾਗਾ। ਦੁਨੀਆਮੁਕਾਮੇਯਾਨਿ
 ਤਤਕੀਵਦਿਯਦਾਨੀ। ਮਮਸਰਮੁਦਿਯ

ਨਗਈਯਗਿਯਤੰਮਦਿਯੋਚਰਿਦਿਯਿ॥
 ਗੁਭੀਰਿਸਾਪਿਸਮਪਰਗਥਿਗੁਗਾਕਮੋ॥
 ਸਤਰਸਤਗੀਗਾਯਾਥਿਗਥਿਆਯਤੁਪਕਸ
 ਨਰਚੈਸਦਰਤਕਬੀਗਾਕਾਸਥੋਗੇਜਗਸਤ
 ਮਰਗੁਯਕਗੇਮਥਥਿਯਾਯਾਗਾਯੋ॥
 ਨੀਵੀਕਾਕਗਵੀਮਾਨਈਯੁਗੀਯੁਯਯਾ॥੩॥
 ਥਰਥਥਤੁਮਯੁਥਥੀਯਗਯਾਯਥੋ॥
 ਜਥਿਥੇਥਾਕਾਨਾਨਕਥੁਗੇਯਤਰਜਾਤ
 ਗੇਤੋਗੇਕਗਪਥਿਥਾਕਾਯਾਨਥਥਾਥੋ॥
 ਯੁਸਥਥੁਥੇਤ੍ਰਿਯਾਤਥਕਾਜੀਯਕਾਨੇ॥

ਅਤੈ ਪੀਰ ਪਤਾ ਹੀ ਐ ਅਹਿਰਿ ਸਤ ਪੈ ਸੀ ਕੀਤਾ
 ਪੈਰਿ ਤਮੋ ਏਹੁ ਭੁਕੁ ਏਹਿ ਨਹਿ ਪਦੈ ਪੁ
 ਏਹਿ ਪੈਰੋ ਏਹਿ ਆਥਾ ਬੇਦੈ ਪੁ ਸੀ ਏਹਿ
 ਏਹੁ ਭੁਕੁ ਏਹੇ ਗੋਪਾ ਪਰਿ ਆਇਓ ਬਿਭੁ
 ਏਹੁ ਭੁਕੁ ਏਹੁ ਸੀ ਪੰਜ ਵੀ ਥਾ ਬਾਗੇ ਰਖ
 ਏਹੁ ਸੀ ਗਇਆ ਏਥੈ ਸਿਧਾ ਡਿ ਰਾਸਿ ਧਾ
 ਏਹੁ ਵਾਕੀ ਤਾਜੇ ਭੁਕੁ ਏਹੁ ਪਰੀ ਹੋ। ਤਬ
 ਬਾਬੇ ਭੀ ਆਖਿਆ ਨਾ ਭੁਕੁ ਆਪੇ ਰੇ ਹੋਇ
 ਤਬ ਏਹੁ ਸੀ ਹੋ ਸਿਧਾ ਆਸਦਿ ਕੀ ਬੈਠੇ
 ਤਰੁ ਹੋ ਸਿਧਾ ਆਖਿਆ ਭਗਤੁ ਰੁਕੁ

ਸੁਰਗਾਤਥਾਥਾਥੇਪਿਯਾਸੀਸਤਿਗੁਪਤ
 ਹੇਸਤਿਮਤਾਗਾਗਾਗੁਰਮਕਾਗੀਦਿਰਿਧਿ
 ਹੇਸਤਿਉਟੀਸਿਪਸਤਕਰਿਅਸਤਿਥੈਠ
 ਸੇਤਸਤਕਾਕੈਕਾਗੀਤਿਸੁਆਗੈਰਤਗਸਿਤਮ
 ਹੀਸਤਾਅਪਗਾਪਾਗੀਮਸਤਕੁਕਦਿਪ
 ਹੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨਮਨੁਆਗੈਰਥਾਨਾਕ
 ਸੰਤੁਸਿਐਸਤਪਾਈਐਸਤਸਿਭਾਇਜ
 ਸੁਐਥਾਗਾਸਿਯਾਤਥੈਸਤਿਸੁਤਭੈ
 ਸਾਤਸਥਰਥਿਨੁਸੁਕਤਿਨਕੇਇਆਗੁਰੁ
 ਕਦਾਤੁਮੈਰਿਯਾਨਾਓਤੁਮਾਗਕਦ

ਮਾਹਕੁ ਵਦਾਨੁ ਸੁਆਭਾ ਸੁਖੁ ਕਾਹੁ ਆਰਥਿ
 ਹਮਾਰੀ ਹੁਕਮੈ ਤਜਾਨਾ ਬਾਹਿਜਾ ਭਾਵਿਓ ਬੈ
 ਸੁਖੁ ਕਾਹੁ ਭਾਵੈ ਬਾਹਿਜਾ ਵਾਹਿਜਾ ਵਾਹਿਜਾ
 ਹਮਾਰੀ ਵਾਹਿਜਾ ਸੁਖਿ ਬੈਸਾ ਰਿਯਾਤੁ ਮ
 ਗਏ ਹਮਾਰੀ ਵਾਹਿਜਾ ਵਾਹਿਜਾ ਵਾਹਿਜਾ
 ਭਾਵੈ ਭਾਵੈ ਸੁਖਿ ਰਿਯਾਤੁ ਰਿਯਾਤੁ
 ਹਮਾਰੀ ਰਿਯਾਤੁ ਰਿਯਾਤੁ ਰਿਯਾਤੁ
 ਰਿਯਾਤੁ ਰਿਯਾਤੁ ਰਿਯਾਤੁ ਰਿਯਾਤੁ
 ਰਿਯਾਤੁ ਰਿਯਾਤੁ ਰਿਯਾਤੁ ਰਿਯਾਤੁ
 ਰਿਯਾਤੁ ਰਿਯਾਤੁ ਰਿਯਾਤੁ ਰਿਯਾਤੁ

ਤਰੁਕੀ ਐਉਕਿ ਪਾਈ ਐ ਪੈਗਾ ਰਹ ਪੁਰ
 ਬੈਠੈ ਐਉ ਪੁਰਾਨ ਕਰੇ ਹੁਸਨਾਈ ਚਾਹੈ
 ਪੈਠਾਏ ਅਪੇਸ ਮੈਥੈ ਤਿਸੁ ਰਿਅ
 ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਸਚ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਰਗਾਮੀ
 ਭਭੁ ਰਿਅ ਬੈਠੁ ਦੀਜੈ ॥ ਮੈਸੇ ਸੇਰਾਹ
 ਮਹਿਕਮਾਹੁ ਨਿਗਾਹੁ ਮੁਮੁਗਾ ਨੀਸੇ
 ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਦਖਾਇ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਇਕੋ ਮਹਿਦ
 ਸਿਯਾਨਾ ਸਾਮਾਹਿ ਨਿਗਮੈ ॥ ਅਗਮਾ ਅਗੋਰ
 ਰੁਪਿ ਰਿਪਿ ਏਨਾਨੁ ਤਾਰਾ ਦਸੈ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁਨਾ

७३॥ उवमिपपिमागदिता॥ पंजमेगवा॥
 उववैपगतीद्विपुष्टिमागउवमिपमा
 दिगिगदि॥ उवमिपीमभिमातुवदरेप
 वैदिपगता॥ उरुववैमाभिमातुगउ
 देवी॥ जेवद्वगउगेउरेपउगे॥ उव
 मिपमापरावगतागदिपद्वि॥ वि
 मेमिगगद्वगताउतादी॥ रिमिमिगउ
 तादी॥ रिमेमगिगिउका॥ विमिवपर
 रादी॥ उववावविममाउमुमागद्विमा
 दिगदिमागतिउमउरिमिमेवुवकीता॥

ਸੋਭਿਕਾ ਪਤਿਗਾਗਾਗਿਤਿ ਏਘੁਰੁ ਬੀਧੁ ਭੋਰਾ
 ਸਾਹੁਕਾਈ ਸਗਾਏ ਰੁਪਪਾਤੀ ਕਰਿ ਪੀਛਾ
 ਪਗਤੀ ਭਰਿ ਚਲਾਈ ਪਤਿਗਾਗਾਗਿਤਿ
 ਯੀਪਿਛੈ ਏਰੁ ਚੜਾਈ ਏਘੁਰੁ ਏਘੁਰੁ
 ਏਘੁਰੁ ਸਗਾਏ ਪਤਿਗਾਗਾਗਿਤਿ
 ਏਘੁਰੁ ਸਗਾਏ ਪਤਿਗਾਗਾਗਿਤਿ
 ਏਘੁਰੁ ਸਗਾਏ ਪਤਿਗਾਗਾਗਿਤਿ
 ਏਘੁਰੁ ਸਗਾਏ ਪਤਿਗਾਗਾਗਿਤਿ
 ਏਘੁਰੁ ਸਗਾਏ ਪਤਿਗਾਗਾਗਿਤਿ
 ਏਘੁਰੁ ਸਗਾਏ ਪਤਿਗਾਗਾਗਿਤਿ
 ਏਘੁਰੁ ਸਗਾਏ ਪਤਿਗਾਗਾਗਿਤਿ

प्रकृत्या च सु। त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं
 त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं
 त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं
 त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं
 त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं
 त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं
 त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं
 त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं
 त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं

ਆਇਆ ਬਿਨੈ ਸੇਵੇ ਤਾਲਾ ॥੨॥ ਗਿਰਤ ਪਰ ॥
 ਗਗਨ ਯੁਤ ਗੋਗਦਿ ਸਮਿ ਪਦ ਪਾਧੂਨਿ
 ਗੋਗਦਿ ॥ ਸੁਰੇਸਿ ਬਰਤ ਯੁਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਮ
 ਤਸਿ ਮਿਲਿ ਬਿਨੈ ਸਹਿ ਕੇ ਬੇਰਾ ॥੩॥ ਤੀਰ ਥ
 ਬੇਰੇ ਰੁਪ ਪੈ ਥੀ ॥ ਮਾਯਾ ਤਿਲਕੁ ਮੇਰਾ ॥
 ਕਰਤੀ ॥ ਧੇਤੀ ਤੁਰਤਿ ਪਰ ਸਦਾ ਯੁਕੁ ਕੇਰਾ ॥
 ਗਦਾ ॥ ਕਰਤੀ ਗੇ ਸਗਲੇ ਰਿਗਾ ॥ ਗੀਤਾ
 ਬਗਾ ॥ ਤੁਰਕ ਯੁਕੁ ਤਿਲਕੁ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇ ਤਾ
 ਨੇਰੇ ਰਿਸਿ ॥ ਸਗਲ ਪਸ ਗਦੀ ਸੇ
 ਪਸਾਗਾ ॥ ਬਿਨੈ ਸਹਿ ਕੇ ਸਗਲ ਯੁਕੁ ਰਾ ॥

ਨਤਸਤਿਸਿਧਿਭਗਤਿਤਤਗਿਆਨਾਏ
 ਤਸਦਾਮਾਦਨਿਤਚਤੁਰਮਸਥਾਨਾ
 ਤਤਸੰਗਤਿਸਪ੍ਰਗਟੁਰਸੈਆਨਾਭਏ
 ਨਗਰੁਸਦਤਤਥਸੈਆਤਤਭਏਕੁਮੁ
 ਸੇਗਨਾਹਿਤਾਨਾਦਾਜਾਨਮਿਹਤਾ
 ਹੀਤਤਾਤਤਸਦਾਮਾਨਿਤਮਾਨਾਹਰ
 ਮਪਾਗੇਗਾਭਗਤਿਥਸਤਿਰੀਗਤੀਨਿਆਧਾ
 ਗੇਆਪਾਹਬੁਤਮਕਾਮੰਤੁਨਪਾਗਾਰਏ
 ਕਰੈਤਾਕਾਥਾਗੇਗਾਕਰੈਸਿਮੁਰਿਧਾਕ
 ਗੇਨਿਹਚਾਤੁਥਾਨਸੰਗੇਤਗੇ॥੮॥੧॥

ਤਬਸਿਧੀਯਾਯੇਸੁਯਾਯੇਸੁਰੀਤਾ ਤਬਬਾਬ
 ਬੀਯਿਯਾਯਾਯਾਇਪੁਰੁਕਉਯਾਯੇਸੁ ਤਬ
 ਗੁਰੁਬਾਬਾਪਰਿਯਾਇਯਾਯਾਯਾਪਰਮੇ
 ਮਗਰੀਤਈਸੇਇਕੁਸਿਧੁਰਾਤਿਤਾਯਾਯ
 ਤੁਗਦਿਉਗੁਗੁਰੁਜਪੋਯਾਯਾਯੇਤੁਰੁਸਾਗ
 ਪਤੁਗੁਰੁਗਾਨੁਮੰਨੋਯਾਯਾਯੇਤੁਰੁਸਿਧ
 ਰੇਨਾਨਿਸਤਖੇਰਗੀਕਗਨਿਯਾਤਿਹਰੁ
 ਰੇਮਹਲੇਗੋਯਾਤਿਸਰਪੁਰਾਗੀਯਯ
 ਗੋਯਾਤਬਇਕੁਰਿਯਿਉਹਸਿਧੁਬੇਯਾ
 ਪੁਪਰੁਦਯਾਤਬਗੁਰੁਮੰਦਰਿਕੀਸਦਿ

ਆਸੁਇਕਰਿਪੁਇਆਜੇਹੁਮਥਦੁਖਿਸ
 ਦਹੈ॥ਤਥਉਹੁਸਿਖਬੋਹਿਯਾਅਖਿਉਸੁ
 ਜੀਹੁਮਥਦੁਗੁਰੂਨਾਨਕਦਹੈ॥ਤਦਾ
 ਹੁਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਉਸਿਖਦੇਨਾਹਿਰ
 ਯਿਅਇਆਅਇਪੈਗੀਪਇਆਦਸ
 ਨੁਰੇਖਦੇਨਾਉਹਥਹੁਪੈਗੁਪੁੰਪੁਰੁ
 ਤੇਰਿਸੁਇਅਸਾਗੁਰੂਗੁਰੂਗਾਜਪਇ
 ਦਹਾਕਗਇਆਵੈ॥ਭੀਤੇਮੰਜੈਪਖਾਏ
 ਗੋਤਥਇਕਦਿਪਿਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਪਿਛਿਯੈ
 ਗਭਿਗੋਯਾਜਾਨੇਖੈਤਾਸੁਹੈਥਸਤਪੈਪਥੈ

ਟਸ਼ਾਇਕਦੀਠੈ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੀਥੇ।
 ਵੀਤੀ। ਜੋਤੀ। ਏਹੁਕਉਤੁਬੀਪਤਸਾਹ। ਤ
 ਬਥਾਥੈ। ਥਿਯਾ। ਅੰਗਦੀ। ਏਹੁਗੁਰੂ।
 ਸੋ। ਠੈ। ਦਿਹ। ਤੇ। ਗੁਰੂ। ਸੇ। ਵਾਰ। ਹਿੰ।
 ਦਿਹ। ਠੈ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੁ। ਪੈਗੀ। ਪਇਯਾ।
 ਤਬ। ਗਿਯਾ। ਪਰ। ਸੇ। ਸਗਰੀ। ਨਿਯਾ। ਦਿਰਦਿ।
 ਬਾਥੇ। ਕਾ। ਪੈਗੁਰੂ। ਦਾ। ਬਾ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੁ।
 ਦੇ। ਪੈਗੁਰੂ। ਦੀ। ਜੀ। ਪੈਗੁਰੂ। ਦਿਹ। ਤੇ।
 ਨਿਯਾ। ਤਦ। ਗੁਰੂਮੰਗਦੁ। ਦਿਰਦਿ। ਸਾਹਿ।
 ਓਰ। ਪੈਗੁਰੂ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੀ। ਜੀ।

ਇਕਾਤਬਗੁਰੁਬਾਬੈਸੀਵੀਯਾਯਿਕਾਤੋਈਜਾ
 ਓਪਾਸੁਯੈਯਾਓਤਬਗੁਰੁਯੰਗਦੁਸੀਯਾ
 ਸੁਯੈਯਾਇਕਾਯਾਯਾਯਾਇਚੁਤਾਤਬਕਪ
 ਰੇਸਭੇਓਕੜਾਯਿਭਗੇਤਾਮਾਤਸੀਓ
 ਯਾਤਬਬਾਬੈਕਾਯਪਇਯਗੀਯਾਯਾਯਿ
 ਓਸੁਯਾਕਤੈਓਯੁਭਗਵਾਇਕਾਯਸੰਸਾ
 ਗਦਿਓਕੰਮਹਾਯੁਤੁਪਗਇਕਾਯਸੇਕਪਰਿ
 ਯਾਓਪਰਿਓਕੜੁਯਾਓਯੈਯਾਓਇਕਾਯਤਬ
 ਬਾਬਾਤਸਿਯਾਯਾਯਿਓਸੁਯਾਤਾਓਯੁਓਕਿ
 ਰੁਯਾਯੀਯਿਯੁਓਕੜੁਯਾਯੀਯਾਤੁਯਾਯਾਯਾ

ਤਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰਿ ਗਈ ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਜੀ ਜਾਇ
 ਸੁਤਾ ॥ ਜਬ ਹੋ ਸੇ ਈ ਕਾ ਦਖ ਤੁਝੇ ॥ ਤਬ ਥੀ ਦੇ
 ਯਗੀ ਜਗ ਦਇਆ ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਦੇ ਰਹੁ ਜੀ ॥
 ਨਾਹਿ ਰਹਿ ਮੁਖ ॥ ਰਹੇ ਨਹਿ ਜਬ ਦੇ
 ਥੈ ਤਾਥਾ ਥਾ ਜੀ ਸ ਮੁਖੁ ਦਇਓ ਪੜਾਏ ॥ ਸਿ
 ਪਰਾ ਬਹਿ ਬਾਹਿ ਪਾਕ ਦੇਰੇ ॥ ਕਰੁ
 ਏ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਭੀ ਯਾਹਿ ਗਈ ॥ ਤਾਮਾ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਾ ਨ ਕੁਰਾਹਿ ਯਾਹਿ ॥ ਤਬ ਥੀ ਯਾਹਿ
 ਓ ਮੁਖਾ ਨ ਕੁਰੇ ਥੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ ਮੁਖੁ
 ਦਇਓ ਪੜਾਏ ॥ ਤਾਮਾ ਥੀ ਦੇ ਰਹੁ ਯਗੀ

ਮਸਿਮਾਮਾਖਿਉਸੁਦੇਹਭੀਯਗੀਮਸਕਰੀਆ
 ਕਰਦਿ॥ ਤਬਥਾਥਾਜਾਗਿਆਤਾਮਾਤਾਮਾਖਿਉ॥
 ਬੇਦਇਹਭੀਯੋਯੀਯਗੀਮਸਕਰੀਆਕਰਦਿ॥
 ਆਖੈਜੋਨਾਨਕਸੁਮੰਦ੍ਰਦਿਪਿਪਰੁਭੈ॥ ਤ
 ਬਥਾਥਾਮਾਖਿਉਮਾਤਾਜੀਕਮਾਯੀਯੋਯੀ
 ਦੇਆਖਿਯੋਯਗਦੁਨਾਯੀ॥ ਤਬਕੰਦੀਕਮ
 ਯੀਓਯੀ॥ ਪੁਰਦਰਸੁਕੰਸਰਕਾਸੰਗਤਿ
 ਯੀ॥ ਤਬੋਕਥਪੁਤਨਾਓਪਗੀਕੋਭੈ॥ ਤ
 ਦੁਆਯੀ॥ ਯਾਯੋਗਪਨਾਥੁਆਇਗਇਆ॥
 ਥਾਥੈਪਾਸਿ॥ ਤਾਮਾਖਿਉਸੁਥਪੁਤਪਸਾਹ
 ਕੀਤੀ॥ ਤਬਥਾਥੈਆਖਿਯੋਯੋਗਪਨਾਥ

ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਅਪੇਖਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ
 ਜੀਵਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਨਾ ਉਪਰੀ ਵਾਲੇ
 ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਅਜਿਹਾ ਨਾਲਿ ਪਰਤੀਤ
 ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ
 ਹਿਯਾਤਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਪਤੀ ਪੈਸੇ ਪੈਣ
 ਨਿਯਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਹਿਯਾਤਾਂ
 ਜਵਾਬ ਦੇ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਮੁਹੱਸੂਸ ਪੈਸੇ ਅੰਤ ਵਿਚ
 ਕੇਵਲ ਇਹ ਅਥਵਾ ਮੁਹੱਸੂਸ ਕੇਵਲ ਇਹ ਅਥਵਾ
 ਅਜਿਹਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵਾਂ
 ਤਾਂ ਇਹ ਪੈਸੇ ਮੁਹੱਸੂਸ ਕੇਵਲ ਇਹ ਪੈਸੇ
 ਲੈ ਕੇ ਹੋਣੇ ਲਾਗੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਪੈਸੇ

ਪਇਆਹੈ। ਪਹੁਰਹੈ। ਪਬਾਸਮਾਦਰੀਹੈ।
 ਤਬਬਾਬੈਬਰਹੈ। ਤੀਤਾਮਾਪਿਓਮੁਕੈ।
 ਹੈ। ਤਿਸਨੁਭਧੈ। ਤਬਤੁਸਮਸਿਖਜੋਬਾ।
 ਸੋਭਿਨਿਮੁਤੋ। ਪਰਿਵਰਿਖਕਸੁਤੀ। ਬਕਾ
 ਸੁਦਿਕਰਿਚਲਦਗਤਿਅਗਾ। ਤਬਇਕੁਗੁਰੂ
 ਗਤੁਆਇਗਤਿਅਗਾ। ਤਬਬਰਹੈ। ਕਰਿਨਾਇ
 ਖੜਾਗਤਿਅਗਾ। ਤਾਅਪਿਓਮੁਤੀ। ਸਿਮਦਲਿਤੇ
 ਮਹੁਪਾਈ। ਤਬਬਰਹੈ। ਤਿਅਪੈਗਾਦਹਿਮੁ
 ਹੁਪਾਵਣਾ। ਸਬੁਗੁਰੂਮੀਗਰਚਾਰਹਉਭੈ
 ਤਾਂਗੁਗਾ। ਨਰੁਸੁਤਾ। ਪਇਆਹੈ। ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਕਾਬਰਹੈ। ਤਿਅਸੇ। ਅਕਤੇਗੁਰੂਮੀ।

ਜੇ ਤੇਰੇ ਅੰਗੇਤ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਗੇਤ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ
 ਅੰਗੇਤ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਗੇਤ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ
 ਤਦ ਇਹ ਗੱਲ ਪੈਸਿਆ ਵਾਲੇ ਆਖਦੇ
 ਹੋਨਿ ਸਿਰਥੇ ਸਾਧੇ ਤਰੁਪਈ ਐਲਾਨਾ
 ਦੋ ਅੰਤਰੁਪਈ ਆਵਾਜ਼ੇ ਆਖਦੇ ਹੋਨਿ
 ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਗੇਤ ਸਾਧੇ ਤਰੁਪਈ ਆਵਾਜ਼ੇ
 ਬਬਾ ਬਾਬੇ ਗਿਆਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਮਾਃ ੧॥ ਲੇਖੈ ਬੇਲੁ ਤੁਬੇਲੁ ਤਾਲੇ ਬੇਖਾਣਾ ਪਾਉ
 ਲੇਖੈ ਵਾਟੁ ਲਾਈ ਆਲੇ ਬੇਸੁਰਿ ਵੇਖਿਓ
 ਫਿਰਾਇ ਬੇਸੁਰਾਣਾਈ ਅਹਿਪੈ ਰੈਖਿਓ

ਏਤਿ ਜਾਹੀ ॥ ਗਾਥਾ ਬਾਮਾਇ ਅਸਰ ਨਾ ਧੇ ਪੁਆਯੈ ॥
 ਨਾ ਮੁਇ ਨਾ ਰਿਯਾ ਨਾ ਤਿ ਮੁਇ ॥ ਨਾ ਓਹਾ ਗੁਰੂ ॥
 ਜੀ ਵਡੁ ਮਹਾ ਜਾਇ ਵੈ ॥ ਏਥੈ ਪਾਸੈ ਕਾਇ ॥
 ਸਿਥੈ ਬਹਿਸ ਮਾਯਾ ਏਥੈ ਵੈ ॥ ਨਾ ਚਾਹੀ ॥
 ਓਹ ਨਾ ਗਿਰਿ ਵਡਾ ਏਹੈ ਸਤ ਕੈ ॥ ਸਭ ਥੀ ॥
 ਓਪੰਡ ਪਗਗਿ ॥ ਕਾਸਤ ਕੈ ਆਖੈ ਥਹੁ ਤਥਹੁ ॥
 ਤੁਘਾਇ ਨਾ ਆਖੈ ਵੈ ॥ ਕਾਮ ਤਿਸਿ ਨਾ ਪਾਏ ॥
 ਐਕ ਰਹਿ ॥ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥ ਸਭਾ ਸਹਿ ॥ ਏਕੁ ॥
 ਤੁਹਿ ਕੀਆ ਕੇ ਤੇ ॥ ਏਹੀ ॥ ਨਾ ਚਾਹੀ ॥
 ਚਰਤਿ ॥ ਨਾਹੀ ॥ ਪੁਆਤਿ ॥ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾ ਕਤਿ ॥ ਨਾ ਕੈ ॥
 ਸੇਧੀ ॥ ਸਭਿ ਵਡੀ ॥ ਆਖਿ ॥ ਓਹੀ ॥ ਕੀਸਾ ॥ ਸਿਥੈ ॥

ਰਸਮਾਗੀਅਭਿਓਥੈਨਰਿਤੇਗੀਥਖਸੀਸਾਅਗਿ॥
 ਤਥਵਿਕਰਿਨਿਪਰਸੇਸਰਕੀਅਭਿਓਥੈਨਰਿਤੇਗੀਥਖਸੀਸਾਅਗਿ॥
 ਮਖਦੁਮਬਹਦਰਪੁਤਾਨਕਾਪੀਗੁਮਸੀ
 ਤਰਭਾਇਆਥਾਈਰਗਾਹਵੈਦਿਨਿ॥ਤੁਮੀ
 ਦਭਿਕਬਹੁਤੁਨਿਯਾਏਥੈ॥ਨਮਾਜਗੁ
 ਜਾਹਇ॥ਤਰਭਮਖਦੁਮਬਹਦਰੀਕੀ
 ਅਖੀਰਰਿਯਾਈਅਗਾਅੰਤੁੰਗਾਥੈਰਾ
 ਗੁਕਰਇ॥ਤਥਤੁਗੀਰਾਪੁਇਆ॥ਜੋਸੀ
 ਏਪੀਰਸਾਅਭਿਸੁਤਸੀਜੋਗੈਸੇਰਿਓਭੈ
 ਏਤਥਮਖਦੁਮਬਹਦਰੀਅਖਿਅਗਾਏਥੈ
 ਦਿਓਭੈਦਿਓਭੈਦਿਓਭੈਦਿਓਭੈਦਿਓਭੈ॥

ਤਮੁਗੰਗਾ ਮੁਖਿ ਆਸੀਏ ਪੀਰ ਸਾਭਾ ਮਤਿ ਮਿ
 ਹਰਿ ਕਰਿ ਕੈ ਆਖੀਐ ॥ ਤਬ ਮਖਦੁ ਮਥਹਾਣ
 ਦੀ ਆਖਿ ਆਯੋ ਯੋਗ ਆਸਨ ਤੇ ਏੰਮਾਨੁ ਸਿਸੇ
 ਕਾ ਚੁਓ ਕਹੈ ਏਗਾਨਾ ॥ ਸਭ ਕੇ ਏੰਮਾਨੁ ਤੇ ਇ
 ਜਾਦੀਐ ॥ ਤਬ ਮੁਗੰਗਾ ਭਿਆਸੀਏ ਪੀਰ
 ਸਾਭਾ ਮਤਿ ਮਿਹਰ ਕਰਿ ਕੈ ਰਸੀਐ ॥ ਤਬ ਮਖ
 ਦੁ ਮਥਹਾਣ ਦੀ ਆਖਿ ਆਯੋ ਯੋਗ ਕਰਿ ਏੰਮਾਨੁ
 ਜਬ ਤਿਸ ਤਕ ਏੰਮਾਨੁ ਏਗਾ ਤਬ ਤਿਸ ਤਕ ਏੰਮਾਨੁ
 ਏਕਾਨਾ ਤੇ ਏਗਾ ॥ ਤਬ ਸਿਤਾ ਸਿਧਾ ਏਕੇ ਚੇ
 ਤਿਤਾਨਿ ਆਕਾਇ ਮਾਨੁ ਚੁਓ ਕਹੈ ਗਤਿ ॥

ਤਾਹੈ ਆਖਦਿ ਜੀਵੈ ਪਹਿ ਸਾਧਮੰਤਾ ਜੇ ਪੜੇ
 ਓਕ ਆਖਦੇ ਹਿਨਿ ਜੇ ਓਦੁ ਕਓ ਭਿਸਤੁ ਹਿਖਿ
 ਆਨਾ ਆਖੈ . ਇਉਂ ਆਖਿਆ ਆਸੇ ਭਿ
 ਓ ਏਸੇ ਆਤਮਾ ਪਦੁ ਮਥਾਵਦੀ
 ਆਖਿਆ ਜੇ ਤਸਾਇਕੋ ਏਨਾ ਪਾਪ ਕਿਆ
 ਸਿਆਣੁ ਹੋਵੇ ਸੋ ਆਖਾ ਵਹੁ ਆਤਮਾ
 ਇਉਂ ਆਖਾ ਵਹੁ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ
 ਦੁਮਥਾਵਦੀ ਇਕ ਸਾਹਿਬੁ ਹਿਖਿ ਦਿਤਾ ॥
 ਜੇ ਆਸਾਹੁ ਦੁਤਾਹਿ ਆਸਾਹੁ ਰਿ
 ਕਾਇਆ ਆਤਮਾ ਓਏ ਆਖਿ ਓਸੇ ਜੇ ਆਖਾ
 ਆਖੈ ਸੁਰਹੋਵੇ ਸੁਰਾ ਤਾਹੁ ਵੀਹੁ ਰਹੈ ॥

ਜਥਮਾਏਤਾਦੇਵਣਾਤਦੁਰੁਰੁਮਾਦੀ
 ਤਾਹਵੰਡੀਆਇਆਕੋਰਦੁਰੁਪਰਿਅ
 ਇਥੇਗਾਅਤੈਆਖਿਓਸੁ ਜੇ ਸੁਚੁਰੈਤ
 ਮੇਕਓਸਦਇਓਵੇਗਾਤਥਥਾਥੇ
 ਸਿਖਤੇਜਿਆਆਖਿਓਸੁਥਾਗਵਿਓਜੇ
 ਰਮੀਓਸੇਮੁਹਤਾਨਤੇਆਇਆਹੈਅ
 ਖਦੁਮਥਹਵਦੀਕਾਸੇਸਦਿਓਆਓ
 ਤਥਓਹੁਗੁਰਪਾਸਿਓਇਆਇਆਆਇਓ
 ਰਿਚਮਿਅਤਾਕਾਗਦੁਗੁਰਮੇਹਿਓਇਆ
 ਮਖਦੁਮਥਹਵਦੀਕਾਇਖਿਆਪਸਿਓ
 ਜਿਮਖਦੁਮਥਹਵਦੀਇਖਿਆਹੈਓਜੇ

ਦਿਲੇਪਿਆਰਿਆ ਸੋਰੇਥਾ ਨਾ ਭੁਭੁਲਾਵਾ
 ਦਿਨ ਸੋਰੇਥੈ ਸੋਰੇਥੈ ਭਇਆ ਪਗ ਫੁਲੇ ਲਾਵਾ
 ਕੰਤ ਮਾਤੁ ਹੋ ਗਏ ਆਇਲ ਬੈਠੀ ਗੁਮਿ ਆਇ
 ਤੀਵੀ ਫੁਰਮਾਇ ਕਰਿ ਲਿਖੀ ॥ ੨੨੬ ॥
 ਵਿਭੁ ਨ ਮੁਟੇ ਜੋਗੇ ਗਏ ਆਪ ਫੁਲੇ ਨ
 ਸੋਇਆ ਲਗੀ ਆਇ ਸਾਹੁ ਗੋਰਿ ਤਨ ਪੇਈ
 ਆਹੋਇ ॥ ਸਾਜੇ ਸਾਇਲ ਭੁਭੁਲੇ ਸੰਮਤਿ
 ਹੋਰਤ ਮਾਜੇ ਸਾਇਲ ਭੁਭੁਲੇ ਸਾਥੇ ਸੁ
 ਮਾਤੁ ਕੀਆ ਨਾ ਵਰਤੀ ਪੇਈ ਭੈ ਨਾਲੁ
 ਦਿਹਤੀ ਸਨਿ ॥ ਗੁਣ ਗੁਣਾਈ ਗੀ ॥ ੨੨੭ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ३ ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਦੀਆਪਹਿਯਾਮੁਗੀਰਾਗੀਓਥਾਹਿਯਾ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

उद्यमपुत्रद्वयेपिनरिलगावैगग

ਕਹਿਤਾ ਤਬ ਮੁਗੈ ਦੁਪੁਰਿ ਆਸੀ ਤੁਸੀਓ

ਉਹ ਦਿਨ ਤਬੱਧ ਪ੍ਰਤੁਮ ਥੋੜ੍ਹੀ ਅਖਿਆ

जिमेमससिधिमामाताजितमीरलु

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ਜੇਤਸੀ-ਗੁਰੂਮਸੀਤੀਆਵਤੋਗਾ-ਗੁਰੀ
 ਤਦਿਨਪਿਛੁਤਾਤਾਗੇ ਮਸਾਭਨਾ-ਗੁਰੀ
 ਤਦਿਨਵਾਧਿਕੁਰੈਗੋਸੇਗੁਰੀਤਦਿਨਮੀ
 ਨੇਗੇਤਦੁਸਰੇਦੈਗਾਏਗੇਗੇਭਨਾਨਿਨਾਨੁ
 ਮੈਰੇਗਾਗੋਸੇਸਿਭਿਸਿਭਿਚੁਰਗਨੋਤਦਿਨਿਗੇ
 ਜੇਭੁਚਾਏਤਮੁਖਾਏਗਾਏਨਾਨਿਸਾ
 ਰੋਤਥਮਖਦੁਮਥਤਦੀਵਾਨਾਨਾਨੋ
 ਦਿਨਾਤਦੁਮੁਗਰਾਏਵਦੇਦਿਨਿਕੁਰਾ
 ਮਾਧਿਨਾਤਥਥਾਥਾਜੀਗਈਦੈਸਿਨਾਗੇਮਾਧਿ
 ਨਾਤਦੁਪੈਮੈਪਸਿਥਥੈ ਗੁਰੂਮੰਗਦ

ਸੀਵੈ ਅਭੈ ਗਧਿਵੈ ਪੈਗੀ ਪਇਆ ਤਦੁਪੁ
 ਗੁਰਦਿਖਿ ਖਬਰਿ ਓਈ ॥ ਤਮਰ ਬਤਿ ਸੰਗ
 ਤਿਵਿਖਿ ਖਬਰਿ ਓਈ ॥ ਤਬ ਜੇ ਕੁਝੁ ਬਾ
 ਰੁ, ਏਕੈ ਪਰਿਗੈ ॥ ਤਦੁਪੁ ਸੰਗੀਤ
 ਸਾਧਿਕਾਈਆਂ ਚੰਦ੍ਰਮੁਖਾ ਪਾਨਸੁ
 ਆਏ ॥ ਤਦੁਪੁ ਕੁਝੁ ਅੰਗੁ ਦੁਪਿਰਿਖਿ
 ਓਆ ਤਬ ਬਾਥੈ ਆਖਿਆ ਕੁਝੁ ਮੰਗਾ ਤਬ
 ਕੁਝੁ ਮੰਗਾ ਤੀਆਖਿਆ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਤੁ
 ਧੁਕਾਏ ਤੁਝੇ ਜੇ ਸੰਗਤਿ ਨਾ ਲਹਤੁ ਏਹੈ
 ਮੇਲਿ ਲਾਈ ਜੈ ਸੀ ॥ ਤਬ ਬਾਰੁ ਓਇ

ਗੁਰੁ ਮੰਗਦਾ ਸੇ ਤੇ ਸਰਕਾ ਸਤਾਥ ਖਸੀ
 ਤਬ ਗੁਰੁ ਮੰਗਦਾ ਪੈ ਗੀ ਪਹਿਲਾ ਭਿਤੁ ਮਹਿ
 ਸਬਦੇ ਤੇ ਇਲਾਹਾ ਗੁਰੁ ਮਾਧੁ ਦਿਲਿ ਮ: ੧॥ ੪
 ਤਿਪੇਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਗਤਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿ-ਪਾਥੇ
 ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਤਾ ਪਾਈ ਪਖਾਪੀ ਸਭ
 ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਹੀ ਕਾਹੁ ਰੀਝੀ ॥ ੧॥ ਕਈ
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਤਿ ਸੇਵਾਇਲਾਹੁ ਕਮਾਕਾ
 ਰਕਾ ਸੇਵਕ ਮਾਨਿਤਾਇਲਾ ਸੇਈ ਕਮਾਏ
 ਜੇ ਸਾਹਿਬ ਤਾਏ ਸੇਵਕ ਮੰਤਰਿ ਕਾਹਿ ਮਾਹ
 ਰੀਝੀ ॥ ੧॥ ਤੁਧਾ ਸਹਿਬ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਿਰਾ

ਤਿਤੁ ਮਹਿਲਿ ਸਬਦੁ ਤੇ ਦਿਆ॥ ਭਾਈ ਬੰ
ਪਖਰਵਾਰੁ ਸਭਾਗੇ ਰੋਇਦਿ॥ ਤਦੁ
ਹਉ ਵਰੀ ਸਦਿ ਹਿਸ ਬਦੁ ਤੇ ਦਿਆ॥ ਸ:੧॥ ਪ
ਨੂੰ ਸੀਂ ਦਾਸਚਾਪਤਿ ਸਾਤੁ॥ ॥ ॥ ਪੰਥੈ

ਗੁਰਿ ਆਗੁ ਮੁਖਿ ਤਿ ਪੁਰੀ ਪਾਈ ਭਗੀ ਸਾਨਿ
 ਅਰੁ ਪਤਿ ਚਾਹਿ ਆਗੁ ਸਾਨਿ ਪਤਿ ਚਾਹਿ
 ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ
 ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ
 ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ
 ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ
 ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ

ਰਸਰਾਪਤਿ ਸਾਹਿਬਿ ਸਿਰੁ ਪੰਥੈ ਭਇਆ ॥
 ਸਾਹਿਬਿ ਸਿਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਤੇ ਸਰਾਫੇ ॥
 ਪਇਆ ਭਾਖੋ ॥ ਸੁਭੈ ਸਮੁਧੁ ਸੇਖੈ
 ਜੇਨੁ ॥ ਸੇਧੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਿ
 ਮਾਹਿਰਿ ਗਇਆ ਸਚੁ ਸਿਰੁ
 ਦੁਹੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸਚਿ ॥ ਭਾਖੁ
 ਆਪੋ ॥ ਤਕਾਮੀ ਤੁਧਾਇਆ ਆਇ
 ਆਇ ॥ ਰਾਮੁ ਭਾਇਆ ॥ ਭਾਇ
 ਸਿਰਿ ॥ ਪਿਛਾਇਆ ॥ ਭਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬੁ
 ਪੇਰੁ ॥ ਮੁਸਕਾਹੁ ॥ ਭਾਇ ॥ ਸੁਭੈ

ਸਮਗਥਸੇਥੀਐਯੀਯਤੁਤਿਪੁਸੰਸ
 ਗੀ॥ ਨਾਨਕੁਰੁਨਾਥਾਥਾਜਾਣੀਐਜੋਰੁ
 ਵੈਯਾਇਪਿਆਗਾ ਕਾਹਿਥਾਥਾ
 ਰਈਐਰੁਵਤੁਸਗਲਾਥਿ॥ ਏ
 ਦੁਸਗਲਾਥਿਕੋਗਾਯਯਾਸੰਸਾਰੁਪੁ
 ਆਕਾਰੁਇਰੈਵੈਚੰਗਾਸੰਦਰਿਫੁਤੁ
 ਭੈਨਾਹੀਤਿਪੁਤਨੁਏਵੈਥੈਵੈ। ਇਥੈ
 ਆਇਆਸਭਕੇਜਸੀਤੁਰਿਕਰੈਅਹੰ
 ਕੋਗੀ॥ ਨਾਨਕੁਰੁਨਾਥਾਥਾਜਾਣੀਐਜੋਰੁ
 ਵੈਯਾਇਪਿਆਗਾ॥ ਤਖਸੰਗਤਿਯਗੀਸ

ਬਦੁਗਾਇਆਲਹੁਦੀਆ॥ ਬਬਾਬਿਸ
 ਮਦਦੈਪਾਇਆਇਆ॥ ਭਿਤਮਹਿਪੁਕਮੁ
 ਤੇਇਆਗਾਗੁ॥ ਸਿਰੀਰੀਤਾ॥ ਬਾਬਾਬੋਲਿ
 ਆ॥ ਬਾਗੁ॥ ਤਮਾਗਾ॥ ਗਤਿਅਪ੍ਰਿਤਦੇਖਾਤੋਆ॥
 ਗਾਟੇਕੈਵਖਤਿ॥ ਗਾਗੁਤਖਰੀਕਾਗੁ
 ਮਹਮਗਾ॥॥ ਤੁਸੁਦਿਰਿਤਕਰੰਮਾਪੁ
 ਗਬਿਰਮਾਇਆ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁ॥ ਪਸਰੰਮਾ
 ਦੇਹਿਸੁਤੰਤਾ॥ ਹਰਿਗਚਨਾਤੇਗਕਿਅ
 ਗਤਿਮੇਗੀਰਿਬਿਨੁਪਜੀ॥ ਜੀਵਾ॥
 ਗਬਾ॥ ਤੁਹਾਗੈਰੇਹਿ॥ ਨਬੇਲੰਗਾ॥ ॥੧॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਠਾ ਆਗਰਾਗਰਿਹੇਤਿ ਰੰਗੀਪ੍ਰ
 ਤਮਨਿਕਰਮਸੁਕ ਨਾਨਕਪੰਥਾਨਿ
 ਹਲੇਸਾਪਨਿਤੁਸੁ ਮਗਪਾਮਾ॥
 ਬਾਬੀਯਪ੍ਰਭਿਪ੍ਰਭਿਭੋਲੇਕਵਰਿ ॥
 ਸਾਪਨਿਸਤਿਹਸੁਚੇਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖੀਆ
 ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖੀਆ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤੁਸੁ
 ਸੇਹਲੀਆਗੋਗਾਨਦਪ੍ਰਭਾਪਿਮਹਾਪ੍ਰਭ
 ਰੁਝੰਗਨਿਸਪ੍ਰਭਾਸੁਮੁਗੋਸਭਤੋ
 ਤੁਮੇਗਪ੍ਰੀਤਮਨਿਸਿਥਾਸੁਰਿਗੰਗਾਦੇ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪ੍ਰਭਿਚੈਬਾਬੀਯਕਵਰਿ

ਸਬਦਿ ਸੁਹੈ ਏ॥ ੨॥ ਤੁਸੁ ਦਿਹਿ ਰਸੁ ਭਿੰਨੇ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਯਾਪੇਸਾ ਮਨਿ ਤਹਿ ਰਹਤੁ ਰਹੈ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਨਦੀ ਸੈ , ਓਪ੍ਰੀਤ ਦਿਸਾਈ ਓਥ
 ਲਿਖੁ ਓਸੀ ਵਰ੍ਹਾ ਲਗੇ ਏ॥ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਓਥ
 ਰਿਸੁ ਵੇਗੀ ਹਰਿ ਥਿਰੁ ਹੁਤ ਨਾ ਸਾਏ॥ ਓਥੁ ਹੋ
 ਹਰਿ ਰਹਤੁ ਦਿਸੇ ਭੇਦੁ ਪ੍ਰਦਿਸੁ ਸਗੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਿਸੈ ਰਹਤੁ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
 ਰਸ ਬੰਦੀ ਮਨਾ ਪੀਯਾ ॥ ਫੇਰੇ ਸੈ ਮੀ ਮਿਤੁ
 ਪਾਠਿ ਬੰਦੁ ਸੁਹੈ ਏ॥ ਸਾਨਾ ਮਿਲੇ ਸੁਖ
 ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਓ ਪ੍ਰੀਤ ਬੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖ

ਦਰਿਆਏਸਾ ਪ੍ਰਭਭਵੈਪਾਠੁਭੀਗੁਰੁ
 ਸਾਗੀਪ੍ਰਧਿਪਿਰਿਵੈ ਸੈਸਾਗਦਿਉਭਿ
 ਓਰਿ ਤਦਿਸਾਗੀਓ ਛਾਏਟਾਸ

ਸੁਭਏਅਨਿਤਨਿਪ੍ਰਮੁਸੁਖਾਏ ਏ
 ਹਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀਰਗਿਰਿਪਾਪ੍ਰਧਿਗਾਏਯੋ
 ਚੇਤੁਬਸੰਤੁਭਾਭਵਹੁਸੁਹਦੈਕਾਥਾ
 ਯੋਯਮੰਦਿਬਰਿਸੈਪ੍ਰਧਿਪਿਭਾਹੁਦੈ
 ਪ੍ਰਧਿਪਿਠੀਯਾਏਸਾਧਿਓਸੁਖਪਾਏ
 ਥਿਗਥੇਰਪਤਨੁਦੀਜੈਕੋਰਗਿਅਥਿ
 ਸੁਹਦੈਬਾਏਰਿਓਦਖਮੀਰਿਸਹੀਜੈ

ਰਵਾਭੰਦਰ ਭੁਗੀ ਗੀ ਰਿੰਨੀ ਵਮਰ
 ਮਾਏ ਨਾਨਕ ਦੇ ਤਿਸਰਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜੇ
 ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਜਾਨ ਪਾਏ ਪਾਮਾ ਮਾਏ ਸੁਖ
 ਖੁਬ 'ਮਾਧੋ' ਦੇ ਸਰਗੋ ਪਾਨ ਦੇ ਬੈਰਹਿ
 ਤਮਾ ਰਿਸਾਵੁ ਰਹਿ ਆਗੇ ਪਾ ਰਿਸਾਉ
 ਪਿਆਰੇ ਦੁਤ ਭੁਤਾ ਹੇਤੁ ਬਿਰਾਮ ਦੁਨਾ
 ਭੁਲੀਆ ਕੀ ਮਤਿ ਰਹਿਤ ਕੇਤੁ ਖੁਭਾ ਦਾਨੇ
 ਖਿਦਿ ਪਾਏ ਦੁਗਿ। ਦੁਰਿ ਨਾਨਾ ਅੰਤਰ
 ਮਾਨ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਾ ਪਦ ਨਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦੇ
 ਸਾਖੀ ਖੁਭ ਪਾਏ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਾਨਾ

ਨਾਨਕਾ ਮਾਹੁ ਜੇ ਭੁਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਿਓ
 ਦਿਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿ ਸਿਰਭਾਗ ਸਾਧਨ
 ਬਿਨੁ ਭਵਿਗੈ ਧਨੁ ॥

ਸਹੇ ਦੀ ਗੁਸਾਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੁ,
 ਪਹਿਰੈ ਥੈ ਗੰਗੀ ਆਵਣ ਦੇ ਰਿਤ ਆਵਾ
 ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤ ਦੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਿਓ ਧਾ
 ਵੇਸੁ ਖਮ ਗਯੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੈ ਹਿਰਾ ਭੈ
 ਸੁਜੈ ਸੀਰਗ ਮਿਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਯਾ ॥
 ਮਹਾ ਮਾਤੁ ਭਾਗੁ ਸੁਗਗ ਨਿਤ ਪੈ ॥
 ਪਰਤੀਤ ਧਮੁ ਹੈ ਸੇਖ ਮਾਗ ਨਿਤ ਪੈ ॥

ਅਗਨਿਰਸੁਸਬੈਮਗੀਐਧੈਧੈਭੀਸਰਿ
 ਰਤੁਨਿਰਗੋਰਥਧਿਰੇਵਦਿਯਾਪਾ
 ਤਾਵੈਈਡਾਵੈਮੰਤ੍ਰਧਾਗੋਆਦਰੁ
 ਰੁ ਰਾਗੀਦੁਖਯਾਗੈਸੁਖਤਿਸੁ
 ਸੁਦੁਸਮਾਯੋਨਾਨਵਸਿਸੋਨਿਦਿਪੁਮ
 ਪੁਰੀਆਮਰਤੁਤੀਦੁਪੁਰਨਾਯੋ॥੮॥
 ਸਦੈਸਿਸਗਸਮਾਪਦੁਵਰਸਹਿਰਿਤਿ
 ਯਾਏਆਮੈਮਨਿਤਨਿਸਹੁਕਾਏਪਿਰੁਪ
 ਰੇਦੇਸਿਸਿਧਾਏਪਿਰੁਪਹਿਨਹੀਯਾਏ
 ਮਗੀਐਹੈਵੈਦੁਸਨਿਰਮਲਿਡਾਏ॥

ਮੇਰਾ ਫਿਰੇਲੀ ਪਗੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਗਤੁਤ
 ਫਿਰਾ ਦੁਮੋਏ ਭਰਿਬਿ ਨਾਗੀ ਰਕੁਪਕ
 ਹੁਕੈ ਸੀਰਾ ਪਰੁਤ ॥ ੧ ॥ ਘਾਟੇ ਟੇ
 ਨਾਗਰ ਸਾਮੇ ਭਗਤਿ ਕੀ ਜੋ
 ਰਿਸ ਸਾਢੇ ਟੇ ਟੇ ਭਾਗੁ ਰੁਭੁ ਮਿਭਾਗੀ
 ਭਰਿਸੇ ਬਰਿ ਪਦੁਤਾ ਲਾਗਾ ਧਾਗੀ
 ਰੁਭੇ ਰੁਭੇ ਮੈ ਰੁਭਿ ਰੁਭੁ ਮਾ ਲਾਗੁ ਮੈ ਰਿ
 ਸਿਰਾਗੀ ਰਿਭੁ ਮੁਖ ਧਾਗੀ ॥ ਦਰੁ
 ਮੇਰਾ ਟੇ ਟੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਠੈ ਬਥੀ
 ਬੋਧੁ ਰੁਭਿ ਗਾਇ ਰੁਭਿ ਰੁਭਿ ਮੀਤੇ

ਮਛਗਰੰਗਸਾਹਿਬਸਰਸੁਤਰਵਿਨੁਤਰਿ
 ਵਿਭਸੁਪਪਾਟੀਐਆਕਪੁਛਿਯ
 ਏਭਗੁਗਾਯੈਤਾਹਪੁਤੁਤਰਜ
 ਏ, 1911 ਅਸੁਨਿਯਾਏਪਿਯਾਏਸਾਧ
 ਨਤੁਰਿਮੁਟੀਆਤਮਿਲੀਐਪੁਤਿਮਿਮਿ
 ਏਤੁਰੈਤਾਏਮੁਟੀਆਤੁਰਵਿਗੁਤੀਆਤਾ
 ਪਿਰਮਤੀਤੁਰਠਵਾਹਿਮਿਯੁਲੋਆਗੈ
 ਪਾਮਪਿਛੈਗੁਤਿਤਾਤਾਦੇਖਿਚਾਛੁੰਮ
 ਏਤੈਲੋਆਦਰੁਦਿਸਾਪਰਗੀਰਗੀ
 ਆਵਾਯਸਤਰਿਪਕੈਸੇਮੀਯਾ

ਨਾਨਕਾ ਸੁਨਿਸਿਲੁ ਪਿਆਰੇ ਸਉਰੁ

ਹੁਣੇ ਬਸੀ ਨਾ॥

ਤਰਿ ਰਿਹਤੁ ਪ

ਇਕਾ ਜੋ ਪੁਤਰਾਇ॥

ਪਾਸਾਸਿ

ਬਾਏ ਤੁਤ ਜਾਇਕਾ॥

ਸੁ

ਤੇਹ ਪਾਪਿ ਹਮੇਲੇ ਪਾਠ ਮਾਏਸ

ਹਸੀ॥ ਲੂਗੁ ਰੁਮੰਗੀ ਮੈ ਨ ਸੀ ਝੈ ਗੁਰੁ

ਮਾਗੀ ਤਾ ਮਹਸੀ॥ ਨਾ ਮੁਭ ਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ

ਪਰਿ ਬੈਠੇ ਅਜ ਹੁਇ ਨਾ ਜੀਆ ਮਾ॥

ਨਾਕ ਸਿਲਾ ਹੁਕ ਪਟੁਰ ਗੁਏ ਲਹੁ ਏਕ

ਪਾਤੀ ਪਟੁ ਸਾਸਾ॥ ੧੨॥ ਮੰਘਰ ਮਹਤ

ਆਸਗੀਵਾਨਗੁਰ	ਟੀਗੁਮਾਈ
ਮੰਡਜਰੇਗਜਮੇਤ	ਜਪਦਿਪਦ
ਜੋਤਿਸਮਾਈ	ਗਾਨਗਮ
ਪਤਰਾਤੇਗਤਿਪਾਵਾਮਲਦੇ	
ਗੰਗਿਗੈਗਮਿਗਮੀਆਹਿਮਿਭੁਖੀਤਮ	
ਗੋਤੀ॥੧॥ਆਪਿਪੁਰੀਤੁਤਟੀਤੀਗ	
ਤਰਿਜਾਨਿਆਸਾਨਮਹਿਸਿਮਿਐਗ	
ਟਗਾਇਮਰਿਸਮਾਈਆਪੀਤਮਗੁਰ	
ਮੰਕੇਸੁਦਿਪੁਰਥੀਵੇਤੁਪੁਤਾਵਾਸਗਿਨਵਾ	
ਗੰਗਰਾਮੁਨਾਤਿਵੇਣੀਸੰਗਮਸਾਂਤਮਮੁ	

ਟਸਮਾਣਾਪੁੰਨਾਨੁਪੁਜਾਪਯੋਸੁ
 ਜੁਗਜੁਗੇਵੇਨਾਨਾਨਕਮਾਪਿਸੁ
 ਤਰਸੁਤਪਿਸਿੰਘੁ ਆਮਾਠਿਸਹਿਤੀਰਥ
 ਨਾ ॥ ਘਲਗੁਣਿਮਹਿਰਹਮੀ
 ਪ੍ਰੇਮਸੁਭਾਇਆਮਾਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਾਇ
 ਆਮਾਪੁਗਣਾਇਆਮਾਨਮੇਰੁਚਕ
 ਟਿਕਾ ਰਤਿਸੁਭਾਇਆਰਗਿਰਿਪ
 ਪਾਗਿਯਾਊਥੁਤੇਵੇਸਕਰੀਪਿਰਥਾਨੁਪੁ
 ਮਹਾਨੀਲਾਨਾਨਾਊਥੁਤੇਰਹਸਪਾਦਪ
 ਟਿਕਾਪਿਰਹਲੇਸੀਗਗੀਨਾਨਕਮੇਰਿ

ਲਈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪਰਿ ਵਰਤਿਆ ਨਗੀ ॥ ੬ ॥
 ਬੇਰਸਮਾ ਹੁਤੀ ਬਿਤੀ ਵਰਤ ਲੋਆਪੁਰੀ
 ਮੁਹਤਿ ਪਾਲਸਾ ਚੇਅ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਿਲੇ ॥
 ਪਰਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਗ ॥ ੭ ॥
 ਸਤਿ ਬਿਪਿ ਜਾਣੈ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿੰਗ ਗਤਿ ਸਹਿ
 ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ ਤਹਿ ਆਰੰਭੁ ਮਾਣੈ ॥ ੮ ॥
 ਰਿਸੇ ਜਸੁ ਪਾਵੀ ਜਾਪਿ ਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰਾ
 ਵੈ ਪ੍ਰਾਤੁ ਮੁਹਰਿ ਵਰੁ ਬਿਰੁ ਸੇਹਾ ਗੋ ॥ ੯ ॥
 ਤਿਤੁ ਮਹਰਿ ਜੇ ਸਬਦੁ ਤਿਆ ਸੇਖੀ

ਰੁਥਾਗੁਰੂ

ਸਿਧੀਆਤਰੁ

ਪੁਤਾਅਖਿਅ

ਅਸਾਤਾਰਿਆ

ਯਾਹੇ

ਤਥਾਗੁਰੂਥੇਇਆ

੫

ਆਜੇਥੇਤਾਗੁਰੂਥੇਇਆ

ਕੁਤਿਆਨੁਭੀਕਮੀਨਾਹੀ॥੨੨॥

ਕਪੜੇਥੇਤਾਗੁਰੂਥੇਇਆ

ਗੁਰੂਜਪਹੁਗੈਤਾਜਨਮੁਸਵੇਗਾ

ਤਥਾਤਿਰੁਮੁਸਾਯਮਾਨਾਓਪਗੀਕ

ਲਗੇਆਖਦਿਆਮਸਾਯਮਾਨਾਯਗੇਆ

ਖਦਿਆਸੀਰਥੇਤਾਗੁਰੂਥੇਇਆ

ਗੇਆਖਦਿਸੇਅਸੀਜਾਹਾਹੈ॥ਤਬਥਾ
 ਬੈਆਖਿਆਜੇਤੁਸੀਦੁਹਾਈਦੁ
 ਲਖਪੁਰਾਦੁਹਾਈਵਹਿਰਿਦੁਆਕੇ
 ਰਖਹੁ॥ਅਤੇਥਾਈਵਹਿਮੁਸਲਮਾ
 ਨਾਕੇਰਖਹੁ॥ਸਿਸਦੇਤਲਕੇਹਰੇਰ
 ਹਿਰਿਗੈ॥ਜੇਹਿਦੁਆਕੇਹਰੇਰਹਿਰਿ
 ਤਾਜਾਹਰਿਗੈ॥ਅਤੇਜੇਮੁਸਲਮਾਨਾ
 ਕੇਹਰਹਿਗੈ॥ਤਬਥਾਬੈਸੰ
 ਗਤਿਨੁ॥ਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕੀਗਤਿਪੁੰਨੁਹੁ
 ਤਬਸੰਗਤਿਲਗੀਕੀਰਤਪੁੰਨੁਇ॥੧॥

ਗਗਗੜੀਪੁਰਬੀ
ਪਰਿਵਾਰਿਸਾਖ

ਮਹਾਰਾਜਾ ੧੧॥ ਜੈ

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਥੀ

ਹੁਸੈ ਗਾਇਮਿ

ਗੋ. 1911 ਤਖ਼ਤਗਵਰ

ਗੋਰਿਸਤਥਾਨ ਮੇਰੀਆ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ

ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਸੁਖ ਭੋਜਨ ਕਰੋ

ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੀ ਭੇਸ ਮਾਯੀ ਭਲਿਏ

पेगा रे दू उग। उगे रौ के मुडि

॥ पद्मसुन्दरवन्द्यसुभाष ॥

म ध ३ म ठा ल ष क म ल र व प

ਦੁਤੇਤਾਨਾਦੇਰੁ

ਦੇਸਾਇਬ

ਪਾ. ८

ਦੇਨਿਆਸਦ

ਕਸੇਦਿਹਾਦੇਨਿ॥ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ

ਮ॥ ॥ ਦਿਖਾਪਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁ

ਸਾਗੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁ

ਜੈਪਗਿਕਰਤੇਕੀਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁ

ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁ

ਰਸਿਆਪਕੀਆਪਗੁਰੁਗੁਰੁ

ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ
ਬਾਧਨਾ ਸਮੀਕਾਰੀ
ਅਤੀ ਗਾਵੀ ਭਿਤ

ਮਯਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ
ਸੋਭੇਕ ਪਸਿੰਦਾ ॥ ਪਉਤੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣ
ਪਿਤਾ ਪੁਰਿਤਿ ॥ ਮਯਾ ਨਿਦੁਸੁ
ਤਿਤੁ ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ
ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ
ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ
ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ
ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ

ਮੁਖਿ ਆਇ ਗੋਬਿੰਦ
ਕਤੇ ਮੁਖ ਭੁਜਾ

ਪਾਇਆ ਨਾਨ

ਤਾਨਾਨਾਨਾ

ਜਬ ਜਾਇ ਕੁਪੜਿ
ਗੁਏ ਪਾਇ ਕਰਿ

ਹੋਇ ਆਜਾਨ ਬਾਰ ਗੁਏ ਬਹਿਤਾਰ

ਫੁਨਾਹੀ ਤਰੁ ਘਾਹੁ ਤਰੁ ਕੇ ਰੋਗ

ਹੋਇ ਤੁਝ ਪਾਇ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਸ

ਲਾਮਾਨ ਪਾਇ ਲੈ ਗਏ ਸਰਬਤਿ ਮ

ਗਤਿ ਪੈਗੀ ਪਈ ਬੋਲੁ ਫਲੁ ਗੁਨਾ ॥੧॥

ਸਮਤ ੧੫ ਦੇ ਪਾਸਿ ਤੀਜਾ ਸੁਸੁਰੀ ॥੧॥

ਵਾਥਾ ਨਾਨਕੀ ਸਮਝੈ ਵਰ੍ਹਾ ਪੁਰੀ ਵਿ
 ਲਾਇ ਮਾਯਾ ਦਾ ਹੁਕੁ ਦਾ ਹੁਕੁ ਦਾ
 ਗੁਰੁ ਦਾ ਹੁਕੁ ਹੁਕੁ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ
 ਹੋਈ॥ ਕਰਨ ਵੇਖ ਖਸਿ ਲੈ ਲਾਗੁ
 ਲਗੁ ਵਾਥਾ ਲੀ॥ ਬੋਲਾ ਹੁਕੁ ਹੁਕੁ
 ਕੀ ਘੋਰ ਹੋਈ॥ ਤੇਗ ਪਗਾ ਹੋ॥ १॥ १॥
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਰੈ ਨਿਰ
 ਮਾਇ ਦੁਖ ਦੁਖੀ ਜੇ ਸੇਜੀ ਮੀ ਪ
 ਰਿਸੈ ਤੇ ਸੀ ਘ ਨਾਨਕ ਦਿਖਾਨ ਦੁਖ
 ਤਕ ਸੇਵੇ ਸਮਗਿ ਨਾਨਕੈ ਗੰਧਾਰੀ

